

V Wf	
A J ^x	-*

ÇEVİREN: YAZGULU BİLİCİ

cassî 1 m

Erkekleri baştan çıkarır ve kraliçe Lilith'e karşı olan

yerine getirebilmek için onları günaha sevk eder. Bı lübiinde tam da amacına ulaşmak üzere saldırısına uğrar. Neyse ki yakışıklı bir inşifli olan Noah çok

geç olmadan imdadına yetişir.

Dişi şeytan Jezebel yüzyıllardır lıayⁿ^Pdürebil her dişi şeytanın yapmak zorunda olduğu şeyi yapına

İhıdır.

: ŞûravM s gam

Jez ve kız kardeşleri, Tanrıya isyan ettiği için cennetten kovulan Lucifer ve Michael ile bir anlaşma yapmışlardır. Mahşer gününün gelmesine engel olmak için yapmaları gereken, mahşerin dört atlısını dünyaya salmak isteyen Semiazas'ı 11'e pahasına olursa olsun durdurmaştır. Tüm insanlığın kaderi buna bağlıdır.

"İlk kelimededen son satırına kadar erotik ve romantik bir roman. Bu kitap sizi baştan çıkaracak, büyüleneceksiniz. " -Joyfully Reviewed

9 786054 503094

- www.aranas.tc
- [ŞEYTANI](#)
 - [Jezebeth sütlü çikolata rengi gözlerini Noah'ya di](#)
 - [“Her zamanki gibi ara sıra böyle şeyler olabilir d](#)
 - [“Ne demek istiyorsun?” Lilith meydan okurcasına ko](#)
 - [Jerome dikkatle Jez'in gözlerine baktı ve kaşların](#)

ârun&s

www.aranas.tc

CASSIE RYAN

SEYİNCAMİ
VSR

070

PARANORMAL ROMAN

CASSIE RYAN

ŞEYTANİ

AŞK

ÇEVİREN: YAZGÜLÜ BİLİCİ

ArunAs

Yayıncılık

ŞEYTANİ AŞK CASSIE RYAN

Copyright © CASSIE RYAN

Bu kitabın Türkçe yayın hakları, Aslı Karasuil Telif Hakları Ajansı aracılığı ile, Kirpi Yayıncılık San.Tic.Ltd.Şti.'ne aittir. Yayınevimizden izin alınmaksızın, kısmen ya da tamamen, alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayınlanamaz.

ORJİNAL ADI YAYIN YÖNETMENİ EDITÖR ÇEVİREN REDAKSİYON KAPAK - DİZGİ - GRAFİK BASKI

ISBN

YAYINEVİ SERTİFİKA NO 1. BASIM

SEDUCING THE SUCCUBUS ERCAN PORTAKAL GÖKHAN FIRAT YAZGÜLÜ
BİLİCİ AYŞEGÜL ŞAHİN ARUNAS MUTFAK KAYHAN MATBAACILIK Davutpaşa Cd. Güven
San.Sit. C Blok No:244 Topkapı Zeytinburnu / İstanbul Tel: 0212 612 31 85 978-605-4503-09-
4 15870

TEMMUZ 2011

&

ArunövS

YAYINCILIK

ARUNAS YAYINCILIK

Bir Kirpi Yayıncılık San.Tic.Ltd.Şti. markasıdır.

İnönü Mh. Prof. Muammer Aksoy Cd. No: 102 Sefaköy - Küçükçekmece / İstanbul Tel.: 0212 471 66 30 - Fax.: 0212 471 57 30 www.arunas.tc - info@arunas.tc

Cassie Ryan aşk öykülerine ve doğüstü olaylara her zaman büyük bir ilgi duymuştur. Phoenix, Arizona'da eşi, oğlu ve iki tekir kedisiyle birlikte yaşamaktadır. Ailesiyle vakit geçirmedığı zamanları genellikle yazarak değerlendirir.

Daha fazla bilgi için www.cassieryan.com adresini ziyaret edebilirsiniz.

TEŞEKKÜRLER

Harika temsilcim Paige Wheeler'a ve mükemmel editörüm Kare Seaver'a tanık yerleştirme programının Cehennem versiyonunu andıran dört dişi şeytan ile ilgili bu tuhaf hikâyemi umut vaat edici buldukları için teşekkürler... İkiniz de müthişsiniz!

Yaşadığım yerdeki tüm Starbucks çalışanlarına teşekkürler. Bu kitabın tamamını orada en sevdiğim favori yumuşak sandalyeye oturarak yazdım. Bu yüzden tüm desteğiniz, korkunç esprileriniz, kahkahalarınız ve beni teşvik ettiğiniz için saolun. Ve tabii ki tüm o hint çayı için de sonsuz teşekkürler...

En son ve en önemli olarak, Jon ve Darian'a bir yazarla birlikte yaşamaya katlandıkları, üstelik bunu neşe, anlayış ve sevgi ile yaptıkları için teşekkürler. Bunu siz olmasaydınız başaramazdım çocuklar!

“İlk kelimedenden son satırına kadar erotik ve romantik bir roman. Bu kitap sizi baştan çıkaracak, büyüleneceksiniz.”

-Joyfully Revierved

“Çok yaratıcı bir roman. Eğer seksi bir kaçamak peşindeyseniz, doğru adrestesiniz.”

-Romantic Times

“Cassie Ryan cesur ve güzel bir dünya yaratmış bu romanında. Şiddetle tavsiye ederim.”

-Night Owl Romance

“İki dünya arasında inanılmaz bir yolculuk. Bir kere okumaya başladınız mı son satıra kadar elinizden bırakamayacaksınız.”

-Kate Douglas “Tam kararında, muzip ve seksi, ayrıca çok da baştan çıkarıcı.”

-Cheyenne McCray, New York Times en çok satan kitaplar yazarı

Anna Smith anısına...

Jezebeth kendi kendine söylendi: “Yemek zamanı beyler.” Gözlerini bara giren çok sayıda adamın üzerinde gezdirdi.

Fonda çalan hip hop müziğin ağır ritmi dizlerine kadar uzanan çizmelerinin bağcıklarını titretiyordu. Damarlarında dolaşan beklenti hissi kamına doğru hareketlendiğinde kalbi daha hızlı atmaya başladı.

Maun ağacından yapılmış ahşap bar arka duvar boyunca uzanıyor, düzinelerce insan sadece bir içki alabilmek için birbirlerini itip kakıyorlardı. Ortalık yerde açık saçık giyinmiş kadınlar salınıyor, adeta dans pistini işgal ediyorlardı. Renkli ışıklar belirli aralıklarla vücutların üzerine düşüyor, duman altı olmuş bar bu ışıklarla aydınlanıyordu.

Jez’in ışığa ihtiyacı yoktu gerçi. Bir dişi şeytan olduğu için karanlıkta da görebilme yeteneğine sahipti. Üstelik etrafındaki her türlü yaratığın besleyici değerini koku alma duyusuyla algılayabiliyordu. Bakışları şişmanca, geniş omuzlu bir adamın üzerinde sabitlendi. Arka masalardan birinde oturan bu adamın kas oranı tam da onun istediği gibiydi. Nabız gibi atan bir sis yumağını andıran beyaz bir enerji sarıp sarmalıyordu adamı. Jez’in derisi müthiş bir istekle sızladı. Bu durum dişi şeytanlar için karın guruldamasına eşdeğerdi.

Adam boylu posluydu, vücudundan yayılan ışık ne kadar sağlıklı olduğunun bir belirtisiydi. Üstelik enerji ihtiyacını bu ada-

mm üzerinden sağlaması ve onu iyi ya da kötü arasında seçim yapmak zorunda bırakması Jez’e aynı zamanda patronu da olan şeytanlar kraliçesi Lilith’in gözünde artı puan getirebilirdi. Çünkü Jez son birkaç aydır bu konuda kendinden beklenen performansı gösterememişti.

Dikkatini adamın üzerinde yoğunlaştırdı, bir çeşit karıncalanma hissi yavaş yavaş tüm vücuduna yayılıp onu ısıttı. Vücudu adamın en çok arzulayacağı kadın vücudu şekline bürünmüştü.

Kan kırmızısı daracık korsesinden taşan göğüslerine, süt beyaz tenine ve kıvrımlı vücuduna bir göz attı.

Daracık, siyah bir mini etek giyiyordu. Ayaklarında siyah, kısa botlar vardı. Sağ bacağını boydan

boya kaplayan kırmızı renkteki gül sarmaşığı dövmesi açıkça görülebiliyordu.

Bu vücut alışkın olduğundan daha kısaydı. Tıklım tıklım bu barda kurbanını görebilmesi için boynunu uzatması ve ayakuçla-rında durması gerekti.

Elini saçlarına götürdüğünde, uzun ve dalgalı saçlarının yerini kısa ve sert saçların aldığını görüp şaşırıldı. Bu durum onu ne-şelendirmişti. Umursamaz bir tavırla omuzlarını silkti. Her erkek farklı farklı kadın tiplerinden hoşlanıyordu anlaşılan. Ama onun için fark etmezdi. İstedğini almak için şekilden şekle girmeyi göze alabilirdi.

En azından çoğu kez...

Ancak bazı vücutların içinde kısıлып kalmayı ne pahasına olursa olsun reddettiği durumlarla da karşılaşmıştı.

Erkeklerin arzuladığı o tuhaf bedenler aklına gelince ürperdi. Düşüncelerini tekrardan o ana ve akşam yemeğine odaklamak için çaba sarf etmesi gerekti.

Kalabalığı yarararak adama doğru ilerledi. Bakışlarını o sırada içkisini yudumlayan ve yakınındaki dansçı kıızı seyreden hedefine odakladı. Kız, kaslı bacaklarının da yardımıyla altın rengi striptiz direğini ustaca kullanıyordu.

Jez hedefine çok yaklaşmıştı şimdi. Adam başını çevirdi ve onu gördü. Kadını görür görmez etkilendiği her halinden belliydi. Hareketleri yavaşladı, bakışlarıyla kadını baştan aşağı süzdü. Ağzı şaşkınlıktan bir karış açık kalmış, kot pantolonunun ön kısmı hafiften kabarmıştı.

Jez adama gülümseyip göz kırptı. Sonra dudaklarını diliyle ıslattı. Çilek aromalı dudak parlaticısının tadını alınca neredeyse kendini tutamayıp kıkırdayacaktı.

Adamın mavi gözleri uzunca bir süre Jez'inkilere kilitlendi. Jez adama daha da yaklaştı. Bacaklarını iki yana açıp yüzü onunkine dönük bir şekilde adamın kucağına oturdu. Zaten kısa olan eteği iyice yukarıya doğru çekilmişti. Adamın sertleşen cinsel organı kadının tenine çok yakındı artık. Sert kumaş çıplak ve hassas tende çok hoş bir his bırakıyordu. Kadının çıplak teni kumaşın üstünde sürtünüyor, elleri adamın göğsüne doğru uzanıyordu. Jez adamın kalbinin ne kadar hızlı attığını hissedebiliyordu. Adamın enerjisi o kadar artmıştı ki hafiften ürperdiğini hissetti.

Şaşkındı. İşin ilginç yanı, adam kendini geri çekmemiş, bu hiç tanımadığı kadınla hemencecik samimi oluvermişti. Enerji rengi beyaz olan birinden daha dayanıklı olmasını beklerdi. Her neyse... Jez'in bu durumdan şikâyet ettiği falan yoktu.

Adamın kulağına doğru eğilip fısıldadı: "Bana bir içki alsa-na."

Adam, güçlü ellerini kadının beline dolamıştı. Ateşi kadının korsesini yakıp geçecek kadar yüksekti. Kadının nabızı az sonra olacakların beklentisi ile cinsel organında atıyordu adeta. Kadın kendini yavaşça geriye çekti. Adam, kadının soluğunu boynunda hissetti. "Sadece içki mi?" diye muzipçe sordu. Mavi gözlerinin arka sokaklarında şehvet kol geziyordu.

Jez gülümseyip göğsünü adamınkine bastırđı. En sonunda dudakları birleşmişti.

Adamın dudaklan sıcacıktı. Öpüştüğçe adamın boğazından hırıltılar gelmeye başladı ve öpücük gitgide daha şehvetli bir hal aldı. Ağır ağır, uzun uzun öpüştüler.

Jez'in ağzına keskin bir viski tadı geldi. Gülümsedi, bu rahatlığın sebebi şimdi anlaşılıymıştı. Adam birkaç içki daha götürse bu iş çantada keklik demektir.

Adam pek de iyi öpüşemiyordu. Ama bu eksiğini gösterdiği heves ve enerjisiyle kapatmasını biliyordu. Kocaman eliyle kadının göğsünü avuçladı. Bu şekilde sahiplenilme hissi bir an için kadının nefesini kesti.

Tekrar öpüştüler. Bu sefer daha şehvetli... O tanıdık karıncalanma ve adamın yaşam enerjisinden açığa çıkan sıcaklık hissi Jez'in damarlarına yayıldı. Uzun uzun inledi Jez. Klitorisi sertleşmiş, cinsel organı iyice ıslanmıştı artık. Daha ana yemeğe bile geçmemişti oysa. Ama bu kadarı bile içini kemiren açlık hissini biraz olsun bastırmaya yetmişti. Jez zindeliğine yeniden kavuşmuştu. Parmaklarını adamın saçları arasında gezdirirken bir taraftan da onu öpmeye devam ediyordu. Hiç beklemediği bir anda omzuna iki kez vurulduğunu hissetti. Barın koruması ya da öfkeli bir kız arkadaşıyla uğraşmaya hazır bir şekilde arkasını döndü.

Ama karşısında dört bacaklı küçük bir şeytan buldu.

Koyu yeşil renkteydi, pürüzlü kafasının üstünde iki küçük sarı boynuzu vardı. Parıldayan kırmızı gözleri Jez'e lazer ışınlarını anımsatmıştı. Küçük şeytan çarpık ve sapsarı dişlerini açığa çıkararak gülümsedi.

“Bir dakikalığına işini bölebilir miyim, Jezebeth?” dedi.

“Bu yaratık da neyin nesi?” diye bağırdı adam ve bir anda ayağa fırladı. Jez'i kucağından itti, kadın çırılçıplak kalçalarıyla soğuk ve sert zemini boyladı.

Jez çarpmanın etkisiyle tiz bir çığlık attı. Sırtında ve kalçalarında büyük bir acı duyuyordu. Başını çevirip küçük şeytana baktı sonra. Ancak onun Jez'e yardım etmek gibi bir niyeti yoktu. Sırıtmak ve omuz silkmekle yetindi.

Jez bir taraftan doğrulmaya çalışırken bir taraftan da ayaklarına kadar inmiş mini eteğini çekiştirdi. Adama doğru dönüp korkmuş gibi görünen akşam yemeğine gülümsedi. “Sorun yok,” dedi. Küçük şeytana eliyle gitmesini işaret etti. “O da gidiyordu zaten.” Adama doğru bir adım attı ama o, kadını elinin bir hareketiyle durdurdu. Yanma gelmesini istemiyordu.

Başını iki yana salladı ve kadından uzaklaştı. Gözlerini ovuşturdu, hayal görmediğine emin olmaya çalışıyor gibiydi. “Ben çok içtim sanırım. Şimdiden saçma sapan hayaller görmeye başladım,” dedi. Jez'e son bir bakış atıp kalabalığın içinde kayboldu. Jez içini çekti, hip hop şarkısı bitmiş yavaş bir blues parçası çalmaya başlamıştı. Küçük şeytan gerçek görüntüsünü adam hariç diğer insanlardan gizliyor olmalıydı, çünkü başka hiç kimse korku içinde oradan oraya koşuşturmuyordu. “Birkaç saat daha bekleyemez miydin?” diye bağırdı Jez, gürültülü müzik sesini bastırmasın diye.

“Beni Lilith gönderdi. Semizas’ın hapisten kaçtığını bilmen gerekir diye düşünmüş. Senden ve kız kardeşlerinden intikam almaya çalışabilir.”

Jez damarlarında dolaşan buz gibi korkuyu hissetti, boğazı düğümlenmişti. Bir şey söyleyemeden önce yutkundu. “Ne kadar vaktim var?”

Küçük şeytan düşünüyormuş gibi başını yana yatırdı. “Seni bulmam birkaç günümü aldı. Ama o seni ne kadar sürede bulur bilinmez.” Jez yine korkuyla yutkundu, boğulacak gibi oluyordu. “Peki ya kız kardeşlerim?”

“Onları da uyarmak için birileri gönderildi.”

Tüyleri diken diken eden bir metal sesi ve hayvani bir hırıltı duyuldu. İnsanlar panik içinde çılgılık atmaya, oradan oraya koşuşturmaya başladılar. Jez içinde büyüyen ve canını yakan öfkeyi hissetti. Gözlerini kısıp nefretle küçük şeytana baktı.

“Seni aşağılık, senin yüzünden beni buldu!” İki eliyle küçük şeytanın gırtlığına yapıştı. Zavallı şeytanın kısacık ayakları yerden kesilmişti.

Küçük şeytan, Jez’in kamına doğru bir tekme savurdu. Jez acıyla iki büklüm oldu, nefes almakta zorlanıyordu. Elleri dizlerinde, yeniden soluk almaya uğraşıyordu. Küçük şeytan kendini Jez’in elinden kurtarmasını bilmişti.

Küçük şeytanın kahkahası çok yakından duyuluyordu. “Lilith’e olan sözümü tuttum, mesajını ilettim. İblislerden birine borcum vardı, aynı zamanda onu da ödemiş oldum. Yani her açıdan kârlı çıktım.”

Jez nihayet kendine gelip derin bir nefes aldığı anda, kanalizasyon ve çürümüş et kokusu ciğerlerini doldurdu, gözlerini yaktı. Geri geri giderken tökezledi, iblisle arasına belli bir mesafe koymaya çalışıyordu. Ama her şey için çok geçti artık, koku çok keskin bir hal almıştı. İblis çok yakınında olmalıydı.

Yanıp sönen ışıklar çıkış kapısına doğru kaçışan kalabalığı aydınlatıyordu. Blues parçasının ritmi insan çılgınlıkları, kırılan tahtalar ve metal seslerine karışıyordu. Bütün bu seslerin bileşimi ise insana ölümü hatırlatıyordu.

Jez devrilmiş masaların arasından kendine yol açıp birbirine geçen kalabalığın içine karışmaya çalıştı.

Çıkış kapısına daha da yaklaştıkça hayatta kalma içgüdüğü devreye girdi. Çılgılık attı, boğazı düğümlenmişti. Büyük bir hızla arkasına döndü. Damarlarında dolaşan adrenalini hissedebiliyordu.

Yakınlarında birinin kıpırdandığını duyuyordu. Daha ne olduğunu anlayamadan omzunda ve sol kolunda keskin bir acı duydu. Yaratık onu kolundan tuttuğu gibi fırlatmıştı. Sırtı sert duvara çarptı. Son birkaç dakika içinde ikinci kez nefesi kesilmişti.

Çektiği acıyı nefes alarak bastırmaya çalıştı. Beyni geç de olsa çekeceği acı konusunda onu uyarılmıştı. Ona çok uzun gibi gelen bir süre sonra kafasını kaldırıp küçük şeytana iyilik eden bu iblisin kırmızı

ve parlak gözlerinin içine baktı.

İblis zehirli tırnaklarını Jez'in koluna ve omzuna geçirmişti. Jez duvara yapışmıştı adeta, kıpırdayamıyordu. Korku ve öfke tüm benliğini kaplamıştı. Üstelik hareketleri de daha yavaş bir hal almıştı. İblisin zehri kanma karışıyor olmalıydı.

“Jezebeth, Lilith'in müridi... En sonunda karşılaştık.” Söylediği her kelimeyle iblisin sıcak ve kötü kokan nefesini yüzünde hissetti Jez. İblis Jez'i altına almıştı şimdi. Disko ışıkları sayısız çarpık ve sivri dişin üzerine yansıyor. Benekli, kapkara derisi kötü kokulu kıpır kıpır kurtlar ve solucanlarla doluydu.

Jez, vebalı bir iblisle mücadele ediyordu.

Birkaç tane kurt iblisin ellerinden kopup Jez'in çıplak omzuna düştü. İçinde büyüyen iğrenme duygusunu görmezden gelmeye çalıştı.

Korkusunu bir kenara bıraktı, kafasını kaldırdı, iblisin gözlerinin içine baktı yine. “Dua et de Lilith seni asla bulamasın. Yoksa seni parça parça edip efendine postalar.”

İblis bir kahkaha attı. “Semiazas'ın başına koyduğu ödül beni bir süreliğine 'fahişeler kraliçesinin' gazabından koruyacaktır, ufaklık. Ayrıca sen o zamana çoktan ölmüş olacaksın. İblis ağzını açınca jilet gibi keskin on sıra diş açığa çıktı. Jez çok gergindi, artık ölüm anını beklemekten başka çaresi kalmamıştı.

Cızırtılar müziğin sesini bastırıyor, yanık et kokusu Jez'in ciğerlerini dolduruyordu. İblis bir fare kapanını andıran dişleriyle Jez'in burnunu koparmaya hazırlanıyordu.

Ancak sonra tiz bir çığlık attı ve dişlerini Jez'in yüzünden çekti.

Jez akkor kadar sıcak bir ateş hissetti ve kendini iblisin ellerinden kurtardı. Hemen sonrasında ise yere yığıldı.

“Kaç!” diye bağılıyordu tok bir ses.

Jez onunla tartışarak iblisin elinden kurtulma şansını kaçırma-mazdı. Emekleyerek çıkış kapısına ulaştı, yarasından fişkıran kanın verdiği sıcaklık hissini görmezden gelmeye çalışıyordu.

İblis tiz bir çığlık daha atınca Jez arkasına dönüp bakmaktan kendini alamadı.

Neredeyse iblis kadar uzun boylu bir adam elinde bir su tabancası tutuyor, duruşu, hâli ve tavrı ile adeta Rambo'yu taklit ediyordu. Gözlerinde korkudan eser yoktu. Tabancasının tetiğini çekip iblise doğru Jez'in ne olduğunu bilmediği bir sıvı fişkırttı.

Ortaya çıkan ses binlerce tavada aynı anda kızartma pişirili-yormuşçasına cızırtılıydı. Bu cızırtıya iblisin haykırıışları da ekleniyordu. Siyah, kekremsi duman kıvrımlar halinde döne döne tavana doğru yükselirken iblis acı içinde kıvranıyordu.

Adam, Jez'in bakışını üzerinde hissetmiş gibi yüzünü ona döndü. Gözleri buluştuğu anda Jez, kendini özel bir konuşmayı gizlice dinleyen yaramaz bir çocuk gibi hissedip panikledi. "Koş dedim sana, lanet olası!"

Bu kadar kesin bir emir karşısında Jez'in kendine gelmekten başka çaresi yoktu. Geriye kalan son birkaç insanla birlikte kendini bardan dışarı attı.

Soğuk gece havası kan içinde kalmış kıyafetlerini uçurdu. Jez vücudundaki bütün tüylerin diken diken olduğunu hissetti ve dişlerini gıcırdattı. Kendini uzun kollu bir bluz, tenis ayakkabıları ve kot pantolon giymiş sağlıklı bir kadın olarak hayal etti.

Ancak ne kadar beklediyse de o bildik sıcaklık hissini duyamadı. Büyük bir hayal kırıklığı duyuyor, sinirden adeta burnundan soluyordu. "Kahretsin!"

Kan kaybı ve soğuk, bir dişi şeytanı öldürmeye yetmezdi, ancak savunmasını kırarak kendisini öldürmek isteyenlere karşı çaresiz kalmasına neden olabilirdi. Ayrıca bütün bunlar onun suçuydu. İçeride bir insan, vebalı bir iblise karşı mücadele ediyordu. Ama bu haldeyken Jez'in adama bir yardımı dokunamazdı.

Hızla boşalan otoparka doğru ilerledi. Orada ellerinde birer bira şişesiyle büyükçe bir kamyonetin arkasına oturmuş iki adam görünce oldukça sevindi. Trafik yüzünden otoparktan çıkamadıkları için kendi kendilerine vakit geçirmeye çalışıyor gibiydiler.

Adamların olduğu tarafa doğru yürüdü hemen. Bir taraftan da hızını kestiği için dar korsesine lanet ediyordu. Üstelik kocaman göğüslerinin her adım attığında yerlerinden zıplaması ve canını yakması da onu rahatsız eden bir başka konuydu.

Adamlar aynı anda başlarını çevirerek ona bakınca biraz olsun yavaşladı, adamlara gülümsedi. Adamların sarhoş olmalarını ve büyük göğüslerinin onların dikkatini dağıtacağını umuyordu. Böylece yaralı omzu ve kanlı kıyafetleri dikkatlerinden kaçabilirdi.

"Gideceğiniz yere kadar bırakalım mı küçük hanım?"

Jez bu teklifin hangi adamdan geldiğini bile ayırt edecek durumda değildi. Ancak şu aşamada bunun hiç önemi yoktu. Kamyonetin arkasına tırmandı. Çıplak bacaklarına değen soğuk metal içini ürpertmişti. "Aslında ben çok üşüyorum. Gelip beni ısıtsa-mza çocuklar."

Adamlar birbirlerine bakıp pis pis sııttılar, sonra tekrar Jez'e doğru döndüler. Kamyonetin tirabzanında aldıkları rahat pozisyonlarının bozulması hiç umurlarında değildi. "Aklından neler geçiyor bakalım?"

Jez bu soruya cevaben adamlardan birine doğru yaklaştı. Tıpkı yarım kalan akşam yemeğine yaptığı gibi bacaklarını iki yana açıp adamın kucağına oturdu. Adamın yüzünü ellerinin arasına alıp onu öpmeye başladı, adamın kirli sakalları avuç içlerine sürtünüyordu.

Adam ağzını açtığı anda, kadın bu fırsattan yararlanıp dilini içeri soktu. Adamı tahrik etmek için birkaç binyıllık deneyimini kullanıyordu. Adam da kadının öpüşlerine karşılık veriyordu. Elindeki

bira şişesi kamyonetin demirlerine çarpıp takırdadı. Adam kollarını kadının beline sarıp onu kendine doğru çekti.

Jez'in bu enerjiyi yavaş yavaş elde etmeye vakti yoktu. Çok hızlı kan kaybediyordu. Üstelik ona yardım eden her kimse şimdiye çoktan ölmüş bile olabilirdi. Adamı altına aldı ve onu şehvetli öpücüklerle boğmaya başladı. Adamın yaşam enerjisi hızla Jez'in vücuduna akıyordu.

Bir süre oynadıktan sonra adam kadını tutan kollarını gevşetti. Bunun üzerine Jez geri çekilip ayağa kalktı.

Adam bir çeşit transtan çıkıyormuşçasına gözlerini kırıştırdı. Sonra da olduğu yere uzanıverdi. Sırıtırken tek söyleyebildiği şey "Vay anasını!" oldu.

Jez kolunu çevirdi, acının hâlâ yok olmadığını görüp irkildi. Kolunu kıpırdatabilmesi bile bir mucizeydi gerçi. Üstelik kanaması da hafiflemişti. Ancak parmakları hâlâ zehrin etkisiyle uyuşuktu. Bu adamlarla sevişmeye vakti olsaydı hiçbir şeyinin kalmayacağını ve tamamen iyileşebileceğini biliyordu.

"Hey, bana yok mu güzelim?" diye sordu diğer adam.

Jez kollarını esnetti ve omuz silkti. "Neden olmasın?" diye geçirdi içinden. Biraz daha enerjiye ihtiyacı vardı. Adam kendini biraz bitkin hissedecekti, ama yine de bu onun için bira içmekten daha iyiydi. Jez, bünyeye alkol kadar zararlı değildi sonuçta. Biraz öne doğru eğilip adama etkileyici göğüslerini sergiledi. Sonra

da yüzünü ellerinin arasına alıp onu öpmeye başladı.

Adam buna zaten dünden hazırды. Ayağa kalktı, kadını kendisine doğru çekti. Tıpkı arkadaşı gibi o da elindeki bira şişesini düşürmüştü.

Jez ayakuçlarına kalktı. Adamın enerjisi onun kine karıştıyordu şimdi. Sadece birkaç saniye içinde oynamaya başlamışlar, kadın adamı kamyonetin arkasına yatırmıştı. Bir süre sonra adam Jez'e dönüp gülümsedi.

Gözleri kapandı, gülümseyerek "Teşekkürler," diyebildi.

"Asıl sana teşekkürler." Yaralı omzunu hareket ettirmeye çalışınca neredeyse tamamen iyileştiğini, zehrin de etkisini yitirdiğini gördü. Geri dönüp o iyi yürekli insanı içine düştüğü bu durumdan kurtarabilirdi.

Zaten yeni kazandığı enerjisini şekil değiştirmek için kullanmaya gerek duymadı. Kamyonetten inerken yaptığı ani bir hareket hâlâ yaralı olan kolunu sızlattı. Koşa koşa dakikalar önce kaçarak çıktığı barın kapısının önüne vardı. Cesaretini toplamak için derin bir nefes aldı, içeri girdi.

Duyduğu sesler sayesinde ona yardımcı olan insanın hâlâ hayatta olduğunu fark etti. Derin bir nefes aldı. Mekânın neredeyse kapkaranlık olmasından da yararlanarak gölgede kalan duvara yapıştı, yavaş yavaş ilerledi. Ahşaptan yapılmış bar tezgâhına varınca içinde temiz havlular bulunan bir kutunun

arkasına gizlendi. Böylece bulunduğu yükseklikten dans pistinde süren kavgayı seyredabiliyordu.

Tıpkı Jez'in onu bıraktığı gibi iblisle savaşmaya devam ediyordu. Jez, bu insanın su tabancasından çıkardığı kutsal sudan başka ne gibi marifetleri olduğunu merak etti.

Adamın arkasındaki hareketlenme Jez'in dikkatini çekti. Neler olup bittiğini anlamak için döndüğü anda iblis kafasını insanın baldırlarına tosladı. İnsan acı içinde diz çöktü, bir taraftan da etrafa küfürler savuruyordu.

Vebalı iblis bir kahkaha attı, derisi hâlâ sızlıyor ve yanıyor olmasına rağmen yerinden doğrılmayı başardı. "Ey insan, ruhunu emeyeceğim senin."

Jez, insanı uyarmak için ağzını açtığı anda bunun yakalanmaktan başka bir işe yaramayacağını fark edip bunu yapmaktan vazgeçti. Arkasını yasladığı kutu devrilince kalçalarının üstüne sertçe düştü. Bir çözüm yolu bulmak için kendini yiyip bitiriyor, ancak aklına hiçbir şey gelmiyordu. Dişi bir şeytan olarak görevi savaşmak değildi. O sevişmek için yaratılmıştı. Ancak bu konuda bir şeyler yapması gerekiyordu. Ne de olsa o insan onun hayatını kurtarmıştı.

Cızırtı sesleri yükselmeye başladı. İnsan, "Kahretsin!" diye avazı çıktığı kadar bağırdı. Hâlâ hayattaydı demek ki... Ancak Jez'in daha fazla kaybedecek vakti yoktu.

Barın arkasındaki aynalara yansımaları düşen içki şişeleri gözüne ilişti. Sonra dönüp önünde duran havlularla dolu kutuya baktı. Yüzünde bir gülümseme belirmişti.

Yarı yarıya dolu viski şişelerinden birini kaptığı gibi kapağını açtı. Havlulardan birinin ucunu, havlu sıvıyı iyice emene kadar şişenin içine soktu. Hızlı hareketlerle ve yakalanma korkusu içinde, saklandığı yerden elinin ulaşabildiği tüm şişeleri kaptığı gibi her birinin içine birer tane havlu sokuşturdu.

Bardaki yanan iki muma yetişebilmek için ayağa kalkıp yakalanma riskini göze alması gerekti. Sonra yeniden yere çömelip saklandı.

"Lütfen filmlerde olduğu gibi işe yarıyor olsun." Elleri titreyerek şişelerin ucundaki havluları mumları kullanarak ateşe verdi.

Havlular tutuşup alev aldığı anda ayağa kalktı ve şişeleri sırayla iblise doğru fırlattı. Alevler insana değmesin diye elinden geleni yapıyordu.

Ona çok uzun gelen birkaç saniye boyunca hiçbir şey olmadı. Sadece camın kırılma sesini duyabilmişti. Nihayet alkolle alev buluşunca bir patlama oldu ve etrafa bir ışık yayıldı. Jez planı işe yaradığı için çok mutluydu. Sevinçten havaya sıçramamak için kendini zor tuttu. Daha önceden hazırladığı iki şişeyi yerden aldı. Vebalı iblis acı içinde haykırıyordu.

Şişelerin uçlarını yaktı, ayağa kalktı, sağlam koluyla şişeleri birer birer iblise doğru fırlatmaya başladı.

İnsan ayağa kalkmayı başarmıştı. Bara doğru yaklaşıyor, vebalı iblisi de yanında sürüklüyordu. Jez,

fırlattığı şişelerden saçılan cam kırıkları yüzünden insanın birkaç yerinden yaralandığını görünce irkildi.

Fırlattığı ikinci şişe küçük şeytanın birkaç santim yakınına düşmüştü. Küçük şeytan patlamanın etkisiyle tıpkı bir havai fişek gibi havaya uçmuştu.

Güm diye bir ses ortamdaki diğer bütün sesleri bastırınca küçük şeytandan çıkan o kesik kesik iniltiler çok fazla duyulamadı. Küçük şeytanın bedeni parça parça olmuştu. En sonunda cehennemin dibini boylamıştı işte.

“Hak ettiğini buldun işte, küçük pislik,” diye mırıldandı Jez, eline geçen tüm şişeleri iblisle arasındaki mesafeyi korumak için kullanmaya kararlıydı. İblis de küçük şeytan gibi hak ettiğini buluncaya kadar ona şişe fırlatmaya devam edecekti. Aksi takdirde bu işten sıyrılmak için başka bir yol bulması gerekecekti.

İki tane şişe daha hazırladı ve bunları insan ile zebaninin tam ortasına fırlattı. Ateş topları etrafı kapladığında kendini tutamayıp sevinçle haykırdı. Patlatmak üzere iki tane daha şişe hazırladı.

Yan tarafında insanın, arka cebinden küçük bir silah çıkardığını ve vebalı iblise doğru nişan aldığını görebiliyordu. Jez, müzik sesi ve iblisin haykırışları yüzünden silahın ateş aldığını duyamadı. Ancak pembe renkli beş okun iblisin derisine saplandığını görebiliyordu. İblisin derisinden fişkırmış gibi duran bu oklar eskimiş piercingleri andırıyordu.

İblis davul gibi şişerek yavaşça biçim değiştirirken Jez onu şaşkınlıkla izledi. İblis “patladığında” kesinlikle orada olmak istemediğini biliyordu.

Yine bir hareketlenme oldu. İnsan, Jez’in tam önündeki barın üstüne sıçramıştı.

“Şu şişeleri de fırlatacak mısın?”

Jez de barın üzerine çıktı, uçlarını yaktığı şişeleri eline alıp onları iblise doğru fırlattı. İblis kendini bara doğru savurdu, neredeyse Jez’i düşürecekti.

Jez iblise çok sinirlenmişti. Dikkati dağıldığı için şişeler az kalsın yüzünde patlayacaktı.

Birbiri ardına duyulan iki patlama sesi gecenin karanlığına karıştı ve Jez’i tedirgin etti. Uzun bir süre hareket etmeden oturup insanı seyretti. Gözleri, yakından bakıldığında açık gri renkteydi. Fırtına bulutlarını andıran bu gözler zekâ ve merakla parlıyordu.

Yerden iki şişe daha kaptı, uçlarını yaktı ve tam olarak nereye attığını bilemeden şişeleri iblisin olduğu yöne doğru fırlattı. Sonra Jez’i belinden kavradığı gibi gölgelerin arasından geçerek gece kulübünden dışarı çıkardı.

“Hey” dedi Jez, ayaklarını yere basmaya çalışıyordu. “Kendim yürüyebilirim. Beni yere indir.”

“Tamam” dedi insan ve Jez’i yüksekten yere bıraktı. Kendi yoluna devam ederken Jez düştüğü yerde kalmıştı. “Kaç buradan, ama sakın ayağa kalkma!” diye bağırdı omzunun üstünden. Geriye kalan son

iki şişe de patlamadan önce çıkış kapısına varmayı başarmışlardı.

Noah, Jezebeth'in yere düştüğünde yüzünde oluşan kızgın ifadeye bakıp başını iki yana salladı. Ne de olsa onu kurtarmak için hayatını tehlikeye atmıştı. En azından bir teşekkürü hak etmişti. Sonuçta ona koşmasını öğütleyen Noah değil miydi?

“Ama o da senin için geri döndü.” Vicdanı devreye girince somurtup kaşlarını çattı.

Jez'in onun için geri dönmesi Noah'yı çok şaşırtmıştı. Lilith'in ona görevini anlatması için gönderdiği küçük şeytan Noah'ya dişi şeytanlarla ilgili bazı bilgiler vermişti. Jezebeth'in onun için geri dönmesi Noah'nın bu konuda öğrendiği hiçbir şeyle uyuşmuyordu. Noah, Jez'in kaçacağını, bu yüzden zebaniyi öldürdükten sonra onu arayıp bulması gerekeceğini düşünmüştü.

Ona bu bilgiyi veren küçük şeytan daha sonra Lilith'e ihanet etmiş ve vebalı iblisle işbirliği yapmıştı gerçi. Bu yüzden Noah onun verdiği hiçbir bilgiye güvenmemesi gerektiğini hissediyordu.

Jez'in pratik zekâsını kullanarak şişelerden bomba yapmayı aklı etmesi onu çok etkilemişti. Dişi şeytanlar hayatta kalabilmek için zeki olmak zorundaydılar. Belki de Noah kendisine verilen görevi çabucak ve kolayca tamamlayabilecekti.

“Ya, ne demezsin.” Vicdanı artık çok olmaya başlamıştı.

Noah sırt çantasını omzuna attı. Jez'in ilk fırlattığı şişelerden saçılan cam kırıkları kollarına ve yan tarafına saplanmış, onu ra-

hatsız ediyordu. Neyse ki Noah ilk şişe patladıktan sonra iblisle arasına belli bir mesafe koymayı akıl etmiş, iblisin olabilecek en kötü şekilde yaralanmasını sağlamaya çalışmıştı.

Zihin gücüyle acısını unutmaya çalıştı ve etrafına bakındı. Vebalı iblisin peşlerine düşmesi an meselesiydi. Onunla aralarına belli bir mesafe koymaları ve olabildiği kadar hızlı bir şekilde yollarına devam etmeleri gerekiyordu. Noah iblisin maddi varlığını yok etmeye başardıklarına o kadar da emin değildi. Orta seviyedeki avcı zebanileri öldürmek çok zor bir işti.

Noah binanın etrafından dolaştı, otoparka varıp da içinde bazı gerekli malzemelerin bulunduğu kamyonetin bıraktığı gibi sağlam bir halde yerinde durduğunu görüp rahat bir nefes aldı. Son birkaç haftada başına gelenlere bakılacak olunursa kamyoneti gizemli bir şekilde ortadan kaybolursa ve yanındaki bu dişi şeytanı son randevusuna yürüyerek götürmek zorunda kalsa hiç şaşırmasdı.

Omzunun üstünden Jez'e baktığında onun otoparka doğru bir bakış attığını fark etti. Köşeden bakmak için öne eğildiğinde saçma derecede büyük göğüsleri neredeyse korsesinden dışarı taşacaktı. Noah gözlerini devirmemek için kendini zor tuttu. “Adım Noah bu arada. Beni Lilith gönderdi. Seni sığınağa götürmem gerekiyor.” Bu sözler ağzından çıktığı anda kulağa ne kadar saçma geldiklerini fark etti. Ancak bu konuyu başka ne şekilde açabileceğini bilemiyordu.

Jez koyu renkli kaşlarını çattı, Noah'yı ilk kez görüyormuşçasına baştan aşağı süzdü. “Sen ciddi misin?” Ses tonundan ona inanmadığı anlaşılıyordu.

Noah Jez'e karşı büyük bir kızgınlık duydu, dişlerini sıkarak: "Evet, gayet ciddiym," dedi.

"Kanıtla o halde." Jez Noah'nın önüne geçmiş, otoparka doğru hızla ilerliyordu. "Ve biraz acele et," diye omzunun üzerinden seslendi. "Buradan bir an önce gitmem lazım."

Noah Jez'e birkaç adımda yetişti. Kolundan tutup yüzünü kendine çevirdi.

Jez acıyla yüzünü buruşturup bağırdı. Noah'ın duyduğu vicdan azabı ile içi cız etti. Kolunun yaralı olduğunu unutmuştu. Böyle davrandığı için kendini tam bir ahmak gibi hissediyordu.

Jez kin dolu bakışlarını Noah'ya diktiğinde adam kendini tokat yemiş gibi hissetti.

"Özür dilerim. Seni incitmek istememiştim."

Jez'in gözlerindeki kinin yerini şaşkınlık alınca Noah daha da çok şaşırıldı. Jez hiç de onun beklediği gibi birisi değildi. Kısa, diken diken saçları ve aşırı derecede kıvrımlı vücuduyla Noah'nın aklındaki dişi şeytan imgesinin kötü bir karikatürüydü sadece. Ama o ne anlardı ki? Jez yüzyıllardır yaşamını sürdürmeyi başarmıştı. Belli ki erkekler bu görüntüyü beğeniyorlardı.

Noah zihninden bu düşünceleri attı. Boşta kalan elini göz hizasına kaldırıp parmağındaki som gümüşten yapılmış yüzüğü Jez'e gösterdi. Bu yüzüğü Lilith küçük şeytan aracılığıyla Noah'ya göndermiş ve görevi tamamlayana kadar bu yüzüğü parmağından çıkarmamasını salık vermişti. "Elimdeki tek kanıt bu."

Jez'in yüzünde beliren şüpheli ifade Noah'yı tedirgin etti.

Küçük şeytanın Noah'ya verdiği bu yüzük Jez'in güvenini kazanmak konusunda pek işe yaramayabilir, hatta onun Noah'yı öldürmesine bile sebep olabilirdi. Som gümüşten yapılmış yüzüğün üzerinde solmuş İbranice karakterler zar zor seçilebiliyordu. Üzerindeki yazı kabaca "Baştan çıkarma" olarak tercüme edilebilirdi. Bu, bir dişi şeytan için hem çok uygundu hem de ironikti. Peki, bu Noah'nın amacının ona yardım etmek olduğu konusunda Jez'i ikna etmeye yetecek miydi?

Jezebeth yine kaşlarını çattı, yüzüğe dokunabilmek için işaret parmağını uzatırken tereddüt etti.

Jez som gümüşün derisini yakabileceğinden endişe ediyor gibiydi. Noah som gümüşün dişi şeytanlar üzerindeki etkisi ile ilgili bir şeyler hatırlamaya çalıştı, ancak aklına hiçbir şey gelmiyordu.

Adam öncelikle buradan gitmeleri gerektiğini söyleyip "kanıt" işini ise daha sonra konuşmalarını önereceği sırada Jezebeth'in

nefesi kesildi. Şaşkınlıktan ağzı açık kalmıştı.

Ancak bu tepkisinin nedenini açıklamadı. Onun yerine sadece Noah'ya bakmakla ve başını tamam anlamında sallamakla yetindi. Yüz ifadesi bir anda ciddileşmişti. "Bu kadarı benim için yeterli. Gidelim."

Jez daha bir adım bile atamamıştı ki Noah kadının yaralı kolunun bileğini kavradı ve onu kamyonetini park ettiği alana doğru sürüklemeye başladı. İçinde buldukları tehlikeden kurtulur kurtulmaz Jez'e yüzük karşısında neden böyle bir tepki verdiğini sormaya karar verdi.

Şimdi neredeyse kamyonete varmışlardı. Jezebeth Noah'nın arkasında koşturup duruyordu. Ancak çok geçmeden adımları yavaşladı. Noah, Jez'in yaralandığı için bitap düştüğünü düşünüyordu. Vebalı iblisin pençeleri kadının omzunda çok derin yaralar bırakmıştı ne de olsa. Bu yüzden Noah Jez'in ağzından şu sözlerin çıkmasını hiç ama hiç beklemiyordu.

“Lütfen şenle olmadıklarını söyle.”

Noah kaşlarını çattı ve ne demek istediğini sorar gibi Jez'e baktı. Jez Noah'nın tam yanına park etmiş bir kamyoneti inceliyordu. Otoparkta bu iki kamyonetten başka pek araç kalmamıştı zaten.

İki irikıyım herif kamyonetin arkasında sızmışlardı, kendilerinden geçmişe benziyorlardı. “Hayır, yalnız geldim. Neden sordun?” Noah tekrar Jez'e baktığında onun yüzünde alaycı bir ifadeyle gülümsediğini gördü.

“İçeri gelip sana yardım edebilmek için onların enerjisini kullanmak zorundaydım.” Omuz silkti. “Sırf bu yüzden kaçış planını bozmuş olsaydım bu korkunç bir şey olurdu.”

Noah göz ucuyla adamlara baktı. Uzun bir süre boyunca uyanmayacakları her hallerinden belliydi. Noah zihnini işgal eden görüntüler yüzünden şok ve tiksinti duyunca kaşlarını çattı. Jez'e “Buraya geldin ve bu adamlarla seviştin mi yani?” diye sordu.

“Onlarla sevişmiş olsaydım şimdi bu halde ve bu bataklıkta olur muydum sence?”

Noah'nın dişi şeytanların enerji edinme yöntemleri hakkında hiçbir fikri yoktu. Ancak daha sonra vakti olduğunda bu konu üzerinde çalışmayı aklının bir köşesine not etti.

Tam o anda bir kükreyiş sesi etrafı doldurdu. Noah damarlarına yayılan adrenalini hissetti. Elini ön cebine sokup kamyonetin anahtarlarını aradı, aracın kapılarını açmak için alarm düğmesine bastı. “Koş!”

Ancak Noah'nın böyle bir uyarıda bulunması gereksizdi. Jez zaten ona çok yakın duruyordu. Noah şoför tarafındaki kapıyı açar açmaz Jez içeri atladı ve hemencecik yan koltuğa kayd.

Noah hızlı hareketlerle sırt çantasını çıkartıp Jez'e uzattı. Sonra kamyonete bindi ve kapıyı çarparak kapattı. Sağ tarafını boydan boya kaplayan cam kırıklarının neden olduğu acıyı duymazdan gelmeye çalıştı. Motoru çalıştırdı, bir taraftan da el yordamıyla emniyet kemerini bulmaya çalışarak hızla otoparktan çıktı.

Jezebeth'e göz ucuyla baktığında onun da emniyet kemerini bulmakta zorluk çektiğini gördü. Kadının yaralı kolu hâlâ işlevsizdi. “Biraz dur. Şuradan bir çıkalım, sana yardım edeceğim.”

Jez Noah'ya dik dik baktı ve fazla sarsılmamak için koltuğun hemen yanında bulunan tutacağa yapıştı. Sonra ayakkabılarını çıkardı ve ayaklarını çamurluğa uzattı. Boyu çok kısa olduğu için ayakları yere

değmiyordu. Ayakkabılarını çıkarırken eteği bacaklarının üst kısmına kadar sıyrılmıştı. Kadının pürüzsüz ve tertemiz tıraş edilmiş kalçaları adamın gözüne ilişiverdi.

Noah cinsel organı kabardığını hissetti, gözlerini Jezebeth'den ayırıp yola odaklanmak için çaba sarf etmesi gerekti.

Boğazı düğümlenmişti. İç sesi yeniden kontrolü ele aldı. "O bir dişi şeytan!

Daha yeni iki tane yabancı ile sevişti. Sevişmediyse bile ona yakın bir şey yapmış olmalı. Adamların hiç enerjisi kalmamıştı hatırlasana. Kendilerinden geçmişlerdi." Böyle bir durumda nasıl olur da onu arzuluyor olabilirdi ki?

Yoksa Jez'de şeytan tüyü mü vardı?"

Tam otoparktan ayrılırken dikiz aynasından bakmayı akıl edebildi. Vebalı iblis yavaş hareketlerle, topallayarak arkalarından geliyor, biçimsiz vücudu gece kulübünün ışıkları arasından seçilebiliyordu. Noah boğazını temizledi, konuşmadan önce hâlâ normal bir sese sahip olmayı umdu. "Görünüşe bakılırsa bizi takip edemeyecek kadar kötü yaralanmış. En azından şimdilik güvendedeyiz."

"Dikkat et!"

Noah önüne baktığında içgüdüsel olarak direksiyonu kırdı. Bir anda en kötü kâbuslardan fırlamış gibi görünen parlak kırmızı renkli bir iblis ile karşı karşıya kalmışlardı. İblis o denli parlaktı ki önlerindeki karanlık yolu tüyler ürpertici kırmızı bir ışık kaplamıştı. Kamyonet savrulup yola tutunmaya çalışırken lastikleri gıcırdadı. Aracın arka kısmı iblise çarpmış ve onu bir köşeye savurmuştu.

Metalin metale çarpmasının rahatsız edici sesi Noah'nın dişlerini gıcırdatmasına ve yüzünü buruşturmasına neden oldu. Noah gaz pedalına basınca kamyonet hızla ileri atıldı.

"Pençeleri bagaj kapağına sıkışmış, onu da arkamızda sürük-lüyoruz," dedi Jezebeth. Emniyet kemerini çıkartıp arkasına döndü. Dizleri üstünde oturarak arka pencereden dışarıya bakıyordu.

Noah omzunun üstünden arkaya baktı. İblisin yamuk yumuk kırmızı eli bagaj kapağına sıkışmış, kapkara tırnakları kamyonetin arkasına takılıp kalmıştı. "Kahretsin." Noah Jezebeth'e bir bakış attı. "Araba kullanmayı biliyor musun?"

Jez gözlerini devirdi ve önüne döndü. "Bir dakika bekle."

Kadının sakin ses tonu Noah'nın sinirlerini bozmuştu. "Bir dakikam olduğundan emin değilim," dedi. Tam o sırada iblisin diğer eli de bagaj kapağının üstünde belirmişti. İblis pençelerini kapağa iyice geçirmiş, kendini gitgide daha yukarıya çekiyordu.

Jezebeth'in vücudu parıldadı, biçim değiştiriyordu. Görüntüsü değişmemişti, ancak boyu birazcık uzamıştı. Böylece ayaklarıyla döşeme tahtasına yetişebiliyordu artık.

Noah uzun bir süre gözlerini dikip kadına baktı. Vücudundan akan ışık huzmeleri gecenin ışıkları ile

birleşiyor, ortaya büyüleyici bir görüntü çıkıyordu.

Noah hafifçe kaşlarını çattı. Hayal görüp görmediğinden emin olmak için neredeyse gözlerini ovuşturacaktı. “İblis bana dişi şeytanların biçim değiştirebileceğini söylememişti.”

“Aslında değiştiremezler.” Döndü ve Noah’ya baktı. Adam, kadının yorgunluktan gözaltlarında oluşan morlukları ve gerginlikten solgun yüzünde beliren çizgileri rahatça seçebiliyordu.

Noah kaygılıydı, kendini suçlu hissediyordu üstelik. Jez onu kurtarabilmek için adamlardan sağladığı enerjinin son kırıntılarını da gaz pedalına yetiştirmek için biçim değiştirerek harcamıştı besbelli. Oysa Noah hâlâ onun görüntüsünü eleştirmekle meşguldü.

“Aferin sana, Noah.”

Bu göreve başladığında onun bir dişi şeytan olduğunu biliyordu. Olduğu gibi davrandığı için onu suçlayamazdı. Eğer dişi bir şeytan gibi davranmasa ölürdü Jez. Ya da şeytanlara her ne oluyorsa ona da o olurdu işte...

“Kamyoneti benim kullanmamı ister misin?” diye sordu. Jez korkuyla irkildi. Noah uzun bir süredir sesini çıkaramamış olmalıydı.

Noah dikiz aynasından baktı ve iblisin bir bacağını bagaj kapağının üstüne atmış, kendini iyice yukarı çekmekte olduğunu gördü. “İşte böyle. Daha da yaklaş.”

Jezebeth sanki bunu daha önce defalarca yapmış gibi direksiyonu sol eliyle tuttuğu halde bacağının birini Noah’nın üzerinden uzattı. Sol ayağıyla ise sürücü koltuğunun altındaki yer döşemesinden destek alıyordu. Tüm ağırlığını sol koluna verince acıyla yüzünü buruşturdu, ancak yine de gıkını bile çıkarmadı.

Noah iki kişilik koltukta sağa kayd, Jezebeth’in sağ ayağını gaz pedalından çekmesini bekledi. Jez’in bacağının altından kayarken dengesini sağlamaya çalıştı. Şimdi kadının kısa ve diken diken saçları adamın yüzüne batıyor, ciğerlerini kadından gelen nar, bal, sigara ve ter kokusu dolduruyordu. Kamyoneti Jez kul-lamrken Noah yolcu koltuğunda rahatça hareket edebiliyordu.

“Sıkı tutun!” diye bağırdı Jez, yerde duran sırt çantasına uzanırken.

Noah kamyonet sağdan sola savrulurken bir elini yer döşemesine yaslamış, diğeriyle ise kapı kolunu sıkıca tutmuştu. Kamyonetin arkasında büyükçe bir şeyin büyük bir gümbürtüyle etrafa saçıldığını duydular.

Noah hazırladığı tüm o erzakları ve gerekli malzemeleri düşündü ve içi cız etti. “Cana geleceğine mala gelsin.” Erzakını kaybetmesi iblise yem olmaktan ve Jezebeth’in yakalanmasına sebep olmaktan şüphesiz daha iyiydi.

Noah iblisin hâlâ yerinde olup olmadığını görebilmek için başını arkaya çevirdiği sırada Jezebeth direksiyonu sertçe sola kırdı. Noah’nın az kalsın boynu kırılıyordu, kamyonetin içinde oradan oraya savrulmamak için koltuğuna sıkı sıkı tutunması gerekti.

Kamyonetin arkasından gelen gümbürtülere şimdi de iblisin öfkeli haykırışları eklenmişti.

Jezebeth direksiyonu yine kırınca Noah ayaklarından destek aldı. Çantasını kaptı, iblise karşı kullanmak için silaha benzer bir şey aradı.

İçleri Yahudi kurallarına uygun olarak hazırlanmış koşer tuzuyla dolu iki balon çarptı eline. Ancak bunları Jezebeth'e zarar vermeden nasıl kullanacağını bilemiyordu. Ne de olsa o da bir dişi şeytandı. Hahamlar tarafından kutsanmış bu tuz ona da zarar verebilirdi.

Büyük bir çatırdama sesi duyuldu. Kamyonetin ön camı kırılmış, cam kırıkları binlerce parça halinde etrafa saçılmıştı. Küçük ve yuvarlak cam parçaları Jezebeth'in ve Noah'nın yüzlerine yağıyordu. Noah içgüdüsel olarak yüzünü elleriyle kapattı. Kamyonet çılgınca oradan oraya savrulmaya başlamıştı.

Noah Jezebeth'in yaratıcılığı karşısında kızsın mı şaşırırsın mı bilemiyordu. İblisten bu şekilde kurtulmaya çalışması çok akıl-lıcaydı, ancak eğer dikkatli olmazsa bu uğurda hem kendini hem de Noah'yı öldürme ihtimali vardı.

Noah koltuğunda ters döndü ve kendini Jezebeth ile iblisin tam ortasındaki bir konuma getirmeye çalıştı. Ancak öfkeli ve lav rengindeki iblisle karşı karşıya gelince donup kaldı. İblisin sıcak nefesi Noah'nın tenine değiyor, sülfür kokusu adamın burun deliklerini dolduruyordu. Parıldayan azı dişleri yakından bakıldığı zaman imkânsız denecek kadar büyük görünüyordu.

İblisin pullu dudakları alaycı bir gülümsemeyle kıvrılmıştı. Ağzım daha da açtı, dişleriyle Noah'nın etinden bir parça kapmaya çalıştı.

Noah elini kaldırdı, tuzla dolu balonları iblisin kocaman açtığı ağzına soktu. Sonra geriye doğru sıçrayıp yer döşemesine çarptı. Sarsıntı yüzünden Jezebeth direksiyonu bir kez daha kırmak zorunda kalmıştı.

İblisin çenesi sıkı sıkıya kapanmıştı şimdi. Dudaklarının etrafında biriken tuzlarla ağızları köpüren kuduz köpekleri andırıyordu.

Noah başını çarpmamak için emeklerken eğilip bükülünce sırtındaki her noktanın ağrıdığını hissetti. Kayıp düşünce kalçalarından aşağısı çamurlukla ön koltukların arasında kalan boş alana sıkıştı. Ayaklarını ön koltuğun altından çıkaramıyor, hiçbir yerini hareket ettiremiyor, acı verici bir pozisyonda öylece bekliyordu.

Jezebeth hiç sesini çıkarmadı. Üzerine sıçrayan tuzlar onu hiç etkilememişti. Kamyoneti sürmeye devam ediyordu. Noah'nın en azından bu konuda içi rahatlamıştı.

Noah dönüp iblise baktığında onun mum gibi eridiğini fark etti. Yüz hatları tamamen yok olmadan önce, yaratığın yüzünde şaşkın bir ifade görür gibi oldu. Yine bir gümbürtü duyuldu. Dünyevi vücudu yok olunca cehennemin dibini boylamıştı iblis. Şimdi etraf neredeyse zifiri karanlığa gömülmüştü.

“İyi misin?” diye sordu Jezebeth, yorgun ve tatlı sesiyle.

Noah kendini koltukla çamurluğun arasında sıkıştığı yerden kurtarmayı başardı. Jezebeth adeta koltuğuna gömülmüş bir şekilde kamyoneti kullanmaya devam ediyordu. Noah kırılan camın olduğu boşluktan dışarı baktı ve gece boyunca ilk kez havanın ne kadar soğuk olduğunu fark etti. “Ben iyiyim. Merak etme.”

“Bir yerde durmamız gerekiyor. Biraz enerjiye ihtiyacım var. Korkma, işimi çabucak hallederim.” Güçlkle yutkundu, konuşmaya bile enerjisi kalmamış gibiydi.

Bütün bu olanlardan sonra, Noah Jez’in ne kadar güçlü olduğunu kanıtlamak için “iyi” olduğunu iddia etmesini beklemişti. Doğrusunu söylemek gerekirse kadının dürüstlüğü karşısında şaşırıp kalmıştı.

“İblisler arkadaşlarının cehenneme nereden gönderildiğini öğrenebilirler. Bu yüzden yolumuza devam etmemiz ve buradan mümkün olduğu kadar uzaklara gitmemiz gerekiyor.” Ağzından çıkan her kelimeyle gücü biraz daha azalıyor, sesi gitgide kısılıyordu.

“Kenara çek.”

Jezebeth hiç itiraz etmedi. Yavaşladı, kenara çekti ve otomobili park etti.

Noah etrafına bakındı. Neyse ki gece kulübü küçük Teksas kasabasının dışında kalıyordu. Bu yüzden yolda onlardan başka kimsecikler yoktu. Kamyonetten inip sürücü koltuğunun olduğu tarafa doğru ilerledi. Jezebeth sürücü koltuğuna kıvrılmış, kapıya doğru yaslanmıştı. Noah kapıyı kapattı, Jez’e dönüp sordu: “Bilmem gereken başka bir şey var mı peki?”

Jezebeth zor bela başını salladı. “Nereye gidersek gidelim beni bu halimle beğenecek birini bulmam gerekecek. Biçim değiştirmek için yeterli enerjim kalmadı.”

Noah’ın cinsel organı yine kabardı. Jezebeth’den bu haliyle bile etkileniyor gibiydi adam. Bunun sebebi Jez’in gülünç dış görüntüsü değildi elbette. Noah onun kulüpte gösterdiği cesareten, iblis onları neredeyse öldürecekken gösterdiği soğukkanlılıktan ve tüm bu olup bitenlere rağmen espri anlayışını yitirmemesinden etkilenmişti. Kamyoneti ustaca kullanmasının da bu duruma bir etkisi olmuştu tabii...

Bu düşünce Noah’yı gülümsetti, vücudunun gösterdiği ani tepkileri görmezden gelmeye çalışarak koltuğunda rahatsızca kıpırdandı.

Olamazdı. O bir dişi şeytandı. Hayatı boyunca milyonlarca erkekle yatmış olmalıydı. Noah’nın Jez’in kirli bir mendil gibi kullanıp bir kenara attığı erkeklerden biri olmaya hiç niyeti yoktu. Jez’in enerji toplamaya ne kadar ihtiyacı olursa olsun... Üstelik Noah her ne kadar Jez’den etkileniyor olsa da, kadının abartılı derecede kıvrımlı vücudu, kısa ve diken diken saçları ona hiç de çekici gelmiyordu.

Centilmenliği ve gururu Jez’e enerjisinin bir kısmını vermesini gerektiriyordu. Tam bu konuda bir şeyler söyleyecekken vazgeçti. “Bir yolunu bulacağız. Biraz daha dayan.” Bu sözleri söyledikten sonra son bir saat içinde kendini ikinci kez tam bir ahmak gibi hissetti. Ancak ne yazık ki bu sözleri geri almanın bir yolu yoktu.

Kamyoneti yeniden çalıştırdı ve karanlık gecenin içinde yol almaya başladı. İkisi de tek kelime

etmiyordu. Günlerden cuma'ydı, saat gece yarısını geçmişti. Bayılmak üzere olan yaralı bir kadını arzu edecek bir erkeği bu saatte nereden bulacaklardı?

Uzarlarda bir yerde küçük bir ışık gördü Noah. Pis pis sırıtarak kamyonetin hızını artırdı. "Tam olarak nereye gitmemiz gerektiğini biliyorum. Açık büfe servis yapan bir yer. Tam ağzına layık."

Dişi şeytanların kraliçesi Lilith tuğladan yapılmış üç katlı binanın gölgesinin düştüğü yerde cisimlendi. Duyularını keskinleştirip gece havasını kokladı. Okyanusun tuzlu kokusu arkasındaki salkımsöğüdün keskin kokusuna karışıyor, dilinde metalik bir tat bırakıyordu. Okyanustan esen sert rüzgâr yanaklarını acıtıyor, uzun saçlarını savuruyordu.

Etrafta küçük hayvanlardan ve birkaç su kuşundan başka hiçbir canlı yoktu.

Lilith saklandığı yerden çıktı, özenle biçilmiş çimlerin arasından yumuşak tabanlı ayakkabıları sayesinde sessizce geçerken ay ışığı tenini ısıtıyordu. Ne de olsa o bir gece yaratığıydı. Bundan yüzyıllar önce Cennet Bahçesi'nde Âdem onun yerine Havva'yı seçtiğinden beri de öyle olmuştu.

Hiç beklemediği bir yerden gelen bir iyilik sayesinde hayatı kurtulmuştu.

Onca zaman sonra bile Âdem'in onu istememiş olması canını gururundan daha çok yakıyordu. Ancak şimdi bütün bunları bir kenara bırakması ve içinde büyüyen beklenti duygusunu iliklerine kadar hissetmesi gerekiyordu. Verandaya adım attı ve önünde duran kapının zilini çaldı. Giriş salonunda yankılanan çan sesleri ona eski büyük sarkaçlı saatleri hatırlattı. Sonrasında geniş ön kapı sessizce açıldı.

Lilith içeri doğru bir adım attı, boynundan bağıladığı siyah

pelerinini çıkardı. Yumuşak kumaş omuzlarından kayıp gitti. Arkasındaki kapı yavaşça kapanırken Lilith pelerinini portmantoya astı.

"Uriel, ben geldim." Sesi giriş salonunda yankılandı. Lilith ipek duvar kâğıtlarını, ahşaptan yapılmış tirabzanı ve paha biçilemez sanat eserlerini incelemeye koyuldu. Görünmez bir el tarafından çekiliyormuşçasına İtalyan Rönesans'ı zamanında Miche-langelo tarafından yapılan Uriel'in gerçek boyutlardaki mermer heykeline doğru ilerledi.

Heykel yedi santimlik bir platformun üzerine yerleştirilmişti, boyu iki metre kadar vardı. Başmelek elinde iki adet birbirinin aynısı hançer tutuyor, savaşmaya hazırlanıyordu. Yüzünde adaleti sağlayacağını açıkça belli eden bir ifade vardı. Tamamen çıplaktı. Lilith bu görüntüyü hayranlıkla seyretti. Geniş omuzlar, tüysüz bir göğüs, pürüzsüz bir bel, sicim gibi bacaklar, uzun ve kalın bir cinsel organ, hemen altında ise büyük testisler...

Kadın tüm vücuduna kan pompalandığını hissetti. Göğüslerini ve bacaklarının üst kısmını ateş basmıştı. Teni sızlıyor, cinsel organında büyük bir istek duyuyordu. Beslenme zamanı yaklaşmış olmalıydı. Ancak tam anlamıyla doyuma ulaşmış olsa bile Uriel karşısında tahrik olmaktan kendini alamazdı.

Üstelik gerçeğiyle kıyaslandığında heykeli hiçbir şeydi.

Elini uzattı ve parmaklarının ucuyla heykelin kalın cinsel organına dokundu. Gerçeğine dokunduğunda olacakların görüntüsü birer birer zihnini işgal ederken heykelin cinsel organını boydan boya okşadı. UrieTin cinsel organı uyarılmamış haldeyken bile hayranlık uyandırıyor.

Duyduğu iç çekiş ve inilti üzerine yaramazlık yapan bir çocuk gibi yerinden sıçradı.

“Tahrik olduğunun kokusunu alabiliyorum benim güzel nassah’ım. Tanrıların yiyeceği gibi kokuyorsun adeta.” UrieTin ılık nefesini yanağında hissetti. Adamın teninin sıcaklığını duyunca kadının cinsel organının şişmiş dudakları bir anda ıslanıverdi.

Uriel derin bir nefes aldı, kadını kendine doğru çekti. Erkeğin uyarılmış cinsel organının tenine değdiğini hissettiği an kadının nefesi kesilmişti.

“Sanatla bu kadar ilgilendiğini bilmiyordum.”

Lilith’in boğazı düğümlenmişti, konuşamıyordu. Başını yana yatırdı. Adam buna zaten hazır. Dudaklarını kadının boynunda gezdiriyor, kadının tenini yavaşça öpüyordu. Kadın artık iyice tahrik olmuştu, damarlarında dolaşan ateşi hissedebiliyordu. Adama yaklaştıkça cinsel organı daha da ıslanıyordu.

Uriel vahşice inleyerek kadının boynunu ısırırdı. Kadın başının döndüğünü hissetti, ayakta duramıyordu. Boynunda duyduğu acı onun için işkence gibiydi.

Uriel başının dönmesi geçene kadar kadına sıkı sıkı sarıldı. Sonra bir anda yok oldu.

Lilith birlikte yatak odasına cisimlenmelerine hiç şaşırma-mıştı. Cisimlenme, gidilecek yeri belirleyen kendisi değilse her zaman başını döndürürdü. Adam yine ortadan kaybolmuştu, ama Lilith buna da şaşırmadı. Ancak yine de ruhunu kara bir bulut gibi kaplayan o bildik hayal kırıklığı hissini üzerinden atamadı. Uriel bu gece onu o kadar sıcak karşılamıştı ki Lilith bir an için ufak da olsa bir ümide kapılmıştı.

Yapmamalıydı.

Uriel Cennet Bahçesi’nde Lilith’i savunmuş, Tanrı’ya onu hayatta tutmak için elinden geleni yapacağına yemin etmişti. Uriel bu şekilde araya girmek zorundaydı. Çünkü insanlar cennetten kovulduklarında enerji seviyeleri düşmüştü. Bu yüzden Lilith onları enerji sağlamak için kullanamıyordu. Bunun için kendisi gibi doğüstü bir yaratığın yardımına ihtiyacı vardı. Ancak ne yazık ki ortada bir sorun vardı. Tanrı’nın onayı olmadan hiçbir doğüstü yaratık onun beslenmesine yardımcı olamaz, hiçbir ihtiyacını karşılayamaz, hatta onunla konuşamazdı bile. Doğüstü yaratıkların birçoğu Âdem ile Havva’nın Cennet Bahçesi’nden kovulmasının sorumlusunun o olduğuna inanıyorlardı. Oysa Lilith sadece yapmak için yaratıldığı işi yapıyordu. İnsanları baştan çıkarıyor, bu sayede büyümelerine ve gelişmelerine yardımcı oluyordu.

Lilith Uriel’in kendisini neden kurtardığını hâlâ bilmiyordu. Tek bildiği o olmasa çoktan ölmüş olacaktı. Ve o ölmüş olsaydı dünya üzerinde bulunan erkek ve dişi şeytanlar ile onların yerleştiği

bölgeler şu anda var olamazdı.

İşleri daha da karıştırmak istercesine Tanrı Başmeleklerin birbirleriyle ve diğer üstün doğüstü varlıklarla ilişkiye girmelerini yasaklamıştı. Bu sayede Başmeleklerin insanlara yardım etmesini sağlamaya çalışmıştı. Ayrıca “Yüksek Yönetimdekilerin” birbirleriyle çok içli dışlı olmaları ve daha düşük seviyedeki melekleri ve insanoğullarını ihmal etmeleri Tanrı'nın planlarını gerçekleştirmesi açısından engel teşkil edebilirdi.

Ancak bu, Tanrı'nın Başmeleklerin bakir kalmalarını istediği anlamına gelmiyordu. Sadece eşlerini kendilerinden daha düşük seviyedekilerin arasından seçmeleri gerekiyordu. Ne de olsa Tanrı seksi, yarattığı her türlü varlığın zevkine hizmet etmesi amacıyla yaratmıştı. Başmelekleri bu yaratıklardan ayrı tutmak adil olmazdı. Her ne kadar bu meleklerin sevişmek için duydukları ihtiyaç insanoğullarına kıyasla daha az olsa da, yine de sevişmek onlar için temel bir ihtiyaçtı.

Lilith neden yüksek seviyedeki doğüstü yaratıklardan sayıldığını bilemiyordu. Ne de olsa kendisi ve yandaşları doğüstü dünyanın adı üvey çocukları sayılıyordu. Onlara tam olarak şeytan denemezdi. Melek olmadıkları ise kesindi. Bu ikisinin tam ortasında bir yerlerdeydiler. Ancak bir şekilde Uriel onun sorumluluğunu üzerine alınca Lilith'in evrendeki konumu kesin bir hal almıştı.

Uriel için verdiği sözleri tutmak zor olmuştu. Ancak günün birinde verdiği sözde bir açık bulmayı başardı. Lilith ile insanlar, iblisler, erkek ve dişi şeytanlar arasında seks ayinleri düzenledi. Sevişmelerini izledi ve kendi ve kendini tatmin etti, ancak hiçbir zaman onlara katılmadı. Bu yolla içinde biriken cinsel enerji Lilith'i beslemeye yetiyor da artıyordu bile. Üstelik Uriel bu sayede yeminini de bozmamış oluyordu.

Lilith iç çekti. Uriel yalnızca bir kez kendine hâkim olamayıp

Lilith ile sevişmişti. Kadın uzun bir zamandır Uriel'e umutsuzca âşıktı. Onun kollarında geçecek bir gece için tam bin yıldır bekliyordu. Bugünkü sıcak karşılama ona umut vermişti. Ancak Uriel'in bir anda ortadan kaybolması ile tüm umutları suya düşmüştü.

“Kahretsin Uriel” Sağa sola dönerek Uriel'i aramaya koyuldu.

Altı tane yetişkinin sığabileceği büyüklükteki özel yapım yatak duvar boyunca uzanıyordu. Her köşede geniş, kahverengi, kiraz ağacından yapılmış kütükler vardı. Karyola başlığı ve ayaklığının işlenmiş demirden yapılmış kenarları yatağın iskeletini oluşturuyordu. Yorgan koyu mor, saten çarşaflar ve yastık kılıfları ise siyah renkteydiler ve ortama uyum sağlıyorlardı.

Bu oda biraz fazla mükemmeldi.

Yatağın sağ tarafında kalan duvarda iki adet camlı Fransız kapısı evin arka cephesi boyunca uzanan balkona açılıyordu. Soldaki duvarın tam önünde ise kiraz ağacından yapılmış antika bir şifonyer ve tuvalet masası duruyor, bu taraftaki kapının arkasında evin geri kalan kısmı keşfedilmeyi bekliyordu.

Lilith yavaşça dönüp arkasına baktı.

Uriel siyah deri kanepeye kurulmuştu. Siyah pantolonu ve yakası açık beyaz gömleğiyle kusursuz görünüyordu. Lilith gözlerini Uriel'den alamıyordu. Derin bir nefes aldı. O an Uriel'i aramaya başladığından beri nefes almadığını fark etti.

Uriel'in pantolonunun önü iyice kabarmıştı, kumaşın üzerinde erken boşalmanın ürünü ıslak bir bölge vardı. Rengârenk saçları omuzlarına dökülüyor, altın rengi, kırmızı ve kahverengiler bu renk cümbüşünde birbirlerine karışıyordu. Lilith bu saçları kim bilir kaçınıcı kez görmesine rağmen onun gözüne her seferinde biraz daha farklı görünüyordu. Uriel'in saçına dokunduğunda parmak uçlarında ipeksi bir his duyuyordu. O tel tel saçların bir kez daha tenine değmesini ne de çok isterdi.

Anıları canlanınca tüylerinin diken diken olduğunu hissetti. Kafasını kaldırıp Uriel'in gümüş renkli gözlerine baktı. Bu gözler ona merkür gezegenini anımsatıyordu. Hiç durmadan hareket eden ve her şeyi gören gümüş küre...

“Hâlâ eskisi kadar güzel ve büyüleyicisin, nassah” Bu sözleri söylerken sesi titriyordu, ancak yine de gülümsüyordu.

“Sen de hâlâ eskisi kadar yakışıklı ve inatçısın ahuvi.” Acıklı ses tonunu gizleyebilmek için dişlerini sıktı. Lilith ona her zaman “sevgilim” diye hitap ederdi. Uriel de ona “cazibe” diye seslenirdi. Başının belası bu Başmeleğin de onu sevdiğini işte o zaman anlardı Lilith.

Dudaklarında hüznü bir gülümseme belirdi. “Artık kavga etmeyelim, nassah. Sana karşı olan duygularımı biliyorsun. Bu sana yetmeli. Hadi gel, fazla vaktimiz yok.”

Yine eskisi gibi Uriel'e karşı çıkmak istedi, ama söyleyeceklerini yuttu. Ne de olsa binlerce yıl aynı şeylerden bahsedince işler dönüp dolaşıp aynı kapıya çıkıyordu. Uriel haklıydı. Birlikte geçirecekleri zamanı bu şekilde harcamamalıydı.

Boğazında düğümlenen hayal kırıklığının öfkeye karıştığını hissetti. Böyle bir durumda, adamın her şeyi bu kadar kolay kabul etmesi, kadının kendi karmaşıklığının bilincine varması... Tüm duyguları birbirine karışmıştı. Gözleri sulandı, ağlamamak için gözlerini kırptırdı.

“Bu gece nasıl olsun istersin nassah?”

Lilith cevap vermedi. Onun yerine boynundaki bağcıkları çözdü. Kırmızı elbisesi gevşedi, vücudundan kayd ve bir ipek yığının andırır halde ayaklarının dibine düştü. Terliklerini de çıkardı, UrieTin tam karşısında çırılçıplak durdu. Bu, her ikisi için de bir işkence gibiydi.

UrieTin burun delikleri genişledi, gümüş bakışları ile Lilith'i yedi bitirdi adeta. Sahiplenme hissi, okşayışlar, özlem ve acı... Hepsi onun güzeller güzeli vücudunda buluşmuştu sanki.

Lilith'in göğüs uçları setleşti. Kadın gözlerini kıstı, Uriel'e daha yakma gelmesi ve bedenine istediği gibi sahip olması için meydan okuyor gibiydi.

Ancak bundan bin yıl önce yeminini bozup kendini karşısında duran bu kadının cazibesine kaptırdığı günden beri her seferinde yaptığı gibi zorlukla yutkundu Uriel. Kadının gözlerinin içine baktı. “Umarım bu geceki isteklerini yerine getirebilirim Lilith, dişi şeytanlar kraliçesi.”

Kadın adamın gümüş renkli gözlerinin derinliklerine daldı. Acı ve keder yüreğini dağlıyor, kendini göğsü infilak edecekmiş gibi hissediyordu. Bağırarak, ona vurmaya, kaderine sövmeye ve zamanı geriye almak istiyordu. Adımını Cennet Bahçesi'nden dışarıya attığı o an Tanrı tarafından yok edilmiş olmayı diliyordu.

Ancak bir şey söylemedi, sözlerini yine yuttu. Başını kaldırıp konuştu: "İzlemesi en çok canını yakacak şey neyse onu istiyorum, efendim Uriel." Sesi tok ve hissizdi. Neyse ki hissettiği acıyı ve içini kemiren duyguları belli etmemeyi başarmıştı.

Uriel'in sarı kaşları önce tek bir çizgi halini aldı, sonra da çatıldı. Odadaki gerilim gitgide arttı. Lilith ortamdaki elektriğin çıplak tenini sızlattığını hissetti.

Uriel yavaşça ayağa kalktı. Vücutları o kadar yakındı ki Lilith adamın derisinin sıcaklığını hissediyordu. En azından içlerinden biri içini kemiren duyguları gizlemeyi başaramıyordu. Uriel kocaman elleriyle kadının yüzüne dokununca Lilith nefesini tuttu. Adam başparmağını kadının alt dudağında gezdirdikçe kadının vücudundaki tüm tüyler diken diken oluyordu.

"Bunu isteme benden, Lilith. Lütfen... Yapma."

"Benimle seviş o zaman," dedi Lilith. "O saçma sapan Baş-melek gururunu, yeminlerini, her şeyi bir kenara koy. İstedığın gibi sahip ol bana. Hiç suçluluk duymadan, vicdan azabı çekmeden, hem kendine hem de bana işkence etmeden..."

"Bu yasak."

Lilith öfkesini bir kenara bırakmaya çalıştı. "Ama geçen sefer cezalandırılmamıştın."

Adam kadının gözlerinin içine baktı. Kadın yüreğinin acıyla dağlandığını hissetti. Adamın bakışları her şeyi anlatıyordu. "Yapamam," dedi. "Cezalandırılmakla bir ilgisi yok. Bu yanlış Lilith. Keşke mümkün olsaydı, ama değil."

Kadın bir adım geri çekildi ve omuzları dik bir şekilde şöyle dedi: "Sözünü tut o zaman efendim. Tanrı'nın önünde bana verdiğin sözü tut." Elleriyle göğüslerini avuçladı ve göğüs uçlarını çimdikledi. Adamın cinsel organı pantolonunun altında seğirtti. Lilith dişlerini sıktı, boğazı acıyla düğümlenmiş, gözlerinde yaşlar birikmişti. "İzlemesi en çok canını yakacak şey neyse onu istiyorum. Ve onu buraya getirme onurunu da sana bahşediyorum." Tam bir cadaloz gibi huysuz ve öfkeli davranıyordu, ama bu umurunda bile değildi.

Uriel güçlkle yutkundu. Kadının yüzüne bakamıyormuş gibi başını önüne eğdi. "İstedığın gibi olsun... ahuvati," diye alçak sesle fısıldadı. Kadın adamın sesini zorlukla duyabilmişti.

Uzun zamandır duymak için can attığı bu sevgi sözcüğü boğazını düğümlledi. Arkasına dönüp gözünden akan yaşları adamdan gizleyebilmeyi umdu.

Oda sıcaklığı bir anda arttı. Kadının çıplak teninin serinliği bir anda yerini bir çeşit alev dalgasına bırakmıştı. Lilith ensesindeki tüylerin diken diken olduğunu hissetti.

Yavaşça önüne döndü, karşısında ne bulacağından o kadar emindi ki güçlkle yutkunabildi.

Sözlerle anlatılamayacak kadar güzel iki Başmelek UrieTin iki yanına dikilmişti. Biri erkekti, diğeri dişi... Biri açık tenliydi, diğeri koyu tenli... Uriel siyah kanepede hiç hareket etmeden oturuyordu, yüzü ifadesizdi.

Gabriel orantılı ve yumuşak hatlarıyla kadın güzelliğinin en mükemmel temsilcisiydi. Uzun, güçlü bacakları ve zarafetiyle Lilith'i her zaman kıskandırmıştı. Gümüş ve altın renkli saçları omuzlarına dökülüyor, buz mavisi gözleri ile olduğundan daha ilahi bir varlık görüntüsü çiziyordu. Üzerine oturan beyaz pantolonu ve gömleği de çok şıktı.

Raphael onun tam tersiydi. Kısa, diken diken ve koyu renk saçları ve kızdığı zaman siyaha çalan ela gözleri vardı. Boyu neredeyse Uriel'inki kadar uzundu, geniş omuzları ve güçlü bir bedeni vardı. Çok yaratıcı ve cömert bir âşık olduğu rivayet edilirdi. Siyah deri pantolonu, çelik tabanlı botları ve siyah sade tişörtüyle eğlenceye düşkün bir Başmelekten ziyade bir ölüm meleğini andırıyordu.

“Bunu yapmak istediğine emin misin Lilith?” Gabriel buz mavisi gözlerini hiç utanmadan Lilith'in çıplak teninde gezdirdi. “Raphael ve ben sana tek tek ya da birlikte hizmet edebiliriz. Ancak öncelikle bunu yapmak istediğinden emin olmalısın. Bizimle birlikte olman Uriel'e babamız tarafından seni koruması ve kollaması üzerine verilen emirdeki bir açıktan faydalanmamızı gerektirecek.” Gabriel uzun, altın ve gümüş rengindeki saçlarını arkaya savurdu.

Lilith gözlerini Uriel'e dikti. Uriel ile diğerleri gözleriyle anlaştılar. Lilith bir şeyler kendisinden gizleniyormuş gibi hissetti. Üçü de bakışlarını ona çevirdiğinde yüreği öfkeyle doldu, dişlerini gıcırdattı.

Lanet olası Başmelekler, lanet olası sırlar ve oyunlar...

“Bunu istiyorum. Uriel isteklerimi yerine getirmeye ant içmişti.” Gözyaşlarını sildi. “Ant içmişti,” dediği anda Uriel'in ağzının hafifçe gerildiğini hissetti.

Uriel'in gümüş bakışları kendininkilerle buluştuğu anda Lilith adamın gözlerinde çok kısa bir an için üzüntü ve pişmanlık kırıntıları gördüğünü sandı. Ancak hemen sonrasında o bildik boş ifade adamın gözlerindeki yerine almıştı yine.

“İkimiz de mi?” Raphael'in yumuşak sesini duyduğu anda bakışlarını ona çevirdi. Gülümsemek için kendini zorladı. “Evet, ikinizi de. Birlikte,” dedi. Bir sonraki sorunun gelmesini hevesle beklediği söylenemezdi.

Raphael'in ela gözleri karardı ve Gabriel'le kısa bir an için bakıştı. Sonra iki Başmelek bilmiş bir şekilde gülümseyerek Lilith'e döndüler.

Az sonra yapacakları Lilith'i hem heyecanlandırıyor hem de tiksindiriyordu. Vücudu doyuma ulaşmak istiyor, kalbi ise Uriel için yanıp tutuşuyordu.

Uriel'e bakmadı bile. İşaret parmağıyla Gabriel'i yanına çağırdı.

Melek ona yaklaştı, hızlı ve zarif hareketlerle gömleğinin düğmelerini çözdü. Üzerine oturan beyaz gömleğini çıkarınca solgun ve çıplak teni açığa çıktı. Dolgun, diri göğüsleri, havayla temas ettiğinde dikleşen kaim göğüs uçları vardı. Göğüs başlarının çevresi şeftali rengindeydi.

Lilith öpüşürlerken kendi göğüslerinin Gabriel'inkilere değmesinin nasıl bir his olacağını hayal ettiğinde göğüs uçları sertleşti. Tüyleri ürpermişti. Başmeleğin gömleğini çıkarmasını ve yere atmasını seyretti.

GabrieTin parmakları pantolonuna ulaştığı sırada Lilith onu durdurdu. "Bırak ben yapayım."

Uriel'i görmese bile bakışlarını üzerinde hissediyordu. Ama umursamadı. Gabriel'e bir adım daha yaklaşp kadının gözlerinin içine baktı.

Göğüsleri GabrieTin ipek kadar yumuşak tenine değdiği an tahrik oldu Lilith. Bir anda, damarlarına enjekte edilen eroin gibi çabucak etki etmiş, kana karışmıştı arzu... Dört farklı koku odayı koyu ve acı bir misk gibi kapladı, üç melek ve Lilith aynı anda uyarılmıştı.

Lilith Gabriel'in pantolonunun düğmelerini açmak için parmaklarını uzattı. Öne eğildi ve Başmeleğin dudaklarını öptü. Gabriel ağzını açtığı anda vücuduna dolan enerji Lilith'e çölde yağan yağmur gibi geldi. Kana kana içti bu yağmuru... Diliyle GabrieTin serin ve limonlu tadını alabiliyor, bir erkekten ziyade bir kadını öpmenin ve okşamanın yumuşaklığını hissedebiliyordu.

Gabriel parmaklarını Lilith'in saçlarında gezdirdi ve onu kendine doğru çekti. İki kadının göğüsleri birbirine deiyor, göğüs uçları hafifçe birbirine sürtünüyordu.

Lilith başını yana yatırdı ve öpüşmenin kontrolünü GabrieTe bıraktı. En sonunda GabrieTin pantolonunun düğmesini açmayı başarmış, fermuarı da çabucak açarak parmaklarını pantolonun bel kısmına geçirmişti. Pantolon GabrieTin pürüzsüz kalçalarından kayarak yere düştü.

Lilith ellerini GabrieTin yumuşacık teninde gezdirdi, Başmeleğin yusyuvarlak kalçalarını avuçlarının içine aldı ve kadını kendine doğru çekti.

Şimdi Lilith'in pürüzsüz kalçaları da çırılçıplaktı. Gabriel'in bacaklarının üst kısmındaki kısa tüyler Lilith'in tenini gıdıklıyor, nefesini kesiyordu.

Gabriel zevkle inleyince Lilith bu enerji dalgasını da içine almayı başardı. Parmaklarıyla kadının yumuşacık tenini keşfediyor, belini, omurgasını ve sırtını ezberlemek istermişçesine defalarca okşuyordu. Sonra ellerini Gabriel'in saçlarına götürdü, parmaklarının altındaki yumuşacık ve sıcacık saçları hissedince içini çekti.

Gabriel dudaklarını geri çekti, pantolonunu ve ayakkabılarını tekmeleyerek bir adım geri gitti. İkisi de soluk soluğaydı. "Karanlık ve yasak bir tadın var, Lilith." Meleğin buz mavisi gözleri koyulaşmış, fırtınadan sonra gökyüzünün aldığı koyu gri-mavi renge dönüşmüştü. Döndü ve erkek Başmeleklerle bir bakış attı.

Lilith de onu taklit etti, tüm vücudu etkisini çabucak gösteren Başmelek enerjisiyle sızlıyordu. Uriel hâlâ kanepede oturuyordu, çenesi kilitlenmişti. Pantolonun önündeki kabarıklık hâlâ yerli yerinde

duruyordu.

Raphael gömleğini çıkarıp yere atarak Lilith'in dikkatini kendi üzerine çekti. Kadının düşüncelerini okuyabiliyormuş gibi pis pis sırıttı, çelik tabanlı botlarını, deri ceketini ve pantolonunu çıkardı. Pürüzsüz, altın rengine çalan kahverengi teni açığa çıktı. Cinsel organı uzun ve kalındı.

Raphael türünün etkileyici bir örneğiydi. Tann'mn yarattığı erkek vücudunun en iyi temsilcilerinden biriydi. Ancak yine de Uriel'in yarısı kadar bile yakışıklı değildi.

Lilith bu düşünceyi bir kenara bıraktı ve Raphael'e gülümseyerek adamı yanma çağırırdı.

Raphael hiç vakit kaybetmeden odanın diğer ucundan fırlayıp Lilith'in yanma geldi, kadını kendine doğru çekti. Sert vücudunu kadınınkine bastırdı, vahşi bir şekilde kadının ağzını kendi ağzına aldı. Kadın kendini erotik bir kasırgaya kapılmış gibi hissetti.

Lilith kısa bir an için İrlanda kahvesi tadı aldığını sandı. Sonra bir anda büyük bir enerji patlaması yaşadı. Sıcak, hızlı ve güçlü... Dizlerinin bağı çözülmüştü. Adamın kocaman elleri her yerini okşuyor, onu yukarı kaldırıyor ve vücudunu kendininkine kenetliyordu. Serleşmiş cinsel organı kadının kamına değiyordu.

Gabriel'in uzun saçlarını okşadığını ve ensesindeki hassas bölgeye dokunduğunu hissettiğinde sırtından aşağı bir serinlik dalgasının yayıldığını hissetti.

Vücudunun her yerindeki tüylerin diken diken olduğunu hissedince inledi. Şimdi iki Başmelek kadını arasına almış, onunla gerçek olamayacak kadar tutkulu bir biçimde sevişiyorlardı.

Üçünün de teni birbirine değiyordu şimdi. Yoğun bir enerji Lilith'in vücuduna akın edince kadın kendini bir balon gibi hissetti, yavaş yavaş genişleyerek her şeyi içine alacaktı sanki...

Raphael Lilith'i tutan ellerini gevşetti. Gabriel serin parmaklarıyla Lilith'in göğüs kafesini okşadı, kadının göğüslerini avuçlarının içine aldı. Uzun parmaklarıyla kadının göğüs uçlarıyla oynamaya başladı. Gabriel'in serin parmakları ve Raphael'in göğsündeki gür kıllar kadının vücudunun hassas noktalarına sürtünüyordu. Lilith vücudunun klitorisine ateş misali kan pompaladığını hissedebiliyordu. Cinsel organı nabız gibi atmaya başlayınca kadının kalçaları Raphael'inkilere daha hızlı bir biçimde çarpıp durmaya başladı.

Gabriel Lilith'in ensesini yukarıya doğru okşadı. Serin nefesini kadının kulağına verdi ve fısıldadı: "Raphael seninle sevişirken senin de benimle sevişmeni, Uriel'in de bizi izlemesini istiyorum. Manzarayı hayal edebiliyor musun, baştan çıkaran Kraliçe?"

Lilith'in gözlerinin önüne gelen manzara o kadar gerçekçiydi ki kadın vücudunun infilak edeceğini hissetti. Hiç beklemediği bir anda orgazm olmuştu. Vücudu birbiri ardına kıyıya vuran dalgalar misali hiç durmadan kasılıyordu.

Kucakta taşındığını ve yatağa yüz üstü yatırıldığını zar zor algılayabiliyordu. Kendinde başını kaldırmak için yeterli gücü bulduğunda Gabriel'in tam önünde oturduğunu gördü. Başmelek kafasını

karyolanın baş tarafındaki yastıkların üzerine koymuş ve bacaklarını iyice açmıştı. Çırlıçıplak cinsel organı altın ve gümüş renkli tüylerle kaplıydı. Gabriel iyice tahrik olmuştu, cinsel organının hafifçe şişmiş dudakları nmeden sırılsıklamdı.

Lilith Gabriel ile göz göze gelince gülümsedi.

Lilith yaratıldığından beri birçok kadınla beraber olmuştu, ancak o anda tek istediği GabrieFin tadına bakabilmektir. Gabriel de zaten kendini ona cömertçe sunuyordu.

Emekleyerek Gabriel'in yanına gitti, kollarıyla Gabriel'in cinsel organına yetişebilecek şekilde yüzüstü uzandı. Yüzü Baş-meleğin cinsel organını kaplayan tüylere çok yakındı. Tıpkı GabrieTin saçları gibi bu yumuşacık tüyler de Lilith'e kaz tüylerini hatırlattı. Burnunu bu tüylere değdirince Gabriel'in kıpırdandığını ve sabırsızlığını belli eden sesler çıkardığını duydu.

“Sabırlı ol, Gabriel,” diye kadının cinsel organına doğru fısıldadı Lilith. Diliyle GabrieTin sırılsıklam olmuş cinsel organını yaladı.

Lilith zevkle inleyince Gabriel soluğunun kesildiğini hissetti.

GabrieTin cinsel organının tadı Lilith'e tatlı, kokulu ve olgun erikleri hatırlattı. Dilinin altındaki et de tıpkı bir erik gibi yumuşak ve suluydu.

Gabriel arkasına yaslandı, solgun elleriyle kendi göğüslerini okşadı ve göğüs uçlarını hafifçe çimdikledi. Rahat bir pozisyon alıp bacaklarını daha da açtı.

Lilith GabrieTin heyecanı karşısında kendini tutamayıp kıkırdadı. Sonra hevesle ağzını Başmeleğin tatlı cinsel organına gömünce dilinin altındaki yumuşak ve şiş teni hissetti. Nemli dudaklar GabrieTin sırılsıklam olmuş cinsel organını gizliyordu.

Lilith GabrieTin bacaklarının titremesini, nefesini tutmasını ve inlemesini sağlayan hassas noktalarını keşfe çıktı ve bu noktaları kadını tatmin etmek için ustaca kullandı. Klitorisle çok ilgilenmedi, diliyle GabrieTin cinsel organının her köşesini keşfe çıkmıştı. Lilith'in kalçaları yatağın kenarına çarpıyor, cinsel organı beklentiyle nabız gibi atıyordu.

Gabriel sık sık ve hızlıca nefes almaya başladı. Lilith tüm vücudunun gerildiği ve zevkten infilak etmek üzere olduğu hissine kapılmıştı, öyle ki pantolonu vücuduna dar gelmeye başlamıştı.

Lilith sağ eliyle Gabriel'in cinsel organına uzandı, parmaklarını üzerinde gezdirdi ve yine parmaklarıyla dar, kaygan ve sıcak derinin içine girdi.

Gabriel yerinden sıçradı, kalçaları istemsiz bir şekilde hareket ediyordu. Vücudu boşalmak için can atıyordu, ancak tek kelime bile etmiyordu Gabriel.

Lilith vücudu saf ve baş döndürücü dişi enerjisiyle dolunca gülümsedi. Şimdi Gabriel'in klitorisini emiyor, dilini yavaşça cinsel organında gezdiriyordu. Gabriel'in vücudu zevkten titredikçe ve bacak kasları istemsizce kasıldıkça Lilith tarif edilmesi güç bir zevk duyuyordu. Parmaklarıyla cinsel

organın içinde ilerledi, leğen kemiğine gelince parmaklarını kıvırdı ve kadının G-noktasını aramaya koyuldu.

Gabriel'in kalçaları istemsizce hareket etmeye devam ediyordu. Lilith bir taraftan kadının klitorisini emiyor, diğer taraftan da parmaklarıyla bulmayı başardığı hafifçe pürüzlü bölgeyi okşuyordu.

Lilith acımasızca bulduğu bölgeyi okşarken, dudaklarının arasındaki kadının klitorisini emerken ve dilini üzerinde gezdirirken Gabriel kaskatı kesildi ve zevkten haykırdı.

Gabriel orgazm olduğu an Lilith ani bir enerji dalgasıyla sarsıldı, boşaldı ve zevkle inledi.

Orgazm ve enerji akımı bir süre devam etti, öyle ki Lilith duyduğu zevk ve acı yüzünden yok olacağını sandı. En sonunda duyguları yavaş yavaş azalıp yok oldu, geriye sadece zevk ve terle ışıldayan vücudu kaldı.

Kalçasını sıkkan eller ona odada Gabriel'le yalnız olmadıklarını hatırlattı, her şey daha yeni başlıyordu. Lilith başını Gabriel'in cinsel organından kaldırdı, arkasına döndü ve Raphael'e baktı. Adamın cinsel organı sertleşmiş ve sevişmeye hazırdı. Gözleri gerçek olamayacak kadar koyu bir renk almıştı.

Lilith gülümsedi, cinsel organı adamın kalın ve uzun cinsel organını içine alma beklentisi içinde kasılmıştı. Raphael'in hemen arkasındaki kıpırdanma Lilith'in dikkatini çekti. Uriel hâlâ kanepede oturuyordu. Pantolonunu düğmelerini açmış, sertleşmiş cinsel organını elinde tutuyordu. Yüzünde şehvet ve kendine duyduğu nefret karışımı bir ifade vardı.

“Ne zaman istersen bize katılabilirsin, efendim Uriel,” dedi yüksek sesle, adamın onun duyduğundan emin olmak istiyordu.

Bakışları buluştu, ancak Uriel onlara katılacağına dair bir işaret vermedi. Lilith yeniden içinin acıdığını ve öfkeyle dolduğunu hissetti. Bakışlarını Raphael'e çevirdi. “Seni içimde istiyorum, sert ve hızlıca... Kendini hiç tutma. Ben hassas bir insan evladı değilim. Her şeye katlanabilirim.”

Uriel derinden gelen bir sesle omurdandı, ancak Lilith hiç oralı olmadı.

Başım çevirip Gabriel'e baktı, kadın Lilith sırtüstü rahatça uzanabilsin diye yana kaymıştı. Lilith gülümseyip kadının üstüne çıktı. Ağırlığını vermeden Gabriel'in açtığı bacaklarının arasına uzandı. Şimdi iki kadının göğüsleri birbirine değiyor, yumuşak tenleri birbirine temas ediyordu. Lilith'in dudakları Gabriel'in-kilerle buluştu, dili Gabriel'in ağzında geziniyor, kadının kendi özünün tadına bakmasını sağlıyordu.

Raphael Lilith'in kalçalarını kavradı ve kadını dizlerinin üstünde oturacak şekilde yukarı kaldırdı. Kadının vücudunun üst kısmı hâlâ Gabriel'inkine temas ediyor, dili Gabriel'in ağzını keşfetmeye devam ediyordu.

Raphael Lilith'in arkasındaki yerini alırken cinsel organının yuvarlak başı kadınınkine sürtündü. Bacaklarındaki sert kıllar kadının yumuşak ve pürüzsüz teniyle tam bir zıtlık oluşturuyordu.

Raphael cinsel organını yukarı kaldırdı, başını önündeki kaygan deliğin içine soktu.

Raphael'ın hafifçe içine girmesiyle Lilith'in cinsel organı iyice açılmış, daha fazlasını bekliyordu. Kadın zevkle inleyip bacaklarını iyice açtı. Tek kelime etmeden Raphael'e içine girmesi için yalvarıyordu. Ancak Raphael çok acımasızdı, cinsel organını santim santim içeri sokuyordu. Kadın artık dayanamıyordu, tüm vücudu arzuyu titriyordu. Gabriel'i öpmeye bile zar zor devam ediyordu.

Gabriel Lilith'i omuzlarını öpmesi için yönlendirdi, serin elleriyle kadının ensesini ve sırtını okşuyordu. Lilith vücudunu sarsan arzunun gitgide arttığını hissediyordu.

Ona sonsuzluk gibi gelen bir süre sonra Raphael cinsel organının tamamıyla Lilith'in içine girdi. Kadın bacaklarını sonuna kadar açmıştı. Adamın leğen kemiği kadının kalçalarına yapışmıştı sanki. Ağır testisleri kadının cinsel organının dudaklarının hemen önündeydi.

“Hazır mısın?” diye sordu, adamın sesinde Lilith'in daha sonraları azalacağını umduğu kontrol etme isteği sezilebiliyordu.

“Seviş benimle, hızlıca.”

Sözleri Raphael'ın kontrol etme isteğini yok etmişti sanki. Kadının içinde gidip gelmeye başladı. Güçlü elleriyle kadını kavırıyor, bacaklarını iki yana ayırıyordu. Cinsel organının hafifçe şişmiş başı kadının dölyatağı boyunca hızlıca gidip geliyor, kadın enerji ve cinsel uyarılmanın güçlerini birleştiren iki kasırga gibi ruhunu darmadağın ettiğini hissediyordu. Adam sertti, hızlıydı. Kadına hiç soluk verdirmiyordu. Lilith'in yerinde ölümlü bir kadın olsaydı ciddi bir şekilde yaralanır, hatta belki de ölürdü. Ancak Lilith her ne kadar içten içe Uriel ile sevişiyor olmayı dilese de Raphael ile sevişmekten zevk alıyordu.

Lilith içinde bulunduğu durumda Gabriel'i sığınacağı bir liman olarak görüyor, zevkin doruklarına çıkarken ruhunu saran duygulardan sağ salim kurtulabilmek için ona tutunuyordu.

Raphael'ın her erken boşalığında, Lilith sıvının vücudu tarafından emildiğini ve damarlarında şimşekler çaktığını hissediyordu. Şimşekler sinirlerine ulaştığında nefesi kesilir gibi oluyordu. Gabriel serin parmaklarını kadının sırtında ve yanlarında gezdirmeye devam ediyor, başını okşuyor, boynunu emiyordu.

Lilith'in vücudu gerildi, tatmine ulaşan bedeni acı ve zevk arasındaki çizgide sıkışıp kalmıştı.

Lilith'i zevkin doruk noktasına çıkararak Uriel'in haykırışı ve adam boşalırken açığa çıkan koku oldu. Lilith Uriel'in bedeninden akan sıvının boşa gittiğini üzüyor, Uriel'in benliğinin özünü onun cinsel organında bulacağına inanıyordu.

Lilith zevkle haykırdı ve orgazm oldu. Enerjisi Gabriel'e de yansıyor. Lilith'in cinsel organı Raphael'inkini sıkıca kaplıyor, ancak Raphael yine de kadının içinde gidip gelmeye devam ediyordu.

Sadece saniyeler sonra Raphael cinsel organının kasıldığını hissetti ve zevkle inledi. Lilith de Raphael'ın boşaldığını gözka-paklarına varana kadar tüm vücudunda hissetti, parlak ve beyaz bir enerji dalgası bedenini sarıp sarmaladı.

Gabdel'in kaskatı kesildiğinin hayal meyal farkına varabiliyordu. Başmeleğin orgazmı ve Raphael'in içine boşalması sonucu adeta bir çeşit girdaba kapılan ruhu oradan oraya sürükleniyordu.

Belli bir süre sonra Lilith yeniden olanların farkına varabildiğinde vücudunu uzun zamandır hissetmediği kadar ılık ve doymuş hissetti. Güçlü kollar bedenini sarınca orman ve gecenin mis kokusu ciğerlerini doldurdu. Gözlerini açtı, Raphael'in tam karşısında durup ona baktığını gördü.

“Lilith?” Endişeli olduğu sesinden belliydi.

Lilith Raphael'den uzaklaştı. Ne yaptığının yeni yeni farkına varıyordu. Üstelik Uriel tüm olanları izlemişti. Lilith Uriel'e herkesten daha yakın olan iki Başmelek arkadaşıyla sevişmiş ve bundan zevk almıştı. Hatta kendini Uriel'le seviştiği gecedен çok daha canlı ve zinde hissediyordu.

“İyi misin?” diye tekrar sordu Raphael.

Lilith evet anlamında başını salladı, gözleri Uriel'i arıyordu.

“O gitti.”

Lilith yüreğinin acıyla dağlandığını hissetti, öyle ki hâlâ hayatta olduğuna bile inanamıyordu. Güçlkle yutkundu, hiç istifini bozmadan Raphael'in zekâ fişkırان ela gözlerine dikti gözlerini. “Uzun zamandır o kadar az enerjiyle idare ettikten sonra bir kerede üç Başmeleğin enerjisi bana çok gelmiş olabilir.” Gülümsemek için kendini zorladı, yüzünü ekşitmemiş olmayı umuyordu. “Sanırım bir dahaki sefere bir Başmelek ve Uriel'le yetinsem iyi olacak.”

Raphael'in bakışları koyulaştı. Bir şey söyleyecekmiş gibi oldu, ama sonra vazgeçti ve başını salladı. “UriePin yeminini yerine getirmesi için bana ne zaman ihtiyacı olursa orada olacağım.” Ayağa kalktı, buharlaşarak yok oldu. Lilith ağlamamak için kendini zor tutuyordu.

Jezebeth başını kaldırıp Noah'nın önerisinin ne olduğunu görünce kıkırdamaktan kendini alamadı. Kamyon durakları dışı şeytanlar için en uygun yerlerdi.

Gülüşü bile çok zayıftı, ancak o kadar az enerjisi kalmıştı ki hâlâ gülebiliyor olması bile ona güven vermişti. Bekleyip akşam yemeğini seçmek için hâlâ vakit vardı.

Noah otoparktayken ondan ve hayatta kalmak için yapması gerekenlerden tiksindiğini açıkça belli etmişti zaten. Ancak Jezebeth Noah'nın tahrik olduğunu biliyor, bunun kokusunu duyabiliyordu. Koku, teninin arzusuyla sızlamasına neden oluyordu. Keşke Noah ondan tiksineseydi. Adamın vücudunu sararak nabız gibi atan beyaz enerji dalgası o kadar parlaktı ki sadece bir öpücük bile Jez'in tamamen iyileşmesini sağlayabilirdi.

Noah hem etkileniyordu hem de tiksiniyordu ondan.

İlginç diye düşündü Jez, ama tamamen alakasız.

Jez kimliğinden ve yaşamak için yapmak zorunda olduklarından hiçbir zaman utanmamıştı. Bu durumu

değiştirebilmek için elinden gelen hiçbir şey yoktu, bu yüzden bu konuda düşünerek vakit kaybetmek anlamsızdı. Ancak nedenini bilemese de Noah'nın kamyonetin arkasındaki adamlara baktığında yüzünde beliren ifade ona çok dokunmuştu. Noah ona yardım etmek için hayatını tehlikeye atmaktan çekinmemişti, ancak Jez ölmek üzere olup da başka şansı kalmadığı takdirde bile enerjisini onunla paylaşmaya yanaşmayacağı da belliydi.

Erkekleri hayatta kalmak için bir araç olarak kullanmaya alışmıştı Jez. Ne yapacakları çoğunlukla tahmin edilebilirdi, kolaylıkla manipüle edilebilirlerdi ve hiç de ilginç değillerdi. Ancak Noah'yı çözmeyi başaramamıştı, en azından şimdilik...

Kafasından bu düşünceleri atıp önündeki göreve yoğunlaşmaya çalıştı.

“Komik olan ne?”

Jez o karanlıkta bile Noah'nın kaşlarının şaşkınlıktan çatıldı-ğını görebiliyordu.

“Eğer ben de istersem kamyon durağının benim için uygun bir yer olacağını söyledin. Ancak ‘istemek’ diye bir şey söz konusu değil artık. Şu dakikadan sonra bulabildiğimle yetineceğim.” Hâlâ güçlkle konuşuyordu, ancak sesinde daha önce orada olmayan bir güç belirtisi sezmiş olmak onu mutlu etmişti. Ne kadar inatçı olursa enerjisi olmadan o kadar uzun süre dayanabilirdi.

Bir sonraki çıkış uzakta belirdiğinde Noah direksiyonu kırdı ve çevreyolunun yan tarafında kalan kamyon duraklarının olduğu geniş alana doğru ilerledi. Hiçlikler arasına sıkışmış bir yer gibiydi burası...

Jez güneşliği ayarladı ve küçük aynada yansımalarını kontrol etti. Altları koyulaşan ela gözleri yüzüne oranla çok büyükmüş gibi görünüyordu. Bütün bir geceyi eğlenerek geçirdiği için yorgun düşmüş ve hâlâ ayılamamış gibi bir hali vardı.

Derin derin soluk aldı. Bundan çok daha kötü hallerdeyken bile bir şekilde kendine kurban bulmayı başarmıştı. Parmaklarıyla saçlarını taradı, son kalan enerjisiyle de kolundaki ve kıyafetlerindeki kanları sildi. Arkasına yaslandı, sadece gözlerini kapayıp uyuyabilmeyi diliyordu.

Noah kamyoneti otoparkın arka kısmına sürüp otoparkı işgal etmiş gibi duran çok sayıda tırın arasına park etti. Kontağı kapattı, anahtarları çıkardı ve Jez'e bir bakış attı. “Nasıl yapıyoruz?”

“Yapıyoruz mu?” Ona olabilecek en alaylı gülüşünü fırlattı. “Enerji bulma yöntemlerime karşı bakış açını zaten açıkça dile getirmiştin.” Sözleri kulağına çok sert gelmişti, yine de Noah'nın irkildiğini görünce şaşkınlığa uğradı. Tekrar dönüp baktığında ise Jez bunu hayal etmiş olabileceğini düşündü. Çünkü adamın yüzünde kibirli bir ifade vardı, Jez'in sözleri çok da umurunda değilmiş gibiydi.

“Evet, biz. Sana göz kulak olacağıma ve seni sağ salim Lilith'in yanına ulaştıracağıma söz verdim. Enerjin bitmek üzere. Benim de elimden gelen tek şey sana enerji kaynağı bulmada yardımcı olmak.”

Jez alaycı bir şekilde burnundan soludu. “Çok asil biriymişsin gibi davranma. Eminim LilithTe geçirdiğin ateşli gece, yapmak zorunda olduğun şeylere değmiştir.” Elini kapının koluna uzattı. Lilith genellikle işlerini böyle halleder, istediğini almayı bir şekilde başarırdı.

“LilithTe ateşli gece falan geçirmedim ben.” Sesi çok alçak çıkmıştı, ama sonuçta kendini savunuyordu Noah.

Jez kapıyı açtıktan sonra arkasına dönüp Noah’ya baktı. “Endişelenme. Lilith sana bir söz vermişse bunu yerine getirecektir. Bu iş bitince onunla birlikte olabilirsin.”

Noah dikkatle Jez’e baktı ve kaşlarını çatı. “Neden seviştiği milyarlarca erkekten sadece biri olmak isteyeyim ki? LilithTe birlikte olmamanın karşılığını böyle ödüyorum ben.”

Jez bu gizemli sözlerin ne manaya geldiğini anlamaya çalışırken kaşlarını çatı. Noah’dan ne demek istediğini açıklamasını isteyecekti, ancak kendini sersemlemiş hissettiği ve bir an önce enerji bulması gerektiği için bundan vazgeçti. Üstelik adamın sesinden Jez’in yapmak zorunda olduğu şeyden iğrendiği anlaşılabilirliydi. Sözleri Jez’in aklında bir suçlama gibi yankılanıyordu.

Neden milyarlarca erkekten sadece biri olmak isteyeyim ki?

Noah’ya karşı büyük bir öfke duydu ve yüzünü buruşturdu. O kim oluyordu da Jez’i ve onun türünü yargılamaya kalkıyordu? O sadece bir insandı. Her ne kadar etrafını çevreleyen ışık beyaz ve temiz görünse de Jez adamın bakır olmadığına adı gibi emindi. “O halde benim efendimden daha anlayışlı olduğumu bilmen seni rahatlatacaktır. Sana asla bu tip bir teklifte bulunmayacağım.”

Noah bu sözlerin üzerine sesini kesti. Jez adamı böylesine şaşırtmaktan içten içe zevk duyuyordu. Kamyonetten inip kapıyı arkasından kapattı.

Soğuk gece havası tenine temas eder etmez nefesinin kesildiğini ve son enerji kırıntılarının da yavaş yavaş tükendiğini hissetti. Kamyonete yaslandı ve kamyon durağına ilerlemek için yeterli gücü toplamaya çalıştı.

Noah Jez’in yanma koştu, bir taraftan da lanet okuyordu. Jez adamın mırıldanmalarının arasından hayal meyal “seni inatçı lanet kadın” gibi sözler duyuyordu. “Dur da içeri girmene yardım edeyim. Hâlâ çok güçsüzsün.” Kadının koluna girip onu yavaşça kendine doğru çekti.

Adamın bedeni sıcak ve güçlüydü. Hareket ettikçe kasılıp gevşeyen kasları kadının bedenine çok yakındı.

Neden milyarlarca erkekten sadece biri olmak isteyeyim ki?

Kadın kaskatı kesildi ve geri çekildi. “Ben iyiyim. Gidip milyar birinci erkeği aramam gerek, müsaade edersen.”

Noah tokat yemiş gibi irkildi, yüzünde şaşkın bir ifade belirmişti.

“Hanımefendi? Yardım edebilir miyim?”

Jez arkasını döndü, karşısında çok uzun boylu, kırklı yaşlarının ortasında bir adam duruyordu. Kaim pazen bir gömlek ve kot pantolon giymişti, ayaklarında botlar vardı. Sağ elinde anahtarlarını

şakırdatıyordu. Koyu renk saçları, içe işleyen mavi renk gözleri ve kibar bir ifadesi vardı. Ancak en önemlisi vücudunu çevreleyen puslu sis tabakasının rengi tam olması gerektiği gibiydi. Bu tabaka adamın hemen oracıkta Jez'in her istediğini yapmasını sağlayacak kadar koyuydu, ancak yine de Jez kendisine gereken enerjiyi bu kaynaktan sağlayabileceğine inanıyordu.

Tekrar dönüp Noah'ya bakmadı, adama doğru dikkatlice yürüdü, dengesini kaybedip düşmemeye çalışıyordu. "Aslında yardıma ihtiyacım var gerçekten de." Adama gülümsedi. "Gideceğim yere kadar bırakabilir misin?" Adamı baştan aşağı süzdü ve gözlerini pantolonunun kabaran kısmında sabitledi. Niyetini

açıkça belli etmiş olması gerektiğini düşünüyordu.

"Jezebeth..Noah alçak sesle onu uyarmaya çalışıyordu, ancak kadın duymazlıktan geldi, Noah'mn durumu anlayıp çenesini kapatacağını umuyordu.

Adam Jez'in tam arkasında duran Noah'ya çevirmişti gözlerini. Jez adamın korumacı içgüdülerinin devreye girdiğini hissedebiliyordu. İnsanlar özellikle kadınlar konusunda kendi alanlarını belirlemeye çok önem verirlerdi. "Boş ver onu," diye adamı yatıştırmaya çalıştı. "Onunla ilgilenmediğimi kabullenemiyor işte."

Jezebeth Noah'nın istikametinden bir çeşit soğuk hava dalgası geldiğine yemin edebilirdi. Hedefi tam on ikiden vurduğunu gösteriyordu bu. Jez yaptığı işte çok iyiydi. Hem ne de olsa Noah sadece bir insandı.

Adam Noah'nın öfkeli bakışlarına karşılık verdi. Uzunca bir süre sonra "Tabii ki hayatım," dedi. "Kamyonum hemen şu tarafta."

"Aslında hanımefendi burada gayet iyiydi." Noah ileri atıldı ve JezebethTe adamın arasında durdu, kolunu sahiplenirmiş gibi kadının beline dolamıştı.

Aklı Jez'e Noah'dan uzaklaşmasını ve geri çekilmesini öğüt-lüyordu, ancak vücudu bu isteğe uymayı reddetti. Noah'nın bedeni sıcacık ve enerji doluydu. Daha Jez hiçbir şey yapamadan Noah onu kendine çekti, sıcak ve geniş eliyle kadının yüzünü okşadı ve başını hafifçe indirip onu öptü.

Adamın sıcak dudakları onunakilere temas ettiğinde Jez vücudunun sarsıldığını ve kaskatı kesildiğini hissetti.

Noah kadına sarılmaya ve onu yavaşça ama ateşli bir şekilde öpmeye devam etti. Öyle ki Jez kendine böyle ihanet eden bedeninin Noah'nmkine değince eridiğini hissediyordu.

Ne otoparkın ne de dünyanın geri kalanının bir önemi kalmamıştı. Kadın dudaklarının Noah'nın dudaklarına değdikçe yumuşadığını hissediyordu. Noah dilini yavaşça kadının dudaklarının arasından geçirdi.

Noah'nın koyu ve acı baharatları andıran tadı gitgide yoğunlaşıyordu, adamın enerjisi vücuduna doldukça kadının vücudu bir çeşit kimyasal tepkimededen geçiyordu. Üstelik kadın kendini gitgide daha sersemlemiş hissediyordu. Vücuduna bir çeşit sıvı ateş yayılıyor, bu ateş tahrik olmasını ve enerji ile

dolmasını sağlıyordu. Jez kollarını Noah'nm boynuna doladı, parmaklarını adamın saçlarının arasından geçirdi ve onu kendine doğru çekti.

Adam kadını ustaca öpüyor, onu tepki vermeye ve kendine yaslanmaya zorluyordu. Jez hafifçe inledi, vücudunu oburca Noah'nm ereksiyon halindeki cinsel organına yasladı.

Noah yavaşça uzandı ve Jez'i boynuna dolanmış bileklerinden tutarak itti, kendi de geriye çekildi. İşte o an Jez bir çeşit boşluğa düşmemek için çaba sarf etmek zorunda kaldı.

Jez uzunca bir süre kendini toparlamaya çalıştıktan sonra başını kaldırıp Noah'ya baktı. Noah kadını dikkatle izliyordu, sarı kaşlarını hafifçe çatmıştı.

Üzerinden soğuk sular dökülmüş gibi bir anda kendine geldi Jez, yanaklarını ateş bastı. Vücudu hâlâ Noah'yı istiyordu, ancak Jez yavaş yavaş bu durumdan utanmaya başlamıştı. Kendini kontrol edememiş, Noah'ya ona ihtiyacı olmadığını kanıtlayamamış, ona patronluk taslayamamıştı.

Noah, kadın ayaklarının üzerinde durabilinceye kadar bileklerini sıkmadan tutmaya devam etti. Sonra kadın kendini adamın elinden kurtardı, gözlerine baktı ve yerle bir olmuş gururunu yeniden kazanmaya çalıştı. "Ne halt ettiğini sanıyorsun sen?" Sesinin çok alçak ve titrek çıkmasına küfretti içinden.

Noah konuşmadan önce güçlkle yutkundu.

Afallayan tek kişi Jez değildi anlaşılan.

"İstedığın enerjiyi veriyordum sana. Böyle tuhaf adamlarla çekip gitmen doğru değil."

Jez bu sözler karşısında gülmekten kendini alamadı. "Binlerce yıldır yaptığım işin bu olduğunun farkında değil misin? Ben bir dişi şeytanım Noah. Bu işlere yeni başlayan bir bakire falan da değilim."

Noah Jez'i büyük bir dikkatle süzünce kadın kendini çok tuhaf hissetti. "Benim görevim seni sağ salim Lilith'e ulaştırmak. Böyle şeyler yapmana gerek yok. Üstelik beni koruyacak bir yüzük de var yanımda."

"Yani tüm amacın bu mu? İnsanları kötü kalpli dişi şeytanın gazabından korumak?"

Noah burnundan soluyordu, sinirlendiği her halinden belliydi. "Hepsi bu değil, ben sadece..." Sözlerini bitiremedi, sinirli bir halde geriledi ve ellerini saçlarında gezdirdi. Havaya kalkmış perçemleriyle çok çekici görünüyordu. Yüzünü tekrardan Jez'e döndü. "Sana hiç ne kadar sinir bozucu olduğunu söylediler mi?"

Jez'in gururu kırılmış gibi görünüyordu, adama baktı ve konuştu: " Son zamanlarda değil."

Noah iç çekti. "Şunu bil ki öylesin." Başını salladı. "Bu arada sen yine biçim mi değiştirdin, yoksa ben yavaş yavaş kafayı mı yiyorum?"

* * *

Gabriel, Central Park'ın ortasındaki iki büyük ağacın arasında cisimlendi, gölü seyredip gülümsüyordu. Ay ışığı durgun sulara vuruyor, hafif hafif esen serin rüzgâr saçlarını savuruyordu. Gabriel dümdüz sarı-beyaz saçlarını arkasına attı.

Sülfür ve yanık et kokusu burun deliklerini doldurdu, yavaşça arkasını dönünce Semiazas'la göz göze geldi. İki metre boylamdaydı, teni kiraz kırmızısı rengindeydi, pençeleri sivri ve simsiyahtı. Alnında iki adet kalın siyah boynuzu vardı, sert dudakları hain bir gülümseme ile kıvrılmıştı.

Gabriel onu baştan aşağı süzüp bir kahkaha attı. "Kostüm dükkânındaki bütün iyi kostümler kapılmış anlaşılın."

"Görüntümü onaylamıyor musun?" Tok ve çatlak sesi görüntüsüyle tamamen çelişiyordu.

Gabriel bu soruyu cevaplamaya tenezzül etmedi, kaşlarını kaldırıp bekledi.

Uzun bir süre sonra adamın vücudu parıldadı, yaratılışlarından beri Gabriel'in alışmış olduğu o bilindik şekle geri dönmüştü. Bir yetmiş boylarındaydı, Gabriel'den sadece birkaç santim uzundu. Koyu renk saçları rüzgârda savruluyordu. Masmavi gözleri o kadar keskindi ki yakışıklı olduğu bile söylenemezdi. Ancak düşmüş bir Başmelek olmasına rağmen yine de güzelliğini ve zarafetini koruyordu.

"Şimdi daha iyi." Gabriel onu kucaklama isteğine karşı koydu. Semiazas Tanrı'ya karşı olan isyanda Lucifer'in tarafını tutmadan önce her karşılaştıklarında birbirlerine sarılırlardı oysaki. Gabriel tarçın ve seks kokusu duyunca bir adım geriledi, kaşlarını çattı ve etrafına bakındı. Ancak hayvanlardan başka hiçbir şey göremedi.

"Her zamanki gibi çok çekici görünüyorsun Gabriel." Adam yavaş yavaş kadının etrafında döndü, mavi bakışları açıkça kadının vücudunda geziniyordu. Bir adım yakma geldi ve açıkça kadının saçlarını kokladı. "Üstelik yeni sevişmişsin, kokusunu alabiliyorum." Yeniden yüzünü kadına döndü. "Ama bir kadınla." Pis pis sıırttı ve Gabriel'e bir adım daha yaklaştı. "Sevişmeyi uzun zaman oldu. Ne dersin? Hem kız arkadaşınla tekrar buluşuncaya kadar seni de idare eder." Kadının gözlerinin içine baktı, eliyle sertleşen cinsel organını tutuyordu.

Adamın üzerinden yayılan tarçın ve seks kokusu uzun zamandır sevişmediğini iddia ederek durumunu abartmış olabileceğini gösteriyordu. Eskiden olsa tüm benliğini saracak olan kıskançlık duygusunu artık duymadığını görünce içi rahatladı Gabriel'in. Semiazas isyan ettiğinde bir seferliğe mahsus hislerine yenik düşmüştü. Ne de olsa Cennetten kovulmuş bir Başmeleğin artık bazı kurallara uyması gerekmiyordu. Gabriel tekrar düşününce bunun ne kadar büyük bir hata olduğunu anlıyordu.

Başını kaldırdı. Geri adım atmayı, Semiazas'ın onu elinde oynatmasını istemiyordu. Adamın onu rahatsız etmek için böyle davrandığı belliydi. "Nasıl kaçtın?"

Semiazas bir kez daha cinsel organını sıktı, vücudunu kadının kine bastırıyordu. "Teklifimi cevaplamayacak mısın?"

Kadın hiç kıpırdamıyor, hiçbir şekilde tepki vermiyordu.

Adam nihayet geri çekilince yüzündeki öfkeli ifadeyi yakalayabildi. “Sen kaybedersin güzelim. Son yedi yüz yıldır hapsedildiğim yerde bayağı bir enerji biriktirmiştin.”

“On bin yıllık bir cezaya çarptırılmıştın. O yüzden tekrar soruyorum. Nasıl kaçtın?”

“İyi halden salıverilmiş olamaz mıyım?”

Kadın alayla ve inanmazlıkla güldü. “Hayır olamazsın.”

“Yazık. Daha safça biri olsaydın seninle daha iyi geçinebilir-dik.”

“Sadede gel, Semiazas. Yoksa çeker giderim. Seninle buluşmayı kabul ettim, çünkü benim için bir zamanlar önemliydin.”

Semiazas hırladı, boğazından çıkan hayvansı ses gerçek görüntüsünün yapay güzelliğiyle hiç uyuşmuyordu. “Bana o zamanlardan bahsetme. Bana ihanet ettin! Eğer sen ve diğerleri bizi destekleseydiniz Lucifer başa geçmiş olurdu ve...”

Gabriel öfkeyle dolduğunu hissetti. Vücudu adeta kontrolü kendi eline almış gibiydi. Semiazas’ın özel yapım gömleğinin düğmelerini avuçladığı gibi kopardı, adamı tuttuğu gibi en yakındaki ağaca itti. “Bana ihanetten bahsetme.” Bakışları delip geçiyor, yüzü yıllardır içinde biriktirdiği öfkesini açığa vuruyordu.

“Hâlâ o konuda kızgın mısın canım?” Adam gülümsedi. Bu gülümseyiş eskiden olsa kadının tüm dünyasını aydınlatabilirdi. Ancak şimdi onun için hiçbir şey ifade etmiyordu. Kadın adama karşı en ufak bir şey bile hissetmiyordu.

Öfkesi yerini hüznün ve kabullenişe bırakmıştı. Bir an için dengesini kaybetti, adamdan olabildiğince uzak durmaya çalışıyordu. “Ne istiyorsun?”

Adam ağacın önünde durmaya devam ediyordu. Sanki ağaca doğru itilmemiş de kendi rızasıyla yaslanmış gibiydi. “Yardımın gerekiyor.”

Gabriel kendini tutamayıp bir kahkaha patlattı. Bu sözler onu çok eğlendirmiş, bu sayede de biraz olsun rahatlatmıştı. “Yardımım mı?” Adamın yüzüne bakarak başını hayır anlamında salladı. “Sana yardım edeceğimi de nereden çıkardın?”

Adamın bilmiş gülümsemesi ve kendinden emin bakışları kadını etkilemişti. “Çünkü bu senin doğanda var Gabriel. İyinin kötüyü her zaman yeneceğine inanıyorsun. Vicdanınla hareket ediyorsun ve çok naifsin. İşte bu yüzden bana yardım edeceğini biliyorum.”

Semiazas’ın neden bahsettiğini anlamaya çalışırken kaşlarını çattı. Adam konuyu kendi yararına değiştirmekte her zaman çok başarılı olmuştu, Lucifer cennetten kovulmadan önce bile... Gabriel yüzünü ifadesiz tutmaya çalışarak “Üzgünüm,” dedi. “Sana yardımcı olmam için tek bir sebep bile yok.” Arkasını dönüp yürüdü. Adamın masmavi gözleriyle arkasından baktığını hissediyor ama bilmezden geliyordu.

“Raphael’i kurtarsam bile mi?”

Gabriel kalakaldı, içindeki ses onu dinlememesini ve oradan bir an önce uzaklaşmasını öğütlüyordu. “Ne gördün?”

Adam kendi kendine güldü.

Gabriel dişlerini sıktı ve yüzünü adama dönmek için kendini zorladı. Güvenilmez biri ve hain olduğu doğrudu, ama gözlemlerinde asla yanılmazdı Semiazas. “Ne gördüğünü söyle.”

Semiazas Gabriel’i baştan aşağı süzdü, gözlerinde aç bir ifade vardı. Hafifçe gülümsedi. Yaslandığı ağaçtan uzaklaştı ve zarif hareketlerle Gabriel’e doğru yürüdü. Adam kadına iyice yaklaşmıştı şimdi. Gabriel birlikte oldukları zamanlardan çok iyi hatırladığı hafif ve baharatlı bey armudu ve kişniş kokusunu duyabiliyordu. Hafifçe eğildi, öpüşmeden önce her zaman olduğu gibi gözleri koyulaşmıştı.

“Gözlerimin içine bak ve ne gördüğünü söyle.” Kadın adamın ruhuna bakmaya çalışıyordu, ama görüntü o kadar bulanıktı ki hiçbir şey göremiyordu.

Kadının sözleri üzerine adam donakaldı, koyu renk kaşları çatılmıştı. Sonra doğruldu. “Raphael’i dizlerinin üzerine çökmüş bir vaziyette gördüm, ölmek üzereydi. Michael’in kılıcı sırtını delip geçmiş, göğsünden çıkmıştı. Arkasında bir dişi şeytan duruyor, elinde kılıcın kabzasını tutuyordu. Beni tuzağa düşüren dört dişi şeytandan biriydi bu.”

Gabriel yüreğinin korkuyla dolduğunu hissetti, iliklerine kadar buz kesmişti. Diğer Başmeleklerden birinin ölümü olabilecek en kötü şeylerden biriydi. Michael’in kılıcı da Başmelekleri öldürebilecek birkaç silahtan biriydi. Ancak bütün bunlar Gabriel’in Semiazas’a inandığı anlamına gelmiyordu. Bunu bir daha yapmamak üzere kendine söz vermişti.

“Senden tek istediğim bana bu dört şeytandan birini yakalamamda yardımcı olman. Hangisi olduğu hiç önemli değil. Hadi ama... Sadece küçük bir şeytan. Senin için çocuk oyuncağı olmalı bu istediğim.”

“Dişi şeytanların aslında şeytan olmadıklarını sen de pekâlâ biliyorsun.”

“Şimdi de kelime oyunu mu yapıyorsun?” Semiazas’ın alay dolu ses tonu ve küçümseyici gülümsemesi Gabriel’in sinirlerine dokunmuştu.

“Sizin gibi şeytanların seçme hakkı vardı ve siz Tanrı’ya karşı gelmeyi seçtiniz. Lilith’e hizmet eden dişi şeytanların ise var olmayı seçmekten başka suçları yoktu.”

Semiazas başını salladı. “Katılmıyorum. O dört küçük dişi şeytan bana ve Lucifer’e ihanet etti. İşte onların seçimleri buydu Gabriel. Ve bunun için cezalandırılacaklar. Sen yardım etsen de etmesen de... Ben sadece bu uğurda Raphael’i kurtarmak istersin diye düşünmüştüm.”

Gabriel iç çekti, bir anda kendini çok yorgun hissetmişti. “Senin gördüğün imgeler hep doğru çıkar. Bu yüzden sana dişi şeytanı bulmada yardımcı olmam sonuçları engellemeyecektir.”

“Hayır, ama en azından onun öcünü alabilirsin,” diye homurdandı Semiazas. “Hayatımızda ilk kez aynı amaca sahibiz Gabriel.”

Gabriel umutsuzca başını salladı, bir gün SemiazasTn değişeceğini, eskisi gibi ona döneceğini ummuştı. Ancak son umut kırıntısı da tükenmişti artık. “Eğer gerçekten düşündüğün buysa beni hiç tanıyamamışsın demektir.”

Gabriel’in buharlaşıp yok olmadan önce gördüğü son şey öfkeyle kasılmış güzel bir yüz oldu.

Noah önünde duran bu kadına baktıkça içinde duyduğu arzuyu bastırıp sakinleşebilmek için derin bir soluk aldı.

Kadın birkaç dakika önce olduğundan tamamen farklı gözükmesine rağmen Noah bu kadının Jezebeth olduğunu adı gibi biliyordu. Görüntüsüyle adamın aklını başından almıştı. Büyük sütlü çikolata rengi gözleri ve inanılmaz derecede uzun kirpikleriyle temiz bir aile kızını andırıyordu. Uzun kestane rengi saçlarını atkuyruğu yapmıştı, açıkta bıraktığı perçemleri yüzünü çevreliyordu.

Noah’nın tanıştığı o gülünç vücutlu Jez gitmiş, yerine bir altmış-beş boylarında, sportif ve zarif vücutlu bir kadın gelmişti. Noah cinsel organının sertleştiğini hissetti, ağzı kupkuruydu.

Vücutuna bakınca yüzü kızardı Jez’in. “Kahretsin. Biçim değiştirdiğimin hiç farkında değilim.” Noah’dan çok kendine kızgın gibi görünüyordu. “Onu korkutup kaçırdın işte.”

Noah kaşlarını çattı, neden bahsettiklerini hatırlamaya çalıştı. “Kimi?”

“Bana enerjisini sunmaya hazır o kamyoncu.” Sesi pek kendinden emin çıkmıyor, adamın gözlerine bakamıyordu. “Ne hissettiğini biliyorum. Beni nasıl gördüğünü ve hayatta kalmak için yapmam gerekenler hakkında ne düşündüğünü de. Bana enerjini sunmak zomnda değildin. Mecbur kalırsam bu işi yapmakta son derece ustayımdır.”

Noah’ın bedeni hâlâ öpücüğün etkisindeydi, kadının söylediklerini anlayabiliyor olması bile onu şaşırtıyordu. Mıknatısın metali çektiği gibi Jezebeth’e doğru çekildiğini hissediyordu ve bu durum dengesini altüst ediyordu. “Sunmadım, verdim. Seni sağ salim Lilith’in yanına götürmek için buradayım ben. Ama sen canına susamış gibi davranmaya devam edersen bunu yapamam.”

Kadın başını kaldırıp adama baktı. “Peki. Tüm bunları bir öğrenme sürecine çevirelim o zaman. Ancak bir dahaki sefere şunu unutma, ben kendi başımın çaresine pekâlâ bakabilirim.”

Adam kadının küstahça tavrı karşısında gerildiğini hissetti. Jez çok güzeldi, çikolata rengi gözleri de çok şey anlatıyordu. Adam hâlâ kadının yumuşak kıvrımlarının hayalini kuruyor, öpücüğüne nasıl da açlıkla karşılık verdiğini düşünüyordu.

Kadın adamın düşüncelerini okuyabiliyormuş gibi hafifçe gülümseyince tüm yüzü aydınlandı, sol yanağında bir gamze belirdi.

Noah başının büyük belada olduğunu anlayınca güçlkle yutkundu.

“Hazır mısın?” Sesi yumuşaktı, tınısı adamın ruhuna dokunuyordu adeta.

Bir süre sonra kadın kaşlarını kaldırdı, adam sonunda bir şeyler söylemeyi başarmıştı.”Evet, hadi gidelim.” Arkasına döndü ve kamyonetine doğru ilerledi. Kendini ve aklını toparlamaya çalışıyordu.

“Ben kullanayım mı? Yaralısın, kanaman var.”

Noah durup sağ tarafına baktı, gömleği kandan sıırılsıklamdı. Derisine batan cam kırıkları ise hâlâ yerli yerinde duruyordu. Soğuk rüzgârın ıslak kumaşa değdiğini hissedince içi titredi, kendine gelmesi için gerekli olan şey tam da bu olmalıydı. Çünkü sonrasında cebinden kamyonetin anahtarlarını çıkarıp Jezebeth’e fırlattı.

Anahtarları fırlattığı an korkuyla irkildi. Acaba Jez onları yakalayabilecek miydi? “Eğer onu korumam gerekiyorsa bir avuç

metalle burnunu kırmasam iyi olur,” diye geçirdi içinden.

Jez anahtarları kolaylıkla havada kaptı, kamyonetin alarımını kapattı ve sürücü kapısından içeri girdi. Noah yolcu koltuğunun yanında dikiliyordu, gözlerini Jez’e dikmişti.

“Bu da kulağıma küpe olsun, bir daha onu hafife almamalıyım,” diye mırıldandı, kamyonete binip emniyet kemerini taktı.

Jez kamyoneti çalıştırdı, aynaları istediği gibi ayarladı ve otoparkı terk etti. Yüzünde sorgulayan bir ifadeyle dönüp Noah’ya baktığında adamın gözlerini dikmiş ona baktığını gördü.

Dikkatini yola verdi. Şimdi yine karanlık otoyala çıkmışlardı. “Bu görüntümü sevmediysen değiştirebilirim.” Omuz silkti ve dik bir konum aldı. Kendini savunur gibi bir ifadesi vardı. “Bu benim içinde kendimi en rahat hissettiğim vücut, şey yapmıyorken...” Doğru sözleri arıyormuş gibi susunca ortama bir sessizlik çöktü. “Şey, avlanmıyorken.”

“Avlanmak mı?” Noah yanında oturan bu masum görünümlü kadına bakınca gülmek için kendini zor tuttu. “Siz dişi şeytanlar erkeklerden cinsel enerji sömürmek dışında başka şeyler de mi yapıyorsunuz yoksa?” Konuşmak Noah’ya iyi gelmemişti, yaraları ve yan tarafında hissettiği acı artık dayanılmaz bir hal almaya başlıyordu.

“İnsanları doğru yoldan saptırıp günaha sevk etmeyi saymıyorsan, hayır. Geçen bunca yüzyıl boyunca kendimi korumak için bazı savunma taktikleri de öğrendim tabii.”

“Günah...” Noah parmağındaki saf gümüşten yapılmış yüzüğe baktı, “Günah” diye mırıldandı. Bu kelime İbranice karakterlerle yüzüğe işlenmişti.

Jez: “Evet, günah,” dedi sabırsızca. “Bunu istemeyen insanlardan yararlananlarız, ihtiyaçlarımızı onlar üzerinden karşılayamayız. Amacımız onları tensel zevklere karşı istekli hale getirmek. Özgür iradelerini kullanarak seçim yaptıklarında ruhları tecrübe kazanır ve bilgi edinir.” Artık kendini savunmuş gibi bir ses tonuyla konuşmuyordu. “Eğer Lilith’in bize emrettiği sayıda erkeği baştan çıkaramamışsak bunu insanları ikinci bir günaha sevk ederek yapmamız gerekir. Bunun için genellikle

önceden araştırma yapmak gerekir, ancak her zaman değil tabii.”

Noah Jez’in dediklerini anlamaya çalışıyordu. “İkinci bir günah mı?”

“Evet, bilirsin işte.” Bekâr bir erkek bir kadınla sevişirse evlilik dışı cinsel ilişkiye girmiş olur. Bu erkekler inanç seviyeleriyle doğru orantılı olarak ruhlarının ne derece tecrübe kazandığını ayırt edebilirler. Ancak karısını aldatan evli bir erkek sadece bir günah işlemiyor demektir. Karısına verdiği sözü tutmadığı, ona yalan söylediği ve kadının sağlığını tehlikeye soktuğu için de günah işlemiş olur. Çünkü dişi şeytanların hastalık taşımadıklarını ve bulaştırmadıklarını bilmiyordur sonuçta. Ayrıca seviştiği kadına da evli olduğunu söyleyerek bir günah daha işlemiş sayılır.”

Noah kaşlarını çattı ve başını salladı. Bunun basit bir süreç olduğunu düşünerek yanıltılmış olmalıydı. “Bekle bir dakika, bütün bunların karşındaki kişinin inanç seviyesine bağlı olduğunu söylemiştin, değil mi?” Jez başıyla onaylayınca Noah sözlerine devam etti. “Peki, aldatmanın bir günah olduğuna inanmayan erkekler günah işlememiş mi oluyorlar o zaman?”

“O kadar basit değil. Bu evlilik dışı cinsel ilişkiye girme konusunda işe yarayabilir. Ancak adam evliyse ve karısını aldatıyorsa, yani etrafındaki insanlara zarar veriyorsa bunun bedelini ödemek zorunda. Hepimiz bir şekilde birbirimize bağlıyız, bu yüzden yaptığımız seçimler herkesi etkiler. Dişi şeytanların amacı insanları lanetlemek değildir. Sadece hayatta kalmak için cinsel enerjiye ihtiyaç duyuyoruz. İnsanları günaha sevk ederek özgür iradelerini kullanmalarını, bazı kararlar almalarını ve ruhlarını arındıracak deneyimler kazanmalarını sağlıyoruz.”

Noah Jez’in sözlerini tam anlamıyla anlayabilmek için beynini zorluyor, bu süreci her açıdan kavramaya çalışıyordu.

Noah’nın parmağındaki gümüş yüzük yol kenarındaki tabelaların ışıkları altında parıldıyordu. “Yüzüğe dokunduğunda sana doğruyu söylediğimi anlamadın mı peki?” Gözlerini yere dikti, serçe parmağındaki yüzükle oynarken sorusunun yanıtını bekliyordu.

“Yüzük Lilith’in özüyle doluydu.”

Noah başını kaldırıp Jez’e baktı. “Ne?”

Noah’nın ısrarla söylediklerini anlamaması karşısında sabırsızlanıyordu Jez. “Âdem Lilith’e Cennet Bahçesi’nden kovulmadan önce dört parça mücevher vermişti. Her birini kendi elleriyle yapmış, üzerlerine de Lilith’e verdiği takma ad olan “nasha” kelimesini işlemişti. Nasha İbranicede günah anlamına gelir. Lilith bu mücevherleri uzunca bir süre taktığı için enerjisi içlerine işlemiş. Yüzüğü dokunduğumda kelimenin tam anlamıyla Lilith’in enerjisinin tadını alabildim.

Noah’nın yazar kimliği açığa çıkmıştı. Aklına gelen binlerce fikir onu heyecanlandırmıştı. “Yani Lilith ve Âdem Cennet Bahçesi’nde miydiler? Bütün bunların hepsi gerçekten oldu mu?” “Elbette.” Yavaş hareket eden bir araca çarpmamak için şerit değiştirdi. “Hikâyenin bu versiyonunu bilmen beni şaşırttı. İncil’de de geçtiği gibi genellikle kabul edilen versiyon cinsiyetçi bir tutuma sahiptir ve erkekleri ön plana çıkarır. Lilith tüm bu olayların dışında tutulur ve tüm suç Havva’ya yüklenir. Ancak gerçekte Âdem’i Havva’yla paylaşmak istemeyen Lilith’di. Havva ise bu anlaşmadan gayet

memnundu.”

“Ne?” dedi Noah, koltuğunda huzursuzca kıpırdanınca sağ tarafında yine bir acı duydu. “Cennet Bahçesi’nde üç kişi mi?” “Başlangıçta cinsellik rahatça yaşanabilirdi, böyle de olması gerekiyordu zaten. Kimse birbirini sahiplenmezdi, kimse birbirine sınır koymazdı. Tanrı seksi tüm varlıklar için bir zevk kaynağı olarak yaratmıştı ve Lilith’i de Âdem ile Havva’yla aynı zamanda yaratmıştı. Bin yıl boyunca üçü birlikte mutlu mesut yaşadılar, ancak sonrasında yaşadıkları sorunlar yüzünden Lilith Âdem’den Havva’yı terk etmesini istemek zorunda kaldı. Yani hikâyede olduğu gibi Âdem’in günah işlemesine sebep olan kadın Havva değildi. Bütün bu olanlar sonucu üçü de Cennet Bahçesi’nden kovuldu. Tanrı orayı mutlu olsunlar diye yaratmıştı, ancak bütün o huzursuzluk kutsal bahçeye zarar veriyor, bahçeyi içten içe çürütüyordu. Bunlar olurken Cennet’te de ipler gerilmişti. Lucifer ve takipçileri Tanrı’nın huzuruna çıkıp kendilerini insanlara tercih etmesi gerektiğini söylediler. En sonunda Lucifer ve takipçileri Cennet’ten, Âdem, Havva ve Lilith de Cennet Bahçesi’nden kovuldular ve kendilerine bir daha geri dönmeleri söylendi.”

“O halde neden bütün bunların Incil’de ya da başka belgelerde hiç bahsi geçmiyor?”

Jezebeth omuz silkti. “Kilisenin belirlediği politik gündem gerçeklerin su yüzüne çıkmasını engelledi. Kendileri için en iyi olana karar verdiler ve kadın cinsini erkek cinsine köle kıldılar. Oysa Tanrı başlangıçta iki cinsi birbirine eşit yaratmıştı.”

“Vay be.” Noah bu kadar yorgun olmasa ve bu kadar çok kanaması olmasa çok daha fazla soru işareti belirirdi kafasında. Ancak o arkasına yaslanıp yeni öğrendiği bu gerçekleri sindirmeye çalışmayı tercih etti. Bildiği ya da bildiğini sandığı gerçeklerden çok farklıydı öğrendikleri... Küçükken pazar günleri kiliseye giderdi, üniversitede aldığı edebiyat derslerinde de bütün bunlardan hiç bahsedilmediğine emindi.

Bir yazar olarak farklı dinlerden aldığı unsurları kendi amaçları için kullanmıştı elbette, ama yine de Jezebeth’in söyledikleri üzerine neye uğradığını şaşırılmıştı.

“İblis mi avlıyorsun sen? Lilith seni bu işi için mi tuttu?” Jezebeth’in hızlı hızlı konuşmasından bunu bir süredir sormak istediği ama bir şey demediği belli oluyordu.

Noah kendini tutamayıp güldü. “Hayır, ben gerilim romanları yazıyorum, işim bu.”

Jezebeth bakışlarını Noah’ya çevirdiğinde bir an için kamyonetin kontrolünü kaybetti. Sonra dikkatini yeniden yola verdiği ottoyolda güvenle ilerlemeye devam ettiler. “Gerilim romanı yazarı mı?” Sesinin tonundan ona inanmakta zorluk çektiği anlaşılıyordu.

“Evet, bilirsin. Okuduktan sonra evdeki tüm ışıkları açıp yatağının altında saklanmak isteyeceğin türden romanlar yazıyorum. Ne kadar korkutucu olurlarsa o kadar iyi.” Noah sırtıttı. İnsanlara ne iş yaptığını söylediğinde şaşkınlıklarına ve ona inanmakta zorluk çekmelerine alıştı. Ancak ne yazık ki Jezebeth’in bu tepkisinin onun kendisini korumakta yeteri kadar başarılı olamayacağını düşünmesinden kaynaklandığını seziyordu. Noah’nın da bu konuda kendisine yeteri kadar güvendiği söylenemezdi.

“Gerilim romanı yazarı,” diye tekrarladı Jez, ama bu sözleri tekrar etmek içinde buldukları durumu daha makul kılmadı. “Ama iblislerle savaşmakta tecrübelisindir en azından, değil mi?”

Jez’in sesi umut doluydu. “Sadece yazdığım hikâyelerde. Avcı iblis Bay Veba iş başında yazdığım ilk hikâyeydi.”

Jez Noah’nın sırt çantasına bir bakış attı. “Peki ya bütün bu malzemeler ne? Kutsal su, koşer tuz, bütün o diğer malzemeler, şu oklar...”

“Ben bir yazarım,” diye Jez’in lafını kesti Noah. “Araştırma yapmada iyiyimdir. Okları kutsal su, oksijenli su ve böcek ilaçlarıyla birlikte kullandım. Birbirleriyle etkileşime girmeyen güçlü bir bileşim hazırlamak için çok uğraştım. Böylece iblislere ne şekilde zarar verebileceğimi çözdüm, görüyorsun ki işe de yaradı.” “Yani başka bir deyişle iblisler hakkında bildiğin tek şey tehlikeli oldukları.” Direksiyonu tutan parmakları bembeyaz kesilmişti. “Nasıl oldu da böyle bir işe bulaştın anlamıyorum.”

Noah iç çekti. Aniden başına şiddetli bir ağrı girince elini alınına götürdü. “Bir sonraki romanım için kadim şeytanları araştırırken Lilith’i Dişi Şeytanların Kraliçesi olarak tanıtan bir efsuna rastladım.” Anıları aklına geldikçe yeniden iç çekti. “Cümlelerimi yazıya dökmeden önce sesli olarak söylerim. İşte o sözleri söylediğimde her yer cehenneme döndü. Etrafımdaki her şey ölmüştü sanki. Sadece Lilith karşımda duruyordu.”

Yaşadığı şoku hatırlayınca elleriyle yüzünü kapattı. Ömrü boyunca gördüğü en güzel ve tehlikeli kadın tam karşısında cisimlendiğinde gözlerine inanamamıştı. Cinsel organının hemen o anda sertleşmesine ise çok şaşırılmıştı. Öyle ki, Noah Lilith’i ilk kez gördüğü o anda boşalmamış olduğuna hayret ediyordu. Ancak sonrasında Noah mantığını kullanmış ve nefsine hâkim olmayı başarmıştı. Cinsel organı inmiş, sevişme ihtiyacı ise geri planda kalmıştı.

Bu kadının kim olduğuna dair büyük bir merak duymuştu.

Ancak Lilith kendisinden görevini yerine getirmesini ve onunla sevişmesini istediğinde yine serseme dönmüştü.

“Bunu Lilith’le sevişmek zorunda kalmamak için yaptığını söylemiştin.” Jezebeth fısıldayarak konuşurken yine Noah’ya bakıyordu. Ancak bu sefer direksiyonun kontrolünü kaybetmedi ve tüm dikkatini yola vermeyi başardı. “Bir dakika. Hangi efsunu kullandın?”

Noah hatırlamaya çalışırken yüzünü buruşturdu. “Lilith’le geçirilen bir geceye karşılık sonsuza dek lanetleyen ve işkenceye mahkûm edeni.”

Jezebeth’in uzun uzun ve alçak sesle çaldığı ıslık sessizliği bir bıçak gibi kesti. “Sen onu reddettin, o da buna sesini çıkarmadı, öyle mi? Hayatta olduğun için şanslısın insan.”

“Noah” diye araya girdi. “İsmim Noah. İnsan değil. Tamam mı? Ayrıca dediklerinin gerçekten olacağını da düşünmemiştim. Her şeyin bir yanılısına olduğuna sanıyordum.”

“Ya tabii. Hemen öyle sinirlenme. Sadece biraz şaşırdım, o kadar.” Başını yana yatırdı ve alçak sesle

“Vay be,” dedi.

“Dediğini duydum.”

Jez omuz silkti. “Bak şimdi Noah. Dışı şeytanların bile gururları vardır, Lilith de çok gurulu olmasıyla bilinir. Yaptığı her hareketin de bir sebebi vardır.”

“Benim ellerime kalmanın çok da kötü bir şey olmadığına kendini inandırmaya mı çalışıyorsun?”

Jez yine omuz silkti. “Bence resmin tamamını göremiyorsun. Gerçek şu ki birbirimizin eline düştük ve bu bazı şeyleri zorunlu kılıyor, en azından bu süre için.”

“Ve sen benim bu şeylerin ne olduğunu bilmediğimi düşünüyorsun, değil mi?”

“Öyle de denebilir.”

Noah iç çekip yaralarının verdiği acıyı duymamaya çalıştı. “Bak, aslında seninle laklak etmeyi çok isterdim. Başka şartlar altında bu eğlenceli bile olabilirdi. İlerde yazmak istediğim kitaplar için sana sormam gereken o kadar çok soru var ki... Ama şu anda acıdan ölmek üzereyim.” Zorlukla yutkundu ve başını kamyonetin kırık camına yasladı. “Neden dinlenmek ve kendimizi toparlamak için bir yer bulmuyoruz? Sonra kaldığımız yerden yola devam ederiz.”

Jezebeth sütlü çikolata rengi gözlerini Noah'ya dikip kaşlarını çattı.

“Ne var?”

“Bu konuyu hiç açmamamı ya da bir erkek gibi davranıp bana çenemi kapatmamı söylemeni bekliyordum.”

Noah kıkırdadı. “O zaman ne eğlencesi kalırdı?”

Jezebeth dikkatini tekrardan yola verdi ve hafifçe gülümsedi.

Jez kamyoneti saatlerce sürdü. Arada bir Noah'yı kontrol ediyor, sadece uyuduğuna ve hayati tehlikesi olmadığına emin olmaya çalışıyordu. Ne de olsa Noah onu vebalı iblisten kurtarmak için yaralanmış ve çok kan kaybetmişti.

Bir yerde durup onu iyileştirmeye çalışmadığı için kendini suçlu hissetti. Ama eğer yakalanırlarsa bu Noah için ölüm demektir. Jez bu acı veren yaraları tercih ederdi. Noah hayatı uğruna bu acı veren yaralara bir süre daha dayanabilmeliydi.

Noah koşer tuzu dolu balonlarla iblisi cehennem dibine yolladığından bu yana saatler geçmişti. Jez takip edilmediklerinden emindi. Aksi takdirde çoktan ölmüş olurlardı.

Gecenin nasıl sonuçlanabileceği aklına gelince irkildi. “Kendini kontrol et Jez. Bu kadar süre saklandın. Biraz daha bekleyebilirsin.” Şimdi koruması gereken bir insan olduğu aklına gelince neredeyse kendini tutamayıp kahaaha atacaktı.

Lilith böyle tecrübesiz bir insanı ona eşlik etmesi için gönderirken ne düşünüyor olabilirdi? Ancak sonra Lilith'in her davranışının bir sebebi olduğu, her işi kendi yöntemiyle hallettiği ve hizmetkârlarının onun için çok değerli olduğu aklına geldi.

Jez içini çekti. Anlaşılan Noah Halston'un görünenden başka marifetleri de olduğuna inanmaktan başka çaresi yoktu.

İleride bir reklam tabelası üç kilometre kadar ileride benzin, yiyecek ve kalacak yer olduğunu gösteriyordu. Jez'in hangi

kasabada oldukları, hatta hangi bölgeye yakın oldukları hakkında en ufak bir fikri yoktu. İblislere izlerini kaybettirebilmek için yoluna çıkan her kavşağa girmiş, en bilinmez yollara sapmış ve bu yüzden yolunu kaybetmişti. Hâlâ Teksas sınırları içinde olduklarından emindi, çünkü hiçbir yerde hoş geldiniz tabelalarına rastlamamıştı.

Ne yazık ki bu, Lilith'in sığınağının Teksas'a en yakın olan kapılarının bile ulaşım dışı kaldığını gösteriyordu, çünkü iblislerin onları bu kapıların girişinde beklediklerine hiç şüphe yoktu. Noah'ın yaralarını sarıp ikisi de biraz dinlendikten sonra sığınağa nasıl gideceklerini düşünebilirlerdi.

Yemek, benzin ve kalacak yer vadeden yere sonunda varmışlardı. Jez yavaşladı ve kamyoneti yokuş aşağı sürdü. Tabelaları takip ederek ana caddeye ulaştı, burası çok küçük bir kasabaya benziyordu.

Büyük bir tabeladaki “Motel” yazısı dikkatini çekti. Kamyoneti motele doğru sürdü, çakıllık alandaki park yerine girdi, motoru durdurdu.

Motel tek katlı küçük bir binaydı. On beşten fazla odası olamazdı. Danışmayla restoran daha ilerdeydi, kapının üstündeki tabelada sekiz yüz kilometre civarındaki en iyi tavuğun bu restoranda olduğu iddia ediliyordu.

“Bakalım gerçekten öyle miymiş?” Jez hâlâ uyumakta olan Noah’nın üzerine bir ceket örttü, kamyonetten indi ve kapılarını kilitledi. Yakınlarda hiç iblis, hatta insan tehlikesi olmadığına emin olmak için etrafına bakındı. Sonra danışma kapısına doğru yürüdü. Çöplerin orda dolanıp duran bir kediden başka kimsecikler yoktu etrafta.

Jez’in kolunda saat yoktu, ama ne kadar süredir yolda oldukları düşünülecek olursa saat sabaha karşı dörde geliyor olmalıydı.

Danışmanın ön camından içeri göz atınca otuz yaşlarında, sarışın bir adam gördü. Adam sandalyesinde oturmuş, ayaklarını masaya uzatmıştı. Siyah cep telefonu eline yapışmış gibi hızla mesaj çekiyordu.

Jez dikkatini adama verince vücudunda bir karıncalanma hissetti. Panik içinde ellerine baktı, hâlâ küçük, kadın ellerine sahip olduğunu görünce derin bir nefes aldı. Bazen karşısındakinin en çok arzulanacağı biçime bürünmesi gerektiğinde bir erkek vücudunu kullanmak zorunda kalabiliyordu. Jez hiçbir zaman erkek vücutlarında kendini rahat hissedememişti. Bu, Jez’de kendine birkaç beden büyük gelen kıyafetler giymiş hissi uyandırıyordu.

Camda kendi yansımasını fark edince adam onu görmesin diye yan tarafa geçti.

“Lanet olsun.” Belli ki adam aktris Kate Beckinsale’i arzu-luyordu. Jez şimdi bu güzel oyuncunun vücuduna sahipti. Ancak kadının “Karanlıklar Ülkesi” adlı filmdeki halinden ziyade “Van Helsing”deki görüntüsünü andırıyordu.

Jez normal şartlar altında hayatta kalmak için başka birinin görüntüsüne bürünmeye tereddüt etmezdi. Ne de olsa birçok Hollywood yıldızı dış görünüşleri sayesinde ünlü oluyor, güzelliklerinin yanında oyunculuklarının hiçbir önemi kalmıyordu. Tüm erkek ve dişi şeytanların farklı farklı yetenekleri vardı. Bu yüzden Jez’in biçim değiştirebilen tek dişi şeytan olduğu söylenebilirdi. Ancak bu yetenek iblisler, cinler, vampirler ve kurt adamlar gibi doğaüstü yaratıklar arasında da çok yaygındı. Ünlülerin biçimini almaksa çok modaydı.

Bu da tüm televizyon ve haber kanallarında sansasyon yaratanların aslında çoğunlukla ünlülerin kılığına girmiş yaratıklar olduğu anlamına geliyordu. Tabii cehennemin yaratıklarından yardım almadan başını belaya sokabilecek yetenekte az sayıda ünlüye rastlamak da mümkündü.

Jez tekrardan ellerine baktı ve onaylamaz bir edayla başını salladı. Böyle küçük bir kasabada Kate Beckinsale ile seyahat ediyor oldukları dedikodusunun yayılması başlarına gelebilecek en kötü şeydi. Dikkat çekmemeleri ve göze batmamaları gerekiyordu. Yanlarında Kate varken bunu asla başaramazlardı.

Jez görüntüsünü biraz değiştirmeye karar verdi. Adamın Kate’de en çok beğeniyor olabileceği yönleri olduğu gibi bırakmasına rağmen şimdi kimse onu Kate Beckinsale zannetmezdi. Boyunu biraz uzattı, göğüslerini biraz küçülttü, sade bir kot pantolon ve v-yakalı bir tişört giydi.

En sonunda görüntüsünden memnun olunca derin bir nefes alıp içeri girdi.

Kapının üstündeki zili çalar çalmaz adam ayaklarını masadan indirdi, sandalyesinde dik oturdu ve telefonunu kot pantolonunun ön cebine soktu.

Jez gülümsedi ve adamın Kate’de en çok beğendiği yönleri doğru tahmin ettiğini umdu. “İyi akşamlar.” Ağzından bu kadar değişik bir ses çıktığını duyunca bir kez daha gülümsedi.

Adam mavi ve aç bakışlarıyla Jez’i baştan aşağı süzdü. Sandalyesinde daha da doğrulunca siyah dar tişörtünün açığa çıkardığı kasları esnedi. Jez’in bakışlarına karşılık verip hafifçe gülümsedi. Adamın saf bir hali vardı, tatlı olduğu bile söylenebilirdi. Jez onun kadınlarla birlikte olmaktan ziyade onları hayal ederek vakit geçirdiğinden emindi.

“İyi akşamlar,” diyebilmeyi başardı, nefes nefeseydi. “Kalacak oda mı bakmıştınız? Restoranımız saat altıda açılır.”

Jez bunu aklının bir köşesine yazdı. Duvarda asılı büyük saate baktı ve tahmininde yanılmadığını gördü. Saat 4.14’tü. “Bir oda tutacağım. Restoran açıldığında gelip şu tavuk ve börekleri de deneyeceğim elbette.” Jez göz kırptı ve dirseklerini masaya koydu. Adama doğru eğildi, şimdi küçülmüş olan göğüs dekoltesini sergiledi.

Adam bakışlarını kadının göğüslerine doğru indirmekten kendini alamadı. Sonra kendine gelip başını kaldırdı. Yakalandığını anlayınca yüzü kızardı.

“Odada sadece siz mi kalacaksınız?”

Jez dışarıdaki kamyoneti işaret etti. “Hayır, erkek kardeşimle kalacağım. Kendisi çok yorgun. Ben de biraz durup dinlenmemiz gerektiğini düşündüm.”

“Erkek kardeşiniz mi? Ne güzel.” Adam gülümsedi, başını salladı ve ayağa kalktı. Boyu en az 1.75 vardı. “Sadece kimliğinizi görmem gerekiyor güzel hanımefendi, ondan sonra odanıza yerleşebilirsiniz.” Beceriksizce göz kırptı. Jezebeth adama acımakla meşgulken bir anda kimliği olmadığını hatırladı.

Tam o anda başının ağrımaya başladığını hissetti. İnsanların bu kimlik görme merakını tamamen unutmuştu. Modern zamanlarda bu durum dışı şeytanlar için gitgide daha fazla sorun yaratmaya başlamıştı. Jez’in aklına bir çözüm yolu geldi. “San Antonio’da her şeyimizi çaldırdık. Yeni kimlik çıkartmaya da vaktimiz olmadı. Ama yanımda yüklü miktarda para var neyse ki.” Jez gülümsedi, kısık ve çekici bir sesle: “Emin olun ikimiz de kaçak falan değiliz, tehlikeli olmadığımız da kesin. En azından kötü bir anlamda değil.”

Adam tahrik olmuştu şimdi, Jez keskin bir kolonya kokusu misali odayı bir anda kaplayan bu kokuyu duyunca şimdiden bir çeşit tatmin duygusuyla doldu.

“Şenle bir anlaşma yapalım o halde.” Adam gülümsedi, derin mavi bakışlarıyla kadına bir şeyler anlatmaya çalışıyordu.

Jez normalde adamı o an yere yatırır, odayı da tutar ve bunları yaparken bir an için bile tereddüt etmezdi. Ancak Noah kamyonette yaralı bir şekilde yatarken bu adamla sevişme fikri içine sinmiyordu. Diğer yandan, bir oda tutmaları gerektiğinin de farkındaydı. “Aklından tam olarak ne geçiyor?”

Adam gergin gergin güldü ve kendini savunur gibi ellerini havaya kaldırdı. “Düşündüğünüz gibi bir şey kastetmedim.”

Jez adama ilgi duymadığını hissettirmiş olabileceğini düşünüp tedirgin oldu. “Gelmişken birkaç gün kalırsınız herhalde. Belki bir ara dışarı çıkıp bir şeyler içeriz.”

Jez gülümsedi ve rahatlamış görünmemeye çalıştı. Ne de olsa adama onunla ilgilendiğini göstermesi gerekiyordu. “Muhtemelen bir gece motelde kalacağız. Ancak bir süre daha bu civarlardayız. İş gezisindeyiz de.” Bir bakıma, öyle olduğumuz söylenebilir, diye düşündü içinden.

Adam sırtıp kadını uzunca bir süre süzdü. “Kanun kaçağına hiç benzemiyorsunuz. Aslında birazcık Kate Beckinsale’i andırıyorsunuz.”

Jez gülümsemek için kendini zorladı. “Öyle mi? Daha önce kimse ona benzetmemişti beni. Saçımı yeni kestirdim, ondandır belki.”

Adam güldü. Motelin kartlarından birini eline aldı, arkasına bir isimle numara karaladı, Jez’e uzattı. “Adım Jim. Gece vardiyası hep bendedir. Bu yüzden akşamları müsaidim. Beni istediğiniz zaman arayabilirsin.”

Jez kartı aldı ve hevesle arkasına baktı. Bu arada Jim dört numaralı odanın anahtarını asılı olduğu duvardan alıp tezgâha koydu.

“Geceliği seksen dolar. Eğer isterseniz sabah uyandırma servisini ayarlayabilirim sizin için.”

Jez cebinden yüz dolar çıkardı ve tezgâhın üzerinden adama uzattı. “Yardımin için teşekkürler. Randevumuzu sabırsızlıkla bekliyorum.” Odanın anahtarlarını tezgâhın üzerinden alırken adama göz kırptı. Sonra Noah’nm yanına geri dönmek için dışarı çıktı.

* * *

Noah yan tarafında hissettiği keskin acıyla uykusundan uyandı. Acıyla yüzünü buruşturup gözlerini açınca bir yatakta uzandığını fark etti, Jezebeth de yanında oturuyordu.

“Kıpırdama. Kan kaybından ölmeden önce tüm şu cam kırıklarını çıkarmam gerek.”

Çıplak tenine değen eller serin, dokunuşlar nazikti. Noah tam anlamıyla uyanabildiğinde eski bir motel odasında olduklarını gördü. Yatağa yüz üstü uzanmıştı. Çıplaktı. Vücudundaki kan cinsel

organına ulaşıp sertleşmesini sağlayınca en azından kan kaybından ölme ihtimali olmadığına, Jez'in lafin gelişi böyle söylediğine emin oldu. Üstünü örtmek için çarşafa uzanınca Jez ona engel oldu.

“Kıpırdama,” dedi, nazik ama kararlı bir ses tonuyla.

Noah bir kez daha yan tarafında keskin bir acı hissetti. Hemen sonrasında bardağa düşen kanlı cam kırığının sesini duydu. “Ben bir dişi şeytanım, unuttun mu? Daha önce çıplak erkek görmüşlüğüm var.”

Unutmamıştı, gayet iyi hatırlıyordu. Noah kendine güvenen bir erkekti, ama yine de Jez'in aklında yer etmiş milyonlarca erkekle kıyaslanmak hiç hoşuna gitmezdi. “Ama mahremiyet diye bir şey var, değil mi?” Fazla saldırgan bir ses tonuyla konuştuğunu fark edince yüzünü buruşturdu.

Jez doğrudu, kaşlarını çatmıştı. Çarşafa uzandı ve Noah'nın üstünü örttü. Bu sayede sertleşmiş cinsel organı artık görüş alanına girmiyordu, cam kırıklarıyla dolu bacağı ise hâlâ açıktaydı. Jez Noah'nın üstünü örterken parmakları adamın cinsel organına değince Noah damarlarında şehvetin kol gezdiğini ve cinsel organının daha da sertleştiğini hissetti.

“Özür dilerim. Bu tip şeyler için endişe duymaya alışkın değilim. Genellikle erkekler cinsel organları sertleşmeyecek diye tedirgin olurlar.” Jez'in yanakları hafifçe kızardı. Noah kaşlarını çattı, aynı anda hem şaşırmış hem de meraklanmıştı.

Az önce bir dişi şeytanın onun yüzünden yüzü mü kızarmıştı? Bundan daha tuhaf bir gün yaşayamayacağını düşündü.

Bu düşünce aklına yerleşir yerleşmez kendini lanetlediğini düşünüp korktu. Kim bilir daha neler görecekti?

Jez, bir cam parçasını daha çekip çıkarınca Noah kalçasında bir batma hissetti. Derin bir nefes aldı ve acı geçene kadar dişini sıkıp bekledi.

Jezebeth Noah'nın yaralarını bir havluyla temizledi ve üzerlerine oksijenli su döktü. Noah teninde ılık bir batma hissi duydu. Dikkatini Jez'in kusursuz yüz hatlarına ve upuzun kirpiklerine vererek duyduğu acıyı aklından çıkarmaya çalıştı.

“Eğer için rahatlayacaksa söyleyeyim, gerçekten çok hoş bir cinsel organın var. Utanacak hiçbir şeyin yok,” dedi Jez, sohbet edermişçesine.

Noah doğrudu ve üstünü örten çarşafı sıkıca kavradı. Jez her an çarşafı açıp cinsel organını inceleyebilirmiş gibi bir his vardı içinde. Boğazını temizledi, ama Jez'in bu dürüst yorumları karşısında ne diyeceğini bilemedi. Konuyu değiştirme vakti gelmişti. “Ne zamandır baygınım? Buraya nasıl geldim?”

Jezebeth koyu renk kaşlarını çattı ve adama bir bakış attı. Kafası karışmış gibi görünüyordu. “Seni kırmak istemedim. Gerçekten. Erkekler genelde bu sözleri duyduklarına çok mutlu olurlar.”

“Kırılmadım,” diye kadının lafini kesti. Noah Jez'in yanın-dayken neden kendini tuhaf hissettiğini ve

utangaç bir insana dönüştüğünü anlayamıyordu. Saf biri değildi, şimdiye kadar birçok kadınla birlikte olmuştu. Ama Jez'in onun cinsel organı hakkında böyle açık açık ve rahatça konuşabilmesi sinirine dokunmuştu.

“Kırılmadığını söylüyorsun ama kızmış gibisin.” Noah'nm vücudundan cam kırıklarını çekip çıkarmak için kullandığı kanlı cımbızı temizlemeye koyuldu Jez.

Noah çarşafı daha da sıkı kavradı ve cinsel organını indirmek için eliyle üzerine sertçe bastırdı. “Özür dilerim ama beni de anlamalısın. Bir uyanıyorum ve kendimi tuhaf bir motelde, yeni tanıştığım birinin yanında çıplak buluyorum. Üstelik bu biri sanki ben bir damızlıkmışım gibi vücudumun belli bölgelerini değerlendirmeye kalkıyor.”

Jez her şeyin açıklığı kavuştuğunu belirtmek istermiş gibi başını salladı. “Tekrar özür dilerim. Daha sonrasında sevişmeyeceğim insanlarla vakit geçirmeye alışkın değilim.”

Noah kaskatı kesildi, gururu incinmişti.

Jez neden onunla sevişmeyeceğini düşünüyordu ki? Daha demin hoş bir cinsel organı olduğunu söyleyen o değil miydi?

Elini alnına götürdü ve kendi kendine Jez'in bir dişi şeytan olduğunu sert bir biçimde hatırlattı. Üstelik Noah'nm onunla sevişmek gibi bir niyeti de zaten yoktu. Bu yüzden Jez'in onun hakkında ne düşündüğü mevzu dışıydı.

Yalancı! diye suçladı onu kendi bilinçaltı. Aklına Jez'i kollarına alıp onu öptüğü anlar geldi. Zihninde oluşan görüntü o kadar canlıydı ki sadece birkaç saniye önce olmuş hissi uyandırıyor.

Bilmediği bir sebepten ötürü egosu yara almıştı. Mantığını kullanmaya çalışması hiçbir işe yaramamıştı, kendini yine de kötü hissediyordu. Sustu, ne söylemesi gerektiğini bilemiyordu.

Jez gülümsedi, ama bir taraftan da mesafeli ifadesini koruyordu. “Sanırım sohbet etme yeteneğimi biraz geliştirmem gerekecek.” Bakışlarını indirdi ve Noah'nın yaralı kalçasını ince-liyormuş gibi yaptı. “Yan tarafına dön de şu son kalan büyük cam kırıklarını da çıkarayım. Eğer istersen kalçalarını çarşafıla örtebilirim.”

Noah kaşlarını çattı, çarşafı beline kadar çekip sertleşmiş cinsel organının üzerinde sıkıca tuttu, yan tarafına döndü ve çıplak kalçalarını sergiledi. “Gerek yok,” dedi. Yaraları hâlâ çok acıyordu, ama onun tek düşünebildiği Jez'in kalçaları hakkında ne düşündüğüydü. Biraz önce ağzına geleni söylediği için onu azarladığı düşünülecek olursa bu soruyu sormadan cevabını alması pek muhtemel görünmüyordu. Böyle bir soru soracak olursa kendini asla affetmezdi zaten. Bu yüzden rahatlamaya çalıştı, her yeri leke dolu çiçekli duvar kâğıdını ve küçük banyoya açılan kapıyı incelemeye koyuldu.

Jezebeth'in serin parmakları kalçasındaki yaranın çok yakınına değince bir anda tahrik oldu ve vücudu şiddetle seğirdi. “Özür dilerim,” diye mırıldandı dişlerinin arasından.

“Canını yakmamaya çalışacağım. Ama tüm cam kırıklarını temizlediğime de emin olmam gerekiyor. Ne de olsa bu şekilde yaralanman hep benim suçum.”

Jez'in onun canını yaktığını düşünmesi üzerine Noah'nın içi rahatladı. Neyse ki Noah'nın arzusuyla kendinden geçtiğinin farkında değildi. Jez'in o gülünç görüntüsüyle kocaman göğüsleri dar büstiyerinden fırlamış halde barın üstünden bomba şişeleri fırlatması aklına gelince gülümsemekten kendini alamadı. "Bomba şişeleri çok iyi düşündün bu arada. Sana söylemeye fırsat bulamadım ama bayağı etkileyicilerdi."

Kadının elleri kısa bir an için adamın teni üzerinde sabit kaldı. Şaşırmış olmalıydı. "Teşekkürler," dedi.

Jez kalçalarından cam kırıklarını temizledikçe adamın çıkardığı acı dolu sesler haricinde rahatsız edici bir sessizlik vardı odada. Noah'nın canını yakan cam kırıklarından çok Jez'in nazik ve serin dokunuşlarıydı. Cinsel organı şimdi o kadar sertleşmişti ki canını yakıyordu.

Noah hâlâ motel odasına nasıl geldiğini bilmediğini hatırladı. "Ne zamandır buradayız?"

Yatak sarsılınca arkasına döndü ve Jez'in omuz silktiğini gördü. "Birkaç saattir."

Dirseğinin üzerinde doğruldu, bir eliyle diğerinden destek alarak Jezebeth'i cam kırıklarını temizlerken izlemek için arkasını döndü. Jezebeth üzerine eğilmişti, yüzü kalçasına o kadar yakındı ki Noah kadının ılık nefesini teninde hissediyordu. Kadın bir eliyle adamın etini gerip diğeriyle de cam kırıklarını nazikçe çekip çıkarmaya çalışıyordu. Hareketleri çok hızlı ve etkiliydi. Noah neden böyle hissettiğini bilemiyordu, ama tek istediği Jez'i altına almak, kadının o gösterişsiz kazağını ve kot pantolonunu çıkarmak ve o kıyafetlerin ardındaki sıradan kıızı açığa çıkarmaktı.

O bir dişi şeytan!

Mantığının bu uyarısı üzerine dişlerini gıcırdattı. Jezebeth bir dişi şeytandı, ama Noah yine de ondan etkileniyordu. Ancak neden böyle hissettiği hakkında en ufak bir fikri yoktu. "Peki dişi şeytan cazibeni tam olarak nasıl kullanıyorsun?"

Jez başını kaldırıp Noah'ya baktı, ela gözlerinde şaşkın bir ifade vardı. "Ne demek istiyorsun, anlamadım."

"İşte şu insanları baştan çıkarmak için kullandığın doğüstü güçten bahsediyorum."

Jez dikkatini yeniden yaptığı işe verdi. "Her birimizin gücü farklıdır. Benim yeteneğim biçim değiştirme. İnsanların en çok arzuladıkları bedenlere bürünebiliyorum."

"Peki, peşine düştüğün insanlar ellerinde olmadan bu bedenleri arzuluyorlar mı? Hava yoluyla vücuda giren bir çeşit afrodiz-yak gibi yani... Ya da ona benzer bir şey mi?"

Jez kaşlarını çattı. "Dediğim gibi hepimizin yeteneği farklı. Benimki sadece biçim değiştirmek. Onun dışında herhangi bir zorlama yöntemi kullanmıyorum. Baştan çıkıp çıkmamak onların ellerinde."

Noah bakışlarını uzaklara dikti, Jez söyledikleri ile onu suçluyordu adeta. Noah'nın ondan etkilenmesinin kimyasal ya da doğüstü bir sebebi olmadığını ima ediyordu. Her şey

Noah'da bitiyordu! Dişini sıkı ve doğal bir ses tonuyla konuşmaya çalıştı. "O zaman görelim bakalım. Benim en çok arzuladığım beden nasılmış mesela?"

Jez omuz silkti, başını kaldırıp Noah'ya bakmaya tenezzül bile etmedi. "Lilith'in yüzüğünü taktığın için yeteneğimi senin üzerinde kullanamam. Bu arada ben senin yerinde olsam o yüzüğü hiç çıkarmazdım. Bir dişi şeytanla çok fazla vakit geçirirsen onunla cinsel ilişkiye girmesen bile enerjinin bir kısmını kaybedebilirsin. Ama yüzük seni koruyacaktır."

Noah bu bilgiyi aklının bir köşesine yazdı. Hem hayal kırıklığına uğramış hem de kafası karışmıştı. Ne de olsa Jez bu haliyle bile aklını başından almayı başarmıştı. Üstelik Jez'in sadece dış görünüşü değildi Noah'yı etkileyen. Her şeyden önce onun yanında kendini rahat hissediyordu, onunla konuşmaya da hiç çekinmiyordu. Üstelik Jez her yazarın hayaliydi, hiç araştırma yapmadan ondan birçok şey öğrenebilirdi Noah. "Peki, nasıl oluyor da biçim değiştirebiliyorsun? Bir çeşit büyü mü yapıyorsun?"

Jez yaralarına biraz daha oksijenli su dökünce acıyla yüzünü buruşturdu. "Kollarındaki yaralar çok derin değil, ama yan tarafındaki yaraya dikiş atmam gerekecek. Ağrı kesici niyetine elimde sadece biraz aspirin ve bir şişe viski var." Jez adamın yaralarını bir havluyla sildi. Noah yan tarafına bakınca uzunca kesiğin hızla kanadığını gördü. Yaraya dikiş atılması gerekiyordu. Oysa Noah'ın yanında birkaç ilk yardım malzemesinden başka gerekli malzemeler yoktu.

"İdare edeceğiz artık." Başını çevirdi, dişini sıkıp acıya dayanması gerekiyordu. Doğrusunu söylemek gerekirse iğnenin biraz korkardı. Eğer bir hastanede olsalardı alabileceği tüm ağrı kesicileri kullanırdı. Ama gururu Jezebeth'in önünde korktuğunu göstermesine engel oluyordu. Jezebeth onun zayıf biri olduğunu düşünmemeliydi. Güçlülükle yutkundu, iki aspirin yuttu ve üzerine bol bol viski içti. Bu arada Jezebeth elindeki iğneyi sterilize etmek için ateşe tutuyordu.

Viski Noah'nın boğazını yaktı. Birkaç saniye sonra vücudundaki tüm sinirlerin ısındığını hissetti. Cinsel organının ısı sayesinde inmesini umdu, ama Jezebeth ona bu kadar yakınken bu pek mümkün gözükmiyordu.

Kahretsin.

"Hazır mısın?" Jezebeth nazikçe yaraya dokununca Noah acıyla irkildi.

"Hazırım." Derin bir nefes aldı ve gözlerini kapattı. Derisine batıp çıkan iğnelere başka bir şey düşünmek için kendini zorladı.

Acı hiç beklemediği bir anda gelince yumruklarını ve dişlerini sıkıp dayanmaya çalıştı.

"Biri üzerinde yoğunlaştığım zaman vücudum kendi kendine biçim değiştiriyor."

Noah gözlerini açtı ve Jezebeth'e baktı. İğnenin etini delip ipliğin teninden geçtiğini duyunca dayanılmaz bir acı hissetti. "Ne?" diye sordu dişlerinin arasından.

"Nasıl biçim değiştirdiğimi sormuştun." Jez yaptığı işe geri dönmeden önce Noah'ya gülümsedi. Acı duymasın diye adamın dikkatini dağıtmaya çalışıyordu.

Noah daha ne kadar dikiş atılması gerektiğini görmemek için bakışlarını çevirdi, yine sarı duvar kâğıdını incelemeye koyuldu. “Nasıl yani, bir örnek verebilir misin?” Duyduğu acı yüzünden cümlesinin sonuna doğru sesi gitgide incelmşti. İpliğin derisini delip geçişini bir kez daha hissetti.

“Bu odayı tutabilmek için dikkatimi resepsiyon görevlisine verip onun en çok arzuladığı vücuda büründüm.”

“Eee?” diye sordu uzun uzun nefesini vererek. Alnı terlemeye başlamıştı, duyduğu acı yüzünden iyice aksileşmişti şimdi.

“Ve bir baktım ki Kate Beckinsale’in vücuduna bürünmüşüm.”

Noah şaşkınlıktan neredeyse küçük dilini yutacaktı, şaka mı yapıyor yoksa doğruyu mu söylüyor emin olmak için tekrar dönüp kadına baktı. Doğru söylediğine emin olunca gülmekten kendini alamadı. “Ciddi misin sen? Pearl Harbor’da ve Karanlıklar Ülkesi’nde oynayan fıstık mı? O Kate Beckinsale mi?” Sesi çok cılız çıkıyordu. Başının döndüğünü hissetti ve yavaşça gözlerini kırptı.

Jez gülümsedi. “Ta kendisi.”

“Kaçırduğıma üzıldüm,” diye dalga geçti Noah.

Jez Noah’yı eleştiren gözlerle süzdü. Sonra ayağa kalktı ve Noah’nın kamyonetin arkasına depoladığı spor çantayı karıştırmaya koyuldu. Geri döndüğünde elinde mor bir şekerleme tutuyordu. “Al, bunu ye. Şeker endorfin salgılar ve acı hissetmeni önler. Nasıl bilmiyorum ama gerçekten işe yarıyor.”

Noah daha önce şekerlemenin ağrı kesici etkisi olduğunu duymadığına emindi. Ama kaybedecek bir şeyi olmadığı için şekerlemeyi paketinden çıkarıp emmeye başladı. Yoğun üzüm aroması ağzını doldurdu. Bir süre sonra terlemesi durmuş, baş dönmesi geçmiş, hatta mide bulantısı bile kesilmişti. “Teşekkürler,” dedi. “İşe yarayacağını nereden bildin?”

Jez omuz silkti ve oturdu. “Birçok yaratığın dövme yaptırırken bu şekerlemelerden yediğini görmüştüm, acının yan etkilerini en az seviyede tutmaya yarıyor. Kan şekeriyle alakalı sanırım. Denemekten zarar gelmez diye düşünmüştüm.” İğneyi tekrardan eline aldı. Noah artık alışmış olduğu acıyı yine duyacağını fark ettiği an başını çevirdi.

“Sonra ne oldu?”

“Hâlâ Kate Beckinsale’den mi bahsediyorsun?” diye sordu Jez gülerek.

“Evet. Bir hikâyenin başını anlatıp beni böyle merakta bırakamazsın. Ben bir yazarım, unuttun mu?”

Jez tekrar güldü. “Bunu sanki daha önce duymuştum ben.” Yaptığı işe devam etti, ama Noah artık acı duymuyordu. Dikkatini tamamen az sonra duyacağı hikâyeye odaklamıştı.

“Adama senin erkek kardeşim olduğunu ve birlikte seyahat ettiğimizi söyledim. Dikkat çekmememiz

gerektiği için Kate Beckinsale kılığında etrafta dolaşmamın doğru olmadığını düşündüm. Bu yüzden görüntümü birazcık değiştirmem gerekti. Ama yine de ona yeteri kadar benziyorum. Bu anlattıklarım sana mantıklı geliyor mu?”

“Ama planın işe yararmış sonuçta.”

“Evet, sanırım yaradı. Ama adam Kate Beckinsale’e benzediğimi fark etti yine de.” Jez dikiş atmaya devam edince Noah tüm dikkatini ağzındaki üzüm tadına ve Jez’in sesine vermeye çalıştı yine.

“Kimliğim olmadığı için böyle bir oyun oynamak zorundaydım. Neyse, sonuçta buradayız işte.”

“Ne?” Noah yerinde doğruldu ve yüzünü Jezebeth’e döndü. Yan tarafında duyduğu keskin acı umurunda bile değildi. Jez iğneyi hâlâ parmaklarının arasında tutuyordu. “Ben o soğukta arabada baygın yatarken sen içeri girip Kate Beckinsale olarak o görevliyle mi seviştin?” Bu sözcükler dudaklarından dökülürken kulağına deli saçması gibi geldi. Sonrasında başını salladı ve düşüncelerini toparlamaya çalıştı.

Jezebeth’in şaşkınlığı ve öfkesi yüz hatlarından okunabiliyordu. “Aslında benim vücudum oluyor o bahsettiğin. Sadece Kate Beckinsale’i andırıyordu o kadar. Ayrıca kiminle seviştiğim seni hiç ilgilendirmiyor, tamam mı?” Noah’ın bakışlarına sakince karşılık verdi.

“Görevli iyi mi bari?” Kulübün otoparkındaki kamyonette baygın yatan iki adam gözünün önüne geldi.

“Gayet de iyi. Bu da seninle yarın saat on bire kadar bu odada kalabileceğimiz anlamına geliyor.” Jezebeth iğneleyici bir ses tonuyla konuşuyordu. Noah Jez’in incinmiş olabileceğini düşündü, ama sonra bunun çok mantıksız olduğunda karar kaldı.

“Ama anlamıyorum...” Noah düşündüklerini ifade etmeyi başaramadığını fark etti. Seks karşılığı bir motel odası kiralamak ona çok yanlış geliyordu. Jez bunu yapmamalıydı, o bir fahişe değildi.

Ama o bir dişi şeytan, diye hatırlattı kendi kendine.

Jez artık iyice öfkelenmiş ve sabırsızlanmıştı. Gözlerini dikip Noah’ya baktı. “Eğer bir şeyleri açıklığa kavuşturmamı istiyorsan sorun yok. Ama davranışlarımı savunmamı bekliyorsan cehenneme kadar yolun var.” Bir ucu hâlâ Noah’nın derisinden geçen ipliği ucundan tuttu ve iğneden çıkardı. Sonra diğer ilk yardım malzemelerini de yerine koyup yatağın altına yerleştirdi.

Noah dilinin ucuna kadar gelen kelimeleri yuttu. Jez’in odayı kiralamak karşılığında o adamla sevişmesi neden bu kadar şaşırtıyordu ki Noah’ı? Ne de olsa Jez bir dişi şeytandı. Üstelik tüm bunlar olurken Noah o soğukta kamyonetin arkasında baygın yatıyordu. Jez’in ahlâki açıdan doğru olan şeyi yapması onun sağlığı için hiç de iyi olmazdı. Yaraları tedavi edilmeseydi çok fazla kan kaybedebilirdi çünkü. Eğer bir hastaneye gitmiş olsalardı polise bu yaraların sebebini açıklayamaz ve gözaltına alınırlardı. Zaten polis, kulüpteki o kargaşanın detaylarını araştırmaya çoktan başlamış olmalıydı.

Elleriyle yüzünü ovuşturdu, sonra iki elini kucağında birleştirdi cinsel organının nihayet inmiş

olduğunu fark etti. “Bak Je-zebeth...” Doğru kelimeleri bulmaya çalışıyordu. “Özür dilerim. Sen yapman gerekeni yapmışsın. Yaralıyken benimle ilgilendin. Bunun için sana gerçekten minnettarım. Seni ve davranışlarını yargılamaya hiç hakkım olmadığını biliyorum.”

“Evet, buna hakkın yok gerçekten de.” Jez iğneyi ve dikiş atmak için kullandığı diğer malzemeleri çekmeceye koydu, yüzünü Noah’ya döndü. “Bir dahaki sefere oda tutma işlemleriyle sen ilgilenirsin artık. Ben bir duş alacağım.” Noah’ya arkasını dönüp sözlerine devam etti. “Bu arada bil diye söylüyorum, onunla sevişmedim. Sadece flört ettik ve onunla bir ara bir içki içmeyi kabul ettim. Hepsi bu kadar.”

Banyo kapısını sertçe çarparak kapattı. Noah öylece kalakaldı, şaşkınlıktan dili tutulmuştu. Tam bir ahmak gibi davranmıştı. Jez ona hiçbir şey söylememişken o kendine göre bir varsayımda bulunmuştu.

İçini çekti ve arkasına yaslandı. “Aferin sana Halston. Aferin.”

Jezebeth sıcak suyun çıplak omuzlarından ve sırtından aktığını hissetti. Noah’ya olan siniri geçmek bilmiyordu. Noah her ne kadar içten bir özür dilemiş olsa da Jez’in kullandığı yöntemlere böyle aşırı tepki vermesi ile gerçek yüzünü açığa çıkarmıştı. Hem Jez kötü bir şey yapmamıştı ki!

İnsanlar bazı durumlarda katı kurullarla hareket ediyor ve başkalarını kolayca yargılayabiliyorlardı. Noah’nın böyle bir tepki vermesinin onu neden bu kadar etkilediğine bir anlam veremiyordu Jez, ama yüreğinde hissettiği acı canının yandığının bir göstergesiydi.

Lilith Noah’yı onu koruması için görevlendirirken ne düşünüyor olabilirdi?

Küçücük banyoyu bir anda kasvetli bir yoğunluk kaplayınca Jez ince plastikten yapılmış duş perdesine sıkı sıkı sarıldı. Baş-melek enerjisini hemen tanımış ve korkudan iki büklüm olmuş bir halde çatlak fayanslara yaslanmıştı. Akan sular hâlâ omuzlarını ıslatıyordu.

Sıcak kamp ateşini andıran bir koku etrafı kapladığında küvetten dışarı bir göz attı. Yanlışlıkla ziyaretçinin gözlerine bakmamak için bakışlarını yere sabitledi. Bir düşüncesiyle onu yok edebilecek bir varlıkla bu küçücük banyoda kısılıp kalmıştı, ama yine de bu varlığın gözlerinin içine bakarak ruhunun en derin sırlarını ona sunmayı reddediyordu. Bu daha önce başına bir kez

gelmişti ve bir daha olmasını kesinlikle istemiyordu.

Dişi şeytanlar iblis soyundan gelmiyorlardı, ama melek sayıl-madıkları da bir gerçektir. Bu yüzden Jez’in bu ziyaretçinin dost mu düşman mı olduğunu anlaması imkânsızdı.

“İyi akşamlar ufaklık.” Esrarengiz bir ses banyoda yankılandı. Jez bakışlarını biraz kaldırıncaya uzun süre bakıldığı zaman bambaşka renklere bürünen kalın telli omuz hizasında saçlar gördü.

Uriel...

“Beni tanıdın.” Meleğin sesinden bu durumun onu eğlendirdiği anlaşılıyordu. “Başını kaldır da bana bak.”

“Hayır efendim. Ruhumu kendime saklamayı tercih ederim.”

Melek alçak sesle gülünce Jez içinin ısındığını, vücudundaki her kasın gevşediğini hissetti. Vücudunun bu tepkisinin meleğin varlığından kaynaklandığını biliyordu. Ama ne yazık ki vücudu gibi aklının da rahatlamasının bir yolu yoktu.

“Dürüstlük her zaman hayranlığımı kazanır, ama ne yazık ki çok sık rastlanan bir şey değildir.” Uriel yön değiştirince rengârenk saçlarının uçları kırmızı, siyah, daha sonra da kahverengiye döndü. “Raphael bakışlarıyla üzerinde bu kadar büyük bir etki bırakacağını tahmin edememiştir muhtemelen. Bazen bakışlarımızın ne kadar güçlü olduğunu unutabiliyoruz.” Uzun uzun iç çekti. “Hadi kaldır başını küçüğüm. Söz veriyorum gözlerinin o güzel renginden daha derinlere bakmayacağım.”

Jezebeth derin bir nefes aldı. Başmelekler söz verdikleri zaman bu sözlerini tutmak zorundalardı. Aksi takdirde verilecek cezanın ne olduğunu tam olarak bilemiyordu, ama Lucifer ve diğerleri gibi Tanrı'nın huzurundan kovulabileceklerini düşünüyordu. Jez başını kaldırdı. Uriel'in geniş omuzları, daha sonra da keskin yüz hatları görüş alanına girdi. Başmeleğin parlak gri gözleri Jez'e sıvı haldeki cıvayı anımsatıyordu.

Bu eşsiz gözler Jez'i rahatsız ediyordu. Ama bunun dışında Başmeleğin görüntüsüne bir kusur bulmak mümkün değildi. Erkek güzelliğinin en iyi örneği işte tam karşısında duruyordu.

“İşte böyle, çok güzel.” Uriel gülümseyince tüm yüzü aydınlandı adeta.

Jez Uriel'in ne demek istediğini anlamaya çalışırken hafifçe kaşlarını çatmıştı.

Başmeleğin kahkahasını tüm benliğinde hissedince içi biraz olsun rahatladı. Ama Uriel'in neden bahsettiğini hâlâ anlayamamıştı. “Gözlerinden bahsediyorum Jezebeth, çok güzeller.” Başını iki yana salladı. “Milyonlarca yıldır her türden kadın ve erkek sana ne kadar güzel olduğunu söylemiyorlar mı? Bu sözleri duyduğuna hâlâ şaşırıyor musun?”

Jez başını kaldırdı. Bu sorunun altında yatan ironi onu eğlen-dirmişti. “Bu sözlere inanmam için bir sebebim olmamıştı hiç. Onların en çok arzuladıkları bedenlere bürünüyorum ne de olsa, tabii ki gözlerine güzel görünürüm. Ha bir de, içlerinden birçoğu bana iltifat etmeleri gerektiğini ve bu sayede beni etkileyebileceklerini düşünüyorlardı.”

Uriel burnundan soludu. Jez Başmeleklerin bunu yapabildiğini bilmiyordu. “Senden neden hoşlandığımı anlayabiliyorum.”

“Kimin?”

“Lilith'in.”

Hâlâ akmakta olan musluğu kapattı. Pek de sağlam görünmeyen metal askıda duran ince ve kırış kırış havlulardan birine sarındı. Jez kraliçenin kendisinden hoşlanmadığını hiç düşünmemişti zaten, ama yine de bu sözleri duymak onu şaşırtmıştı. “Bunun için mi geldin efendim Uriel? Seni kraliçem mi gönderdi?” Jez yavaşça kurulandı ve havluyla tüm vücudunu kaplamaya çalıştı, ama havlunun çok küçük ve eski püskü olduğunu fark edince vazgeçti.

Uriel kollarını kavuşturdu, lavabo tezgâhına yaslandı. Jez Uriel'in bakışlarını göğüslerinde ve bacaklarının hemen üstündeki kıvrıkcık kestane rengi tüylerde gezdireceğini düşünüyordu, ama Başmelek gözbebeklerini kadınınkilere sabitlemişti. “Lilith burada olduğumu bilmiyor bile ve senin için de bir sakıncası yoksa bunun böyle kalmasını tercih ederim.”

Jez başını yana yatırdı ve Başmeleği baştan aşağı süzdü. “Bu dediğime alınma efendim Uriel, ama benden ne istiyor olabilirsin? Gerçekten merak ediyorum. Sevişmek için hizmetinde benden çok daha güzel yaratıklar olmalı. Açıkçası bir Başmelek başka ne isteyebilir benden, bilemiyorum.”

Uriel elini uzattı, sert bir hareketle Jez'in çenesini kavradı, başparmağıyla okşadı. Bir taraftan da Jez'i baştan aşağı süzmekle meşguldü. Başmeleğin gücü Jez'i oldukça etkilemişti, ancak bu Jez için kötü bir his değildi. Saf ve kirlenmemiş bu enerjiyi vücudunda hissetme ayrıcalığını yaşıyordu.

Biraz evvel Noah ile birlikteyken olduğu gibi ateşi yükselmemiş ve herhangi bir cinsel istek duymamıştı. Uriel koku duyusunu kullanarak Jez'in tahrik olup olmadığını anlamaya çalışıyorsa feci şekilde hayal kırıklığına uğramış olmalıydı.

Yavaş yavaş ve hafifçe gülümsedi. Elini indirdi, kollarını kavuşturdu ve yine arkasına yaslandı. “Dişi şeytan olmamayı diledin mi hiç?”

Burnundan soluma sırası Jez'deydi. “Ne olmak isteyebilirim ki? Hostes falan mı?”

Uriel sırtınca yüzünde masum ve çocukça bir ifade belirdi. “Beni yanlış anladın. Yani tüm o görevleri yerine getirmek, insanları baştan çıkarmak zorunda olmak ve yine sonsuz sayıda insanla sevişmek mecburiyeti duymak zorunda olmasaydın hoş olmaz mıydı yani?”

Jez omuz silkti ve saçını elleriyle savurarak kurulamaya başladı. “Ben neysem oyum. Bunu değiştirmek için yapabileceğim bir şey yok.”

Uriel dudaklarını büzdü. “Peki ya bir şeyler yapabileceğini söyleseydim?”

Jez kaşlarını çattı ve havluyu düşmek üzereymiş gibi duran metal askıya geri astı. Şimdiye kadar yaşadığından daha farklı bir hayata sahip olma düşüncesi ona tuhaf bir şekilde hem çekici, hem de korkutucu gelmişti. “Bu bir teklif mi?” Jez Başmeleğin gücünün böyle bir şeye yeteceğinden bile emin değildi, ama şansını denemekten zarar gelmezdi.

“Tam olarak değil. Şöyle diyelim; bazı konularda bilgiye ihtiyacım var. Lilith'in çıkarlarını korumak benim de yararına, biliyorsun.”

Jez gergin gergin güldü. Sonra tezgâhın üzerindeki bir tarakla uzun, ıslak ve karışık saçlarını taradı. “Lilith'in çıkarlarıyla tek ilgim her ay yerine getirmek zorunda olduğum görevlerimdir. Bunun dışında yapmam gereken şey sığınağa geri dönmek ve Se-miazas bizi bulmadan önce kız kardeşlerimle bir araya gelmek.” Gerçekleri Uriel'den gizleme gereği duymamıştı. Ne de olsa o kendisine yalan söylendiği zaman bunu anlayabilirdi. Üstelik Uriel'in bu konuda kendisine yardım edebileceğini umuyordu Jez.

“Benim evimin bulunduğu yer bir geçiş noktası niteliğinde.” Uriel sustu ve Jez’in bir tepki vermesini bekledi. Jez kaşlarını çatmakla yetinince sözlerine devam etti. “Dünyadaki konumu da her hafta değişiyor. Orayı benim iznim olmadan kullanabilmek mümkün değil anlayacağın.”

Jez bilmezlikten gelmenin bir yarar sağlamayacağını düşünüyordu. Uriel’in evi iblislerin gözetiminde olmayan bir çıkış noktası olmalıydı. O ve Noah bu geçişi kullanarak rahatlıkla sığınağa ulaşabilirler, bu sayede de iblislerle savaşmak zorunda kalmazlardı. “Peki, neredeymiş bu geçiş noktası?”

“Yuma, Arizona’da. İki gün daha orada olacak. Daha sonra Yunanistan’a geçecek.”

“Yuma’da mı? Gerçekten mi?” Tarağı tezgâha fırlattı ve ellerini beline koydu. “Güneybatının diğer ucunda yani? Şaka yapıyor olmalısın?”

Uriel gülümsedi. “Evim diğer tarafta kaldı. Sadece benim izin verdiklerim onu dünya gözüyle görebilir. Yönü sürekli değişim halinde. Şimdiye kadar dünya üzerindeki her yerde bulunmuş olmalı.”

“Peki, bu izni nasıl veriyorsun?” Jez bunca yıllık yaşamında Başmeleklerle yeteri kadar muhatap olmuştu. Uriel’in bir sözünün bu izni almak için yeterli olmayabileceğini biliyordu.

“Giyin de içerideki odaya gel. Hem sana hem de insana gereken izni vereceğim.” Uriel kapıyı açıp banyodan dışarı çıktı, ancak kapıyı arkasından hafifçe aralık bıraktı.

Jez dikkatini toparlamaya çalıştı. Bir anlık bir ürpermeden sonra kot pantolonunu, spor ayakkabılarını ve sade v-yaka tişörtünü üzerine geçirmişti, hâlâ nemli olan saçları omuzlarına dökülüyordu.

“Sen de kimsin?” Noah’nın telaşlı sesinin ardından taşın duvara çarpmasını andıran tuhaf bir ses işitildi.

Jez telaşla otel odasına koşturdu ve gördüğü manzara karşısında şaşkınlıktan kalakaldı.

Noah çıplaktı. Jez’in kesme zahmetine katlanmadığı ipin bir ucu yeni dikiş atılmış yaralarından sarkıyordu. Bir eline koşer tuzu dolu balonlardan birini alıp köşeye büzülmüş, meraklı ve kararlı bakışlarla Uriel’i seyrediyordu.

“Dur!” Jez, Noah ile Başmeleğin arasına girdi. Noah’nın balonu tutan elini kavradı ve aşağı indirdi. “Noah, bu Başmelek Uriel. Uriel, bu Noah. Beni Lilith’in sığınağına geri götürmesi için gönderildi.”

Uriel koşer tuzunu saçlarından ve kıyafetlerinden temizleyince bembeyaz kristaller kar taneleri gibi yerlere döküldü. “Kendimi tanıtmam gerekiyordu sanırım. Ama insanların gökten inen Başmeleklerle böyle saldırmaları da pek sık rastlanan bir şey değildir hani.”

“İçeride sadece bir kadının olduğu banyolardan başka bir adam çıkması da pek sık rastlanan bir şey değildir.” Noah omuz silkti. “Ama emin ol ki Kate Beckinsale’e biraz benzeseydin beni bu kadar şaşırtamazdın.”

Uriel kaşlarını çattı. “Oyuncu olan mı?”

Jez içini çekti. “Uzun hikâye.” Dönüp Noah’ya baktı. “Uriel’in Yuma, Arizona’da bir evi var ve önümüzdeki iki gün daha orada kalacak. Oraya ulaşabilirsek evi sığınağına ulaşmak için bir geçiş noktası olarak kullanabiliriz.”

“Doğru mu bu?” Noah balonu yatağına fırlattı ve Jez’in etrafında tur atmaya başladı. “Her hafta yer değıştiren evden mi bahsediyoruz?”

Uriel’in gümüş rengi gözleri öfkeyle karardı ve metal rengine döndü. “Sen bunu nereden biliyorsun?”

“Ben gerilim romanları yazarıyım. Vaktimin büyük bir çoğunluğunu araştırma yaparak geçiriyorum.”

“Bir insanın gerilim romanları yazarı olması ve araştırma yapmasıyla benim evimi bilmesi arasında ne gibi bir ilişki olabilir?” Uriel ses tonunu yükseltmemiştii, ama yine de sesindeki ciddiyet küçücük odanın duvarlarını sarsmaya yetmişti.

Jez Başmeleğın beyaz renkli ve düğmeli gömleğinin yakasına sarılıp çekiştirdi. Başmeleğın gözlerinin içine bakmasını sağlamaya çalışıyordu. “Lanet olası Başmelek etkilerini biraz olsun azaltabilir misin?” Bu sözlerin üzerine ufak çaptaki deprem sona erdi. “Teşekkürler.”

Uriel bir adım geriledi, ellerini upuzun ve rengârenk saçlarından geçirdi. Dağınk saçlar ona ayrı bir çekicilik katmıştı. “Özür dilerim. Bu bilginin gizli olduğunu sanıyordum.”

“Bunun bir masaldan, bir efsaneden ibaret olduğu düşünülüyor zaten,” dedi Noah. “Hakkında başka bir şey de bilinmiyor, merak etme.”

Uriel başıyla onayladı. “Sanırım buna da şükretmek gerekiyor. Neyse ki peşinizdeki iblislerden hiçbiri bu bilgiye sahip değil Jezebeth.” Bir süre bakiştılar. En sonunda Jez başını tamam anlamında salladı.

“Gerçekten İskenderiye Kütüphanesi’nden kalma sanat eserleri var mı sende? Söylenenlere göre Michalengo’nun birkaç orijinal eserine de sahipmişsin.” Noah pek belli etmemeye çalışsa da sesi merak ve heyecan doluydu. Uriel iç çekti.

“Evet, söylenenler doğru.”

Noah sırtıttı. “Geçiş noktasına vardığımızda evini de görebilir miyiz peki?”

Uriel bakışlarını çevirip çok heyecanlı görünen Jez’e baktı.

“Noah,” diye çok alçak sesle onu uyardıya çalıştı Jez.

“Ne var?” Kendini savunur gibi ellerini kaldırdı. “Bu bilgiyi de diğeriyle aynı zamanda öğrenmiştim ve çok da önemli bir şey olduğunu düşünmemiştim açıkçası. Ama evi kendi gözlerimle görmek de isterim. Bu bana hikâyelerim için ilham verebilir...”

Uriel ileri atıldı ve hâlâ çıplak olan Noah’ya yaklaştı. “Sığınağım hakkında başka ne biliyorsun insan?”

“Noah, benim adım Noah,” dedi sakince. “Bir de Lilith’in orayı ara sıra ziyaret ettiği yazıyordu.” Noah parmaklarını çıtlattıyordu. “Hepsi bu kadar. Tüm okuduğum buydu. Romanlarımdan biri için Lilith hakkında araştırma yapıyordum. Özel bir koleksiyoncu, insanların iki saatliğine evine girmesine ve araştırma yapmasına izin veriyordu. Bu bilgilere bordo kapaklı bir defterde rastlamıştım. Eski İbranice dilinde ve elle yazılmıştı bu defter. Lilith’in adını görür görmez tanıdım. Yanımda bir çevirmen olmadığı için pek de bir şey anlayamadım, ama telefonumla sayfanın fotoğrafını çekmeyi akıl ettim. Böylece daha sonra yazarları birini çevirtebildim.”

Jez UrieTin yüzündeki şok ifadesini görebiliyordu. Başmelek bir adım gerileyip sordu:

“O resim duruyor mu hâlâ?”

Noah evet anlamında başını salladı. “Jez, pantolonum nerede?”

Jez kan lekeli pantolonu sandalyeden aldı ve Noah’ya uzattı.

Noah sol ön cebinden telefonunu çıkardı. Birkaç tuşa basıp telefonu Uriel’e gösterdi. UrieTin yüzü bir anda bembeyaz kesildi. “Kim bu özel koleksiyoncu?”

Noah omuz silkti. “Şimdi adı aklıma gelmiyor, ama not defterime not etmişim. Ancak ne yazık ki not defterim evde kaldı.”

“Hiç gerek yok zaten.” Uriel Noah’yı çenesinden tuttu, ona iyice yaklaştı ve gözlerini adamın gözlerine dikti.

Noah kaskatı kesildi. İstemsizce parmaklarını gevşetince telefonu ve pantolonu yere düştü.

Jez içinde bir ürperti hissedince hemen başını çevirip başka taraflara baktı. En sonunda kollarını birleştirip gözlerini ayakkabılarına dikti ve bekledi.

Raphael’in farkında olmadan ruhunun derinliklerine baktığı günün anısı dün gibi akimdaydı. Ruhunun tüm karanlık köşeleri gün gibi açığa çıkmış ve bu ona büyük bir acı vermişti. Tam olarak fiziksel bir acı sayılmazdı bu, ama bir daha kesinlikle yaşamak istemediği bir duyguydu.

Uriel en sonunda boğazını temizleyip konuştu. “Teşekkürler Noah. Bana gereken bilgiyi aldım. İşte evime girmen için sana gereken izni de veriyorum.” Jez başını kaldırıp yukarı baktı. Noah ve Uriel birbirlerine çok yakın duruyorlardı.

Noah bir adım gerilemeye çalıştı, ama Uriel’in çenesini kavrayan eli ona engel oldu. Başmeleğin dudaklarının arasından altın rengi bir sis çıktı, iki adam arasındaki birkaç santimlik mesafeyi kolayca aştı ve Noah’nın ağzından ve burnundan içeri girdi.

Noah geriye doğru sendeledi, zor bela yatağa oturdu, sersem-lemişti.

“Sıra sende ufaklık.” Uriel yüzünü Jezebeth’e döndü. Jez UrieTin ruhunun derinliklerine sadece banyodayken bakmamaya söz vermiş olabileceği ihtimalini düşünüp gözlerini sıkı sıkı kapattı. UrieTin gitgide yaklaştığını hissedebiliyordu şimdi. En sonunda adam sıcacık dudaklarını

kadıninkilere bastırıp onu öptü.

Jez, gözleri kapalı olduğu halde dudaklarını açtı ve UrieTin öpücüğüne karşılık verdi. Somut bir madde adamın vücudundan kadıninkine ulaştı. Bu büyük ihtimalle o an Noah'nın da vücudunda dolaşan altın sisin aynısıydı.

Uriel bir adım geriledi. Jez dengesini kaybetti ve da tıpkı Noah gibi sendeleyip zor bela onun yanına oturdu.

Gözlerini açtığı anda Uriel ortalarda yoktu.

Noah'nın içi acıyordu. Ne olup bittiğinden tam olarak emin değildi.

Aklını toparlayınca yatağın üzerinde Jezebeth'in yanında oturduğunu fark etti. Üstelik hâlâ çırılçıplaktı. Ani bir hareketle çarşafı ucundan tutup üzerine çekti. Yüzünü ve boynunu ateş basmıştı.

“Vay canına,” diye fısıldadı Jezebeth arkadan.

Noah Jezebeth'in böyle bir tepki vermesinin onun bu utangaçlığıyla bir ilgisi olmadığını ve tamamen içinde buldukları durumla alakalı olduğunu fark edince başını salladı. Ancak ağzını açıp da bir şeyler söyleyebilecek durumda olduğundan emin değildi henüz. Güçlkle yutkunup boğazını temizledi. Jezebeth'e dönüp baktığında onun çok düşünceli olduğunu gördü. “O da neyin nesiydi?” Alçak sesle konuşuyordu, sözlerinden kafasının ne kadar karışık olduğu rahatlıkla anlaşılabilirdi.

“Ah, üzgünüm.” Jezebeth başını iki yana salladı ve derin bir nefes aldı. “Uriel daha önce hiç öpmemişti beni. Fazla etkilendim sanırım.” Döndü ve Noah'nın koluna dokundu. “İyi misin? Unel'in ruhuna bakacağı hiç aklıma gelmemişti.”

“Ruhuma mı?” Noah hareket etmeyi deneyince kasılıp kaldı. Sızlayan yaralan ve ruhunda duyduğu acıyla yüzünü buruşturdu.

Jezebeth dikkatle Noah'ya bakıp başını evet anlamında salladı. “Başmelekler canlıların gözlerinin içine bakarak ruhlarını gö-

rebilme yeteneğine sahiptirler. Onlardan hiçbir şey saklayamazsın. Bu yeteneklerini sadece diğer Başmelekler ve kendileriyle aynı seviyedeki doğaüstü varlıklar üzerinde uygulayamazlar.” Noah Uriel'in gümüş rengi, parlak gözlerine baktığında duyduğu hissi hatırlayınca ürperdi.

“Bu yüzden mi kendimi kamyon çarpmış gibi hissediyorum?” Jezebeth başını salladı. “Evet. Doğrusu hiç de hoş bir deneyim değildir.”

“O altın sis de neydi? Hem seni neden öptü Uriel?” Kaşlarını çattı. “Beni yanlış anlama, yani beni de öpmediğine gayet memnunum tabii. Ama yine de o altın sisin içime girdiğini hissettim.”

Jez sırıttı. “Başmelekler hakkında fazla araştırma yapmadın değil mi?”

Noah boğazını temizleyip konuştu. “Fazla değil. Cennetin kölelerini karakter olarak kullanmadım

genellikle.” Bir anda başına saplanan ağrı üzerine elini alnına götürdü. “Neden bilmiyorum ama onları hep etrafa neşe ve şifa saçan tüylü ve sevimli çocuk melekler olarak hayal etmişim.”

Jez bir kahkaha attı. “İşte yine acı gerçekle karşı karşıya kaldın. Seninle geçireceğimiz zaman içinde buna benzer birçok tecrübe edineceğine emin olabilirsin.” Ayağa kalkıp odanın diğer ucuna doğru hızlı adımlarla ilerledi. Sonra arkasına döndü, adama baktı. “Giriş kapısına ulaşmak için Uriel’in evine gitmeliyiz, bunun için de ondan gerekli izni almak gerekiyordu. Altın sis işte bunun içindi. Öpücüğe gelince, senin böyle bir şeyden rahatsız olacağını kestirmiştir büyük ihtimalle.”

“Eğer bunu kestirememiş olsa sisi bana da o yolla mı iletirdi yani? Bunu mu demek istiyorsun?” Elleriyle yüzünü ovuşturdu, anımlandıramadığı bu dünyada kendine bir yer bulmaya çalıştı.

Jezebeth yine gülünce Noah somurttu, kaşlarını çatı. “Daha demin bir Başmelek ruhunun derinliklerine baktı, sense kalkmış ya beni öpseydi diye hayıflanıyorsun. Alınma ama bence şu anda bundan çok daha önemli sorunlarımız var.” Jezebeth artık gülümsemedi, ama yüzünde hâlâ sakin bir ifade vardı. “Uriel bir

Başmelek. Büyük ihtimalle yaratılışın esnasında o da oradaydı. Bu yüzden o etraftayken kendini gergin hissetmezsin. O da zaten böyle bir durumla daha önce karşı karşıya kalmıştır. Üstelik tam olarak erkek de sayılmaz Uriel. Daha doğrusu insanların koyduğu cinsiyet tanımlarına uymaz Başmelekler.”

“Ama erkeğe benziyordu, sesi de erkek sesi gibiydi hem.”

“O bir Başmelek, insan değil. İnsanlara istedikleri biçimde görünürler, bunu yaparken de genelde en çok hangi biçimde rahat ediyorsa o biçime bürünmeyi tercih ederler. Asıl biçimleri saf enerjidir. Yuvarlak ve çok güzel bir ışık görünümündedirler. Ama bu ışık o kadar parlaktır ki insanlar ve başka doğaüstü yaratıklar bu ışığa baktıklarında gözleri kör olur.”

“Nereden biliyorsun? Sen hiç gördün mü bu ışığı?” Noah’nm yazarlık damarı tutmuştu yine, meraklanmadan edemiyordu. Gözlerini dikip sorgulayan bakışlarla Jezebeth’e baktı.

Jezebeth cevap vermek için ağzını açtığı sırada kapının iki kez vurulduğunu duydular, böylece kadının lafi yarım kalmış oldu.

Noah Jezebeth’e kısa bir bakış attıktan sonra ayağa kalktı, pantolonunu giydi, çabucak fermuarını çekti. Sırt çantasından kutsal suyla dolu küçük bir su tabancasıyla içi özel yapım mermilerle dolu bir silah çıkardı.

Jez Noah’nm yatağa bıraktığı koşer tuzuyla dolu balonlardan birini kaptı, hazır olduğunu göstermek için başını salladı.

Noah boğazını temizleyip konuştu. “Kim o?”

“Danışmadan Jim. İkinize kahvaltı getirmişim.”

Jez omzunun üstünden baktı. “Dur da şunu başımızdan savayım. Bir ara bir şeyler içmek için randevu

verdiğim adam bu.”

Noah göz kırparak onayladı. Bir anda az önce Jez’in olduğu yerde bambaşka bir kadın belirmişti. Kate Beckinsale’e aşırı derecede benzeyen bir kadındı bu. Kadın ona göz kırpınca adam kaşlarını çattı.

“Geliyorum Jim.”

Kate’e çok benzeyen bu kadının seksisi ve derinden gelen bir sesi vardı, üstelik İngiliz aksanıyla konuşuyordu. Noah şaşırıp kal-inişti, kendi kendine söylenerek silahını sırt çantasına geri koydu. Ama su tabancasını hâlâ sıkıca elinde tutuyordu. Jez biçim değiştirmişti sonuçta. Sesinin de değişmiş olması çok doğaldı. Aksi halde kılık değiştirmesi ne işe yarardı ki? Yine de Noah biraz olsun endişelenmekten kendini alamamıştı.

Jez kapıyı açınca düşünceleri yarıda kesildi. Ayaklarında botlar, üzerinde de dar ve siyah bir tişört olan uzun boylu bir adamla, ufak tefek, sarışın ve güzelce bir kız tam karşılarında duruyordu şimdi. Kız Noah’ya yiyecekmiş gibi baktı, zaten elinde de üzerine peçete serilmiş iki tane tabak vardı. Noah vücudunun üst kısmının hâlâ çıplak olduğunu fark edince rahatsız rahatsız kıpırdandı.

Jim boğazını temizleyip, “Günaydın. İyi uydunuz mu?” dedi. Jezebeth’e gülümsedi, ondan etkilendiği apaçık ortadaydı.

Noah bir anda duyduğu koruma içgüdüleriyle yumruklarını sıktı. Öyle ki adamın yakasına yapışıp ona Jezebeth’den uzak durması konusunda uyarmamak için kendini zor tuttu. Jim onları kardeş sanıyordu sonuçta. Noah kendine hâkim olması gerektiğini hatırlayıp ifadesini sakın tutmaya çalıştı.

Noah’nm bu hislerinden habersiz olan Jez kapıya doğru yaklaştı, adama gülümsedi. “Çok iyi uyuduk, teşekkürler. Onlar bizim için mi?”

Kız başını sallayarak onayladı. Dudaklarını diliyle ıslatıp konuşmaya başladı. “Evet. Ben restoranda çalışıyorum. Adım Sa-die. Jim size kahvaltı getirsek iyi olur diye düşünmüş.” Tabakları Jez’e uzattı. Jez de onları Noah’nın eline tutuşturdu.

Yumurtanın ve pastırmanın hoş kokusunu duyunca Noah’nın kamı guruldadı. Noah tabakları ikiz yatağın hemen yanındaki komodinin üstüne koyarken Jim güldü. “Görüyorum ki abin çok acıkmış.” İkisine birden bakıp konuştu. “Ee, yolculuk ne zaman?”

Umutla bakan gözleriyle bir an evvel yola çıkmayacaklarını söylemelerini bekliyordu sanki.

Jez özür diler gibi gülümsedi. “Aslında gitmemiz gerekiyor. Ama kahvaltı için çok teşekkür ederiz, zahmet etmişsiniz.”

Kız alt dudağını büktü. Jez’in arkasında duran Noah’ya dikmişti gözlerini. “Hey, yan tarafına ne oldu öyle?” Daha Noah onun ne demek istediğini anlayamadan Jez’in yanından geçip odaya daldı.

Jim de onu takip edip içeri girince Jez kapıyı yavaşça kapattı. Noah Jez’e “Şimdi ne yapacağız?” dercesine bir bakış attı, ancak kadın sadece omuz silkmekle yetindi.

Kız serin parmaklarıyla adamın yan tarafına dokundu ve ellerini adamın pantolonunun bel hizasına doğru indirdi. Sonra kirpiklerini kırpıştırarak adama baktı. Belli ki bu erkekleri etkilemek için kullandığı taktiklerden biriydi. “Gerçek mi bu? Çok havalı görünüyor.”

Noah aşağı baktı ve Jez’in dikkatle dikiş attığı yaralarının şimdi tamamen iyileştiğini gördü. Birkaç santimlik dikiş izinden sonra siyah ve ince iplik sırası kendiliğinden yok oluyordu. Derisinde en ufak bir kızarıklık bile yoktu. “Ne...”

Jez araya girdi. “Califomia’da bu piercingler çok moda şimdi. Abim de denemek istemiş işte.”

Sadie bir parmağını Noah’nm pantolonunun bel hizasından içeri sokup vücudunu adaminkine bastırdı. “Gerisini de göstermek ister misin yakışıklı?”

Noah kızı incitmeden geri çevirmenin bir yolunu düşünürken Jim ileri atıldı, kızı nazikçe Noah’nm üzerinden çekip aldı ve onunla birlikte kapıya doğru ilerledi. Jezebeth ve Noah’ya özür diliyormuşçasına bir bakış attı.

“Afiyet olsun. Sadie’nin restorana geri dönmesi gerekiyor.” Kıza azarlayan bir bakış attıktan sonra Jezebeth’e döndü. “Ama unutma dönüşünüzde seni yine görmeyi çok isterim.”

Jez gerçekten de Jim’le çıkıp bir şeyler içmeyi istiyormuş gibi gülümsedi. Noah dişlerini sıktı. Gerçekten çok iyi rol yapıyor olmalıydı Jez. Evet, evet. Öyle olmalıydı.

Jez o kadar alçak sesle hoşça kal dedi ki Jim onu duymamış bile olabilirdi. Sonra adamın arkasından el sallayıp kapıyı kapattı. Jez kendi kendine söylenmeye başlayınca Noah şaşırıldı. “Lanet olsun, ne kadar ısrarcı çıktı bu böyle.”

Noah Jez’in Sadie’den mi yoksa Jim’den mi bahsettiğini tam olarak anlayamadı. Dilinin ucuna kadar gelen soruyu sormaktan vazgeçti, parmaklarını yan tarafındaki dikişler üzerinde gezdirdi. “Bu nasıl oldu?”

Jez omuz silkince Kate kılığındaki bu kadından çok kendisi gibi göründü Noah’nın gözüne. “Urid’in işi olmalı. Genellikle böyle şeyler yapmaz ama seni iyileştirebilecek başka hiç kimseye de rastlamadık.”

“Haklısın. O, Tanrı yolunda savaşanlardan biri, öyle değil mi?”

Jezebeth başıyla onayladı, şifonyerin üstündeki ilk yardım çantasını eline aldı. “Hepsinde doğuştan gelen bir iyileştirme yeteneği vardır. Elbette sadece Başmelek oldukları için bu yeteneğe sahipler. Ama evet haklısın. Uriel’i genellikle savaşırken ve zor kullanırken görebilirsin, şifa dağıtırken değil.” Çantadan küçük bir makas çıkardı. Makası havada birkaç kez açıp kapattıktan sonra konuştu. “Hadi pantolonunu çıkar da şu dikişlerden kurtulalım.”

Noah fermuarını açmak üzereyken durdu. “Diğer biçimine geri dönebilir misin?” Kendi de dâhil olmak üzere dünya üzerinde birçok erkek Kate Beckinsale ile birlikte olmanın hayalini kuruyordu. Ama Noah Jezebeth’e ve aldığı şekillere daha yeni yeni alışmaya başlamıştı. Şu anda tek istediği onun yine çikolata rengi gözlü o kızın biçimine bürünmesiydi.

“Eğer yine biçim değiştirirsem gitmeden önce enerji depolamam gerekir. Hem Jim’le Sadie otelden bu şekilde ayrılmamı bekliyor olacak. O yüzden bu biçimi korusam iyi olur, en azından yeniden enerji depolayana kadar...”

Noah daha kendisi ne yaptığının farkına varamadan ileri atılıp Jez’i kendine doğru çekti. Dudaklarını kadminkilere bastırdı ve onu öptü.

Jezebeth karşı çıkmaya çalıştı, ama Noah kararlıydı. Jez’i öperek Jim’i onun aklından tamamen çıkaracağına inanıyordu. Jez’le sadece yol arkadaşı olduklarını ve bunun ne kadar saçma olduğunu biliyordu. Ama bazı şeyler insanın içinden gelirdi.

Karşısındaki bu çok güzel kadını öpme isteği gibi...

Jezebeth adamı itip kendinden uzaklaştırmaya çalıştı, ama Noah kadını sıkı sıkı tutmuş öpmeye devam ediyordu. Aralarındaki etkileşim o kadar fazlaydı ki Jez kendine hâkim olamayıp zevkten inledi.

Jezebeth derin derin nefes alıyordu şimdi. Öpücükleri uzadıkça Noah içinde daha da fazlasını yapmak için büyük bir istek duydu. Derin bir uykudan uyanır gibi bir anda içinde buldukları durumun farkına varınca durdu ve geri çekildi. Jezebeth şimdi kendi biçimine geri dönmüştü. Bu ani değişim başını döndürmüş gibi görünüyordu.

Gergin bir sessizlik oldu. Sonra Noah konuşmak için kendini zorladı. “Bu kadar enerji yeterli olur mu?”

Noah bu sözleri tahrik olduğu ve kendini biraz olsun rahatlatmak istediği için söylemişti. Ancak Jezebeth bir anda ürperince Noah onun sözlerini yanlış anlamış olabileceğini düşündü. Söyleyecek başka bir şey düşünürken Jez adamın gözlerinin içine baktı, elinde tuttuğu makası ona doğrulttu.

“Bunu bir daha sakın yapma. Lilith’in yüzüğünü takıyor olman beni her istediğin zaman bu şekilde kullanabileceğin anlamına gelmiyor. Eğer enerjiye ihtiyacım olursa nereden bulacağımı bilirim ben. Sana ihtiyacım yok.”

Jez’in ne kadar sinirli olduğunu görünce Noah da sinirlendi. Kadının gözlerinin içine bakıp konuştu. “Sorun değil. Eminim Jim senin kobayın olmaktan son derece memnun olacaktır. Dikkat et de seni bulduğum kulübün oradaki kamyonette sızıp kalan adamlar gibi olmasın onun da sonu.”

Noah bu sözleri daha söyler söylemez geri alabilmeyi diledi.

Neden bu kadın böyle çılgına çeviriyordu onu? Onunla bir ilişkisi olsun istemiyordu ki. Böyle korumacı davranması ve ona sınırlar koyması için hiçbir sebep yoktu. Üstelik Noah kadınlara bağırır ve onları incitecek sözler söyleyen kaba biri de değildi. “Jezebeth, özür dilerim.”

Jezebeth Noah’ya çok yaklaşmıştı şimdi. Yüzünde bir boşver-mişlik ifadesi vardı.

“Yapacak işlerimiz var. Pantolonunu çıkar da dikişlerini alayım.”

Noah bir şeyler söylemek istedi, ama aklına hiçbir şey gelmiyordu. Jez sakince onu izlerken adam fermuarını açıp pantolonunu çıkardı. Soğuk hava yüzünden cinsel organı ve testisleri vücuduna yapışmıştı.

Jez diz çöküp önüne eğilince Noah'nın cinsel organı hayata döndü sanki. Noah gözlerini kapattı, sonra tavana baktı. Jez'in önünde eğildiğini görmemek için her şeyi yaptı. Kadın adama o kadar yakındı ki istediği zaman adamın cinsel organını ağzına alıp onu tatmin edebilirdi.

Noah derin derin nefes aldı. Dikkatini lekeli ve sarı çiçekli duvar kâğıdına ve gri renkli tavana vermeye çalıştı. Bu rahatsız edici durumdan kurtulmak için her şeyi yapabiliyordu. Ne de olsa Jez az önce onun enerjisine ihtiyacı olmadığını söylemişti. Seks de onun için sadece enerji demektir.

O bir dişi şeytan, diye milyonuncu kez hatırlattı kendine Noah.

Jez ona hafifçe dokununca Noah yerinden sıçradı. Sonra özürleri birbiri ardına sıraladı.

“İyi misin? Acımadı ya?” Jez kısık sesle konuşuyordu ama eğlendiği her halinden belliydi. Noah dişlerini gıcırdattı. Lanet olası dişi şeytan onunla oyun oynuyordu! Ancak ne yazık ki Noah bunu hak etmişti, çünkü Jezebeth'e çok kötü davranmıştı.

“Hayır, iyiyim.”

“Sadece kontrol ediyordum.” Jez'in dokunuşları nazikti. Parmak uçlarıyla adamın hassas cildini yavaş yavaş okşuyor, kalçasına doğru ilerliyordu.

Jez dikişlerin açıkta kalan uçlarını kesip aldığı ve hızlı hareketlerle iplikleri çekip çıkarmaya başladığında Noah hafif bir batma hissi duydu ve küfretmemek için kendini tuttu. Jez bir süre daha bu işlemi tekrarladıktan sonra eğilip dikiş iplerini kontrol etti, ılık nefesi adamın tenine değişiyordu. Noah'nın zaten sertleşmiş cinsel organı hafifçe titremeye başlamıştı şimdi.

Noah bu durumun farkında değilmiş gibi görünmeye çalıştı. Ancak Jezebeth'in de bunu fark etmemiş olması erkeklik gururuna dokunmuştu. Kendi kendine başka işleri olduğunu hatırlatarak bu düşünceleri aklından çıkarmaya çalıştı.

Boğazını temizledi, Jez son dikişlerini de alırken huzursuzca kıpırdanmamaya çalıştı. “Az önce yaptığım şey için gerçekten çok üzgünüm. Tam bir ahmak gibi davrandım.”

Jez güldü. “Evet, aynen öyle. Ama doğaüstü varlıklarla uğraşmaya alışkın olmadığını biliyorum. Bu açıdan haklı olduğumu söyleyebilirim.”

Jezebeth parmak ucunu teninde gezdirirken Noah kısa bir süre için gülümsedi. “Alışmam biraz zaman alacak, hepsi bu.”

Jez durunca Noah aşağı baktı, kadının gözlerini yukarı dikmiş baktığını gördü. Çikolata rengi gözlerinde çok tamdık bir ifade vardı, sanki çok eğleniyormuş gibiydi. Oksijenli suya batırıldığı pamukla adamın teninde açılan iğne deliklerine sildi. “Dişi şeytanların insanlar tahrik olduğu zaman bunun kokusunu alabildiklerini biliyorsun değil mi? Tam gözümün önünde sertleşmiş

bir cinsel organ olmasına bile gerek yok yani.”

Noah bir anda kendini gerçek anlamda savunmasız hissetti, panikledi ve pantolonunu yukarı çekti. Odanın diğer ucuna gidip spor çantalarından birinden temiz bir tişört çıkartarak üzerine geçirdi.

“Şimdi özür dileme sırası bende galiba.” Jez iplik parçalarını yerden toplayıp ayağa kalktı. “Bütün bunlarla uğraşmanın senin için zor olduğunu biliyorum. Sanırım duşa girmeden önce bana söylediklerin için seninle bir şekilde ödeşmek istedim, bu yüzden takıldım sana.” İplik parçalarını çöpe attı, makası ve oksijenli suyu ilk yardım çantasına geri koydu.

Noah döndü ve Jezebeth’e baktı, ne cevap vereceğini bilemiyordu.

“Bunu kabul etmek işimizi kolaylaştıracak mı bilmiyorum ama hoşuna gitsin ya da gitmesin hangi biçimde olursam olayım benden etkileniyorsun. Bu biyolojik bir şey. Yani başka bir şansın yok. Durumu kabullensen iyi olacak.” Jez başını kaldırıp kollarını göğsünde birleştirdi. Noah’ın bu söylediklerini inkâr edemeyeceğinden emin gibiydi.

“Biraz ağır oldu.” Noah hafifçe gülümsemekten kendini alamadı.

“Bu sözleri söylemem bize biraz zaman kazandırır, böylece toparlanıp buradan gidebiliriz diye düşündüm. Yine kendinden şüphe etmeye başlama, çünkü gerçekten buna hiç vaktimiz yok. Sırf bu yüzden ikimiz de ölebiliriz.”

“Öyle olsun bakalım.”

9. Bölüm

Lilith süit odasının köşesindeki yer altı kaynağının sıcak sularına bıraktı kendini. Sığınağını yeraltında yaptırmanın en iyi yanlarından biri bu sıcak su kaynağını kullanabilmektir onun için. Bu bölgenin insanlarla uzaktan yakından ilgisinin olmaması suyun saflığı ve temizliği konusunda içini rahatlatıyordu. Bu sayede su şifa verici özelliklerini kaybetmemiş oluyordu. Zira Adem ile Havva cennetten kovulduklarında insanlar bu şifalı özelliklerden yararlanma haklarını kaybetmişlerdi.

Sıcak ve fokur fokur bu suyun Uriel’le geçirdiği zamanın göğsünde bıraktığı ağrıları geçireceğini umdu. Boğazı düğümlendi, hüngür hüngür ağlamamak için kendini zor tuttu. Ancak en sonunda taze ve sıcak gözyaşları yüzünden akarak dalgalanan sulara karıştı ve hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladı.

Üç Başmelekle geçirdiği zamanları hatırlayınca leğen kemiğinden tüm vücuduna yayılan bir acı duydu vücudunda. Ancak düşünceleri en sonunda yine zihninde dönüp duran o tek anıya yoğunlaştı. Uriel’in yeminini bozup onunla seviştiği o birkaç saat...

Zihninde dönüp duran bu anılar o denli canlıydı ki hassas teninde dalgalanan sular yavaş yavaş Urid’in tenini okşayan ellerine dönüştü sanki.

O gecenin de diğerlerinden pek bir farkı yoktu aslında. Tek fark UrieTin ikisini de kendi odasına cisimlemesiydi. Kaybolup gitmemişti bu sefer. Sıcak ve güçlü kollarıyla kadını sarmaya devam etmiş, kadının gözlerine orada bir şeyler arıyormuşçasına derinden bakmıştı.

“Uriel?” Dudaklarından dökülen bu fısıltı içinde duyduğu umudun bir göstergesiydi.

“Nassah, seni neden kurtardım biliyor musun? Babam beni Âdem ve Havva’yı kovmak ve seni öldürmekle görevlendirdiğinde neden başka bir yol bulması için yalvardım ona?”

Unel’in kısık sesle söylediği bu sözler üzerine kalbi sıkışmış ve nefesini tutmuştu Lilith. Unel’in az sonra söyleyeceklerini tahmin ediyor, ancak bu sözleri duymaktan korkuyordu. Başını iki yana salladı.

“Beni büyüledin.” diye fısıldamıştı Uriel dudaklarının arasından. Sonra ılık dudaklarını kadınınkilere bastırıp onu öpmüştü. “Çok güzel ve zarıftın. Üstelik o kadar zeki ve kendinden emindin ki... Sensiz bir dünya düşünemiyordum. Seni yok etmeye yüreğim dayanmazdı.”

Lilith zorlukla yutkunmuş, ne cevap vereceğini bilememişti.

“Babamıza merhamet etmesi için yalvardım. O da bana gülümsedi ve dünyada insanları cezbedip onları günaha sevk edecek yaratıkların da bir yeri olabileceğini söyledi. Sonra bana senden sorumlu olmamı emretti.” Uriel Lilith’i tekrar öpüp gülümsemiş-ti. “Ve haklıydı tabii ki, her zaman olduğu gibi... O günden beri her gün baştan çıkarıyorsun beni, benim güzel nassah’ım.” Alnını kadınınkine yaslayıp gözlerini kapatmıştı. Lilith parmaklarıyla adamın göğüs kaslarını okşuyordu. “Konu sen olunca kendimi bir insan gibi zayıf hissediyorum bazen.”

“Tanrı bize de tıpkı insanlara olduğu gibi özgür irade verdi Uriel. Bütün o dürtülerimiz ve duygularımız, hepsi O’ndan geliyor.” Elleriyle adamın yüzünü okşayıp gözlerinin içine bakmıştı. “Seni seviyorum Uriel. Hem de çağlardır. Dünyanın geri kalanı beni bir kenara kaldırıp atmaya hazırken sen bana sahip çıktın, arkadaşım oldun. Her zaman dünyanın tüm yükünü omuzlarına almaya hazırsındır zaten, mükemmelden daha azıyla yetinmezsin hiç. Tanıyorum seni. İnan bana senin için her şeyi yaparım.”

Uriel kadının gözlerinin içine uzun uzun bakmıştı. En sonunda güçlkle yutkunup konuşmayı başarınca: “Babamız beni affetsin ama korkarım ben de senin için her şeyi yapmaya hazırım, ahuvati,” demişti.

Uriel’in bu sözleri Lilith’i hayatında hiç olmadığı kadar mutlu etmişti. Adam başını indirip dudaklarını kadınınkilere bastırmıştı yine.

Lilith kendini Uriel’e açmıştı şimdi. Teslim olmanın verdiği zevkle tüm vücudu alev alevdi.

Uriel zevkle inleyip Lilith’i kendine doğru çekmiş ve onu kucağına almıştı. Kadının ayakları adeta yerden kesilmişti şimdi.

Lilith adama sıkı sıkı tutunuyor, tüm vücudu zevkten titriyordu. Aralarındaki tutku o kadar yoğundu ki canlanıp hayata gelmişti sanki. Milyonlarca yıl Uriel’in hayaliyle yanıp tutuştuktan sonra onun en sonunda bir an için bile olsa pes etmesi kadını çok şaşırtmıştı.

Uriel Lilith’i öpmeye devam ediyor, bir taraftan da onu geniş yatağına taşıyordu. En sonunda kadını nazikçe yatağa yatırıp geri çekilmiş, elbisesini çekip çıkarmış ve sonra da kadının çıplak bedenini bir kez daha kendine doğru çekmişti.

Adamın kıyafetleri kadının çıplak teninde tuhaf bir his bırakıyor, kadının vücudu duyduğu zevkle kasılıyordu. Adamın gömleğinin düğmelerini çözmek, parmaklarıyla sımsıkı derisini okşamak için can atıyordu.

Uriel sabırsızlandığını gösteren bir ses çıkararak tüm kıyafetlerini bir çırpıda çıkarıp atmıştı. Yatakta serilip yatan kadının üzerine boylu boyunca uzanıp elleriyle kadının vücudunun her köşesini okşamaya başlamıştı. Kadını ateşli bir şekilde öpüyor, diliyle kadının ağzının her köşesinin, dudaklarının ve dişlerinin tadına bakıyordu.

Kadın, bedenini Uriel'inkine bastırılmış, kendini ona tam anlamıyla sunuyordu. Adama ona dokunması için yalvarıyordu adeta.

Uriel'in nefesi kesilmişti, kalçaları kadının sıvacık kamına sürtünüyordu. Lilith adamın içine girmesi için çok büyük bir istek duyuyordu. Adam nazikçe kadının göğüs ucunu okşayınca kadın nefesini tuttu. Uriel göğüs uçlarını emmeye başlayınca ise zevkten inledi Lilith. Kadının göğüs uçları yükselen ateşleyle alev alev yanıyordu şimdi. Daha sonra bu his tüm vücudunu sarıp cinsel organına kadar ulaştı.

Uriel dikkatini kadının diğer göğsüne vermişti şimdi. Kadın adamın cinsel organını avuçlarının içine alınca Uriel titreyip inledi. Lilith Uriel'in cinsel organını okşarken adam da kadının göğüslerini daha ateşli bir şekilde öpmeye devam ediyor, dişleri kadının göğüs uçlarına değiyordu. Lilith kendini daha fazla dayanamayacakmış gibi hissediyordu.

Parmaklarını adamın gür saçlarının arasından geçirdi. "Lütfen. Şu anda sana ihtiyacım var."

Uriel kadının göğsünü öperek yukarı doğru çıktı ve boynunda durdu. Lilith'in tüyleri diken diken olmuştu. Nefes nefese kalmış, kıvranıyordu.

Adam yavaş ve ani hareketlerle bir anda girmişti kadının içine.

Lilith'in duyduğu zevkle nefesi kesilmişti, inliyordu. Vücudu ise kasılmaya devam ediyordu.

Cinsel organının tamamı kadının içine girdiğinde bir an için duraksamıştı Uriel. Lilith'e öpücüklerinin tadını çıkarması için biraz zaman vermek istemişti. Adamın cinsel organının hafifçe şişmiş ucu kadının çok derinlerindeydi şimdi.

Adam Lilith'in çıplak vücuduna bir göz atınca kadının güzelliği karşısında büyülenmiş, gözleri şaşkınlıktan metalimsi gri bir renge dönüşmüştü. Lilith'in de bu güzel gözler karşısında nefesi kesilmişti.

"Ahuvati, çok güzelsin," diye fısıldadı Uriel, kadının içinde gidip gelmeye devam ediyordu. Kadının vücudu adamınkine tam anlamıyla kenetlenmişti.

Uriel boşalınca açığa çıkan güçlü enerji dalgasını tüm vücudunda hissetmiş, vücudu bu enerjiyi emince de zevkle haykırmişti Lilith.

Aralarındaki çekim doruk noktasına ulaşmıştı şimdi, vücutlarını ateş basmıştı. Sevişmelerinin kendine has o kokusu tüm odayı doldurmuştu. Lilith adamın uzun öpücüklerinden fırsat buldukça bu kokuyu içine çekiyordu. O anı sonsuza dek hatırında tutmak istiyordu çünkü.

Şimdi odadaki tek ses adam kadının içinde gidip geldikçe çarşafların çıkardığı hışırtılar ve Lilith'in yavaş yavaş nefes alıp verişleriydi.

Lilith adamı altına alıp ateşli bir şekilde öpmüştü onu. Diliyle adamın ağzını esir almıştı sanki. Tıpkı adamın cinsel organıyla kadının vücudunu esir aldığı gibi...

Adam kadının vücudunda biriken enerjiyi hissedince hareketlerini hızlandırmış, Lilith de en sonunda bir çeşit enerji patlaması yaşamıştı.

Uriel kadının içine boşalırken kaskatı kesilmişti. Adamın vücudundan yayılan enerjiyi memnuniyetle karşılayan kadın tekrar tekrar orgazm oluyordu şimdi.

Anılar bir anda geri çekildi ve Lilith milyonlarca yıl sonrasında sığınağındaki kaplıcada oturuyor olduğunu fark ederek irkildi. Bedeni bunca yıl sonra bile hâlâ Uriel'i arzuluyordu.

Lilith o gece uyandığında Uriel'i yanında bulamamıştı. Geriye sadece Lilith'in daha sonradan dört kız kardeşi uyarmak için görevlendirdiği yaratıklara verdiği mücevher setini bırakmıştı.

Lilith parmaklarını suyun altına sokup kaygan cinsel organını okşadı. Uriel'in tadının ve kokusunun hayalini kuruyordu. Vücudu adamın uzun ve kalın cinsel organını tüm benliğiyle arzuluyordu.

Lilith hemen o anda tahrik olduğunu hissetti, bu yoğun duyguyla nefesi kesildi. Boştaki eliyle göğsünü avuçladı, hafifçe şişmiş göğüs uçlarını çimdiklemeye başladı. Klitorisine doğru bir anda yayılan ateş çok hoşuna gidiyordu.

tki parmağını yavaşça gergin ve hassas cinsel organından içeri soktu. Parmakları içinde her gidip gelişinde adeta Uriel'le sevişiyormuşçasına kalçalarını indirip kaldırıyordu. Başu arkaya düştü, gözleri kendiliğinden kapandı. Fokurdayan sıcak su hassas tenine değiyordu. Aceleyle bağladığı upuzun saçları darmadağın olmuş, suyun üzerinde yüzüyordu.

Lilith kendini o eşsiz gecenin hatıralarında kaybetmeye devam ederken Uriel'in anısıyla cinsel organu gitgide daha da sertleşiyordu.

Uriel içinde hızla gelip giderken gözlerinin içine bakması, yumuşacık ve rengârenk saçlarının göğüslerinde ve boynunda bıraktığı his en canlı haliyle hatırına gelince nefesi kesildi. Lilith bu anlarda Uriel'le yalnızca vücutlarının değil ruhlarının da birleştiğini hissetmişti. Uriel'in kamp ateşini andıran kokusunu hâlâ ciğerlerinde duyuyor, şimdi bile adamın sakallarının hafifçe tenine sürtündüğünü hissedebiliyordu. Öpüş ve koklayışları şu anda oluyormuşçasına canlıydı zihninde.

Heyecanı arttıkça cinsel organını daha da hızlı okşamaya başladı. Bacaklarını genişçe açtı, hızlı hızlı ve kesik kesik nefes alarak vücudunu yaklaşan orgazma hazırlamaya çalıştı.

Uriel boşaldığı zaman boğazından çıkan haykırışın canlı anısı zihninde şimşekler gibi çakınca

boşalmaya çok yakın olduğunu fark etti.

Güçlü bir zevk ve enerji dalgası klitorisinden çıkarak vücudundaki her bir sinire yayılıp tüm benliğini sardı. Daha sonra vücudunun her santiminin uyuştüğünü hissetti, derin derin soluk alıp verdi.

“Lilith.”

Lilith Uriel’in boğuk sesini hiç beklemediği bir anda duyunca yıldırım çarpmışa döndü, çıplak teninden akıp giden damlalar bel hizasında fokurdayan suya karışıyordu.

Lilith Uriel’i düşünceleriyle yanma çağırmıştı sanki. Adam tam karşısında duruyordu işte, üzerinde onu en son evinde gördüğü zaman giydiği kıyafetler vardı. Uriel’i böyle karşısında görünce duyduğu acıyla sesi kısılmıştı Lilith’in. “Uriel?” Adama bakmaya devam etti, onun hayal gücünün bir ürünü olup olmadığını anlamaya çalışıyordu sanki. “Neden buradasın?”

Adam uzun uzun kadına baktı, gözleri metalimsi bir gri renge dönmüştü yine. Binlerce yıl önce seviştikleri gün de gözleri tıpkı bu renkteydi.

Lilith alt dudağını ısırıldı. Duyduğu acı kendini kontrol etmesine yardımcı oluyordu. Bu sayede Uriel’in kollarına atılmamayı ve bir kez daha reddedilmemeyi başardı.

Nihayet Uriel başını sallayıp derin bir hipnozdan çıkıyormuş gibi kendine gelmeyi başardı. Pantolonunun ön cebinden zamanın etkisiyle yıpranmış bordo renkli deri bir defter çıkardı.

Lilith başını kaldırdı ve Uriel’in yüzüne sorgularcasına baktı, kafası karışmıştı. Adamın yakışıklı yüz hatları acı ve öfkeyle kasılmıştı. Ancak onu Lilith kadar iyi tanımayan biri ifadesinden hiçbir anlam çıkaramazdı.

O defterde her ne varsa, iyi bir şey olmadığı kesindi.

“Sana yazdığım mektuplar...” Canlılığını yitirmiş bu ses tonundan adamın ne kadar öfkeli olduğunu anlamak mümkündü.

Lilith bir anda sıcak suların arasından ayağa fırlayınca omurgasının buz kestiğini hissetti. Soğuk hava çıplak ve ıslak vücudundaki tüm tüyleri diken diken etmişti. Uriel’in yanından geçip yatağının hemen ucundaki iki metrelik mermer sandığa doğru ilerledi.

Eğildi, yumuşak halının tüyleri ıslak tenine yapıştıyordu. Sandığın kapağını açtı ve yıllar yılı orada biriken hatıralar içinde kaybolup gitti. Aradığı tahta kutuyu buldu, sandıktan çıkarıp kapağını açtı. Bu tahta kutunun içinde gizlediği parşömen tomarlarının eskimiş ve yıpranmış olduğunu görünce iç geçirdi.

Bunlar Uriel’in yeminini bozduktan hemen sonra kendisine yazdığı mektuplardı. Eski İbranice karakterler zamanla solup silinmişti. Ancak neyse ki Lilith bu mektupların her kelimesini sonsuza dek hatırlamak üzere aklına kazıyordu.

Uriel’in bakışlarını üzerinde hissedince yavaşça yüzünü ona döndü.

“Bana yok edildiklerini söylemiştin.” Adamın öfkeli olduğu ve kendini ihanete uğramış gibi hissettiği belli oluyordu.

Lilith ayağa kalktı, mermer sandığın kapağını kapattı. Sonra yatağının üzerinden kırmızı ipek bir bornoz alıp üzerine geçirdi. Kutuyu yatağın üzerinden aldı ve parmaklarıyla pürüzsüz ve koyu renkli kapağını okşadı. “Sen beni reddettikten sonra bunlar bana tek kalanlardı. Elden çıkmalarına izin veremezdim.”.

Aralarında gergin bir sessizlik oldu. Geçen her saniyeyle kadın midesindeki safranın daha da yukarı çıktığını ve boğazını yaktığını hissediyordu.

En sonunda Uriel yavaşça kadına doğru yürüdü, elini omzuna koydu.

Lilith, bu beklemediği dokunuş üzerine nefesini tuttu ve başını kaldırıp Uriel’in gözlerine baktı. Uriel eğer isterse kolayca Lilith’in ruhunun derinliklerine bakabilirdi. Ama adamın gözleri gümüş renkte sabit kalınca Lilith yumruklarını sıkıp konuşmasını bekledi.

“Yeminimi tekrar bozamam Lilith. Senin için bile olmaz.” Adam kadının elini eline aldı, nazikçe avuçlarını öptü. Sonra kadının elini içinde o yıllar önce yazdığı mektuplar bulunan tahta kutunun üzerine koydu. “Sana verebileceğim tek şey bunlar.”

Uriel buharlaşarak kaybolurken gümüş rengi gözleri nemlendi.

“Uriel bekle! O defterde ne var?” Lilith, Başmelek sesini duyup da geri dönmeyince sinirle küfretti, tahta kutuyu içinden çıkardığı mermer sandığa geri koydu.

Geçici hastane çadırının olduğu yere cisimlendi Uriel. Birkaç yaralı ve ağır yaralı başını çevirip onun olduğu yöne baktı, ama hiçbiri Uriel’i göremiyor gibiydi.

Uriel istediği zaman insanlara görünebilirdi, ama çoğu zaman insanlar Başmeleğin yakınlarında olduğunun farkına bile varmazlardı. Sadece bir çeşit deja-vu hissi yaşarlardı. Sadece enerji değişimlerine çok duyarlı insanlar onun varlığını tam anlamıyla hissedebilirlerdi.

Aradığı kişiyi kolayca buldu. Raphael ölmekte olan bir askerin üzerine doğru eğilmişti. Askerin başında açık bir yara vardı, ruhu yavaş yavaş bedenini terk ediyor gibiydi. Puslu enerji dalgası diğer tarafa geçip her şeye yeniden başlamaya hazırdı anlaşılan. Adam nefes almaya çalıştıkça göğsü düzensiz aralıklarla inip kalkıyordu, yüzünü kaplayan devasa boyuttaki oksijen maskesinin bile bir faydası olmuyordu belli ki.

Raphael adamın yatağının yanına diz çöktü, gözleri kapalıydı. Kocaman elini nazikçe yaralı adamın alınına koydu. Dikkatini toplayabilmek için ne kadar uğraştığı yakışıklı yüz hatlarından okunabiliyordu. Parmak uçlarından altın bir parıltı çıkardı. Çalışmaktan alından terler akıyordu.

Uriel sessizce Raphael’i izledi ama onun işini bölmedi. Raphael’in şifa verme yeteneği onu her zaman büyülemişti. Bütün Başmelekler insanları bir ölçüye kadar iyileştirme yeteneğine sahiptiler. Ancak eğer Tanrı isterse Raphael onları ölümden bile döndürebilirdi.

Raphael'ın tam tersine Uriel Ateş Tanrısı olarak bilinirdi. Bu da onun Tann'ın işlerini yapmakla görevli olduğu anlamına geliyordu. Tabii Uriel'i Tanrı'nın sağ kolu Michael ile de karıştırmamak gerekiyordu. Tam da bu yüzden Adem, Havva ve Lilith'i Cennet Bahçesi'nden kovmakla görevlendirilen Başmelek Uriel'di.

Zihnine sayısız hatıra üşüşmüştü yine. Özellikle Lilith'le ilgili olanları düşünmek istemiyordu. Bazen eğer Cennet Bahçesi'ne kendisi değil de diğer Başmeleklerden biri gönderilmiş olsaydı her şeyin çok daha başka olacağını düşünüyordu. Ancak o zaman Lilith Tanrı'nın ilk başta buyurduğu gibi ölmüş olurdu.

Böyle bir olasılığı düşünmek bile yüreğini sızlatmaya yetiyordu.

Raphael gözlerini açtı, el gözleri uzunca bir süreliğine Uri-el'inkilere kilitlendi. Sonra eğildi, askerin yüzünden oksijen maskesini çıkardı ve gerçek bir hayat öpücüğü vermek üzere dudaklarını adamın kılınca bastırıldı.

Adamın göğsü Raphael'ın hayat veren nefesiyle dolup genişledi. Ruhu tekrar bedene dönünce nefes alış verişleri düzene girmişti. Sonrasında ise derin ve rahat bir uykuya daldı.

“Ömrün uzun olsun Raphael. Bu dünyada yapacak çok işin var daha.” Raphael adama oksijen maskesini tekrar taktı ve küçük bir çocuğu rahatlatıyormuşçasına elleriyle askerin başını okşadı.

Sonra ayağa kalktı, gerindi. Uzun süre aynı pozisyonda kaldığı için omurgasından kütürtüyü andıran sesler geldi.

İki Başmeleğin arasındaki gerginlik gitgide artıyordu. Raphael büyük ihtimalle Uriel'in Lilith'le yaşadıklarına ne gibi bir tepki vereceğini merak ediyordu.

Uriel bu konudan bahsetmeyeceklerini ummuştu, ancak Raphael'ın empati duygusunun ve gururunun bu konuyu kapatmasına izin vermeyeceğini tahmin etmiş olması gerekirdi.

Zihninden bu düşünceleri atmaya çalıştı ve dikkatli bir şekilde bir hayali andıran bu Başmelekle karşılaşmak için odanın içinde ilerledi. “Seni çalışırken izlemeyi oldum olası sevmişimdir. Sanırım hayat verme yeteneğini de birazcık kıskanıyorum. Yeteneğini sadece insanları cezalandırmak için kullananlardan değilsin sen Raphael.” Gülümsedi. Bu, Uriel'in Raphael'e zeytin dalı uzattığı anlamına geliyordu.

Raphael gülümsemeye çalıştı, ancak bunda çok da başarılı olduğu söylenemezdi. “Ben de senin ve Michael'in yaptığı gibi kavgaya karışma fırsatı bulamadığım için sizi kıskanmışımdır hep.”

Uriel bir adım ilerledi ve Raphael'i sıkı sıkı kucakladı. Sonra onu bırakıp bir adım geri çekildi. Ancak eli yine de Başmeleğin omzundaydı, bakışları arkadaşının el gözlerine kilitlenmişti. “Lilith canımı en çok yakacak şeyi yapmak istedi. İsteğini yerine getirmekten başka şansım yoktu. Sana ya da Gabriel'e karşı hiçbir kötü duygu beslemediğime emin olabilirsiniz.” Hafifçe gülümsemek için kendini zorladı, ancak sevdiği kadını kendine en yakın olan iki kişiyle sevişirken izlemenin acısı hâlâ çok

tazeydi içinde. “Her ne kadar seçeneklerimiz sınırlı olsa da Tanrı seksi ondan zevk almamız için yarattı. Ben de senin yerinde olsam aynı şeyi yapardım. İnsanlarla ve bizden daha aşağı konumdaki yaratıklarla sevişmek bazen sıkıntılı olabiliyor, çünkü onlarla birlikteyken asla kendimiz gibi davranamıyoruz.”

Raphael Uriel’e dikkatle baktı. Ancak Uriel arkadaşının söylediklerinden çok da fazla bir şey anlamadığını fark etmişti. “Bu çok kötü bir durum ve ben gerçekten çok üzgünüm Uriel. Eğer bir daha böyle bir şey olursa geri dönmeyeceğim.”

“Hayır.” Uriel elini kaldırarak Raphael’in lafını kesti. “Eğer bir daha seni isterse lütfen geri dön. Lilith’in yaşamak için enerjiye ihtiyacı var. Hem her ne kadar tuhaf bir şekilde olsa da ben de senin ve GabrieEin sayesinde Lilith’i görmüş oluyorum.”

Raphael iç çekti ve adamı onaylamasına başını salladı. “Eğer ikinizden birinin bana ihtiyacı olursa orada olacağım.” Arkalarındaki doktor, Raphael’in az evvel iyileştirdiği askerin durumunu kontrol ediyordu. Bir tuhaflık fark edince fikrini almak için başka bir doktor arkadaşını yanına çağırdı. Sağlık çalışanları heyecanla aralarında fısıldaşmaya başlamışlardı şimdi. Raphael Uriel’in sırtını sıvazladı, yüzünde bir gülümsemeyle geri çekildi. “Neden başka bir yere gitmiyoruz? Burada işim bitti ve senin beni sadece aramız hâlâ iyi mi diye kontrol etmek için bulmaya gelmediğine de eminim. Tanrı biliyor ya eğer yapabilseydin bu konudan kıyamet gününe kadar bahsetmemeyi başarabilirdin.”

Uriel homurdandı, Raphael’in açık sözlülüğü onu hiç şaşırtmamıştı. “Uzo içelim mi?”

“Peki, seninle orda buluşuruz.”

Uriel cisimlenmek istediği yere gitmek için zihninde o yerin bir çeşit imgesini yarattı. Kısa bir an sonra Santorini, Yunanistan’da bir balkona cisimlenmeyi başarmıştı. Bu balkon rengârenk binalarla kaplı bir bayıra ve Ege denizinin turkuaz rengi sularına bakıyordu.

Serin bir rüzgâr upuzun saçlarını savurunca saçlarını kulaklarının arkasına attı ve tuzlu deniz havasını derin derin içine çekti. Burada o kadar çok şey yaşamıştı ki... Ancak ne yazık ki bu anıların birçoğunun saklandıkları yerde kalmaları gerekiyordu. Neyse ki buranın doğa güzelliği tüm bu acı hatıraları hatırlamaya değerdi.

Raphael hemen yanında cisimlenince sadece en üst düzeydeki doğaüstü yaratıklar için ayrılan küçük masaya oturdular. Küçük mekânda hem alt düzeydeki melekler, hem iblisler, hem de arada kalan diğer yaratıklar birlikte görev alıyorlardı. Ne de olsa sadece İncil’de ve tarihte iyi ve kötüler düşünüldüğü kadar kesin çizgilerle birbirinden ayrılmıştı.

Kar beyazı renginde et yiyen türde iblislerden biri masalara bakıyor, uzun sarı pençeleri ve dişleri öğleden sonra güneşi altında parıldıyordu. İblis masaya bir şişe uzo, bir tabak dolusu beyaz peynir, Yunan zeytinleri, humus ve taze pişmiş pide koydu.

Baharat kokuları Uriel’in ciğerlerine doluyordu. Kamına son yaşadıklarının stresiyle ağrılar girince nefesini tuttu. Başmelek-lerin aslında yemek yemesine gerek yoktu, ama Yunan yemekleri yemek Uriel’in en büyük zevklerinden biriydi.

“Teşekkürler.” Uriel et yiyen iblisin havadan yarattığı ince ve uzun bardakları eline aldı.

İblis başını yukarı aşağı salladı ve bir anda ortadan kayboldu.

“İşte burada.” Raphael UrieTin bardağını ağzına kadar bu şeffaf renkli sıvıyla doldurdu. “İçmeye ihtiyacın varmış gibi görünüyor. Şimdi bana neler olup bittiğini anlatabilirsin.” Kendi bardağını da doldurup şişeyi bir kenara kaldırdı. “LilithTe olan dummdan çok daha kötü bir şeyler dönüymüş gibi bir his var içimde.”

Uriel bardağını dudaklarına götürdü, meyankökünün keskin kokusunu içine çekti. Sonra bardağını Raphael’inkine tokuşturdu ve uzosunu bir dikişte içip bitirdi. Hızla içtiği içkinin bir kısmı üzerine döküldü, bir kısmı ise boğazını yakıp geçti. İçini çekti ve sandalyesine rahatça yaslandı. Bu arada Raphael de kendi içkisini bir dikişte bitirmekle meşguldü.

Raphael iki bardağı da tekrar doldurup ağzına yeşil bir zeytin attı. Sonra pantolonunun cebinden küçük defter çıkarıp masaya koydu.

Raphael başını yana yatırdı ve kaşlarını sorgularmışçasına çattı. “Bu da nedir?”

Uriel derin bir nefes aldı. Derdini en sonunda bu konunun ne kadar önemli olduğunu anlayabilecek biriyle paylaşabiliyor olmaktan çok memnundu. “Bu, içinde şiirler ve doğaüstü mitler yazılı bir defter. İçinde yazarların birçoğu doğru ve çok az kişi tarafından bilinen gerçekler.”

Raphael bardağını dudaklarına götürürken donup kaldı. “Ne gibi mitlerden bahsediyoruz burada?”

Uriel Lilith’e yazdığı aşk mektuplarından bahsetmek istemedi. Raphael ve Gabriel yeminini bozduğunu biliyorlardı. Ancak Lilith’in evine en son gelişinde duyduğu acı hâlâ ö kadar tazeydi ki bu konu hakkında konuşmak istemediğini fark etti. Üstelik aşk mektupları defterin sadece küçük bir kısmını oluşturuyordu. Bu mektuplar Uriel’in sonsuza dek saklı kalmasını istediği hislerinin hayata geçmiş haliydi.

Uriel bardağını yeniden doldurdu, bir dikişte içti. Uzunun bir süre boğazını yakmasına izin verdikten sonra konuştu. “Evim hakkında bilgiler var. Nerelerde vakit geçirdiğimiz, neler yaptığımız, ne zaman ve kimlerle iletişime geçtiğimiz... Hepsi bu defterin içinde. Üstelik sel, Atlantis ve Pompei efsanelerinin doğru versiyonları da yazılı bu defterde.”

“Atlantis mi?” diye sordu Raphael ve bardağını hızla masaya çarptı. Ege denizinin mavi sularına bir bakış attıktan sonra başını yine Uriel’e çevirdi. “Tanrı, Başmelekler ve Lucifer dışında hiç kimse Atlantis hakkındaki gerçekleri bilmiyor. Bu hikâye asla kimse tarafından öğrenilemez ki.”

“Bunun için biraz geç kalınmış anlaşılabilir.” Uriel defterin sayfalarını çevirdi, işaretlediği sayfayı buldu ve defteri Raphael’e uzattı.

Raphael küçük defteri eline aldı, bakışlarını işaretli sayfa üzerinde gezdirdi. Bu arada Uriel bir bardak uzoyu daha başına dikmişti.

“Kahretsin. Ama bunlar Armageddon, yani mahşer kehanetleri. İnsan soyunun sonunun ne zaman

geleceği ilan edilmiş burada.”

Uriel acı acı güldü. Raphael çok nadiren insanlar gibi lanet ederdi. “Eğer bu sırlar bir şekilde açığa çıkarsa hepimiz mahvolduk demektir.”

“Lucifer olabilir mi?”

Uriel başını hayır anlamında salladı. “Mahşer günü ne kadar erken gelirse bu Lucifer için o kadar kötü olur. Bu durumdan en çok zararlı çıkanın kendisini olacağını bilir Lucifer. Ancak bütün o sözde insan aydınları bu işten en çok kârlı çıkanın kendisi olacağını inandırmak hiç de zor olmaz onun için. En sonunda en çok ruh hangi tarafta toplanmışsa iyi ile kötü arasındaki savaşı kazananın o taraf olacağına inanıyor herkes. İşlerin bundan çok daha karmaşık bir sisteme dayalı olduğundan haberleri bile yok.”

“Yani...”

“Yani içimizde bir hain var.” Ne yazık ki Başmeleklerin hainin kimin tarafında olduğu ya da onu aramaya nereden başlayacakları konusunda en ufak bir fikirleri bile yoktu.

Raphael defteri masaya fırlattı, sandalyesinde arkaya doğru yaslandı. Uzunca bir süre balkondan masmavi denizi seyretti. “Bugünlük paylaşacak başka eğlenceli haberin yok mu?” diye alaylı alaylı sordu.

“Aslında var. Defterin içindeki ilk sayfaya bak.”

Raphael somurttu ve önündeki masada duran defterin kapağını açmak için eğildi.

Uriel eğilip parmağıyla sayfanın sonunda yazılı bir notu işaret etti. “Bu, dört defterin ilki. Dışarıda bir yerlerde üç tane daha var ve onları nerede bulacağımız konusunda en ufak bir fikrim yok.”

Semiasas doğrulup az önce vücudunu ele geçirdiği kütüphaneci yaşlı kadının kollarını ve bacaklarını hareket ettirmeyi denedi. Ele geçirildiğinde kadının belleği geri plana itilmişti. Onun yerine Semiasas kontrol ediyordu kadının beynini. Kadının öğle yemeği saatlerinde arka sokakta esrar içme alışkanlığı sayesinde Semiasas onun savunmasını kırmayı başarıp vücudunu ele geçirmişti.

Neyse ki kadın bilincine geri kavuştuğu zaman sızıp kaldığını ve çok tuhaf bir rüya gördüğünü düşünecekti. İşte tam da bu yüzden madde bağımlılarının vücudunu ele geçirmek işine geliyordu Semiasas’ın. O kadar ahmaklardı ki sıra dışı her şeye bir şekilde saçma sapan açıklamalar getirebiliyorlardı.

Yaşlı kadının göğüslerini sutyeninin içine sokuşturdu, küçük, mavi renkli defteri kadının kocaman göğüslerinin arasına sıkıştırdı. Hiç kimsenin böyle yaşlı bir kadının üzerini arayacağını düşünmüyordu gerçi, ama böyle bir durumla karşılaşsa bile bir şekilde masum yaşlı kadın rolü oynayarak işin içinden sıyrılabilirdi.

İnsanları istediği gibi idare etmek onun için ne kadar da kolaydı!

Her şeyin gerektiği gibi olduğundan emin olduktan sonra süslü, puantiyeli çantasını koluna takıp binanın önünden dolaşarak İngiliz kütüphanesinin girişine vardı.

Semiasas kendisine selam veren otuz yaşlarındaki güvenlik görevlisinin yanından kolayca geçip gitti.

Hafiften ağarmış saçlarını geriye savurdu, genç adama doğru çapkın bir bakış attı ve göz kırptı. Bir taraftan da adam bu manzarayı kaçırmamasın diye göğüslerini elleriyle yukarı kaldırıyordu.

Adam yüzü kızarıp başını önündeki dergiye eğince Semiasas kıkır kıkır güldü. Bir Başmelek olduğu zamanlarda hiç bu kadar eğlenemediğini hatırladı. Tabii GabrieTin yatağında geçirdiği zamanlar bir istisnaydı. O zamanlar GabrielTe birlikte olmak için hemen her şeyi yapabiliyordu Semiasas. Güzel Gabriel yatakta çok yaratıcı ve sınır tanımaz olmasının yanı sıra çok da doyumsuzdu. Ancak ne yazık ki Gabriel Semiasas'ı hiçbir zaman o Tanrı müsveddesi kadar çok sevmemiş ve ona ihanet etmişti. Zaten birbirleriyle ilişkiye girerek Tanrı'nın yasaklarını çiğniyorlardı. Semiasas Lucifer'i desteklediğinde GabrieTin de onun yanında yer alması çok zor bir şey miydi sanki?

Öfkesini bir kenara bıraktı ve tozlu koridorlarda yolunu bulabilmek için dikkatini toplamaya çalıştı.

GabrielTe Manhatthan'da karşılaşmasından çok az zaman önce onun bir başka kadınla sevişmiş olması çok tuhaf gelmişti Semiasas'a. Bu kadının kim olduğunu o kadar merak ediyordu ki içi içini yiyordu. Belki de buradaki işi bittiğinde bu konuda biraz araştırma yapmalıydı. Bazı şeyleri inkâr etmesine lüzum yoktu, iki kişiyi sevişirken izlemekten büyük zevk alıyordu Semiasas. GabrieTin başka bir kadınla seviştiği düşüncesi bile onu tahrik etmeye yetiyordu.

Tabii ki yaşlı kadının vücudunda kısılıp kalmışken kendi cinsel organının sertleşmesi mümkün değildi. Ancak yine de tahrik olmuştu Semiasas. Defteri yerine ulaştırdıktan sonra bunun bir çaresine bakmaya karar verdi. Bu biçimdeyken sevişmekten hiç zevk almayacağını düşünüyordu.

Semiasas sırtıttı, eski püskü çantasını kütüphane görevlisinin masasına fırlattı. Sonra ciddi araştırmacıların sözde uzman görüşlerini birbirleriyle paylaşabilmek için sayısız tozlu kitapla haşır neşir oldukları arka odalara geçti. İnsanlar çok bencildi, evrenin kendileri için yaratıldığını düşünüyorlardı. Ancak onlarla dalga geçmeyi bu kadar eğlenceli kılan da buydu zaten.

“Affedersiniz, Bayan Shelly?”

Semiasas sesi duyduğu yere doğru döndü, uzun çiçekli eteğine yapışmış küçük bir erkek çocuğu gördü karşısında. “Ne istiyorsun ufaklık?” Ellerini beline koydu ve çocuğa gülümsedi. “Okuyacak heyecanlı bir kitap vereyim mi sana ha, ister misin?”

“Evet, lütfen teyzecim. Okuldan ödev verdiler, kurmaca olmayan bir yazın metni üzerine değerlendirme yazmam gerekiyormuş.” Çocuğun kurmaca olmayan metinlerden hoşlanmadığı bunları söylerken yüzünü buruşturmasından belli oluyordu. “Ve ben nereden başlamam gerektiğini bilmiyorum.”

“Tamam, canım, kolay bir şey istediğin. Beni izle ufaklık.” Semiasas arkasında araştırma odalarının bulunduğu duvara doğru ilerlemeye başladı. Ancak yolun yarısında durdu ve kitap raflarını taramaya

başladı. En sonunda aradığı ürkütücü kitabı buldu. On sekizinci yüzyılda korsanların kullandığı işkence metotları üzerineydi bu kitap. Bu tarz bir metin küçük çocuğu bayağı bir eğlendirebilirdi.”

Kitabı çocuğa uzatırken sırıttı.”İşte, bence bu kitap çok hoşuna gidecek. Üstelik sana burada yazılanların her kelimesinin doğru olduğuna dair garanti verebilirim. Benim en sevdiğim bölüm kırk dördüncü sayfadan itibaren olan kısımdır.”

Çocuk hevesle kitabın kırk dördüncü sayfasını açtı. Gözleri şaşkınlıktan o denli açılmıştı ki neredeyse dışarı fırlayıp yapışkan bilyeler gibi yerlerde yuvarlanacaktı.

Kırk dördüncü sayfa korsanların insanları testislerinden tavana asmalarını, testisler artık vücut ağırlıklarını taşıyamayacak raddeye gelip koştuklarında ise insanların o yükseklikten aşağıya yuvarlanmalarını gösteren hayli detaylı çizimlerle doluydu. Tabii insanların istedikleri zaman kendilerinden istenen bilgiyi verip çektikleri bu işkenceye bir son verebileceklerini iddia ediyordu korsanlar. Ancak genellikle işler onların dediği gibi yürümüyordu.

Bu işkence metodunu Semiazas icat etmemişti, ancak yine de insanların üzerinde uygulanmasını izlemekten büyük bir keyif duyuyordu.

Çocuk zorlukla yutkundu, kitabı kapattı. “Aa, teşekkürler.”

“İşte tatmin olmuş bir müşteri daha. Şimdi git hadi. Benim de yapacak başka işlerim var.” Semiazas arkasını döndü ve araştırma odalarına doğru dans ederek yollandı. Çocuk kitabı okuyup geri dönerse daha çok ilgisini çekebileceğini düşündü. Omuzlarını silkti, en büyük araştırma odasını açmak için cebinden büyükçe gümüş bir anahtar çıkardı.

Kalın ahşap kapıdan içeriye adımını atar atmaz eski kâğıt kokusu burnuna doldu. Semiazas yüzünü buruşturdu. “İşim için katlanmak zorunda olduklarıma bakın.” Elini sutyenin içinden sol göğsünün olduğu kısma sokup defteri çıkardı. Küçük defterin üzerini ıslatan terini etekleriyle sildi. “İşte buradayız küçük defter. Seni nereye bıraksam acaba?” Masalarda bırakılmış kitap yığınlarına göz gezdirdi. Bu kitapları okuyanlar büyük ihtimalle kütüphaneye bir dahaki gelişlerinde sayfaları açık bıraktıkları yerden devam edeceklerdi okumaya.

Eski İbranice karakterlerle yazılmış bir kitap buldu. “Hıristiyanlığın Temeli” başlıklı bölümü açık bırakılmış bir şekilde masanın üstüne konmuştu kitap. Semiazas sırıtmaktan kendini alamadı. “Mükemmel.” Defteri açık kitabın üzerine koyup biraz eğlenmek ve Gabriel’e duyduğu arzuya bir son verebilmek için araştırma odalarını terk etti.

Tuvalere gitti, sonra da mavi renkli, kirli bir bölmeye geçip oturdu. Burada yaşlı kadının bedenini terk edince birkaç saat içinde ilk kez ciğerlerine çektiği havanın tadını çıkardı.

Yaşlı kadın inleyerek düşerken duvara çarptı. Semiazas iblisler tarafından ele geçirilmenin çok kötü bir akşamdan kalma hissi yarattığını duymuştu. Ancak kadın vardiyaları arasında esrar tütürüyordu zaten, bu yüzden başına gelenleri hak etmişti.

Semiazas bölmeden dışarı çıktı ve koyu renk saçlarının hâlâ mükemmel görüldüğünden emin olmak

için aynadaki yansımasını kontrol etti.

Kravatını düzeltti, düğmeli koyu mavi renkteki gömleğinin kırıışıklarını elleriyle açtı. Sonra kendine bir kadın bulmak için tuvaleti terk etti.

Ancak herhangi bir kadın işini görmezdi Semiazas'ın. Gabriel'e çok ama çok benzeyen bir kadın bulmalıydı. Bir de zekâ açısından kendiyile aşık atabilecek bir kadın bulması onun için çok daha iyi olurdu.

Semiazas istese kendine dişi bir iblis bulabilirdi, ancak o insanlarla sevişmeyi tercih ediyordu. Ne de olsa türünün cennetten kovularak sadece birer hizmetkâr konumuna düşürülmesi o küçük et parçalarının suçuydu. Üstelik onca zaman Tanrı'ya itaatkâr bir şekilde hizmet ettikten sonra başlarına gelmişti bu. Semiazas damarlarının öfkeyle dolduğunu hissetti, tırnakları jilet gibi keskin pençelere dönüştü. Yanlarından geçerken raflardaki kitapları tam dört kez pençelerini vurarak yana savurdu.

Ancak bir şeyleri mahvetme duygusu öfkesini sadece biraz olsun dindirebilmişti. İşler planladığı gibi giderse intikam almasının yakın olduğunu düşünüp kendini rahatlatmaya çalıştı.

Merdivenlerden yukarı çıktı. Eski kitapların arasında bir aşağı bir yukarı sessizce yürüyerek avını bekliyordu. Geçtiği yerlerde sadece birkaç insan vardı, ancak bir süre sonra köşeyi döndü ve tam anlamıyla aradığını buldu.

Açık sarı renk saçlı atkuyruklu genç bir kadın ayakuçlarına kalkmış üst raflardaki kitaplardan birine yetişmeye çalışıyordu. Vücudu sıkı ve formdaydı, on dokuz- yirmi yaşlarında olmalıydı. Ancak henüz tam olarak olgunlaşmamıştı. Otuzlu kırklı yaşlardaki kadınları baştan çıkarmak çok daha zevkli bir işti Semiazas için. Ama bugünlük eğlence peşinde değildi, sadece Gabriel'e benzeyen bir kadın bulmaktı derdi.

Hızla kadının arkasına geçti ve vücudunu onunkine bastırarak yukarı raftan kadının ulaşmaya çalıştığı kitabı kolaylıkla aldı.

Kadın şaşırıldığını belirten bir ses çıkardı, bir adım geriledi ve yüzünü adaminkine döndü. Şaşkın, masum bir ifadesi vardı.

“Seni korkutmak istememiştim. Kitaba uzanamadığını görünce yardım edeyim dedim.” Semiazas yüzüne en iyi “Ben zararsızım.” ifadelerinden birini yerleştirmeye çalıştı.

Kadının dolgun pembe dudakları hafif bir gülümsemeye kıvrılınca yüzüne biraz büyük gelen ön dişleri açığa çıktı. Ancak bu önemli değildi, Semiazas kadınla arkadan sevişirse yüzünü görmesine gerek kalmazdı.

“Teşekkürler. Sadece burada kimsenin olmasını beklemiyordum.” Sesi tiz ve kulak tırmalayıcıydı, GabrieleTinki gibi pes ve sakin değildi. Semiazas iç geçirdi. Kadının sessiz kalması gerekecekti. GabrielTe yaptıkları gibi sohbet etmeleri ya da laf yarıştırmaları söz konusu bile olamazdı.

Semiazas sesini alçalttı ve bir suikastçı edasıyla fısıldadı. “Burada bizden başka sadece iki kişi var, onlar da bu katın taa diğere uçundalar.” Yeşil gözleriyle bir süre için ruhunun derinliklerine bakınca

kadının güvensizliğini, arzularını gördü. Bunları kullanarak kadından istediği gibi yararlanabilirdi.

Kadın Semiazas'ın doğru söyleyip söylemediğini kontrol etmek için etrafına bakındıktan sonra yüzünü yine adama çevirdi.

Semiazas kadını hunharca kendine doğru çekip onu ateşli bir şekilde öpünce bir çeşit zafer hissi kapladı içini. Kadının en azından bir süre için ona karşı gelmesini beklemişti, ancak kadın tam tersine parmaklarıyla adamın gömleğine yapışmış ve adamın öpücüklerine karşılık vermişti. Semiazas kadının Gabriel olduğunu hayal etmeye çalışıyor, ancak bu konuda fena halde başarısız oluyordu.

“Bunun anlamı nedir?” Bu sinirli ses Semiazas'ın önceden ele geçirdiği yaşlıca kadına aitti.

Semiazas durmadı, kadını hafifçe yatırıp onu ateşle öptü. Geçmişini yeniden yaşayabilmek için son bir kez daha çabaladı.

“Beyefendi! Burası bir kütüphane.”

Adam kadının bu öfkesi karşısında sıyrıldı. Ne de olsa onun vücudunu ele geçirmişti. Kadının en karanlık sırlarını bile biliyordu Semiazas.

“Böyle güzel bir pazar günü başka nerede böyle güzel kalçalar bulabilirim ki Bayan Shelly?”

Kadın söylenirken ağzı tıpkı bir balığın gibi açılıp kapanıyor ve tükürükler saçıyordu. Semiazas yanından geçip merdivenlere doğru ilerlerken yaşlı kadının kalçalarına bir şaplak attı.

“Kıskanmasana canım, bugün senin içine girmiştım zaten.”

Semiazas kadının kızgın çığlıklarına aldırmış etmeden yavaş adımlarla gülererek oradan uzaklaştı.

* * *

Noah son dişliyi de kamyonetin arkasına bağlarken kayışları iblisin pençeleriyle parçaladığı sivri metallere denk getirmemeye çalıştı. Başını kaldırıp Jezebeth'e bakınca onun hâlâ Kate Bec-kinsale biçiminde olduğunu ve dikkatle ufku seyrettiğini gördü.

“Bir şey görebiliyor musun?”

Kadın başını hayır anlamında salladı. Jez'in bu tanıdık jesti içinde bulunduğu biçimle tezat oluşturuyordu.

“Hayır, ama beni korkutan da bu. Semiazas pes etmiş olamaz. Eminim toplayabildiği tüm yaratıklarla benim ve kız kardeşlerimin peşine düşmüştür.” Noah'nın çantasını sırtından çıkarıp kamyonetin arkasına fırlattı. Sonra kamyonete bindi ve kapıyı arkasından kapattı.

Danışmadaki hareketlilik dikkatini çekince Noah o tarafa doğru bir göz atarken Jim'in pencereden onları izlediğini gördü. Kıskançlık tüm benliğini sarınca başını çevirip başka yöne baktı ve Jim'i görmemiş gibi yapıp kamyonetin sürücü koltuğuna geçti.

Sonra kontağı çalıştırdı, park yerini terk etti. Tekerlekler bir yığın tozu yerden kaldırıırken Noah yüreğinin öfkeyle dolduğunu hissedebiliyordu.

“Artık radara yakalanmaktan çekinmiyorsun galiba.” Jeze-beth Noah’ya bakıp başını yana yatırdı. “Niye öyle boş boş bakıyorsun? Çok hızlı gittiğinin farkında değil misin yoksa?”

“Bir dakika önce dünyanın yarısının senin peşinde olduğundan yakınıyordun, şimdi de neden bu kadar hızlı gittiğimi mi sorguluyorsun?” Noah bu sözler ağzından çıkar çıkmaz onları geri alabilmeyi diledi. Jezebeth’i ilk gördüğünden beri böyle saçma sapan tepkiler veriyor olması onun suçu değildi. Ne de olsa Noah yetişkin bir erkekti. Bu kıskançlıklarını kendi başına yenmesi gerekecekti. “Bak, özür dilerim. Sadece sağlam bir zemin bulmaya çalışıyordum.”

Jezebeth bir şey söyleyecekmiş gibi oldu, ama sonra vazgeçti. “Senin verdiği bilgilerin Uriel’in canını neden bu kadar sıktığını merak ediyorum doğrusu.”

Noah içi rahatlayınca derin bir nefes aldı.

Jezebeth konuyu değiştirerek Noah’nm paçayı sıyırmasına izin vermişti. Noah o kadar korkaktı ki tam da ihtiyacı olan şeydi bu zaten. “Bilmiyorum. Keşke deftere biraz daha göz atma şansı bulabilseydim. Ancak sadece o tek sayfanın fotoğrafını çekmekle yetinmek zorunda kaldım, çünkü araştırmamla ilgili olan kısım o sayfadaydı.”

“Resim duruyor mu hâlâ?”

Noah cep telefonunu çıkardı ve Jezebeth’e uzattı. “Nasıl kullanacağını.” Noah Jezebeth’e baktı. Sözleri havada asılı kalmıştı, çünkü Jezebeth resim dosyasını bir çırpıda bularak tam ekranda açmıştı bile. “Sanırım dışı şeytanların cep telefonu kullanmakla bir sorunları yok.”

Jezebeth sırıttı. “Benim cep telefonum yok. Takip edilmemi kolaylaştırabilir diye düşünmüşümdür hep. Teknoloji meraklısı biri de değilimdir ama. Sadece bazı teknoloji meraklılarını avlamıştım, onlardan bir şeyler öğrenmiş olabilirim.”

Noah güldü, keşke Jez kendi haline dönse yine diye düşündü içinden. Bu yeni vücuduyla ondan etkileniyor olması kafasını çok karıştırıyordu. Ancak ne yazık ki Jez çok sık biçim değiştiriyordu ve Noah’nın görev süresi boyunca bu duruma alışmaktan başka çaresi yoktu.

Jezebeth koltuğunda rahatsızca kıpırdandı. “Vay canına. UrieTin bu kadar sinirlenmesine şaşmamak gerek. Şimdi bize giriş izni verecek kadar bile yanımızda kalmasına şaşırdım doğrusu.”

“Neden?” Noah şerit değiştirdi ve onları Yuma, Arizona’daki Lilith’in sığınağının giriş kapısına götüreceği çevreyoluna saptı.

“Har mogiddö.”

“Armageddon mu? Mahşer günü mü yani?” Noah tüylerinin diken diken olduğunu hissetti, telefonu Jez’in elinden kaptı ve fotoğrafı gözleriyle taradı. “Böyle bir söz geçmiyordu. Geçse hatırlardım. Nerede gördün o kelimeyi?”

Noah tam zamanında çalan bir komayla dikkatini yeniden yola vermeyi başardı ve kamyonetin bulunması gereken şeride geri döndü.

Jez, telefonu Noah'nın elinden kaptı, yolu işaret etti. "Önüne bak. Araştırmayı daha sonra yapabilirsin. Eğer ikimiz de ölürsük bu konuşmanın hiçbir anlamı kalmaz." Jez Noah'ya dik dik bakmaya devam edince Noah dikkatini yeniden yola vermek zorunda kaldı. "Sayfanın altındaki sembol bu. İnsanlar tarafından pek bilinmez."

Noah bu karmaşık şekli hatırlamıştı, ancak bu şekil her sayfada olduğu için ilk görüşte onun dekorasyon amaçlı olduğunu düşünmüştü. "Yani o şeklin tüm sayfalarda olması o defterde yazılan her şeyin mahşer günüyle ilgili olduğu anlamına mı geliyor?"

Jez başını evet anlamında salladı. "Sembolün orada olması tüm bunların mahşer günü kehanetleri olduğunu gösteriyor. Yani kısacası insanlığın sonu gelmeden önce neler olacağı anlatılmış burada."

"Kahretsin."

"Evet. Bence de kahretsin." Fotoğraf dosyasını kapattı ve telefonu Noah'ya geri verdi. Bu fotoğrafı çektiğin defterin boyutu ya da ne kadar eski görüldüğü gibi detayları hatırlıyor musun?"

Noah kaşlarını çatı ve defterin nasıl bir şey olduğunu hatırlamaya çalıştı. "Birkaç yüzyıllık bir defter olmalı, daha eski olamaz. El yazısı silinmişti, özellikle de sayfaların kenarlarında. Deri kapak ise zamanla aşınmıştı. Ancak yine de modern bir tasarımı vardı diyebilirim." Gözlerini dikip Jezebeth'e baktı, ancak bu sefer dikkatini yoldan ayırmamaya özen gösterdi. "Neden sordun?"

"Armageddon bazı gizli bilgilerin insanlara açıklanması ile ilgili olan alametlerden biri. Bu kitap o kadar eski olmadığına göre Armageddon'un gelişi de yakın olacaktır."

"Bekle bir saniye. Peki ya Incil'deki ifşaatlar? İnsanlar uzun bir süredir bundan bahsediyor."

Jez güldü. "O dediğin peygamberlerden birinin dünyanın sonuyla ilgili gördüğü bir rüya üzerine yazılmış uzunca bir şiirden ibaret." Eliyle çenesini ovuşturunca tıraşı gelip gelmediğini anlamaya çalışan bir erkeğe benzedi. "İstiareler ve düşsel öğeler birçok şeyi ifade etmek için kullanılabilir. Ancak bahsettiğin metin dünyanın sonunun ne zaman geleceğini açıklayan bir kitapçıktan ziyade bir edebi şaheser olarak görülür." Jez ellerini kucağında birleştirdi. "Yazarın anlattıklarının bir kısmı doğru çıkarsa hiç şaşırمام gerçi. Ne de olsa bir peygamber rüyasıydı bu. Ancak bir sebep için ona ihtiyaç duyulana kadar saklı kalmalı kehanet."

"Ne sebebiymiş o?"

"Kelimeler ve fikirler belli bir güce sahiptirler. Evren bu şekilde yaratılmıştır. Kehanetin bütün detayları herkes tarafından bilinseydi bazıları bunu kendi amaçları için kullanabilirlerdi. Başka bir deyişle belirli kişiler kehanetin gerçekleşeceği zaman dilimini istedikleri gibi değiştirebilirlerdi."

Noah yüksek sesle güldü. "Tıpkı bildiğimiz siyaset bilimi gibi."

"Tek farkı bu konuda bazı sınırlamalar getiremeyecek olmamız. O politikacıların sonsuza dek

başımızda olduğunu bir düşünsene.”

“Üf.” Bu senaryonun olasılıkları aklınageldikçe Noah sıkıntıyla yüzünü buruşturdu. Böyle bir gücü elinde bulunduranların diğer yaratıklar üzerinde nasıl bir egemenlik kuracağını düşünmek bile istemiyordu.

Noah bu duyduklarını sindirmeye çalışırken bir süre sessizlik oldu. Dünya'nın sonu hakkında ne bilimsel, ne de dinsel açıdan hiçbir şey düşünmemişti daha önce. Eler zaman dünyanın sonu geldiğinde çoktan ölmüş olacağına inanmıştı.

Şimdi ise biraz iyimser davranmış olabileceğini fark ediyordu.

Düşüncelere dalmış gibi görünen Jezebeth'e bir bakış attı. “Eğer insanlığın sonu gelirse dişi şeytanlara ne olacak? Cehennemde mahsur mu kalacaksınız?”

Jezebeth başını yana yatırdı. “Doğrusunu söylemek gerekirse bilemiyorum. Dişi ve erkek şeytanlar olarak tamamen arada kalmış durumdayız. İsmimiz şeytan ama insanların bildiği anlamda değil. Lilith'in soyundan geliyoruz ama bizi o doğurmadı. İnsanoğlu Cennet'ten kovulduktan sonra Tanrı bizi Lilith'e bir aile olalım diye yarattı. Üstelik bir görevimiz daha var, insanları baştan çıkararak onlara özgür iradenin getirmiş olduğu sorumluluğun önemini öğretiyoruz. Cennet Bahçesi'ni ikâmet edinen üçlünün soyundan geldiğimiz söylenir.”

Noah Cennet Bahçesi hakkındaki konuşmalarını hatırlayıp kaşlarını çattı.

“Yani hepiniz Âdem, Havva ve Lilith'in soyundan mı geliyorsunuz?”

Jezebeth başını evet anlamında salladı.

“Ama bu nasıl mümkün olabilir? Ancak iki kişinin soyundan gelinebilir, üç kişinin değil.”

Jez gülümsedi. “Tıpkı bir insan gibi düşünüyorsun. Tanrı her şeyi mümkün kılabileceği gibi bunu da mümkün kılmıştır.”

Noah uzun uzun ve alçak sesle ıslık çaldı. Bu bilgiyi sindi-rebilmesi için biraz zaman geçmesi gerekecekti. Aklında bazı hikâye taslakları belirmeye başlamıştı. Eğer kamyoneti kullanıyor olmasaydı bu fikir kırıntıları aklından uçmadan onları bir kenara yazabileceğini düşünerek iç geçirdi.

“Şimdi ne yapıyoruz?”

Jezebeth Noah'ya bakarak kaşlarını çattı. “Elimizden geldiği kadar hızlı bir şekilde Yuma'ya gidip oradan da Lilith'in sığınağına ulaşmamız gerekiyor işte.”

Noah başını iki yana salladı ve Jezebeth'e sırtıttı. “Yani onun dışında ne yapıyoruz? Eğer mahşer günü gerçekten yaklaşıyorsa çok daha önemli mevzular söz konusu demektir.”

“Evet, kuvvetle muhtemel. Ancak anlamadığın bir şey var. Semiazas birkaç bin yıllık bir cezaya çarptırılmıştı ve tam yedi yüz yıl boyunca hapis kaldı. Onun intikam almak isteğinin tüyler ürpertici

mahşer günü gerçeğinden bile daha büyük önem arz ettiğine emin olabilirsin şu anda.”

“Evet, sana o konuyu sormayı unutmuştum. Semiazas ile tam olarak ne geçti aranızda? Senin ve kız kardeşlerinin onun yakalanmasına yardım ettiğinizi duymuştum, ancak tüm bilgin bununla sınırlı.”

Jezebeth iç geçirdi ve elleriyle uzun saçlarını düzeltti. Bu haliyle Noah’ya Kate Beckinsale’in Van Helsing filmindeki halini hatırlatıyordu. “Semiazas bin üçyüzlü yıllarda Kara Veba’yı dünyaya salmıştı. Hastalığın sebep olduğu dehşeti, paranoyayı, kötülüğe ve Lucifer’e adanmış ruhların sayısını artırmak için kullanmaya çalıştı. Ancak asıl amacının bu olup olmadığını kimse tam olarak bilemiyor. Belki de sadece zarar vermekten hoşlanıyordu. Ancak ne olursa olsun bir şekilde durdurulması gerekliydi.”

“Her ne kadar bazı ruhları kendi taraflarına çekiyor olsalar da toplu ölümlere sebebiyet vermenin iblislerin çok da işine geleceğini düşünmüyorum. Araştırma yaparken onların insanlar arasında anlaşmazlık çıkarmaktan çok daha fazla keyif aldıklarını öğrenmiştim.”

“Doğru. Ancak Semiazas yaptığı işin ilerisini hiçbir zaman düşünmez. Eğer Kara Veba’ya bir son verilememiş olsaydı insan nüfusu ciddi bir tehlike altına girerdi. Dediğin gibi, binlerce canı sıkılan iblisin geriye kalan bir avuç insanla eğlenip onlarla uğraştığını düşünebiliyor musun? Üstelik böyle bir durumda tüm o ruhların reenkame olmayı seçebilmesi için nüfusun belli bir yaş oranını tutturması gerekecekti.”

“Bekle bir dakika. Reenkame olmak mı dedin?” Noah tek bir yaşam hakkına sahip olmaktan ziyade birçok kereler dünyaya gelmenin çok daha mantıklı olduğunu düşünmüştü hep. Ancak düşüncesinin böyle doğaüstü bir yaratık tarafından doğrulandığını duymak aklına bir sürü som getirmişti.

“Evet. Tanrı’ya, Lucifer’e, Cennet’e ve Cehennem’e inanan insanlar genellikle reenkamasyona inanmazlar. Ancak gerçekler birçok dinin bizlere dayattığından çok daha farklıdır. Hiçbir örgütlü dinin dogmaları tam anlamıyla doğru değildir ve ne yazık ki bazı dinler her şeyleriyle en temelden yanlıştır.”

Noah derin derin iç çekti. “Vay canına, bütün o yanlış bilgilere inanırsak vücut bulup dünyaya gelmemizin hiçbir anlamı kalmıyor yani desene.”

Jezebeth omuzlarını silkti ve dudak büktü. “Bütün bunlara inanılmasının sağlanması için sadece bir boyutu. Her insan re-enkame olduğunun bilgisini zihninin derinliklerinde taşır. Ancak korkuları sebebiyle bu bilgi hiçbir zaman su yüzüne çıkamaz. Dinler de insanları örgütleyebilmek için bu korku ögesini kullanırlar. İnsanlar bu dünyaya öğrenmek ve gelişmek için gelirler, ancak nefret, korku ve bağınazlıkla çevrelendikleri için bu amaçlarını gerçekleştiremezler.” Jez güldü ve sözlerine devam etti. “Bir de bizim insanları yoldan çıkardığımızı söylerler. Tüm bu dönen dolapların yanında erkek ve dişi şeytanlar bayağı bir masum kalıyorlar oysa ki.”

Noah, tüm bu bilgileri sindirebilmesi için daha çok zamana ihtiyacı olduğunu fark edince bu konuyu kapattı. “Peki, nasıl durdurdunuz SemiazasT?”

“Uzun hikâye. Ancak kısaca anlatmak gerekirse Lilith Semiazas’ın planlarından haberdar olur olmaz

bizi Lucifer'in yanma gönderdi. Belirli bir hiyerarşi söz konusu olduğu için Lilith'in iblislere doğrudan karşı gelme gibi bir hakkı yoktu. Bu yüzden dördümüzü SemiazasT şikâyet etmek üzere Lucifer'in yanma göndermek zorundaydı.”

“Bir saniye, sen LuciferTe tanıştın mı yani?” O kadar tedirgindi ki parmaklarıyla direksiyonu sıkı sıkı kavramıştı. “Yüz yüze mi?”

Jezebeth başını evet anlamında salladı. “Ve bir daha da onu görmek istemem, ancak çok bir seçeneğim yok gibi görünüyor. Eğer Lucifer'e bizi koruması için başvurmadan önce Semiazas bizi bulmayı başarırsa çok kötü bir sonla karşılaşabiliriz. Dayanılmaz acılar çekerek ölmeyi bile bu sona tercih ederim.”

Yani tıpkı insanların dünyasında olduğu gibi işçi arılar toplumun iyiliği için feda ediliyorlardı. Kulağa evrensel bir gerçek gibi geliyordu bu. “Tamam, ama bir şeyi sormadan geçemeyeceğim. Neden başını evet anlamında sallarken sadece bir kere aşağı indiriyorsun?”

Jezebeth'in şaşkınlığı soğukkanlı yüz hatlarından okunabiliyordu şimdi. Dudaklarını büzüp Noah'ya cevap verdi. “Doğrusunu söylemek gerekirse şimdiye kadar bunu hiç düşünmemiştim. Ancak bildiğim kadarıyla tüm erkek ve dişi şeytanlar bir kez başlarını sallarlar, tıpkı Lilith'in yaptığı gibi... Ne de olsa o bizim kraliçemiz.”

Noah kıkırdadı. “Evet, ben de öyle duymuştum.”

Kamyonetin altındaki yer bir anda sallanmaya başladı. Noah kamyoneti sabit tutmaya çalıştıkça yol sallanıyor ve sarsılıyor, adeta onları üzerinden atmaya çalışıyordu. Önlerindeki yolun orta yerinde devasa havai fişekleri andıran bir çeşit alev topu vardı. En sonunda dans eden dumanların içinden büyük ve gri renkli lamba cinlerini andıran bir şekil çıktı.

Bu şekil elini kaportanın üzerine koyar koymaz kamyonet durdu, motor çalışmayı bıraktı.

Noah bir anda öne doğru savrulunca ani duruş yüzünden neredeyse boynunun kopacağını sandı. Neyse ki emniyet kemeri takılıydı. Jezebeth'in iyi olduğundan emin olmak için elini uzattı ve kadının elini sıkıca kavradı.

Jez sırt çantasını kaptığı gibi Noah'nın eline tutuşturdu. Sonra da büyük bir panikle emniyet kemerini çözmeye çalıştı.

“Merhaba küçük dişi şeytan.” Bu her yerden ve hiçbir yerden geliyormuş hissi uyandıran ses Noah'nın tüylerini diken diken etti. Jez ise olduğu yerde donup kalmıştı.

“Kahretsin.” Jezebeth'in kısık sesini zar zor duyabilmişti Noah. Ona cevap veremedi, elinden gelen tek şey başını sallayarak onunla aynı hisleri paylaştığını göstermek oldu.

Uriel evinin giriş salonunda cisimlenir cisimlenmez diğer Başmeleklerin varlığını hemen yanı başında hissetti. Gabriel, Raphael ve Michael...

Michael'i neredeyse beş yüz yıldır görmüyordu.

Başmeleklerin lideri konumundaki Michael sadece kötü bir olay olduğunda katılıyordu diğerlerine. Bu da Raphael'in onu çağırdığı ve işlerin çok daha kötüye gideceği anlamına geliyordu.

“Harika. Ne kadar eğlenceli bir gün,” diye söylendi. Sonra holü ve geniş mutfağı geçip üç Başmeleğin oturdukları terasa vardı. Ahşaptan yapılmış teras katı, Uriel evini her nereye taşırırsa taşısın şırıl şırıl akan bir şelaleye ve yemyeşil bahçelere bakıyordu.

Terasa girip kapıyı arkasından kapatınca Michael dalga geçercesine bardağını havaya kaldırdı.

“Uriel. Gel de bize katıl. Senin şarabından içiyoruz. Sen de içebilirsin doğal olarak.”

Michael hâlâ aynı görünüyordu, ancak Uriel buna hiç şaşır-mamıştı. Birçok Başmelek bir insan biçimini seçip ömrünün sonuna kadar bu şekilde kalırdı. Ancak Başmelekler hangi biçimde olurlarsa olsunlar birbirlerini tanıyabilirlerdi. Michael bir seksenlik UrieTden üç-beş santim daha uzundu. Koyu tenliydi, UrieTin gördüğü en etkileyici yeşil gözlere sahipti. Bu karışım birçokları için tuhaf ve korkutucu gelebilirdi. Uriel de Michael'in bu görün-

tüyü seçmesinin nedenlerinden birinin bu olduğunu düşünüyordu zaten.

Gabriel'den bir bardak içki alıp başıyla Raphael'i selamladı. “Hoş geldin Michael. Görüşmeyeli uzun zaman oldu.”

Michael şarabından bir yudum aldı, bardağını bir kenara bırakıp yüzünü Uriel'e döndü. “Evet, uzun zaman oldu. Bu da demektir ki beladan uzak durmayı başarabilmişsin.” Michael gülümseyince bembeyaz parlak dişleri açığa çıktı. Uriel, Raphael ve Gabriel'in arasında bir yere oturdu. Michael'in tam karşısındaydı şimdi. “Bulduğum şey için mi buradasın yoksa başka bir şeyler mi dönüyor?”

“Her zamanki gibi ara sıra böyle şeyler olabilir diyelim.” Upuzun bacaklarını gerdi ve bir ayağını diğerinin üstüne attı. Parmaklarını da göğsünde birleştirmişti. Uriel Michael’in ne olursa olsun bu sakin tavrını korumasına hep imrenmişti. Mahşer günü geldiğinde bile Michael’in savaş arasında durup şarabını yudumlayacağını, hiç acele etmeden yemeğini yiyeceğini düşünüyordu.

Raphael boğazını temizleyip konuştu. “Onu çağırمام sorun olmamıştır umarım Uriel.” Yüzünü Michael’e dönerek bardağını kaldırdı. “Gabriel bana olup bitenleri anlattığında toplanmamız gerektiğini düşündüm. Michael zaten işlemleri hızlandırmış durumda. Şu saatten sonra ne yapacağımıza karar vermek için senin gelmeni bekliyorduk.”

Uriel kaşlarını çattı ve bardağını Michael’in yanındaki masaya koydu. “Gabriel neler anlattı? Ne kaçırdım?”

Gabriel Uriel’i o yokken olanlardan haberdar etti. Semiazas’la konuşmasını ve Raphael’in Michael’in kılıcıyla yaralandığına dair Semiazas’ın gördüğü imgeyi anlattı. Sonra da Semiazas’ın başka bir imge gördüğünü ve burada Lilith’in dişi şeytanlarından birinin kılıcın kabzasını tuttuğunu ekledi.

Uriel duyduklarına inanamıyordu. Gabriel sözlerini bitirdiğinden doğruldu ve onun ellerini tuttu. “Onunla görüştüğüne inanamıyorum. Onca şeyden sonra Semiazas’ın aramıza geri döneceğine inanmıyorsun değil mi?”

Gabriel içini çekip Uriel’in elini bıraktı, sonra sandalyesinde arkaya yaslandı. “Evet, bunu ummuştum zamanında. Ama Semiazas’ın tek istediği beni kullanarak istediklerini elde etmektir. Şimdi de dört dişi şeytanın ölmesini her şeyden çok istiyor. Ancak nedenini bilemiyorum.”

“intikamın yeterli bir sebep olmadığını mı düşünüyorsun?” diye sordu sakince Michael. Uriel onun Başmeleklerden sakladığı bir şeyler olduğunu hissedebiliyordu. Bu tam da Michael’e göre bir davranıştı zaten.

“Hayır.” Gabriel düşüncelerini söze dökmek için çaba sarf ederken dudağını ısırıldı. “Beni yanlış anlama. Onun tek istediği intikamdır. Ancak hapsedilmesinin aslında dört dişi şeytanın değil de Lilith’in marifeti olduğunu da bilir. Pek çok şey olabilir ama aptal değildir Semiazas.”

“Bu dört dişi şeytanı bu kadar özel kılan nedir o halde?” Uriel soruyu sormadan hemen önce Raphael’e, sonra da Gabriel’e baktı. Michael’den bu konu hakkında biraz bilgi alabilmeyi umuyordu. Michael gülümsedi. “Kim bilir nedir? Sana tek söyleyebileceğim kılıcımın her zaman olduğu gibi evimde güvende olduğu, Raphael’den şiş kebab yapılması gibi bir isteğim de henüz yok.” Raphael’e göz kırptı. “Sadece beni kızdırmaması gerekiyor, o kadar.”

Uriel içinde büyüyen öfkeye engel olamayınca yumruğunu sertçe masaya vurdu ve bardakları devirdi. “Kahretsin Michael. Biz insan değiliz. Ağzındaki baklayı çıkar artık. Bizim de neler olup bittiğini bilmeye hakkımız var.”

Michael’in gülümsemesi bir anda silindi yüzünden, ancak sakinliğini korumayı başardı. “Bilmemeniz gereken şeyler var. Aksi halde bazı sonuçlar gereksiz yere değişebilir.” Michael derin bir nefes aldı

ve Başmeleklerin gözlerine teker teker baktı. “Bu konuda etkili olacağına inandığım bazı şeyler var. Ancak bana inanmanız gerekiyor. Bazen bilgi cehaletten daha ağır bir yük olabilir. Benim görevimin bir kısmını da diğerlerini korumak oluşturuyor, yani hepinizi. Ancak bazı şeyleri bilmeniz faydadan çok zarar getirebilir.”

Uriel bir an için adamın yeşil gözlerinde acı ve keder izleri görür gibi oldu. Sonra kendini zorlayıp gülümsedi Michael. “Şu anda tek söyleyebileceğim şu andan itibaren o dört dişi şeytanın yoluna çıkmamamız, onların işlerine karışmamamız gerektiği.”

Raphael homurdandı. “Nasıl yani? Bize emir mi veriyorsun sen?”

Michael omuz silkti. “Hayır.”

Başmelekler Michael’den daha detaylı bilgi alabilmek için beklerlerken bir sessizlik oldu. Michael daha fazla konuşmayınca Uriel sinirden dişlerini sıktı.

Başmeleğin böyle gizemli davranmasının arkasındaki mantığı anlayabiliyordu. Ancak yine de öfkelenmekten kendini alamıyordu. İçini çekti, Jezebeth’e ve Noah’ya evine giriş yolunu söylediği için çok memnundu. Michael şu andan sonra müdahale edilmemesi gerektiğini söylemişti. Yani Uriel hiçbir kuralı çiğ-nememişti.

Uriel başını kaldırıncaya bakışları Michael’inkilerle buluştu. Derin, yeşil bakışlar gözlerini yakıyordu. Sanki Başmelek bir şekilde Uriel ile iletişim kurmaya çalışıyordu. Ancak Uriel Michael’in kendisine tam olarak ne söylemeye çalıştığını kesti-remiyordu. Tam soracaktı ki Michael bakışlarını kaçırdı. Zarif, bezmiş bir ifadeye büründü yine. “Şimdi diğer defterleri de en kısa zamanda bulup yok etmemiz icap ediyor. Lucifer bile bu konuda bizimle hemfikir.”

Michael Lucifer ile konuştuğunu bu şekilde itiraf edince Uriel kaşlarını çattı. Bu hepsinin şüphelendiği bir şeydi. Şimdi ise bu şüpheleri doğrulanmıştı. Tüm o yaşananlardan önce MichaelTe Lucifer çok yakın arkadaşlardı. Birçokları aralarındaki ilişkinin sürüp sürmediğini merak ediyordu.

Uriel diğerlerine şöyle bir göz atınca Gabriel ve Raphael’in de en az kendisi kadar şaşkın göründüklerini fark etti.

Uriel Michael’e bakmak için başını çevirdiğinde ise Başmelek çoktan gitmişti.

Jez dev gri cine bakıp içini çekti. “İnanamıyorum. Yine mi sen?”

“Onu tanıyor musun?” Noah onu rahatlatmak istercesine kadının elini sıktı. Ancak belli ki Jez hiçbir şey hissedemeyecek durumdaydı. Cinleri anlamak çok zordu, üstelik Jez yüzyıllardır hiçbir cinle karşılaşmamıştı.

Cin gülünce Jez onun kahkahasını zihninin derinliklerinden duydu. Cin belli ki onunla iletişim kurmaya çalışıyordu. “Beni hatırlamana çok sevindim ufaklık. Bu yanındaki insan da kim?”

Noah koltuğunda rahatsız rahatsız kıpırdandı. Jez bakışlarıyla durumun kontrolünü ele alıncaya kadar sessiz kalması konusunda uyardıya çalışıyordu onu. “Rehberim. Ayrıca beni Lilith’in yanına götürmekle görevli.”

Çin’e fark ettirmemeye çalışarak Noah’nm cep telefonunu koltuktan aldı ve tek eliyle mesaj kısmına “Güven bana” yazdı, sonra telefonu Noah’nm görmesi için koltuğa geri bıraktı. Planının işe yarayacağını umuyordu.

Cin gülümseyince dumanlı yüzünde bir çeşit gölge oluştu sanki. “Evet, duydum. Semiasas bunun olmamasını sağlamaya çalışıyor anlaşılabilir. Enerjini tanıyıp da buraya geldiğim için gerçekten de çok şanslıyım.”

“Ne istiyorsun?” Zihninde bu konuşmayı yaparken nefesini tuttu Jezebeth, Çin’in neyin peşinde olduğunu anlamaya çalışıyordu.

“Her zaman istediğimi Jezebeth.” Jezebeth’in zihninde duyduğu bu ses yumuşak bir fısıltıya dönüşmüştü şimdi. Cin bir kedi gibi kontrol alanını belirlemeye çalışıyordu adeta. “Seni.”

Jezebeth içini çekti, Çin’in onun ne kadar sinirli olduğunu anlamayacağını umuyordu. Bu cinden yüzyıllardır uzak durmaya çalışıyordu Jez. Ancak ne yazık ki daha fazla kaçamayacaktı.

“Koşulların neler?”

“Jezebeth,” diye fısıldadı Noah. “Düşündüğüm şeyi...”

Jez sabırsız bir hareketle Noah’nın sözünü keserek eliyle cep telefonunu işaret etti. Onları hemen oracıkta öldürecek milyonlarca yaratığa rastlayabilirlerdi. Ancak Çin’den kurtulmaları ve vaktinde Yuma’ya varmaları hâlâ mümkündü.

Noah cep telefonunun ekranına bakıp sesini kesti. Ancak yine de mutlu görünmüyordu.

Cinin geniş gövdesi dalgalanınca Jez onun ne kadar istekli olduğunu anlamış oldu. “Seninle bir gün geçirmek istiyorum, ancak cin biçimine bürünmen gerekecek.”

“Bir günüm yok.” Kollarını göğsünde birleştirdi ve Çin’e dik dik baktı. “Bir saat.”

Cin uzun zamandır beklediği bir oyuncuğa en sonunda kavuşan bir çocuk gibi sırıttı.

Cin kafayı ona takmıştı, çünkü Jez biçim değiştirebilen tek dişi şeytandı. Biçim değiştirebilen diğer türlerin ise Çin’le işi olmazdı. Savaşçı olmak için bir staj niteliğindeki görevini tamamlayana kadar ise diğer cinler onun yakınına bile yaklaşmazdı. Cinler güce ve bireysel başarıya önem verirdi. Binlerce yıl boyunca yalnız yaşamanın karakterlerini geliştirmeye ne gibi bir yararı olacağını da kestiremiyordu Jez. Ancak dişi şeytanların da bu tarz inanışları olmaması mutlu ediyordu onu. Çin’e gelince, eğer görevini tek başına tamamlayamazsa diğer rütbelere yükselebilmesi söz konusu bile olamazdı.

Esen rüzgârla birlikte Çin’in gövdesi dalgalandı. “On iki saat.”

“İki saat.” diyerek omuz silkti Jez. “Fazla vaktim yok.”

“Benim sorunum değil. Yıllardır beni geri çeviriyorsun. Hem de sırf benden enerji alamayacağın için. Bu hiç de işine gelmiyor. Şimdi benim sana karşı kullanabileceğim bir şey var elimde. Bu sana pahalıya mal olacak.”

Jez onu birkaç kez geri çevirişini anımsadı. Üstelik bazen çok kaba bir biçimde yapmıştı bunu. Bu davranışları yüzünden gün gelip de zarar görmemeyi ümit etmişti. Cin onu hep acil bir durum söz konusu olduğunda buluyordu. “Eğer beni öldürürsen,

Semiasas da sözünü tutup ödülünü sana teslim ederse bir yedi bin yıl daha burada kalacaksın demektir. Yalnız başına ve görevinin başında geçireceğin tam yedi bin yıl...”

Cin kaşlarını çattı. Jez kendini bir anda çok suçlu hissetti. Tam bin yılı kendi türünden ayrı geçirmenin nasıl bir his olduğunu hayal bile edemiyordu. Sadece insanlarla ve sürekli tepesinde biten doğaüstü yaratıklarla vakit geçirmek zorunda olmak korkunç bir his olmalıydı. Ancak ne yazık ki Çin’in yapmak zorunda olduğu şey buydu.

“Üç saat. Bu bile Lilith’in yanma geri dönmeme engel olabilir. Eğer bunu başaramazsam yine yedi bin yıl boyunca yalnızlığa mahkûm olacaksın.”

Çin’in dudakları ince bir çizgi halini almıştı şimdi. “Dört saat. Daha azını kabul edemem Jezebeth.”

Jez kuşkulu bir şekilde Çin’e baktı. “Ve sonrasında gitmemize izin vereceksin, bizi gördüğünü bile unutacaksın. Anlaştık mı?” Cin başını evet anlamında bir kez salladı. Noah gözlerini devirdi ve sinirli bir şekilde burnundan soludu. “O da mı başını bir kez sallıyor?” Jezebeth’e döndü. “Jezebeth, bunu yapmak zorunda değilsin. Başka bir yolunu bulabiliriz.”

Jez Noah’yı duymazdan geldi, tüm dikkatini Çin’e vermişti. “Noah bütün bu olanlar sırasında güvenli bir yerde kalacak.”

Cin başım bir kez sallayarak onayladı yine. Noah midesi feci şekilde bulanıyormuş gibi yüzünü buruşturmuştu. Ancak Jez bunun sebebinin Çin’in baş sallamasından mı, yoksa Jez’in onu görmezden geliyor olmasından mı kaynaklandığını tam olarak bilemiyordu.

“Onu en iyi şekilde koruyacağım. Dört saat boyunca hiçbir şey ona zarar veremeyecek.” Cin dalgalanan gövdesiyle daha da yaklaştı Jez’e. “Ancak sonrasında, yani benim alanımdan çıktığınızda sizi koruyabileceğime dair söz veremem.”

Jez, Noah’nın karşı çıkacağını sezip onu elinin bir hareketiyle susturarak: “Öyle olsun,” dedi. “Koşullarımı kabul ediyorum.” “Jeze...”

Jez dünyanın bulanıklaştığını hissediyordu, Noah’nın sözlerinin geri kalanını duyamamıştı. Sonra gözlerini yeniden odaklamayı başardı. Jez Cin metoduyla buharlaştıktan sonra bir süre vücudundaki moleküllerin kendi kendilerini onarmasını bekledi. İlk kez yaptığı bu işlem tüylerini ürpertmişti. Bunu bir daha tekrarlama zorunda kalmamayı tüm kalbiyle diledi.

Jez'in gözleri yavaş yavaş loş ışığa alıştı. Neredeyse karanlık bir mağarada sert ve soğuk bir zeminde oturuyordu. Gece görüşü mükemmeldi. Bu yüzden vücudunun hâlâ yolculuğun etkisinden kurtulamamış olmasından şüphelendi. Mağaranın duvarları kırmızıya çalan kahverengindeydi. Keskin bir gübre kokusu doldurmuştu havayı.

Noah hemen arkasında homurdandı. İkisinin parmakları hâlâ birbirine kenetlenmiş vaziyetteydi. "İşte cinler böyle seyahat ederler insan."

Noah, "Noah. Benim adım Noah" diye haykırarak oturmak için kendini zorladı. Cisimlenirlerken sıkı sıkıya tutunduğu sırt çantasını ayağının altına bıraktı.

Mağaranın soğuşuna karşın Noah'nın elini sıktığında içi ısındı Jezebeth'in. Gülümsedi.

Tüm yaşamı boyunca doğaüstü bir varlık olmuştu Jez. Şeytan, fahişe ve daha bir sürü kötü söz işitmek zorunda kalmıştı. Noah bir insan olmasına ve dolayısıyla doğaüstü bir varlık olmamasına karşın kendisini savunmayı biliyordu. Ona kendi adıyla değil de türünün ismiyle seslenildiğinde çok sinirleniyordu. Bu açıdan Jezebeth'e kız kardeşlerinden birini anımsatıyordu Noah.

"Bu da çok küstahmış Jezebeth. İstersen ona haddini bildirebilirim."

"Bize güvenliğimizi sağlamak konusunda söz vermiştin." diye hatırlattı Jezebeth. Çin'in yüz ifadesi bir anda değişmişti, somurtuyor gibiydi. "Ona zarar vermeyecektim zaten Jezebeth. Sadece birazcık oynayacaktım. Bazen burası çok sıkıcı ve yalnız bir yer olabiliyor da."

"Ben buradayım." Noah zorlanarak da olsa ayağa kalkıp Jezebeth'in de kalkmasına yardım etti.

"Benden bahsederken

üçüncü şahıs kullanmanıza gerek yok."

Noah onu biraz daha yakma çekince Jez gülümsedi, belli ki Noah Jez'i koruması gerektiğini düşünüyordu. Jez Noah'nın onun hâlâ bir erkek vücudunda olduğunu fark edip etmediğini merak etti. Noah'nın kollarından kendini kurtardı ve ellerini adamın göğsüne koydu. Onun cinler hakkında ne kadar bilgisi olduğundan emin olamıyordu. "Onunla bir anlaşma yaptım."

Noah içini çekti, başım aşağı yukarı salladı. "Cinlerle yapılan anlaşmaları bozmanın cezası ölüm olduğu için bunu yapmak gerektiğini biliyorum." Jez'in tam arkasında duran dev gibi cine baktı. "Sana güveniyorum. Ancak bu durumun hoşuma gittiğini de söyleyemeyeceğim."

Jezebeth gülümsedi, eğildi ve adamın dudaklarına bir öpücük kondurdu.

Noah bir tepki veremedi Jez geri çekildi ve yüzünü Çin'e döndü. "Hazırım." Tam önünde duran büyük ve gri biçime verdi tüm dikkatini. Saniyeler sonra her biçim değiştirdiğinde hissettiği karıncalanma hissini duydu yine.

Jez vücudunun son şeklini alıp katılaşması için biraz bekledi. Ancak sonra bir cine dönüştüğü için bunun olmayacağını hatırlattı kendine. Vücudunun zilyon tane küçük parçacıktan oluştuğunu, tüm moleküllerinin durmaksızın birbirlerine çarptığını duyabiliyordu. Ancak bu parçacıklar her nasılsa

bir arada durup bir biçim oluşturmayı başarabiliyorlardı.

“Vay canına!” Noah bir adım geriledi. Jez aşağıda duran Noah’ya baktı ve eski biçimine göre şimdiki boyutunun ne kadar büyük olduğunu fark etti.

“Sorun yok Noah.”

Noah ellerini kulaklarına bastırdı, yüzünü buruşturup yere eğildi. “Bağırma kes!”

Jezebeth sesini alçalttı. “Özür dilerim.”

Noah tek gözünü açıp yukarı baktı. Sonra doğruldu ve Jezebeth’in yüzüne baktı. “Daha iyi. Sen iyi misin?”

Jez gülümseyerek başını bir kez salladı “Teşekkürler. Dört saat sonra görüşürüz.”

Noah kaşlarını çattı, sinirden çenesi kilitlenmişti. Ancak bir şey demedi, başını tamam anlamında salladı.

Jez Çin’e döndü ve sordu. “Nasıl yapıyoruz? Cinler tam olarak hazır olmadıkları sürece sevişmezlerdi. Noah’nın korktuğunun aksine Çin’in Jez’den istediği böyle bir şey değildi. “Sadece rahatla, seni incitmeyeceğime dair verdiğim sözü tutacağıma inan.”

Jez kıkırdamamak için kendini zor tuttu. Jez bu sözleri geçen yıllar içinde değişik değişik biçimlerde sayısız kere duymuştu herhalde.

Cin uçarak Jez’in yanına geldi, soyut biçimlerinin bir kısmı neredeyse birbirine geçmişti şimdi. Çin’in molekülleri Jez’inkilerin arasına girip onları tek tek ayırıyordu. Jez molekülleri Cin’inkilerle birleşmek üzere ayrılınca bir an için paniğe kapıldı. Ancak daha sonrasında korkusunu yendi, rahatlamayı başardı ve moleküller tam olarak birleşinceye kadar bekledi.

Bu işlem bitince iki uçan figür yavaşça yere inip duman kütleleri halinde yerde yeniden buluştular.

Cin derin derin nefes aldı ve Jez’e sarıldı. Biraz olsun rahatlamaya çalıştı. Cinlerin tam olarak gelişene kadar sevişmeleri yasaktı. Jezebeth bunun çok zalimce olduğunu ve hiç de adil olmadığını düşünüyordu. Ancak cinlerin bu kadar kinci, zalim olmalarına neden olan da buydu galiba. Üstelik bu özelliklerini bir çeşit güç belirtisi olarak gördükleri de apaçık ortadaydı.

Jez cinlerin birleşik haldeyken birbirlerinin zihnini okuyabildiklerini duymuştu. Bir şansını deneyince enerjisinin kolayca Çin’in zihnine ulaştığını gördü. Ancak orada tek bulduğu huzurlu bir bilinçsizlik oldu.

Lanet olası Cin uyuyakalmıştı!

Jez başını iki yana salladı ve gülümsedi. Bir çeşit memnuniyet hissi içini kaplayıp göz kapaklarını ağırlaştırdı. Kendini yorgun hissediyordu. Aklını toparlamaya çalıştı.

“Jezebeth?”

Noah’nm yumuşak ses tonu kadını kendine getirdi. Jez aşağıya bakınca Noah’nın yakışıklı yüzünde kaygılı ve gergin bir ifadeyle yukarı baktığını gördü.

“Buradayım.”

“Neler oluyor?”

“O çocuk bir cin. Onlar kendilerini bu şekilde rahatlatırlar. Belli bir olgunluğa erişebilmeleri için belirli bir noktada yalnız başlarına bin yıl geçirmeleri gerekir. Bu cin de sadece biraz rahatlamak ve birine sarılmak istemiş.”

Noah’nm yüz ifadesi ne kadar şaşkın olduğunu açığa çıkarıyordu. “Yani, sevişmek istemiyor mu?”

Jezebeth başını hayır anlamında salladı. “Hayır. Sadece bu kadar. Bak, uyuyakaldı.”

Noah derin bir nefes aldı, hafifçe gülümsedi. “Beni gerçekten korkuttun. İyi olduğuna çok sevindim. Ayrıca seni başka biriyle sevişirken izlemek zorunda kalmadığım için de çok memnunum.”

Noah söylediklerinin farkına varır varmaz kaskatı kesildi. “Yani seni sevişirken izlemek zorunda kalmak tuhaf olurdu demek istiyorum. Yani, anlıyorsun değil mi?” Noah omuz silkti, Jez’in bakışlarına karşılık vermedi ve ellerini saçlarında gezdirdi.

“İşin bittiğinde haber ver. Şurada kestiriyor olacağım.”

“Noah,” Noah arkasını dönüp baktığında Jez’in gülümsediğini gördü. “Bizim üzerimize uzanabilirsin. Cinlerin vücutları çok rahattır. Üstelik sert zeminde de yatmamış olursun.”

“Uyanmaz, değil mi?” Noah’nın yüzünde şüpheli bir ifade vardı. Birbirine geçmiş bu cin formuna yaklaştı ve elini bir şiltenin yumuşaklığını test edermiş gibi cinlerin üzerinde gezdirdi.

Jez sıırıttı. “Korkma, canımız yanmaz. Moleküller ağırlığını karşılamak için yer değiştirecektir.

Noah dikkatle üzerlerine tırmandı. Sonra rahatça arkasına yaslandı. Jez, adamın varlığını bacağının yakınlarında bir yerde hissediyordu. “Vay canına. İçerisinde gaz halinde bir cin bulunmasa harika bir yatak olabilirdi bu.” Noah güldü.

“Elindekiyle yetineceksin artık Noah. Bu arada ben de seni

başka biriyle sevişirken izlemekten rahatsızlık olurdum sanırım.”

Noah boğazından yüzüne doğru bir kızarıklık yayıldığı hissetti. Başını yukarı aşağı salladı, ancak dönüp Jezebeth’e bakamadı.

Jez bu tepkinin ne anlama geldiğini kestiremiyordu. Ancak Noah onu bir başkasıyla sevişirken izlemek zorunda kalsaydı bunun kendisi için de çok zor bir durum olacağını farkındaydı Jez.

“Lanet olsun Jezebeth. Biraz ağırdan al. O bir insan.” diye düşündü içinden.

İç sesi çok mantıklı konuşmuştu. Jez bu düşünceleri aklından çıkarıp dikkatini etrafını çevreleyen bu sıcacık ortama, üzerinde uyuyan Noah'nın ılık tenine ve bir anda bastırın uykuya vermeye çalıştı.

Uykuya dalmadan önce duyduğu son şey Noah'nın sesiydi. “İyi geceler Jezebeth.”

Noah uykudan uyanıp bilincini yeniden kazanınca ılık tenli çıplak bir kadın tarafından sarmalanmış olduğunu fark etti. Aşağı bakınca tamamen giyinik olduğunu gördü.

Derin bir nefes alınca Jezebeth'in o baştan çıkarıcı nar ve bal kokusu ciğerlerine doldu. Tam önünde uzanan bu bedenin Jezebeth'e ait olduğunu fark eder etmez bir anda tahrik oldu.

Kadının derin derin nefes alışını dinleyip içinde bir çeşit sıcaklık duydu. Noah bir süre böylece kalıp Jezebeth'e yakın olmanın keyfini yaşamaya karar verdi.

Jezebeth uyanık olduğu zamanlarda sürekli onun bir dişi şeytan olduğunun bilincinde oluyordu Noah. Ancak bu şekilde onu normal bir kadın olduğunu hayal etmek hiç de zor değildi. Sürprizlerle dolu, çok güzel ve çekici bir kadın... Noah onun yarandayken neler olabileceğini asla bilemiyordu. Jezebeth her an her şeyi yapabilecek türde biriydi.

Kadın uykusunda mırıldanıp daha rahat bir pozisyon alabilmek için kıpırdanınca Noah gülümsemekten kendini alamadı. Jezebeth kolunu kamına koydu, derin derin soludu. Noah'nın yüzüne değen yumuşak saçları ılık ipekleri andırıyordu. Adam yüzünü bu yumuşacık saçlara sürdü ve kadının kokusunu derin derin içine çekti.

Jezebeth'in bir dişi şeytan olması konusunda neden böyle yaygara yapıyordu ki? Birlikte olduğu kadınların bakire olup

olmadığına önem veren birisi değildi. Evet, Jezebeth'in birkaç bin yıldır sadece insanlarla değil, her çeşit yaratıkla sevişiyor olmasıydı asıl gururuna dokunan. Ancak Jezebeth eğer onlarla sevişmemiş olsaydı şimdiye ölmüş olurdu. Böyle bir durumda etik kuralları geçerliliğini yitirmez miydi?

Noah içini çekti ve ona bu kadar yakın olduğu bu son dakikaların tadını çıkardı. Jez'in rahatlık veren sıcaklığı aldığı her nefeste mutlu ediyordu onu.

Noah kendini gözlerini açmak ve geriye kalan son uyku kırıntılarını kovmak için zorladı.

En sonunda gözlerini açınca hâlâ Çin'in mağarasında olduklarını fark etti. Yumuşak bir şiltenin üzerinde uzanıyorlardı. Başlarının altında yastık yoktu, ancak şiltenin üzerine mor renkli saten bir kumaş serilmişti.

Çin'in gidip gitmediğinden ya da sözünü tutup tutmadığından emin değildi. Yani saldırıya açık olmaları muhtemeldi. Ancak kıpırdamak hiç içinden gelmiyordu Noah'nın. Jezebeth'i uyandırmayı da, birlikte geçirdikleri zamana bir son vermeyi de hiç mi hiç istemiyordu.

Orta yolu bulmaya karar verdi. Etrafına bakınıp tehlikeli bir durum olup olmadığını anlamaya

çalışacaktı. Ancak öncesinde kendine hâkim olamayıp Jezebeth'in sol omzuna bir öpücük kondurdu. Dudaklarının altındaki bu ten her ne kadar ipek gibi yumuşak ve baştan çıkarıcı olsa da kendini fazla oyalanmamak, yapması gerekeni yapmak için zorladı Noah.

Yavaşça doğrulup oturdu. Kolunu dikkatle Jezebeth'in altından çekti, kadını rahatsız etmemeye çalışıyordu.

Jezebeth yine mırıldanıp, bu sefer yüz üstü dönünce Noah hayatı boyunca gördüğü en güzel kalçalara, en pürüzsüz ve şekilli sırta bakakaldı. Kadın yanağını koluna yaslamıştı şimdi. Uzun, koyu renk saçları yüzüne dökülüyordu. Jez bu haliyle hayata dönmüş bir heykeli andırıyordu. Noah bir anda kadının vücudunun her köşesini öpmek için inanılmaz bir istek duydu.

Yumruklarını sıkarak bu isteğe karşı koymaya çalıştı. Kadının bunu isteyip istemeyeceğinden emin değildi. Üstelik kendisi de ne yapmak istediğine tam olarak karar verememişti henüz. Bir şeylere başlamadan önce Jez'in bir dişi şeytan olması konusunda yaşadığı çekincelere bir son vermesi gerekecekti.

Bacaklarını gerdi. Sonra ayağa kalktı ve etrafına bakındı. Yukarılardan bir yerden gelen ay ışığı mağaranın tozlu ve kırmızı duvarlarını hafifçe aydınlatıyordu. Tam ortada serili devasa boyutlardaki mor kadife şilte dışında mağaranın içi boş gibi görünüyordu. Jezebeth hâlâ şiltenin üzerinde mışıl mışıl uyuyordu.

Mağaranın diğer ucunda parlayan ışık Noah'ın dikkatini çekti. Jezebeth'in iyi olup olmadığını kontrol ettikten sonra bu ışığın kaynağını aramaya çıkacaktı. Jezebeth'in sırtı nefes alıp verdikçe yavaş yavaş inip kalkıyordu, bir eli çenesinin altındaydı. Yüzündeki çocuksu ifade Noah'ı gülümsetti.

Noah dikkatle ışığa doğru yürüdü. Etraftan gelebilecek bir tehlikeye karşı sürekli tetikteydi. "Keşke mağaraya girerken kamyonetteki araç gereçleri de yanımızda getirmek için Çin'den izin alsaydık." diye düşündü. Ne yazık ki bunun için çok geçti artık. Ancak Noah böyle bir durumla karşılaşmayı beklemiyordu elbette.

Sıra dışı bir şey var mı diye mağarayı gözleriyle taradı. Duvarın orada parıldayan ışık dışında her şey normal görünüyordu. Bu kasvetli karanlıkta ilerledikçe içinde bulunduğu mağara suyun üstünde kayan yağ hatırlattı Noah'ya. Tek fark burada suyun da yağın da adeta nemli havaya karışmış olmasıydı.

Noah elini uzatınca şekil bir anda parladı ve Çin'e dönüştü. Noah şok olmuş bir vaziyette geriye sıçradı ve kaygan zeminde dengesini korumaya çalıştı. Ancak bunu başaramayınca en az zarar göreceği pozisyonda, yani kalçası üstüne düşmeye çalıştı.

Noah hiç acı çekmeyince arkasına döndü ve Çin'in kuyruğuyla onu ayaklarından yakalayıp düşüşünü yumuşattığını gördü.

"Dikkatli ol insan. Jezebeth'e benim bölgemde sana zarar gelmeyeceği konusunda söz verdim."

Noah Çin'in bu arkadaş canlısı tavrına karşı ihtiyatlı davranmaya karar vererek ayağa kalktı. "Benim adım Noah, insan değil. Ayrıca teşekkürler." Eliyle Çin'in kuyruğuna işaret etti. "Senin adın ne bu arada?"

Cin sıcak bir şeye değmiş gibi kuyruğunu bir anda geri çekti. "Neden?"

"Çok açık değil mi?" dedi Noah. "Bana adıyla hitap edilmesini isterim, türüme verilen isimle değil. Senin de bunu isteyeceğini düşündüm."

Cin dalgalanan kollarını göğsünde birleştirip Noah'ya dik dik baktı. "Bir cinin gerçek ismini bilen kişi ona emir verebilir."

"Özür dilerim. Seni kontrol etmeye falan çalışmıyordum." Noah başka bir yol düşünmeye çalıştı. "Peki, sana takma bir isim versek nasıl olur? Bu şekilde senin üzerinde bir kontrolüm olamaz, değil mi?"

Cin dudaklarını büzdü ve şeffaf parmaklarını sakallarında gezdirdi.

"Hayır, sanırım sadece gerçek ismim sana bu tarz bir güç verebilir. Ne olabilir mesela bu takma isim?"

"Max nasıl? Hoş ve yaygın bir isim. Hatırlaması da kolay. Böylece sana sürekli Cin diye seslenmemiş oluruz hem."

"Max." Cin bu ismi farklı farklı ses tonlarında ve hızla o kadar çok kez tekrar etti ki Noah bir an için gaipten sesler duyduğunu sandı. En sonunda gülümsedi Cin. Daha doğrusu ağzının olduğu yerde genişçe bir delik açıldı, öyle ki Noah Çin'in arkasındaki duvarı rahatlıkla görebiliyordu. "Çok güzel. Bana Max diyebilirsin."

"Çok güzel." Noah başıyla onayladı Çin'i. "Peki Max. Bana ne zamandır uyuduğumuzu söyleyebilir misin? Uyandığımda Jezebeth ile ben arkadaki o şiltenin üzerindeydik."

Cin başını bir kez aşağı indirerek onaylayınca Noah bir şey dememek için kendini zor tuttu. Doğaüstü yaratıkların hiçbiri başını birden çok kez sallamayı bilmiyor muydu? Bu jestin onu neden bu kadar sinir ettiğini bilmiyordu Noah.

"Anlaştığımız gibi dört saat tamamlandığında Jezebeth hâlâ uyuyordu. Ben de bir şilte yarattım ve ikinizi onun üzerine yatırdım. Birkaç dakika içinde Jezebeth kendi biçimine geri döndü." Cin gururla doğrulunca boyu olduğundan da uzun göründü.

"Cinler sözlerini her zaman tutar. Ben de her ne kadar gitmenizi istemesem de zaman konusunda anlaşmamızı bozmadım."

Noah Jezebeth'in yanında uyanmanın nasıl bir his olduğunu artık bildiği için Çin'i çok iyi anlayabiliyordu. "Yanında en son ne zaman bir cin arkadaşın olmuştu?"

Max'in tüm vücudu dalgalanınca bu Noah'ya çekmeyen bir televizyon ekranını anımsattı. "Neredeyse

“üç bin yıl.” Alçak sesle konuşuyordu, sesinden ne kadar çok acı çektiğini anlamak hiç de zor değildi.

“Vay canına. Ben buna dayanamazdım herhalde. Sen benden çok daha güçlü bir yaratık olmalısın.”

“Savaşçı bir cin bin yıl boyunca kendi türünden ayrı kalmalıdır, ancak bu şekilde türüne faydalı olabilir.” Max bu sözleri sanki önceden ezberlemişçesine kolaylıkla ve hızlı hızlı söylüyordu.

Noah buna nasıl cevap vereceğini bilemiyordu, bu yüzden konuyu değiştirmeye karar verdi.

“Jezebeth’in tamamlamaya söz verdiği dört saat ne kadar zaman önce sona erdi?”

“Sekiz saat, on iki dakika ve kırk dört saniye önce.”

Çin’in böyle kesin bir cevap vermesi Noah’yı gülümsetti. Bu cin kitaplarından birinde kullanabileceği bir karakter olmaya çok uygundu. “İnsan türü için bir yazar ne demektir biliyor musun?” Max başını bir kez sallayınca Noah da onun yaptığını tekrarladı. “Dişi şeytanla birlikteyken onun zihninde görmüştüm. Diğerlerine korku salmak için hikâyeler yazıyormuşsun.”

Noah sırtıttı. Bu yaptığı işin çok tuhaf bir tasviriydi. Bunu kendi sloganı ya da imzası olarak belirleyebilirdi. “Onun gibi bir şey, evet. Senin gibi bir cinin kitaplarımdan birine çok uygun olacağını düşünüyorum. Ancak sorun şu ki türün üzerine detaylı bir araştırma yapmadım. Sana soracağım birkaç soruyu cevaplayabilir misin?”

Max’in hayalet gibi dudakları bir gülümsemeye kıvrıldı. Yere doğru eğildi, belli ki oturmaya çalışıyordu.

“Sana nasıl yardımcı olabilirim Noah?”

Jezebeth Çin’in sorduğu sorulara sessizce cevap veren Noah’nın sesiyle uyandı. O kadar samimi bir şekilde sohbet ediyorlardı ki Jez onların bir süredir konuştuklarını varsaydı.

“Peki, o cinlerin şişelerde hapis kalması hikâyeleri de neyin nesi? Gerçekte nedir bunun ardındaki gerçek?”

Cin yüksek sesle gülünce Jez rahatsız olup yüzünü buruşturdu. “Bu bir falcıyı kışkırtan bir cini kızdırmak için yazılmış bir hikâyeydi. Ne yazık ki hikâyeye tuttu ve bir mit oldu. Şimdi kimse bunun gerçek olmadığına inanmıyor.”

Noah güldü. “Gerçekten mi? Yazının gücünün en güzel örneği işte. Bunu da hikâyemde kullansam senin için sorun olur mu?”

Jezebeth doğrulunca altındaki yumuşak şilte da onunla birlikte toplandı. Noah ve Cin uzaktaki duvarın orada oturmuş fısıltıyla konuşuyorlardı. Ancak sesleri mağaranın yankısı ve Çin’le arasındaki bağlantı yüzünden Jez’in zihninde çınlıyordu.

Cin Noah’nın bu yorumuna güldü. Elini uzatıp sırtına bir şaplak atınca Noah az kalsın yere kapaklanacaktı. “Kesinlikle! Belki bu sayede gerçekleri açığa çıkarabiliriz, ha ne dersin Noah?”

“Biliyor musun Max, sen çok ilginç bir yaratıksın. Belki tüm bunlar bitince geri dönerim ve seninle uzun uzun sohbet ederiz.”

Jezebeth kaşlarını çattı, şaşkınlıktan donup kalmıştı.

Max mi? Noah nasıl olmuştu da Çin'in gerçek adını öğre-nebilmişti? Bundan daha da tuhafı savaşçı bir cinin adının Max olduğu görülmüş şey değildi.

“Bu çok hoşuma gider Noah. Ancak senden bir şey isteyeceğim. Biraz eğlenmek için sizi bir süre alıkoyduğum dışında kimseye bir şey söyleme. Sürgündeki cinler başka bir türle arkadaşlık kurmamalıdır.”

Jezebeth nefesini tuttu, Noah'nın Çin'in inançlarını sorgulayacağından korkmuştu. Bu da onun etik değerlerine hakaret etmesi anlamına gelirdi.

“Dert etme Max. Sen bizi yakaladın sadece.” Noah Çin'in ko-

lunu okşadı. Eli Çin'in şeffaf kolunun yarısına kadar geldiğinde ise gülüp geri çekildi. “Ne de olsa ikimiz de olaylara uyum sağlamamızla tanınıyoruz, değil mi?”

Jez zihninde yine o gürültülü kahkahayı duyunca yüzünü buruşturdu, sesler kesilene kadar bekledi.

“Jezebeth.”

Jez başını kaldırıp bakınca Noah'nın onu seyrettiğini gördü. Kadın adamın yağmur bulutu rengine çalan gri bakışlarını teninde hissetti.

Jezebeth içinde bulunduğu durumun farkına varınca göğüs uçları sertleşti. Bacaklarının arasının bir anda ıslandığını hissetti. Kendisi çırılçıplaktı, Noah ise tamamen giyinikti. Nedendir bilinmez bu aralarındaki gerginliği daha da artırıyordu.

Jez dikkatini yoğunlaştırdı, üzerine giyebileceği bir kot pantolon, rahat, pamuktan bir kazak ve o zamana kadar hissetmediği mağaranın soğğundan korunmak için ince bir süveter yarattı.

“Bana eşlik ettiğin için teşekkür ederim Noah. Ve sen Jezebeth, sözünü tuttuğun için sana da teşekkürler.”

Çin'in dişi şeytanların sözlerini tutmadıklarını ima etmeye falan çalışmadığını biliyordu Jez. Cin kendince ona sağladığı dört saatlik rahatlık için teşekkür ediyordu sadece. Jez gülümsedi. Çin'in sözleri Noah ile Jez'in arasındaki gerginliği biraz olsun azaltmıştı sanki. “Cinlerin böyle bir şeye neden ihtiyaç duyduklarını anlayabiliyorum. Ben de hayatım boyunca bu kadar rahatlatıcı bir şey yaşamamışımdır herhalde.”

Jez zihninde birisinin bilmiş bilmiş kıkırdadığını duydu. “Eğer yanılmıyorsam bizim vaktimiz dolduktan sonra Noah'yla geçirdiğiniz zaman da bir o kadar rahatlatıcı görünüyordu.

Çin'in bedeni dalgalandı, çok eğleniyor olmalıydı.

Noah boynundan yanaklarına kadar kızardığını hissetti. Ancak bunu sadece Jez görebilirdi, çünkü gece görüşü çok iyiydi.

Jezebeth geceleyin kendi biçimine döndüğünü de, Çin’le geçirdiği dört saatin bittiğini de hatırlamıyordu. Noah ile sarılıp uyduklarını da hatırlamadığını fark edince hayal kırıklığına uğradı. Çünkü bu büyük ihtimalle onun da hoşuna giderdi.

Noah boğazını temizleyerek konuştu. “Uyandığına sevindim. Sen hazır olduğunda Max bizi kamyonete geri götürebilir.”

“Etrafın güvenli olduğundan emin olmak için bölgeyi taramam gerekiyor. Sonra sizi geri götürürüm.”

“Cin ortadan kayboldu ve Jez’le Noah’yı yalnız bıraktı. Aralarındaki gerginlik su yüzüne çıkmıştı yine.

Aklına söyleyecek bir şey gelmeyince: “Ne kadar zamandır uyuyoruz?” diye sordu Jez.

Noah güldü. Ancak gergin bir gülüşü bu. “Ne yaparsan yap ama bu soruyu Max’e sorma. Çünkü saniyesi saniyesine cevap verecektir bu soruya. Bir cine dönüştüğünden beri yaklaşık on iki saat geçtiğini söyleyebilirim.”

Jez bacakları şiltenin üzerindeyken gerindi, sonra ayağa kalktı ve Noah’ya doğru yürüdü. “Max mi?”

Noah omuz silkti, dudaklarında bilmiş bir gülümseme vardı. “Bana kendi adını söyleyemezmiş. Çünkü o zaman onun üzerinde güç sahibi olurmuşum. O yüzden ona takma bir isim verdim.”

Jezebeth çok eğleniyor gibiydi. Noah kısa zaman içinde yakında güç kazanacak savaşçı bir cinle senli benli olmayı başarmıştı. “Ona Max adını mı verdin yani? Çok sevdim.” Kadının bakışları uzun bir süreliğine adamınkilere kilitlendi. Jez başını başka yöne çevirdi, konuyu değiştirmekten başka ne yapabileceğini bilemiyordu. “Bunu Max’le uzun zaman önce yapmalıydım. Ancak hep çok meşguldüm. O haklı. Ondan hiç enerji alamayacağım ve Lilith’in bana baştan çıkarmamı emrettiği yaratık sayısına onun bir katkısı olamayacağı için hep reddettim Çin’i. Şimdi çok bencilce geliyor bu yaptığım.”

Noah işaret parmağını çenesine koyup başını yukarı kaldırdı. Yine göz göze geldiler Jezebeth’le. Adamın koyu renk, gri bakışlarında küçük mavi noktacıklar vardı. Jez bu gözlere baktıkça kendini o bakışlarda kayboluyormuş gibi hissediyordu.

“Kendini böyle suçlama Jezebeth. Onun sana şimdi ihtiyacı vardı. Ve sen de buradaydın.” Noah gülümseyince Jez uzanıp adamın hafif kirli sakallı yüzünü okşamaktan kendini alıkoyamadı.

Noah Jez’in dokunuşunu hissedince donup kaldı. Parmakları hâlâ çenesindeydi. Hafifçe öne eğilip Jez’e yaklaştı. Kadının dudaklarına çok yakındı şimdi, ancak bir şey yapmadı ve bir süre bekledi. Ona geri çekilmesi için bir şans veriyor gibiydi.

Jezebeth beklentiyle nefesini tuttu, ateşinin yükseldiğini hissedebiliyordu.

Jez, ilk kez birinin onu öpmesini bu kadar çok istiyordu. Üstelik sadece enerji elde etmek değildi amacı bu sefer. Adamın öpüşünü hissetmek, tadım dudaklarında duymaktı asıl istediği. İçinde böyle bir istek oluşmasının tek sebebinin öpeceği kişinin Noah olmasından kaynaklandığını biliyordu.

Adamın dudakları sıcacık ve gergindi. Jez onun öpücüklerine karşılık verdi. Noah ağırdan alıyor, kadının dudaklarının tadını yavaş yavaş almaya çalışıyordu. Adamı onun sadece yüzüne ve dudaklarına dokunduğu halde Jez kendini daha önce hiç hissetmediği gibi sıkı sıkıya sarılmış gibi hissediyordu.

Jezebeth kontrolü tamamen Noah'ya bıraktı, sadece adamın öpüşlerine karşılık verdi. Bu yeni ve harika his mest etmişti onu. Kadının kolları yanma düşmüştü, şu saatten sonra onun isteklerine nasıl cevap vereceklerini bilemiyor gibiydiler.

Ona sonsuzluk gibi gelen bir süreden sonra Noah geri çekildi. Ancak yine de kadına çok yakındı. Öyle ki Jez, adamın ılık nefesinin dudaklarına çarptığını hissedebiliyordu.

Bir süre gözlerini açmadı. Bu yeni duyguya bir isim ve bir temel bulmaya çalışıyordu. Kesinlikle tahrik olmuştu Jez. Ancak bundan daha fazlasıydı hissettiği şey. Çok daha fazlası... Damarlarında ılık bir his duyuyordu. Tüm bunları hayal etmediğine emin olabilmek için gözlerini açtı.

Noah'nın gri bakışları kendininkileri bulunca gülümsedi. "Vay canına." Bu sözleri çok alçak sesle söylemişti. Noah rahat bir nefes alıp bir kez daha öptü kadını.

"Böldüğüm için özür dilerim, ancak bir sorunumuz var."

Jez Noah'nın öpüşünün etkisinden kurtulup gerçek dünyaya dönmeye çalıştı. "Sorun nedir Max?"

Cin somurttu. "Aracınızın yakınında iblisler konumlanmış."

"Kahretsin. Tüm malzemelerimiz de orada kaldı." Noah yüzünü buruşturdu ve uzaklara baktı. Bu, düşünmesine yardımcı oluyor gibiydi.

Jez başını yana yatırdı ve dikkatle Max'e baktı. "Bizi kamyonetin ne kadar uzağına bırakabilirsin?"

"Sekiz yüz beş kilometre altı yüz metre."

Jezebeth hayal kırıklığı içinde başını salladı. "Ve UrieTin evi Yunanistan'a taşmana kadar sadece bir günümüz var."

Noah elini onu rahatlatmak istermişçesine kadının omzuna koydu. "Bir yolunu bulacağız."

Lilith Uriel'in büyük ve tuğladan yapılmış üç katlı evine adımını attı, ancak ön kapıyı kapatma zahmetine katlanmadı. Bulması zor bu Başmeleği aramak için hızla yukarı kata çıktı. Giriş salonunu geçip UrieFin odasına dalınca onun tam da banyodan yeni çıkıyor olduğunu gördü.

Uriel çırılçıplak bir halde ayakta duruyor, mükemmel vücudunu sergiliyordu. Siyah bir havluyla uzun, rengârenk saçlarını kurulamakla meşguldü. Lilith istemeden de olsa adamın bu görüntüsü karşısında

derin derin soluk almak zorunda kaldı. Adamın bronk teni, geniş omuzları, pürüzsüz ve tıraşlı göğsü, şekilli kalçaları, kaslı bacakları ve de en önemlisi kocaman cinsel organı kadının nefesini kesmişti.

“Lilith.” Uriel bir an için şaşkınlıktan donup kaldı. Sonra havluyu silkeleyip kalçalarına sardı. Ancak havlu onun bir anda tahrik olduğu gerçeğini gizleyemiyordu. “Özür dilerim. Şimdiden enerjiye ihtiyacın olduğunu tahmin edemedim. Genelde ihtiyaçlarına karşı daha duyarlı davranırım.”

Lilith açık bir şekilde yalan olan bu sözler karşısında gülmek için kendini zor tuttu. Ancak adama dik dik bakmayı da ihmal etmedi. “Eğer bu dediğin doğru olsaydı bana hiçbir şey söylemeden öyle buharlaşıp yok olmazdın Uriel.”

Uriel başını indirdi, kadının gözlerinin içine bakamıyor gibiydi. “Çok acil bir işim vardı. Seni üzdüysem özür dilerim.”

“Sen kimi kandırıyorsun Uriel?” Uriel hareketsiz kalınca Li-lith ileri atılıp adama yaklaştı. “Lanet olsun. Bana baksana.”

Uriel gümüş renkli bakışlarını kadına çevirdi. Gözleriyle bir noktaya dalıp gitmişti, yüzü ifadesizdi.

“Bana defterde ne olduğunu söyle.”

Uriel o kadar uzun süre Lilith’e bakakaldı ki Lilith ondan bir cevap alamayacağını düşünmeye başladı. Uriel o yumuşak ses tonuyla konuştuğu zaman ise çok şaşırdı Lilith. “Bana güvenmeni istiyorum Lilith. Bir de sana anlatacaklarımı kimseye söylemeyeceğine dair bana söz vermelisin.”

Lilith geriledi ve Uriel’in siyah deri kanepesine oturdu. Ayakkabılarını çıkardı ve ayaklarını altına aldı. “Pekâlâ.” Uriel kaşlarını kaldırdığında ise ekledi. “İlişkimiz hakkındaki anlaşmazlığımıza rağmen sana her zaman güvendim Uriel. Sırlarını her zaman sakladım.”

Uriel gülümsedi, siyah ipekten bir bornozu dolabından çıkarıp üzerine geçirdi. Sonra kalçalarına sarılı havluyu çıkarıp yere attı. “Çok fazla sırrım varmış gibi konuşuyorsun.”

Kaşlarını kaldırma sırası Lilith’deydi. “Sırlarını bilmediğimi düşünüyor olabilirsin Uriel. Ancak benim türümün nasıl hayatta kaldığını unutmuş gibisin. Erkek ve dişi şeytanlar her türlü bilgiyi edinip beni de haberdar etme konusunda çok dikkatli.”

Uriel deri kanepeye doğru ilerledi. “Sanırım sadece kendi hayatınla ilgilendiğini düşünmekle biraz naif davranmışım Lilith. Seninle ilişkimiz tanışma hikâyemiz sayesinde sonsuza dek ilginç kalacak.” Yavaşça kanepenin diğer ucuna oturdu ve kolunu arkaya attı.

“Peki ya deftere ne olacak?” diye hatırlattı ona Lilith.

Uriel başını aşağı yukarı salladı. “O defterden üç tane daha olduğunu tahmin ediyoruz. Elimizdeki defterde Har mogiddö, yani mahşer günü kehanetleri yazılı.”

Lilith boğazının düğümlendiğini hissetti. “Sizce defter mahşer gününe karar verebilecek birinin mi? Yoksa onu yazan kişinin amacı sonun gelmesini hızlandırmak mı?”

“Her kimse onun mahşer gününe karar verebileceğini sanmıyoruz. Ancak Michael’e göre bu kişi büyük ihtimalle dünyanın sonunu getirmeye çalışıyor.”

“Lucifer mi?”

Uriel başını hayır anlamında salladı. “İnsanların uydurdukları hikâyeler aksini söylese de mahşer gününün gelmesi en çok onun zararına olur. Eğer ortada bir dünya olmazsa Tanrı’nın huzurundan kovulanların ve onların yordakçılarının eğleneceği bir yer de olmaz. Sen de takdir edersin ki onlar cennette pek hoş karşılanmıyorlar.”

Lilith yüzünü buruşturdu. Uriel az önce ona cennette hoş karşılanmadığını, üstelik cennette hoş karşılanmayanlar arasında bile yeri olmadığını hatırlatmıştı.

Uriel kocaman ılık elini uzattı ve Lilith’in dizine koydu. “Lilith, üzgünüm. Senin yanıdayken hep yanlış şeyler söylüyorum. Bu hep böyle oldu nedense.”

Lilith Cennet Bahçesi’nden kovulduğu zaman Uriel’in onu öldürmeyi reddettiğini ve ona ne kadar iyi davrandığını hatırladı. Uriel çok kibar ve mesafeliydi. Konuşurken Lilith’in gözünün içine bakabilmesi bile birkaç bin yılını almıştı. Üstelik koskoca bir Başmelekti Uriel, Tanrı için savaşanlardan biriydi. Bu anı hatırına gelince gülümsedi Lilith. “İnan bana zaman geçtikçe bu konuda daha iyi oldun.”

Uriel dudaklarını büktü ve hafifçe gülümsedi, ancak eğlendiğini gösteren tek işaret buydu. “Sana yazdığım mektupların insanlığın sonu ile kehanetlerin arasında ne aradığını sormadın bana.”

Lilith bu sözler üzerine neredeyse şaşkınlıktan küçük dilini yutacaktı. Korkuyla nefesini tuttu. Binlerce ihtimal geliyordu aklına, hepsi de birbirinden korkunçtu bu senaryoların. Lilith sonunda kısık bir sesle de olsa konuşabilmeyi başardı. “Söyle bana.”

“Görünüşe bakılırsa bu kehanetlerle dişi şeytanların bir ilgisi var. Diğer defterleri de bulmadan bundan asla emin olamayız, ancak şimdilik her şey Semiazas’ın yakalanmasına yardım eden

dört dişi şeytanın etrafında dönüyor gibi.”

Lilith şaşırılmayı, hatta korkmayı beklemişti. Ancak eninde sonunda Semiazas meselesinin yine önüne getirileceğini hep düşünmüştü zaten. İnsanüstü yaratıkların dünyası her zaman endişe verici tuzaklarla dolu olurdu. Hiçbir şey görüldüğü gibi çıkmayabilirdi. “Dördünü evlerine getirmek için elçiler ve rehberler gönderdim. Böylece Lucifer’den Semiazas’ı yeniden cezalandırmasını rica edebilirler.”

“Biliyorum. Herkes biliyor.”

Lilith kaşlarını çattı. Öfkelenmişti, çünkü koruma içgüdüleri bir anda devreye girmişti. “Kimsenin bilmemesi gerekiyordu. Onlara yardım ediyor gibi görünmemeliyim.” Lilith öfkeyle soludu ve gözlerini Uriel’e dikti. “Onlara yardım edebilir misin?”

Uriel’in yüzü ifadesiz kaldı. “Ama bu yasak. Yollarına çıkmamak konusunda uyarıldım. Ne olursa olsun dişi şeytanların kendi başlarının çaresine bakması gerekiyor. Aksi takdirde olması gerekenleri,

yani kaderi değiştirmiş oluruz.”

Erkek ve dişi Şeytanlar Lilith'in çocukları gibiydiler, ona enerjisini ve gücünü koruması konusunda yardımcı oluyorlardı. Yani bir bakıma Lilith'in bir parçası sayılırlardı. Onlardan birini kaybetmek bile Lilith'e fiziksel ve duygusal acı verirdi. Asıl olarak yaratılan dört dişi Şeytanı kaybetmek ise Lilith'in enerjisi saklama kapasitesini o kadar azaltırdı ki Őimdikinden çok daha sık Uriel'i görmeye gelmesi gerekirdi.

Lilith'in yüreği hayal kırıklığı, üzüntü, kayıp hissi ve keder doluydu, artık neredeyse dayanamayacak konuma gelmişti. Her hafta Uriel'i ziyaret etmek zorunda olması zaten yeterince kötüydü. Raphael ve Gabriel'le seviştiği günden sonra ise durumun daha da kötüye gideceğini biliyordu.

Uriel kadını kolları arasına alıp başını omzuna yaslayınca çok Şaşırdı Lilith.

Ağlamaya başladı, kendini Şimdiden biraz olsun rahatlamış hissediyordu.

“Her Şey yolunda nassah. Ben buradayım. Seni koruyacağıma söz verdim ve bu sözümü yerine getireceğim.” Uriel Lilith ağlayıp içini boşaltıncaya kadar alçak sesle bir Şeyler mırıldanıp kadının sırtını hafifçe okşadı.

En sonunda Lilith derin bir nefes aldı. Kendini çok zgn, çaresiz hissediyordu. Ağlamanın duruma bir faydası dokunmuyordu, kendini iyi hissetmesini bile sağlamıyordu bu. Tann'mn onu sadece Âdem ve Havva'yı yoldan çıkarması için yaratmış olması hiç adil gelmiyordu ona. Yaşamı boyunca bu rolü için cezalandırılmış gibi hissediyordu kendini.

Uriel kadının saçlarını geriye attı ve başparmaklarıyla gözlerindeki yaşı sildi. “Enerjin azalmış nassah. Hadi senin için birini çağıralım. Kimi istersin?”

Lilith adamın gümüş renkli gözlerine bakınca tek hissedebildiği Şey acı oldu.

“Raphael olsun mu?”

Lilith Raphael ve Gabriel'le seviştiği günü düşündü ve Uriel'in olanları izlediği hatrına geldi. Sonra Uriel'in önünde eğildi. “Seni incittiğim için özür dilerim ahuvı.” Elini adamın pürüzsüz yüzüne koydu ve başparmağını adamın ılık teninde gezdirdi.

“Gabriel'e benim evime gelmesini söyler misin?”

Uriel tokat yemiş gibi geri çekildi. “Sadece Gabriel mi?” diye sordu yavaşça. “Benim gelmemi istemiyor musun?”

Lilith yüzünde kalan son yaşları da sildi ve ayağa kalktı. “Ya bir yerlerden enerji bulurum, ya da lrm. Ancak ikimize de acı çektirmeye daha fazla devam edemem. Gabriel'le uzun süreli bir anlaşma yapacağım.”

Uriel kafa karışıklığı, acı, keder ve panik gibi bir sürü duyguyu aynı anda hissetti. Konuşmaya başlayacaktı ki Lilith parmaklarını dudağına koyup adamı susturdu.

“Lütfen ahuvi. Bunun devam etmesine daha fazla dayanmam.” Lilith adamın dudaklarının yumuşaklığını parmaklarında hissediyordu, bu hissin tadını çıkarmaya çalıştı. Sonra zor da olsa elini geri çekti.

Adama onu sevdiğini söylemek istedi. Ona bu kararı tek başına vermesine engel olması için yalvarmaya çalıştı. Uriel’in bütün bunlara karşı çıkmasını ve ondan asla ayrılmak istemediğini söylemesini bekledi. Ancak bunların hiçbiri olmadı. Lilith yavaş yavaş geri çekiliyordu.

“Hoşça kal Uriel.” Bu sözler dudaklarından dökülür dökülmez arkasını döndü ve koşa koşa oradan uzaklaştı.

* * *

Lilith kendi evinde cisimlendiği anda ayakkabılarını Uriel’in evinde unuttuğunu fark etti. İçini çekti ve pelerinini ayaklarının dibindeki yere fırlattı.

“Evelin!”

Kız koşa koşa Lilith’in yanına geldi. Yanmış tarçın gibi kokarak Lilith’in önünde diz çöktü.

Lilith sabırsızca elini salladı. Onun hayatı altüst olurken kızın şov yapıyor olması sinirini bozmuştu. “Ayağa kalk.” diye bağırdı.

Evelin ayağa kalktı, bir yetmişlik boyuyla Lilith’den sadece birkaç santim kısaydı.

Süt rengi bir teni vardı, saçları ülkesi İrlanda ile özdeşleşen kırmızı renkteydi. Yumuşak ses tonu geçen yüz yıllar içinde değişmişti. Ancak kız hâlâ Lilith’in onu ilk gördüğü günkü kadar güzeldi.

Evelin yere baktı ve başını bir kez salladı. Lilith’in emirlerini bekliyordu.

“Benim mermerden yapılmış kamyonetime şimdi ya da geçmişte kimlerin erişim hakkı oldu?”

Evelin keskin bakışlarını kaldırıp Lilith’e baktı. “Sevgili Kraliçem, sizden başka benim, Uriel efendimizin, Xander’in ve temizlikçilerin erişim hakkı oldu.” Bir an için durdu, sonra ekledi. “Bir de kamyonetime aldığınız misafirlerin tabii ki.”

Lilith içini çekti. Kişisel yaşam alanlarına girişler zaten sınırlıydı. Yardımcılarından sadece birkaçı bunu yapabiliirdi. Ancak şimdi Armageddon kehanetleriyle ilgileri olduğu düşünülen dört dışı şeytan da dâhil olmak üzere birkaçının Lilith’in yaşadığı eve girmeye izni vardı.

Yine içini çekti. Bundan sonra kimin içeri gireceğine daha çok dikkat etmesi gerekecekti.

“Bir sonraki emre kadar benim eşlik etmediğim hiç kimse evime giremeyecek. Buna temizlikçiler de dâhil. Bundan sonra temizliklerini ben evdeyken yapabilirler.” Bu elbette zor bir durumdu, ancak kendi türünü yok etmek zorunda kalmaktan iyiydi. Sonuçta Lilith kişisel eşyalarını sonsuza dek gizli tutamazdı.

Uriel'in mektuplarını yok etme düşüncesi bir anda aklında şimşekler gibi çaktı, ancak bu düşüncüyü hemen arka plana itti Lilith. Eğer bir daha Uriel ile birlikte olamayacaksa elinde kalan tek şey o mektuplardı.

Evelin bakışlarını indirdi ve başını bir kez salladı. Ancak Lilith kızın yüzünü buruşturduğunu fark etmişti. Kız işini çok ciddiye alıyor olmalıydı, bu sözleri Lilith'in kendisine güvenmediğine dair bir işaret olarak görüyordu.

Evelin geçen yüzyıllar içinde ne kadar güvenilir biri olduğunu kanıtlamıştı. Ancak son olanlar yüzünden Lilith artık kimseye güvenemeyeceğini düşünüyordu.

“Başka bir şeye ihtiyacınız var mı kraliçem?” Kız her zamanki gibi tatlı tatlı konuşuyor, Lilith'in duyuruları hakkındaki düşüncelerini ondan gizliyordu.

“Hayır, beni yalnız bırak. Kimsenin beni rahatsız etmesini istemiyorum.”

“Pekâlâ kraliçem.” Evelin kapıdan çıkıp giderken bakışlarını yere sabitledi, arkasına dönüp Lilith'e bakmadı. Bu, kızın insanlardan kaptığı saçma bir davranıştı.

Kız gittiğinde Lilith kıyafetlerini çıkarıp yere fırlattı. Sonra köşedeki kaplıcaya doğru yollandı. Hayat onlara çok zor geldiğinde insan kadınların kendilerini rahatlatmak için sıcak bir banyo yaptıklarını duymuştu. Lilith bu konuda onlara hak veriyordu. Uzunca ve sıcak bir banyodan sonra her şey gerçekten de daha iyiymiş gibi geliyordu ona.

Upuzun saçlarını topuz yaptı ve banyonun yanında hazır bulundurduğu tokayla kafasının üstünde sıkıca tutturdu. İç çekti ve sıcak ve köpüklü sulara bıraktı kendini. Boynuna kadar sulara batınca vücudunun sıcaklık değişimine alışması gerekti. Uzun uzun iç çekti yine.

“Kraliçe olmanın bazı avantajları var belli ki.”

Lilith Gabriel'in yumuşak sesini duyunca başını çevirdi. Kadın kaplıcanın hemen köşesinde ayakta duruyordu. Upuzun, gümüş ve sarı renkli saçları yanına dökülüyor ve onu çok güçlü gösteriyordu.

“Uriel beni görmek istediğini söyledi. Umarım bölmüyorum-dur.”

Lilith Başmeleği baştan aşağı süzünce bir anda tahrik oldu. Belki de buluşmayı ayarlamakla o kadar da kötü bir şey yapmamıştı. Nasıl olsa Uriel de ortalarda yoktu. Ancak Uriel'i düşünür düşünmez bir üzüntü kapladı Lilith'in içini. “Bana katılır mısın? Seninle bir konu hakkında konuşmam gerek.”

Gabriel gülümsedi, buz mavisi gözleri merak ve heyecanla parladı. Lilith'e cevap vermeden önce üzerine tam oturan beyaz gömleğinin düğmelerini çözüp çıkardı. Sonra gömleği yere, Lilith'in elbisesinin yanına bıraktı. Şeftali renkli göğüs uçları soğuk havanın etkisiyle dikleşmişti. Lilith kadının dolgun göğüslerini, pürüzsüz tenini ve şekilli belini hayranlıkla izledi.

Sonra Başmelek ayakkabılarını ve pantolonunu çıkardı. Beyaz deriden yapılmış küçük tangası açığa çıkmıştı şimdi. Sonra tangasını da çıkarıp diğer kıyafetlerin üstüne atınca şekilli kalçalarını gözler önüne serdi. Gabriel en sonunda çırılçıplak kalınca sıcak suya doğru ilerledi. «Hmm, sıcak suyun

nesi bu kadar özel bilmiyorum ama bu en sevdiğim zevklerimden biri.” Gabriel kendini sıcak sulara bırakınca dibe battı, sonra suyun yüzeyine çıkmayı başarınca gülerek gözündeki suları sildi.

Lilith sığınağına kaynak suyunun gelmesini sağlayan ve altından yer altı suları geçen düz çıkıntının üzerinde oturuyordu. “Ne demek istediğini biliyorum. Burada çok vakit harcıyorum. Özellikle Uriel’i ziyaret ettikten sonraki zamanlarda.” Acı ve tatlı hatıralar zihnini işgal etti. O kadar çok duyguyu bir arada hissediyordu ki boğazı düğümlenmişti. Artık bu duygulara bir isim vermeye çalışmaktan vazgeçmeye karar verdi.

Gabriel uzun bir süre boyunca onu izledi. “Sığınağın için bu alanı Uriel seçmişti, değil mi?”

Lilith zorlukla yutkundu, hislerine engel olmaya çalışıyordu. “Evet. Cennet Bahçesi’nden kovulduktan sonra beni nereye götüreceğini bilemiyordu. O yüzden bu yeri buldu.” Etrafına bakındı ve buraya ilk kez adım attığı anı hatırladı. Uriel’in onu mutlu edebilmek için ne kadar kafa patlattığını görüp gülümsedi.

“Ve Tanrı’dan yardımcılarını da yaratmasını isteyen oydu, değil mi? Bir ailen olsun diye...” Gabriel bu sözlerle onu yargılamaya çalışmıyordu, sözleri sadece gerçekleri yansıtıyordu. “Bazı insanların diğerlerini yoldan çıkarmaya meyilli oldukları açığa çıkınca onları erkek ya da dişi şeytana çevirmenin bir yolunu bulup hem onların ömrünün uzamasını, hem de senin aileni genişletmeni sağlayan da Uriel’di, değil mi?”

Lilith içini çekerken hayranlıkla Gabriel’e baktı. Yüzyıllardır Tanrı’nın kutsal habercisiyle pek bir iletişim kuramamıştı Lilith. Gabriel genellikle sadece mesajları iletir ve uygulama sürecini diğer meleklerle bırakırdı. Ancak Gabriel Lilith’e güzel ve akıllı olduğunun yanı sıra çok duyarlı ve iyi bir dinleyici olduğunu da kanıtlamıştı artık.

“Doğru.” diyerek onu onayladı Lilith.

Gabriel Lilith’in gözlerine o kadar dikkatle bakıyordu ki Lilith Başmeleğin ruhuna bakacağını ve bu yüzden de başının döneceğini düşündü. Ancak Gabriel buz mavisi bakışlarını bir noktaya sabitlemişti. “Uriel bu konuda bir şey yapamasa da sana çok değer veriyor, biliyorsun değil mi?”

Lilith uzun bir süreliğine gözlerini kapattı ve acı acı güldü. “Bana değer verdiğine şüphem yok.” Topuzundan sağ gözünün önüne düşen bir tutam uzun saçı arkasına attı. “Ama sadece onunla değil de başka herkesle olabileceğim bir yol bulmuş olması çok can sıkıcı bir şey.”

“Kulağa tuhaf gelebilir, ancak o da hepimiz için geçerli olan kurallara uyuyor sadece.” Gabriel kollarını açıp gerindi. “Bazen ne yazık ki birlikte olmak istediklerimizle birlikte olamıyoruz. Özgür irade her iki taraf için de geçerli. Başmelekler için bile... Bazen Tanrı’nın sabrımızı ve uyum sağlama yeteneğimizi test ettiğini düşünüyorum.” Gabriel’in yüzünde öyle bir ifade vardı ki Lilith onun kimi sevip de kaybettiğini merak etti.

Sıcak sular etraflarında dalgalanırken aralarında uzun bir sessizlik oldu ve iki kadın birbirlerini çok iyi anladıklarını hissettiler.

“Bazen insanları kıskanıyorum.”

Gabriel’in bu sözleri Lilith’i çok şaşırtmıştı. “Ama sen çok güçlü bir Başmeleksin. Tanrı’nın elçisisin. Üstelik ölümsüzsün. Nasıl olur da insanları kıskanabilirsin?” Lilith insanlara Tanrı bunu yasaklamış olsa bile istedikleri kişiyi sevebildikleri için çok imreniyordu gerçi. Ancak bunun sebebi Dişi Şeytanların Kraliçesi olarak onlardan daha aşağı bir konumda bulunması da olabilirdi. Tanrı’nın gözünde insanlar daha yukarıdaydı.

“Ölümlülüklerine imreniyorum.” Gabriel buz mavisi bakışlarını Lilith’inkilere dikti. “Ne de olsa acıya sadece ömürleri boyunca katlanmak zorundalar. Ama sen ve ben en azından teoride sonsuza dek acı çekeceğiz.”

Lilith hiç bu açıdan bakmamıştı olaya. Ancak Gabriel’in bu sözlerine katılmaktan da kendini alamıyordu. “Düşünsene, onlar da büyük ihtimalle ölümsüz olduğumuz için bize imreniyordun”

Gabriel dudaklarını büzdü. “Beni yanlış anlama. Ölümsüz olmanın da harika tarafları var tabii ki. Eminim sen de bana ka-tılıyorsundur.” Başını yana eğdi, dudaklarında bilmiş bir gülümseme vardı. “Sahi benimle ne hakkında konuşmak istemiştin?”

Lilith kıkırdadı. “Seni bunun için çağırdığımı neredeyse unutuyordum.”

Gabriel’m suratına yavaş yavaş yerleşen sırıtış onu hınzır bir peri gibi gösteriyordu.

“Ne var?”

“Sanırım seninle arkadaş olmaya başladık Lilith.” Gabriel hâlâ sırıtıyordu. “Başmelekler dışında başka arkadaşım olmamıştı hiç. Onlar da zaten daha çok ailem gibiler.”

Bir arkadaşı olması fikri Lilith’in çok hoşuna gitmişti. Hayatı boyunca etrafında tanıdıkları, hizmetçileri, yardımcıları, âşıkları ve başka birçok kişi olmuştu. Ancak bu uzun yaşamında arkadaşı diyebileceği hiç kimseyle karşılaşmamıştı.

Uriel’in bile arkadaşı olduğunu söyleyemezdi. Hatta onun kesinlikle arkadaşı olmadığına emindi.

İşler yolunda gitmediğinde, canı konuşmak istediğinde ya da kendini yalnız hissettiğinde arayabileceği birinin olması nasıl bir şeydi acaba? Karşıdakinin senden enerji beklemiyor olması, sadece seninle vakit geçirmek istiyor olması nasıl bir duyguydu? Evet, arkadaş edinmek harika bir deneyime benziyordu. “Sanırım bu çok hoşuma gider.”

Gabriel parmaklarını köpüklü suyun üzerinde gezdirdi. “Peki, bu benden isteyeceğin şeye engel mi olacak?”

Lilith uzunca bir süre düşündü. “Sanmıyorum.” Hafifçe doğruldu, köpüren sıcak su şimdi tam da göğüs hizasındaydı. “Bana düzenli aralıklarla enerji sağlamak hakkında ne düşünürdün?” Bir önceki konuşmalarına nazaran bu sözler çok resmi kaçmıştı. Ancak Lilith bunu sormanın başka bir yolunu bilmiyordu.

“Sadece sen ve ben mi? Uriel ve Raphael olmadan mı yani?”

Lilith gerildi, şu ana kadar Gabriel’in teklifini kabul etmesini ne kadar çok istediğini fark etmemişti.

“Evet, sadece sen ve ben. Ben, şey... Uriel bizi izlemezse her şey daha kolay olur diye düşünüyorum. Onun da canı daha az yanar hem.”

Gabriel Lilith’e yaklaştı, ondan sadece birkaç santim uzaktaydı şimdi. Başmeleğin soluk renkli göğüsleri hızla akan suyun etkisiyle Lilith’inkilere yaklaşıyordu. “Bunu yapmak istediğinden emin misin? Eğer fikrini değiştirirsen arkadaşlık teklifim hâlâ geçerli olacak.”

Bu sıcacık sözler Lilith’in içini ısıttı, kadın elinde olmadan bakışlarını Gabriel’in biçimli dudaklarına indirdi. Bin yıldır her enerjiye ihtiyacı olduğunda Uriel’le karşılaşmanın hayalini kurmuştu. Özlemi, hayal kırıklığını ve Uriel onu terk edip gittiğinde birkaç gün boyunca hissettiği o acı veren boşluğu her seferinde yüreğinde duymuştu.

Uriel’in kollarında geçirdiği o kısacık gecenin coşkusunun yerini bile acı veren bir kalp kırıklığı almıştı. Lilith uzun ve derin bir soluk aldıktan sonra onun cevabını bekleyen Gabriel’e döndü yüzünü. “Kararımdan eminim. Artık kendi ayaklarımın üzerinde durup kendi seçimlerimi yapmam gerekiyor. UriePin suçluluk duygusuyla yaşamaya bir son vermem gerekiyor.”

Gabriel’in dudakları bir gülümsemeyle kıvrılmıştı. Biraz daha yaklaşıp Lilith’in bacaklarının tam ortasına diz çöktü, göğüsleri kadınınkilere her değişinde Lilith daha da tahrik olduğunu hissediyordu. “Yeni bir başlangıca ve yeni bir arkadaşlığa.” Elini uzattı ve Lilith’in yanaklarını okşadı. Islak ve ılık ten yüzüne değince Lilith tüylerinin heyecandan diken diken olduğunu hissetti.

Lilith Gabriel ona yaklaştıkça içinde büyüyen bu beklenti hissini seviyordu. En sonunda Başmelek dudaklarını hafifçe Li-lith’inkilere bastırdı. Gabriel’e özgü o serin, limonu andıran tat ve kar fırtınası sonrasındaki kokuyu andıran taze ve keskin bir koku Lilith’in aklını başından aldı. Kadın Gabriel’in öpüşlerine karşılık verdi.

Lilith dudaklarını hafifçe araladı ve uzanıp Gabriel’i kendine doğru çekti. İki kadının göğüsleri ve kalçaları birbirine çok yakındı şimdi.

Aralarında hemen o anda oluşan enerji Lilith’in damarlarını doldurdu. Vücudu beslendiği enerjinin gücüyle canlanmıştı. Saniyeler içinde ihtiyacı olan enerjiye kavuşmuştu Lilith.

Bir anda tahrik olacağını düşünmüştü, ancak bir çeşit rahatlama ve mutluluk hissi kaplamıştı içini. Güneş ışığı içinde var olduğundan bile haberi olmadığı buzları çözüyordu sanki.

Gabriel Lilith’in sırtını ve kalçalarının hemen üstündeki hassas deriyi hafifçe okşadı.

Lilith öpüşmelerine yavaşça son verip geri çekildi, sonra derin bir nefes aldı. “Gece burada kalmak ister misin? Sevişmek için değil, sadece biraz vakit geçirir, birlikte uyuruz, ne dersin?” Gabriel Lilith’in dudaklarına hafif bir öpücük kondurdu, sonra gülümseyerek geri çekildi. “Yüzyıllardır uyumuyorum. Bu hoşuma gidebilir.”

Noah derin bir nefes aldı ve sırt çantasını omzuna attı. Aceleyle tartışıp kararlaştırdıkları planı hâlâ tam olarak anlayamamış olmasına rağmen Jezebeth'e ve Max'e hazır olduğunu belirtmek için başını aşağı yukarı salladı. İkisinin de kendinden daha fazla doğüstü deneyimi olduğu için Noah onlara saygı gösteriyordu.

Jezebeth yeniden cin biçimine büründü, sonra süzülerek ilerleyip Noah'yı geniş bir battaniye gibi sardı. Noah önce bir çeşit panik duygusu yaşadı ama sonra bu hisse ve üzerindeki ağırlığa alıştı. Jezebeth'in tanıdık enerjisini tam olarak hissetmeye başladığında ise iyice rahatladı.

“Ben iyiyim.” dedi. “İkinci etap için hazırım.”

Onlar konuşurlarken Max havaya yükseldi ve Jez'in başı, boynu ve omuzlarına doğru eğilerek onunla birleşmek için hazırlandı. Ancak Noah'ya değmemek için çok dikkat ediyordu. Çünkü insan vücudu bu tarz bir birleşmeyi kaldıramazdı.

Noah kapalı alan korkusu ortaya çıkınca yumruklarını sıktı, bu işin çabucak olup biteceğini umuyordu. “Kahretsin. Tıpkı nemli bir tekne kadar kasvetli burası.” Noah'nın sesi derinlerden geliyordu. Jez ve Max bir şey demediler ama Noah onların da aynı fikirde olduklarını hissedebiliyordu.

“Sıkı tutun.” Zihninde duyduğu bu ses Max'e aitti. Noah dünya tersine dönmüş gibi hissediyordu, yüreği ağzındaydı.

Güçlkle yutkundu ve kendisini çevreleyen bu iki cinin üzeri-

ne kusmamak için kendini zor tuttu. Cinlerle birlikte kamyonetten artakalanların hemen yanına cisimlendi.

Dolunayın zayıf ışığı altında kamyonetin yanmış iskeletini görebiliyordu. Her yerde metal parçaları vardı. Malzemelerinden geriye kalan tek şey Noah'nın kıyafetlerinin parça parça olmuş kumaşlarıydı. Max ona iblislerin kamyoneti bulduklarını söylediğinde Noah bu kadarını tahmin etmişti zaten. Ancak en azından malzemelerinin bir kısmını kurtarabileceklerini düşünmüştü. Max daha sırt çantasını almayı düşünürken Jez'in çantayı eline tutuşturması Noah'nın çok hoşuna gitti.

Tüylürpertici bir sessizlik oldu sonra. Ne trafik sesini, ne çekirgeleri, ne de hafifçe esen rüzgârı duyabiliyorlardı. Oysa Noah otoyolun kenarındaki çalılıkların rüzgârın etkisiyle sallandığını görebiliyordu. Ancak Jez ve Max etrafını çevrelediği için kendisi hissedemiyordu bu rüzgârı.

Daha etrafta kimsenin olmadığına kanaat getirir getirmez koyu renkli gölgeler görüş alanına girdi.

Çeşitli boyutta ve şekillerdeki birkaç iblis ileri atıldı, Jez bir cin şekline bürünmüş olmasına rağmen, onun ve Noah'nın kokusunu duyup da gelmiş olmalıydılar.

Dünya üzerindeki tüm insanların DNA'sına işlenmiş o korku içgüdüğü Noah'yı sarıp sarmaladı. İblisler gitgide yaklaştıkça Noah Jezebeth ve Max'in planlarının işe yaraması için dua etmeye başladı. Dalgalanan bedenler etraflarında bir çember oluşturmaya başlamışlardı, ancak Max sakinliğini ve soğukkanlılığını hâlâ koruyordu.

En sonunda birkaç gergin dakikadan sonra yüz hatları olmayan ve sadece büyük ve koyu renk bir gölge gibi görünen bir hayaleti andıran iblis ileri atıldı ve elini onlara uzattı. “Oradaki de nedir Cin?” İblis tatlı tatlı konuşmasına rağmen sesi Noah’ya camı kazıyan tırnak seslerini andırıyordu. “Bizimle de paylaşsa-na.”

İblis Max’e dokunup da eli Çin’in içinde yavaş yavaş ilerlemeye başlayınca diğer iblisler de ileri atıldı. Belli ki iblisler birbirlerine güvenmiyorlar, ilk gelenin ödülü alıp kaçacağına inanıyorlardı. Diğer iblisler de ellerini Çin’in içine sokup Jezebeth ve Noah’ya dokunmaya çalıştılar.

Noah iblisler gitgide yaklaştıkça kalbinin daha hızla atmaya başladığını hissetti. Bu korkunç yaratıklar ellerini uzatmış onu yakalamaya çalışıyorlardı, pençeleri Noah’nm etinden sadece birkaç santim uzaktaydı şimdi. Gözleri karanlıkta parıldıyordu. Noah kapalı alan korkusuna ve panik duygusuna daha fazla tahammül edemeyeceğini düşündüğü sırada etrafındaki nem kütlesi katılaşmaya başladı. Sonra kükreyişler ve tiz çığlıklar duyuldu.

“Yakaladım seni!”Max’in yankılanan kahkahası zihninde çınladı, Noah başının ağrıdan ikiye ayrılacağını hissetti.

Bir süre sonra Noah kendini yerde yatar vaziyette buldu, mağaranın soğuk zeminine yapışmıştı. Jezebeth de gözlerinin altı mosmor halde onun yanına çömelmiş, Noah’nın sırtını ovuyordu.

“Noah, sen iyi misin?”

Noah kendini zorladı ve başını evet anlamında salladı, sonra doğrulup oturdu. Midesi feci şekilde bulanıyor, ağzına safra tadı geliyordu. “İşe yaradı mı?”

Daha Jezebeth ona cevap veremedi mağaranın diğer ucundan öfkeli ve tiz sesler duyuldu.

“Bizi buraya kapatamazsın Cin. Buna hakkın yok.” Noah onlara ilk olarak saldıran iblisin sesini tanıdı.

Max kıkırdadı, sesi Noah’nın hâlâ ağrıyan başının içinde yankılandı. “Bal gibi de kapatırım, üstelik kapattım da. Şimdi sizden sıkılana kadar beni eğlendirmek zorundasınız.”

“Semiazas bilgi götürmemizi bekliyor.” İblis cırtlak bir sesle ama meydan okuyarak konuşuyordu. “Kaybolduğumuzu anlayınca bizi bulması için diğerlerini gönderecek.”

“Eğer Semiazas için bir çöpten daha değerli olduğuna inanıyorsan kendini kandırıyorsun demektir iblis. İkimiz de biliyoruz ki sen artık benim yeni oyuncağımsın.”

Noah Jezebeth’e bundan sonra ne yapacaklarını sormak üzereydi ki aniden korkunç bir mide bulantısı duydu. İnedi, yerlerde yuvarlandı ve ciğerlerine az daha olsa hava çekmeye çalıştı.

Kahvaltıda yediklerini olduğu gibi çıkarmamak için kendini zorluyordu.

Altındaki zeminin hareket etmesinin sebebi bir aracın içinde olmalarıydı, ancak Noah’nın bunu fark etmesi uzun zaman almıştı. Yine son on dört saattir tecrübe ettiği ve algılarını altüst eden Cin

seyahatlerinden birini yaptıklarını zannetmişti Noah.

“Noah?”

Jez’in ne kadar yorgun olduğu sesinden belli oluyordu. Noah hiç düşünmeden onu yanına çekti ve kadına sıkı sıkı sarıldı. Başını omzuna yaslayarak, “Ben iyiyim.” dedi.

Çenesini kadının başına yaslayıp nar ve bal kokularını içine çekerken gülümsedi.

Hiç kimse konuşmuyordu. Noah o sabah Jezebeth ile birlikte uyandığını hatırladı. Kadının kollarında olması Noah için o kadar güzel bir histi ki memnuniyetle içini çekti. “Neredeyiz?” “Emin değilim.” Jez yorgunluktan zar zor konuşabiliyordu. “Biz buraya cisimlendikten hemen sonra Max kayboldu. Yani bölgesinin dışında olmalıyız.”

“Bütün o iblislerle ne yapacak?”

Jez çok eğlendiğini belirten bir ses çıkardı ve elini adamın göğsüne koydu. “Cin yasalarına göre yalnız olması gerekiyor, ancak yakaladığı ve evcil hayvan olarak beslediği diğer yaratıklar bu kurala dâhil değil. Bu arada Cin aynı şeyi bizde de yapabilirdi. Tabii Semiazas’ın adamları bir anda ortaya çıkmamış olsaydı...” Noah yanağını kadınınkine yaslayınca ipek gibi saçlarının tenine değdiğini hissetti. “Peki, sen onu bu kadar rahatlattığın için gitmemize izin vermiş olamaz mı?”

“Peki, sen ona bir takma isim verdiğin için gitmemize izin vermiş olamaz mı?” diye gülerken yanıtladı Jez.

Noah omuz silkti. “İkisinden biri ya da her ikisi de olabilir sanırım. Nereye gittiğimiz hakkında bir fikrin var mı?”

“Hayır. Tek bildiğim şu anda güvende olduğumuz. Biraz dinlenmemiz ve kendimizi toparlamamız gerekiyor.”

Noah biraz geri çekildi ve kadının gözlerinin içine baktı.

“Tüm o biçim değiştirmeler yüzünden enerjin çok azaldı.” Ela gözlerinden okunan yorgunluk ve göz kapaklarındaki mor halkalar Noah’ın şüphelerini doğruluyordu. Elini uzatıp kadının gözlerinin altındaki yumuşak deriyi okşamaktan kendini alamadı.

“Sadece biraz uyumam gerekiyor. Sonra bir dahaki durağımızda beslenmek için birini bulabiliriz.” Jez esnedi. “Biraz gerçek yiyecek bulsak da hiç fena olmaz.”

Başka birisinin Jez’i öpmesi, ona dokunması fikri bile Noah’ın gerilmesine neden oluyordu. Daha fikrini değiştirmeye bile vakit bulamadan eğildi ve kadının dudaklarına bir öpücük kondurdu. “İhtiyacın olan tüm enerji bende.” Daha önce orada olduğunu bile bilmediği bir çeşit sahiplenme içgüdüğü duyuyordu. Bir dahaki sefere Jez enerjiye ihtiyaç duyduğu zaman onun ihtiyaçlarını memnuniyetle karşılayacağını biliyordu.

Jez kafası karışmış gibi görünüyordu, itiraz etmek için ağzını açtı.

Noah kadını yeniden öpmeye başladı. Kadın onun öpüşlerine karşılık verdiğinde ise erkeksi bir memnuniyet hissi duydu. Jez elini adamın göğsünde gezdirmeye başlamıştı. Noah tuhaf bir karıncalanma hissi duydu ve enerjisinin bir kısmının Jez'e ulaştığını hissetti. Başının döneceğini ya da güçsüz kalacağını düşünüyordu, ancak bunların hiçbiri olmayınca Noah Jez'i altına aldı. Bir elini kadının başı düşmesin diye destek yapmıştı. Adam kadını yavaşça öpüyor, birlikte geçirdikleri her saniyenin tadını çıkarmaya çalışıyordu.

Noah isteksizce de olsa geri çekilince kadın gözlerini açtı ve adama gülümsedi. Mor halkalar yok olmuştu, kadının teni yine eskisi gibi pürüzsüz ve lekesizdi. Ancak yine de uykusu varmış gibi görünüyordu Jez.

“Mmm. Biraz uyuduktan sonra yapabilir miyiz bunu?”

Noah kıkırdadı ve yine kadının yanına uzanıp onu daha da yakınına çekti. “Kesinlikle.”

Semiasas kamyonetten artakalan iskeletin yanında cisimlendi. Bulunduğu alan terk edilmişti. Etrafta ses çıkaran küçük hayvanlar ve böcekler bile yoktu.

Semiasas yanmış ozonun keskin kokusu burnuna dolunca somurttu.

Cin.

Kamyonete zarar verenler kesinlikle iblislerdi. Bu, hepsinin kamyonete farklı farklı şekillerde zarar vermiş olmasından belliydi. Ayrıca tüm o iblislerin bir anda kaybolmuş olması da Çin'in müdahalesi ile açıklanabilirdi. Cinler bölgeleri konusunda oldukça hassas davranırlardı. Üstelik çok güçlülerdi ve başkalarına asla güvenmezlerdi.

İnsanoğlu yaratıldığı günden beri vardılar. Hem dünyada hem de semalarda yaşayabilirlerdi. Bu yüzden insanlar asırlar boyunca onlara hep saygı göstermişlerdi.

“Cin!” diye haykırdı Semiasas parlak gün ışığına doğru. Etrafına bakıp yaratığın ortaya çıkmasını bekledi. Ancak cinlerin Semiasas'ın işine karışabildiklerini ve bunun karşılığında da bir ceza çekmediklerini bilselerdi onlar hakkında daha farklı şeyler düşünebilirlerdi.

Semiasas tam önünde bir parıltı belirmeye başlayınca Çin'in cisimlenmekte olduğunu fark etti.

“Başka bir iblisin daha bölgemi işgal ettiğini görüyorum. Daha sık temizlik yapmalıyım anlaşılın.” Kocaman gri Cin gitgide daha da belirginleşti, etrafta yankılanan kahkahası Semiasas'ın zihninde çınlıyordu.

Bunun kendi türünden ayrı olduğu zamanı tamamlamaya çalışan küçük bir Cin olduğu her halinden belliydi. Ancak cinler küçükken bile çok güçlülerdi. Bu açıdan Semiasas'a yavru çingiraklı yılanları hatırlatıyorlardı. Küçükleri yetişkinlerinden daha tehlikeliydi.

“Ben sadece bir iblis değilim, seni gaz torbası. Ben

Semiasas'ım. İnsan ve dişi şeytan hakkında bilgi almak için geldim.”

Cin bir anda sarsıldı, vücudu biraz daha genişlemişti. Belli ki hem duyduğu hakarete hem de Semiazas'ın emreder gibi bir ses tonuyla konuşmasına verdiği bir tepkiydi bu.

“İnsanla da dişi şeytanla da işim olmaz. Ne de olsa beni eğlendirecek birkaç iblisim var artık.

İblisleri kaybetmek Semiazas'ın umurunda bile değildi. Onların yerine kolaylıkla yenilerini getirebilirdi. Ancak Çin'in kendisinden ve güçlerinden korkmasını sağlamak şu aşamada her şeyden daha önemliydi. Çin'in dişi şeytanı ya da insanı görüp görmediğinden emin değildi, ancak ne yazık ki bu bilgiyi ondan zorla alabilmenin bir yolu da yoktu. Bu yüzden Semiazas en değerli iki silahına sarılmak zorundaydı; hile ve dalavere... “Ya adamlarımı geri verirsin ya da Cin Konseyine yazıp yalnız geçirmen gereken süreyi uzattırırım.”

“Senin bunu birçoğundan iyi bilmen gerekiyor iblis dölü, Tanrı'ya karşı gelenlerin işleri Cinleri hiç ilgilendirmez. Onlar seni dikkate bile almazlar.”

Semiazas güldü, rolüne ayak uydurmaya başlamıştı. “Senin burada bazı şeylerden habersiz kalmış olduğun çok belli. Şunu bilmelisin ki mahşer gününün yaklaşması ile kurallar hızla değişmeye başladı.”

Çin'in yüzünde bir an için bir merak parıltısı belirdi. Sonra eğilip Semiazas'a dik dik baktı. “İstersen beni şikâyet et. İnsanlar var olsun ya da olmasın Cinler her zaman hayatta kalmayı başarırlar. Blöfünü yemedim, şimdi çek git buradan.”

Semiazas dudaklarını büktü, durumu kendi lehine çevirebilmek için ne yapması gerektiğini düşünüyordu. “Onu bulduğum zaman sonsuza dek benim ev hayvanım olacak. O ve kız kardeşleri zamanın sonuna dek her istediğimi yerine getirmek zorunda kalacaklar.”

Cin yine kıkırdayınca Semiazas zihninde duyduğu bu yüksek ses karşısında yüzünü buruşturmak zorunda kaldı. “Bence sen hak ettiğini bulacaksın iblis. Umarım Jezebeth sonsuza dek sana

işkence eder ve sen de yaptığın her şeye pişman olursun.”

Semiazas'ın içini büyük bir öfke kaplamıştı, elini Çin'e doğru uzattı. Ancak sadece havayı avuçladı, Cin buharlaşarak yok olmuştu. Ancak korkunç kahkahası hâlâ Semiazas'ın zihninde çınılıyordu.

* * *

İçinde buldukları kamyonet bir ızgaranın üstünden geçip sarsılınca uyandı Jez. Sarsıntı ve sürtünme sesi Jez'i fazlasıyla rahatsız etmişti. Öyle ki bu ses karşısında dişlerini gıcırdatmaktan kendini alamadı.

Hâlâ Noah'nın kolunun üzerinde uzanıyordu, vücudu onunkine çok yakındı.

Kendisi de yeni uyanan Noah yavaşça nefes alıyordu. İstemeyerek de olsa Jez'i bıraktı. Sonra doğruldu ve etrafına bakındı. Etraflarına bir sürü kutu ve sandık yığılmıştı, kamyonetin bunlarla ağzına kadar dolu olduğu söylenebilirdi. O ve Jez kamyonetin içine uzanmışlar, bu kamyonete zorla tıktırılmış gibi görünüyorlardı. Kamyonetin arka kısmı yan yana dizilmiş ve kamyonetin metal

iskeletine monte edilmiş beşe on santim boyutlarındaki fayanslarla kaplanmıştı.

Jez ayağa kalkıp gerinince sert zeminde uyuyarak geçirdiği gecenin bir sonucu olarak sırtındaki omurgalar kütürdediğini hissetti.

“Nerede olabiliriz, bir fikrin var mı?”

Noah'nın uykulu sesini duyunca aşağı baktı ve gülümsedi. Adamın saman sarısı saçları darmadağındı. Son derece çekici kirli sakalı ise bayağı bir uzamış ve diken diken olmuştu artık.

“Hiç bilmiyorum. Ben de daha yeni uyandım.”

Kamyonetin başka bir ızgaranın üzerinden geçtiğini gösteren ses arabanın içinde yankılanıp Jez'in dişlerini gıcırdatmasına yol açtı yine. “Şu dursa çok iyi olacak. Bu arada tuvalete gitmem gerekiyor, üstelik bir şeyler de yemem lazım.” Jez dilini ısırды, az kalsın sevişmesi gerektiğini de söyleyecekti.

Hâlâ dün gece Noah ile aralarında ne olduğundan tam olarak emin değildi Jez, ancak bunu sorgulamanın zamanı değilmiş gibi geliyordu ona.

“Yavaşlıyoruz.” Noah tam sözlerini bitirmişti ki kamyonet keskin bir dönüş yaptı ve Jez yan tarafa doğru savruldu. Noah onu düşmeden yakalamayı başardı. Kamyonet durup da kontak kapatıldığında kadın Noah'nm tam kucağına düştü.

Noah Jez'i kucağından itti ve ayağa kalktı. “Gel. Saklan. Kapıyı kimin açacağını bilmiyoruz.” Başıyla kamyonetin açılmak üzere olan arka kapısını işaret etti. Jez bir şey söylemek için ağzını açtı. Ne de olsa karşısındakinin en çok istediği kişinin biçimine bürünebilirdi. Ancak daha o bir şey söyleyemeden Noah onu sandıkların arkasına doğru çekti. Kadının vücudu kamyonetin kenarıyla sandık arasında sıkışıp kalmıştı şimdi. Böyle davranarak Noah kapıyı açan kişinin karşısına ilk çıkanın kendisi olmasını garantilemeye çalışıyordu.

Jez bu davranışı takdir etse de etrafını göremiyor olmak sinir etmişti onu. Kendini zayıf, çaresiz hissediyordu. Böyle hissetmek hayatta en nefret ettiği şeydi.

Kapının açılıp kapanması ve çakıl taşlarına basan ayak sesleri artık biçim değiştirmek için çok geç kaldığını gösteriyordu. Mecbur kalmadıkları sürece ses çıkarmayıp başkalarını varlıklarından haberdar etmemenin en doğrusu olduğunu düşünüyordu Jez. Kamyonetin dışından gelen sesleri daha iyi duyabilmek için nefesini tuttu.

Arka kapının oradan gelen tıkırtılar üzerine Noah'nın koluna sıkı sıkı yapıştı. Jez korkudan ve kaçmakla savaştık arasında kararsız kalmasından kaynaklanan büyük bir gerginlik içerisindeydi, vücudu yüksek miktarda adrenalin salgılıyordu.

Çakıl taşlarının üstünde yürüyen ayaklar daha çok ses çıkarmaya başladı, ancak bu ayak seslerinin sahibi kamyonetten uzaklaşıyor gibiydi. Jez ve Noah'nm korku ve gerginlik içinde sessizce beklemekten başka çareleri yoktu.

Birkaç dakika boyunca hiç ses duyulmayınca Noah kolunu çekerek yavaşça Jez'den uzaklaştı. “Bir

dahaki sefere bu biçime

büründüğünde tırnaklarının kısa olmasına dikkat et, tamam mı?”

Jez gözlerini kapıya dikmiş, kulaklarını ise dışarıdaki seslere odaklamıştı. Bu yüzden Noah’nm sözlerinin ne anlama geldiğini anlaması bayağı bir zaman aldı. “Özür dilerim.” Dikkatle adamın kolunda bıraktığı izlere bakıp gülümsedi. “Şimdi ne yapacağız?”

Jez kamyonetin arka kapısına doğru ilerledi, kapıyı eliyle kontrol edip başka bir çıkış yolu olup olmadığını anlamaya çalışıyordu.

“Yok.”

Omzunun üstünden bakarak çıkış kapısı aramaya devam etti. “Neden yok ki? Burada sıkışıp kalma ihtimaline karşı her zaman bir güvenlik çıkışı bulunur.”

Noah başını iki yana salladı. “Aslında hayır. Bu tip kargo tipi kamyonetlerde olmaz. Bunlar yük taşımak için yapılır, insan değil.”

“Nereden biliyorsun?”

Noah omuz silkti. Yakışıklı yüzünde aynı anda hem sinir bozucu derecede kendini beğenmiş hem de çok sevimli bir gülüş vardı. “Ben bir yazarım. Araştırma yapıyorum.”

“Yani biri bizi çıkarana kadar burada kısıtlı kaldık.” Eliyle kapıyı yumrukladıktan sonra yüzünü Noah’ya döndü.

“Emin değilim. Tek bildiğim bu tip kamyonetlerde güvenlik çıkışı olmadığı. Belki başka bir yol denemeliyiz.” Noah sıkıntıyla üfledi ve ellerini kirli sakalının üzerinde gezdirdi. “Dişi şeytanlar için yardım servisi olmaması ne kötü. Birini arayıp çağırabilirdik.”

Jezebeth bir şey aklına gelince kaşlarını çattı. Bu, son zamanlarda okuduğu bir yazıydı sanki. “Telefonun!” Jezebeth ileri atıldı. “Hâlâ yanında mı?”

Noah başını evet anlamında salladı ve telefonunu cebinden çıkardı. “Ben aslında şaka yapıyordum. Kimi aramayı düşünüyorsun?”

Jezebeth telefonu adamdan aldı ve resimler klasörünü açtı, sonra har mogiddö defterinden çekilmiş resmi buldu. Her ne kadar bu konuda çok meraklı olsa da resimde Lilith ve Uriel’den bahsedilen kısımları geçip aşağı indi. En sonunda Raphael’den bahsedilen kısma gelmişti.

Bu efsunu daha önce de görmüştü. Ancak o zaman okumamıştı; çünkü işine yaramıyordu.

Yazılanları gözleriyle taradıkça umutla doldu Jez. Başmeleği çağırdığı için ona borçlanacaktı. Ancak eğer onlara herhangi bir şekilde yardımcı olabilirse bu yapmak zorunda kalacağı her şeye değerdi.

Jez Noah’ya baktı, dudaklarında hafif bir gülümseme vardı. “Sanırım bizi buradan çıkarmanın bir

yolunu buldum.”

“Neymiş o?”

“Şifacı Raphael’i çağırmakla ilgili olan kısmı çevirtmiş miydin?”

Noah kaşlarını çattı, sonra her şeyi anlayınca gri gözleri bir anda parladı. “Evet. Ancak Lilith’i çağırdıktan sonra yaşadıklarım yüzünden şansımı zorlamak istememiştim.”

Jezebeth sırıttı. “Peki, o zaman. Ben şansımı biraz zorlayayım o halde.”

“Bekle. Bunun riskleri neler?” Elini kadının omzuna koydu. “Raphael’e bu yardımı için borçlu kalacağın yazmıyor mu orada? Ne gibi bir bedel ödemek zorunda kalacağını nereden bilebilirsin?”

Jez başını salladı. “Doğüstü dünyada hiçbir şey karşılıksız değildir Noah. Hiçbir şey. Ben artık buna alıştım.”

Noah içini çekti. “Ben alışamadım. Belki de kamyoneti süren kişinin geri dönmesini beklemeliyiz.”

Jez bir anda öfkelenmiş ve Noah’dan uzaklaştı. Yüzünü ona dönüp konuştu sonra. “Ne kadar bekleyeceğiz? Uriel’in evi Yunanistan’a taşmana kadar mı? Açlıktan ölene kadar mı?”

Jez göğsünün panik duygusuyla yavaş yavaş sıkışmaya başladığını hissetti, boğazı düğümlenir gibi oluyordu.

“Semiasas beni yakalayıp sonsuza dek bana işkence edene kadar mı?” Jez bu son sözleri fısıltıyla söylemişti, dayanamayıp ağlamaya başladı.

Noah Jez’e yaklaştı. Jez, Noah’nın tartışmayı devam ettirip çeşitli fikirler öne süreceğini düşünüyordu. Ancak adam kollarıyla onu sıkı sıkı sararak Jez’i şaşırtmayı başardı.

Kadın uzun bir süre öylece Noah’nın kolları arasında kaldı. Sonra o da kollarını adamın gövdesine dolayıp bu sıcak rahatlığın tadını çıkardı. Gözlerindeki yaşlar hiç durmadan sessizce yanaklarından akıyordu.

Bunca zaman boyunca Semiasas’ın onu bulmasına dair duyduğu korkuyu içinde büyüttüğünü ancak şimdi fark edebilmişti Jez.

Semiasas’ın içeri tıkıldığı son yedi yüz yıl boyunca hem kız kardeşlerinden ayrı kalmış hem de kendi türüyle temasa geçememişti. Bu zaman içerisinde Lilith’in sığınağına bile geri dö-nememişti.

Semiasas birçok arkadaşı ve bağlantısı olan güçlü bir iblisti. Lucifer tarafından içeri tıkıldıktan sonra bile etki alanı hâlâ eskisi kadar güçlü kalmıştı. Bu açıdan insan suçluları andırdığı söylenebilirdi.

Neredeyse bin yıl boyunca korku içinde yaşamıştı Jez, artık çok yorgundu ve her şeyin bitmesini istiyordu. Buraya kadar gelmek için başına gelen onca şeyden sonra Yuma’ya ulaşmak ve Lilith’in sığınağında erkek ve dişi şeytanlar arasındaki rekabet ve ağız dalaşı gibi küçük ailevi sorunlarla

uğraşmak istiyordu. Önceden nefret ettiği her şeyin değerini evinden uzak kaldığı zamanlarda anlamıştı.

En sonunda ağlayarak içini boşalttığında Noah'nın sırtını yavaş yavaş ovduğunu ve kulağına saçma sapan rahatlatıcı sözler fısıldadığını fark etti. Bu hem tuhaf hem de biraz budalaca olsa da herhangi birinin onun için yapmış olduğu en güzel şeydi.

Derin bir nefes aldı ve soluğunu Noah'nın tam göğsüne doğm verdi. Gözünde kalan son yaşları da sildi.

Artık büyük bir kız olmanın ve durumu kontrol altına almanın vakti gelmişti.

“Sen iyi misin?” Noah kadının çenesini kaldırıp gözlerinin içine baktı. Sonra yavaşça gözyaşlarını sildi.

Jez başını evet anlamında salladı ve bir adım geri çekildi. Başka birinden böyle destek almanın onun için ne kadar tuhaf bir his olduğunu yeni fark etmiş gibiydi. “Ben iyiyim. Özür dilerim. Hâlâ yorgunum sanırım.”

Arka kapı bir anda açılınca hem Noah, hem de Jez bir an için şaşkınlıktan donup kaldılar. Sonra Noah Jez'in önüne atıldı. Kamyonete dolan ışık o kadar parlaktı ki ikisini de bir süre için kör edecek gibiydi.

Noah ışığın gözüne girmesine engel olmak için kolunu kaldırdı, bu sayede gözlerinin ışığa alışmasını ve kamyonetin kapısının ardındaki adamın kim olduğunu görebilmeyi umuyordu.

“Neler oluyor?” Adamın sesi ne kadar öfkeli ve canı sıkkın olduğunu gösteriyordu. Noah gözlerini kırıştırdı. Adamın hatları yavaş yavaş açığa çıkmaya başlamıştı şimdi.

Orta yaşlıydı, kocaman bir göbeği ve boncuk gibi gözleri vardı. Hafifçe beyazlaşmış koyu renk saçları kısacık kesildiği için kırış kırış yüzü kabak gibi açığa çıkmıştı.

Eski püskü mavi kotuna sıkıştırdığı mavi ve gri renkli pazen bir gömlek giymişti.

Noah ikisini de bu karışıklıktan kurtarmak için bir şeyler düşünürken adamın yüzü önce şaşkınlıkla sonra da hafif bir gülüşle aydınlandı.

“Sen tıpkı...”

Noah şüphelenmeye başlayınca hızla Jezebeth'e döndü ve onun tam olarak Kate Beckinsale kılığına bürünmüş olduğunu gördü. Van Helsing'de giydiği botlardan üzerine tam oturan kıyafete kadar her şeyi tamamdı.

Noah gözlerini devirmemek için kendini zor tuttu ve homurdandı. Bu kasabada hayallerindeki kadın Kate Beckinsale olan tüm adamlarla karşılaşmak zorunda mı kalacaktı?

“Merhaba.” Jezebeth yeni biçimiyle Noah'nın yanından ge-

çip kamyonetin kapısına doğru ilerledi. “Rahatsız ettiğim için gerçekten üzgünüm. Arkadaşlarımdan biri şaka olsun diye bizi buraya kilitledi.”

“Sen gerçekten de...” Kaşları çatık bir halde Jezi dikkatle inceledi.

“Evet, efendim.” dedi Jez çekici bir İngiliz aksanıyla. Sonra kamyonetin arka kısmına oturup bacaklarını yere doğru sallandırdı. Adamın elini sıkmak için kendininkini uzattı.

Adam Jezebeth’in elini sıkmak için ileri atıldı. Yüzünde büyük bir hayranlık ifadesi vardı. “Olamaz. Çocuklar buna kesinlikle inanmayacak.”

“Buna inanamıyorum.” diye mırıldandı Noah dişlerinin arasından. İleri atılıp kamyonetin diğer ucunda duran Jezebeth’in yanına gitti. Jez’in yeni şekli çok hoşuna gitmesine rağmen başkalarının da onu bu haliyle beğenmesi adamın sinirlerini bozuyor, onu kışkandırıyor. “Ben Noah.” deyip elini uzattı.

“Bize nerede olduğumuzu söyleyebilir misiniz?”

Adam, “Ben de Don” deyip güçlü bir şekilde Noah’ın elini sıktı. “Sizi ben fark etmeden buraya kilitleyen kişiyi gerçekten de sınırlendirmiş olmalısınız. Arka tarafı Odessa’dan beri açmadım.” Bir kez daha Jezebeth’e baktı, başını olanlara inanamıyor-muşçasına iki yana sallıyordu. “Tucson’dayız.”

Noah gidecekleri yere düşündüğünden daha yakın olduklarını fark edince rahat bir nefes aldı. Telefonunu almak için kamyonetin diğer ucuna yürüdü ve saatine baktı. Saat tam öğleden sonra birdi. Bu da Yuma’ya gitmek için on bir saatleri olduğu anlamına geliyordu. Uriel’in evi yerel saate göre gece yarısı Yunanistan’a taşınacaktı.

Noah Arizona’yı çok iyi bilmemesine rağmen Yuma’ya dört ya da beş saatlik yolculukla varacaklarını düşünüyordu. Tabii Jezebeth’i arayan tüm o iblisleri ve yaratıkları başlarından sayabilirlerse... Bu da şimdilik çok mümkün gözüküyordu.

Bu son düşündükleri o kadar çok varsayım içeriyordu ki Noah’nın içinin rahat etmesi pek de olası değildi. Şimdiye kadar tüm işleri bir şekilde yolunda gitmişti, Noah’yı asıl korkutan şey de işte buydu.

Jez boğazını temizledi. “Benim benzin istasyonuna gidip tuvaleti kullanmam gerekiyor. Hemen dönerim.” Göz kırptı. “Geri döndüğümde bu kadar nazik olduğun ve kamyonetine girmemize kızmadığın için sana bir imza vereceğim.”

Noah Jez’in daha kamyonetin kapısı açılmadan önce tuvalete gitmesi gerektiğini söylediğini neredeyse unutmuştu. Kadının yürüyüşünü seyrederken göz ucuyla Don’un göz renginin değiştiğini fark etti.

“Jez!” diye ileri atılarak kadını yana çekti. Yüzünü dönüp şiddetle sarsılan kollarını kocaman açmış adama baktı.

“Koş,” diye bağırdı omzunun ardından. Hiç ayak sesi duymayınca küfrü bastı. Bakışlarını adamın

üzerinde sabitlemişti Noah. Adamın gözleri şimdi o kadar siyahtı ki cehennem çukurlarını andırıyordu.

“Merhaba, Lilith’in yandaşı.” Adamın dudaklarının arasından çıkan bu çatalı ses Noah’nm tüylerini diken diken etti. Mümkün olabildiği kadar uzağa kaçma içgüdüsüne karşı koymak için bacaklarını sıkı sıkı tutması gerekti.

Araştırmalarına göre ölümlülerin bedenlerini ele geçiren iblisler kendi dünyevi biçimlerine sahip olamayacak kadar güçsüz olanlardı; ancak bu zayıflıklarını ölümlülerde hiçbir dayanağı olmayan bir çeşit korku hissi uyandırarak telafi edebiliyorlardı.

Noah bu korkunun gerçek olmadığını bildiği için kendini daha güçlü olmaya zorladı. Yaratık gözlerini dikip ona baktığında bile ayakta durabilmeyi başardı.

“İnsan,” dedi iblis alayla.

“Sen de kimsin?” diye sordu Jezebeth Kate kılığında. Noah’nm elinden kurtulmaya çalıştı. Ancak Noah kaçmasını engellemek için bir koluyla kavramıştı Jez’i.

“Semiazas’ın senin başına koyduğu büyük ödülü alacak olanım ben.” İblis o kadar hızlı hareket etti ki Noah’nm tek görebildiği bir çeşit bulanıklık oldu. Sonra İblis’in parmaklarının boğazını sıkı sıkı kavradığını hissetti, nefes alamıyordu.

Noah’nın daha iblisin elinden kurtulmaya çalışmaya bile vakti olmamıştı ki ayaklarının yerden kesildiğini hissetti. İblis onu fırlatınca yakınlardaki bir arabaya çarparak durabildi. Vücudunun her yanına ağırlıklar girmişti, gözünün önüne parlak gümüş renkli ışık huzmeleri geliyordu. Gözlerini kırıştırarak görüşünü netleştirmeye çalıştı. İblis şeytani gülüşüyle ortalığı inletirken yavaş adımlarla Jezebeth’e doğru ilerliyordu.

Jezebeth usta dövüşçüler gibi pozisyon almış, iblisi bekliyordu şimdi. Noah korkuyla ürperdi, dengesini toplayıp ayağa kalkmaya çalıştı. Jezebeth ile iblisin tam aralarına girebilmek için ileri atıldı.

“Noah. Bu işe karışma. Yaralısın.” Bu Amerikanvari sözler Kate Beckinsale’in ağzından çıkınca kulağa biraz tuhaf geliyordu. Ancak Noah buna aldırmamaya karar verdi.

“Git buradan Kate.” Ne kadar kaba konuştuğunu fark edince kaşlarını çattı Noah. İblis ise sırıtıyordu.

Noah göğsünde müthiş bir acı duydu, sonra birkaç saniye içinde kendini sırt üstü yerde yatarken buldu. Başka bir arabanın yan tarafına çarpıp yere yuvarlanmıştı. Acı sırtına ve göğsüne doğru gitgide yayılırken kulaklarında kütürtü sesleri duyar gibi oldu. Arabanın çamurluğunun hemen yanında duran yüksekçe bir toprak yığınının arkasına saklanıverdi.

Nefes alabilmek için ağzını açınca bedeninde tekrar duyduğu acı neredeyse kusmasına neden olacaktı.

Uzunca bir süre sonra kesik kesik ve azar azar solumaya alışmıştı, böylece nefes alırken canı yanmıyordu artık.

Başını çevirip Jezebeth'e bakmak için kendini zorladı, korkunç baş dönmesini ve gözlerinin önündeki siyah noktaları görmezden gelmeye çalıştı.

Görüşü nihayet biraz olsun netleşince iblisin Jezebeth'e doğru uçtuğunu gördü. Jez, iblisin yolundan çekilebilmek için yana fırlayınca sert bir şekilde çakıllı zemine düştü.

Jez daha yeni ayağa kalkmıştı ki iblis onu boynundan tutup havaya kaldırdı. Kadının ayakları yerden kesilmişti, çaresizce iblisi tekmelemeye çalışıyordu.

Noah sürüne sürüne Jezebeth'in yanına gitmeye çalıştı. Ancak tek yapabildiği pisliğin içinde birkaç santim ilerleyebilmek oldu. Bilicini yavaş yavaş kaybetmeye başlamıştı.

“Neler oluyor? Onu yere bırak!”

Gözlerini kırıştırdı ve gözlerinin birkaç saniyeliğine karardığını hissetti. Şimdi Jez'i yakalamış olan iblisin etrafında birkaç adam duruyordu. Büyük ihtimalle arkadaki benzin istasyonundan geliyorlardı, çünkü elleri bira şişeleri ve çerezlerle doluydu.

Noah Jezebeth'e bakınca onun hâlâ Kate biçiminde olduğunu gördü, ancak göğüsleri biraz daha büyümüşü ve dekolte bir bluz giymişti. Jez, Noah'ın gözlerinin içine baktı, bir iblis tarafından boğazlanan biri için oldukça inatçı ve dayanıklı davranıyordu. Noah Jez'in yerine de korku duyduğunu hissetti.

“Siz bu işe karışmayın çocuklar.” İblisin çatallı sesi diğer tüm adamlarinkini bastırıyordu.

Birkaçı geri çekildi; büyük ihtimalle duydukları korku artık dayanılmayacak seviyeye geldiği içindi bu. Ancak birkaçı da ellerindekileri yere bırakıp iblise daha da yaklaştılar.

Liderleri tıpkı bir savunma oyuncusu gibi iriyarıydı. İleri atıldı, ellerini önünde birleştirmişti.

“Bak adamım. Kadını yere bırak, bu işi birlikte çözebiliriz.”

Jez onu kavrayan elden kurtulmak için çırpınıyordu hâlâ, ayaklarıyla çaresizce havayı tekmeliyordu. Noah bir kez daha vücudunu kıvıltırmaya çalışsa da bir çeşit uyuşukluk hissi tüm vücuduna yayıldığı için bunu başaramadı. Bu karıncalanmanın tek iyi tarafı hissettiği acıyı biraz olsun hafifletmiş olmasıydı.

İblis başını çevirip kendisiyle konuşan adama baktı. “Sen bu işe karışma insan. Bu kız benim.”

“İnsan mı?” Adam bir an için duraksadı, sonra iblise bakarak kaşlarını çattı. “Gözlerin de ne güzelmiş güneş ışığı. Bu vücudu bir yerlerden ödünç almış olmalısın.” Parmağını tehdit edercesine

İblise doğru salladı. “Böyle bir şeyi geçen gün bir zıde görmüştüm. Kızı bırak dedim sana.”

Görünüşe bakılırsa bu irikıyım adam oldukça duyarlı biriydi.

Noah adamın kendiyle ilgili bu gerçeği önceden bilip bilmediğini merak etti.

İblis gözlerini kıstı. “Bu seni öldürmeden önceki son uyarım.” Jezebeth’i bir bez bebek misali salladı. “Uzak dur.”

“Joe” diye bağırdı adam omzunun arkasından. “Tuz getir, bir de bir sürü...” İblis koluyla adamın göğsüne sert bir darbe indirince sözleri yarıda kesildi. Adam hiçbir ağırlığı yokmuş gibi kolaylıkla arkaya doğru savruldu.

Zavallı adam Noah’nın çarpıtđı arabanın hemen yanındaki küçük bir kamyonete hızla çarpıp hareketsiz bir şekilde yere yığıldı.

Devam etmekte olan kavga seslerini zorlukla işitebiliyordu Noah. Diğer adamların da iblise saldırmakta olduğunu hayal meyal fark etti.

Adamlardan biri liderin yanına çömelip onu biraz yana itti. Avucunu açıp lidere elindeki gösterdi. Lider rahat bir nefes almış gibiydi.

Beyaz tanecikler ani bir kar fırtınası gibi her yere saçılınca devam etmekte olan kavga daha da şiddetlendi. Noah bu tanecikleri yüzünden sildi, tuz tadı almıştı.

“Koşer tuzu” diye mırıldandı. “Koşer olmalı”

Başka bir adam Noah’nın yanındaki pisliğe doğru uçtu. Oradan oraya savrulmuştu. Sonra homurdandı ve kendini toparlayıp kavgaya geri döndü.

Liderin yanında eğilen adam sürüne sürüne Noah’nın yanına geldi. “İyi misin?”

Jezebeth eğilmiş bir vaziyette koşarak Noah’ya yanaştı. Bir anda durunca adamın bacaklarına kir ve çakıl sıçrattı. Noah kadının hâlâ hayatta olduğunu görünce rahat bir nefes aldı.

“Jezebeth...”

“Telefonun. Telefonuna ihtiyacım var.” Jez şefkatle adamın yanağını okşadı, diğer elini de adamın ön cebine atıp telefonunu çıkardı.

Noah onun ne yaptığını anlamaya çalışıyordu. Ancak gözleri yavaş yavaş kararıyordu, onları daha fazla açık tutamayacak gibiydi.

Jezebeth’in şaşkın çığığının sesi ve devamındaki hareket Noah’yı gözlerini açması için zorladı. İblis tam üzerine eğilmiş, simsiyah gözlerini onunkilere dikmişti. Noah altındaki sert ve kirli zemini bile hissedemeyecek bir hale gelmişti artık.

* * *

Jezebeth efsunu okudu ve Raphael' i çağırdı. Söylediği her kelimeyle boğazı biraz daha acıyordu. Güçlkle yutkundu, iblisin sıktığı boğazında hâlâ feci bir ağrı ve sızı duyuyordu.

Tam önünde bir hareketlenme fark edince başını çevirdi ve tam vaktinde, üzerine doğru gelen iblisten kurtulmayı başardı. Yan tarafına bir ağrı girdi, sert düşüş yüzünden Noah' nın telefonu elinden uçup gitti. Düşüşüyle bol miktarda toz kaldırmıştı, aksıra aksıra nefes almaya çalıştı.

Yan tarafına dönünce iblisin Noah' nm üzerine kâbus gibi çöktüğünü ve daha bir saniye bile geçmeden her ikisinin de ortadan kaybolduğunu gördü.

“Noah!” Adamın az önce yattığı yere doğru haykırdı. Emekliyordu, panik duygusu tüm benliğini sarmıştı.

Tam önünde zayıf bir ışık görünce ağlamamak için kendini zor tuttu. Buna bir tepki vermeye daha sonra vakti olacaktı. Şimdi yapması gereken Noah' yı bulup sağ salim Lilith' in sığınağına ulaşmaktı.

Bu ışık Jez' e elmasların parıltısını hatırlatıyordu. Işık gitgide büyüyüp kocaman oldu. Jez gözlerini kapatıp başka bir yöne bakmak zorunda kaldı.

Noah' nın az önce durduğu boş alana doğru ilerledi ve Raphael' in cisimlenmesini beklemeye koyuldu. Artık Noah' yı kurtarmak için çok geçti. Jez ne kadar uğraşsa da bu adaletsizlik karşısında gözyaşlarının yanaklarından akmasına engel olamıyordu.

“Kahretsin. Ağlamaya vaktim yok.”

Noah yakalanmıştı, çünkü kendisine yardım etmeye çalışıyordu. Jez Noah yerine kendisinin ele geçirilmiş olmasını diledi. Bu, Semiazas' ın buyruğu altında sonsuza dek kalmak anlamına gelse dahi...

Başmeleğin varlığını yanında hissedince birden sessizliğe büründü.

Jez başını kaldırıp yukarı baktı, ancak gözlerini Raphael' inki-lere dikmemeye dikkat etti. Kavga artık sona ermiş gibiydi, artık hiçbir hareket yoktu arka tarafta. Etraflarında bir sürü adam kırıklar ve kanlar içinde yerde yatıyordu. Raphael yürüyünce siyah ve çelik topuklu botları Jez' in görüş alanına girdi.

“Lütfen... İblis Noah' yı aldı.” Sesindeki çaresizliği fark edince hislerini kontrol altına alabilmek için yumruklarını sıktı.

“İşte yine karşılaştık küçük dişi şeytan. Beladan uzak duramıyorsun anlaşılın.” Jezebeth' e doğru yürüdü ve eğildi.

Jez son görüşmelerinin anısı hatırına gelir gelmez tüylerinin diken diken olduğunu hissetti ve Raphael' in gözlerine bakmak için duyduğu istediği bastırdı.

Raphael kıkırdadı. “Yanlışlıkla ruhuna baktığım için beni hâlâ affetmedin demek. Sana söz veriyorum, bu bir daha olursa seni önceden uyaracağım.”

“Bir daha olmayacağına söz veremez misin?” dedi Jez. Bu sözlerin dudaklarından çıktığının farkına bile varamamış, ne söylediğini düşünecek fırsatı olmamıştı. Ne de olsa Jez, Raphael’in yardımını istiyordu. Onu kızdırmak yapabileceği en kötü şeydi.

Raphael güldü. Bu iyilik dolu bir sestiydi, ancak Jez’in o anda hissettikleriyle ve arkalarında kırık kibrit çöpleri gibi yatan ağır yaralı adamlarla dolu sahneyle tam bir tezat oluşturuyordu. “Bazen işim gereği ruhlara bakmam gerekiyor, bunun bir daha olmayacağına söz veremem yani. Ancak seni önceden uyaracağıma söz veriyorum.” Ellerini kocaman açtı. “Tek yapabileceğim bu.”

Jez yavaşça başını kaldırıp koyu tenli, derli toplu ve ela gözleri gülen bu Başmeleğe baktı. “Sanırım bu kadarı da yeter.

Noah’yı kurtarmama yardım edebilir misin?”

Raphael gülümseyince yakışıklı hatları daha da çekici bir hal aldı. “Beni bu yüzden mi çağırdın?”

Jez güçlükle yutkunarak başını bir kez salladı. Ödeşme zamanı gelmişti. “Seni onu kurtarman için çağırdım. Yaralıydı ve ölmek üzereydi. Ama sonra...” Boğazı düğümlenmişti, hıçkırığa hıçkırığa ağlamamak için kendini zor tutuyordu.

Raphael yavaşça uzandı, parmaklarını iblisin yaptığı gibi Jez’in boynuna doladı. Jez acının yok olduğunu ve sıcak bir karıncalanma hissini vücuduna yayıldığını hissetti. Burnunda misk ve gece kokuları vardı. Gerginlik vücudunu yavaş yavaş terk ederken duygularını kontrol altına almayı başardı. Sakinleşmişti, tanrısal bir varlığa yakın olmanın bir yan etkisiydi bu.

Jez bir anda öfkelenmiş hissetti, böyle sakinleşerek Noah’ya ihanet etmiş gibi hissediyordu kendini. Ancak bunun çok mantıksız olduğunu da biliyordu. Sadece birkaç dakika önce bu duygularını bastıramadığı için kendine küfretmiyor muydu? Aklını kaçırıyor olmalıydı. Raphael ellerini çektiğinde yutkunmayı denedi Jez. Hiç acı hissetmediğini görünce rahat bir nefes aldı.

“Teşekkürler,” dedi ve boynunu sıvazladı. “Noah’yı bulabilir misin?” Yeniden başını kaldırıp Raphael’e baktı. “Ne istersen yapacağım. Lütfen.”

“Onu iblisin elinden kurtarıp geri getirirsem ne olacak peki?” Raphael dalga geçmiyordu, gerçekten neler olacağını merak ediyordu.

“Mümkün olan en kısa zaman içinde Yuma’ya varmamız gerekiyor.”

Raphael hafifçe kaşlarını kaldırdı. “İlginç. Arizona bölgesinde bir geçiş kapısı olduğundan haberim yoktu.”

Jez ağzını kapatıp dudaklarını büzdü, ne diyeceğini bilemiyordu. Belli ki Uriel bu geçiş kapısının yerini Raphael ile paylaşmamayı seçmişti.

Jez Başmeleğe çok fazla bilgi vererek işleri berbat etmediğini umuyordu. Gerçi istese de ona yalan söyleyemezdi. Başmelek-ler kendilerine yalan söylendiğinde bunu anlayabilirlerdi. Ayrıca Raphael Noah'ya yardım etmeyi kabul ederse ona her istediğini söyleyebilirdi Jez.

“Aferin sana Jez. Zaten söylemiş kadar oldun,” diye düşündü içinden.

Raphael Jez'e iyice yaklaştı, gülümsedi. “Uriel ne zaman görmeye geldi seni?” ellerini yukarı kaldırdı. “Dur, söyleme. Bilmesem daha iyi.”

Jez Raphael'in bu gizemli sözleri karşısında rahatlasın mı kaygılsın mı bilemedi. Ancak artık sohbet etmeye vakitleri olmadığını biliyordu. Kavga sahnesi donup kalmış gibiydi, ancak Jez başka yerlerde de zamanın durmadığından emindi. “Ee, bize yardım edebilir misin?”

“Senin ve kız kardeşlerinin işine kesinlikle karışmamam emredildi.”

Jez yüreğinde bir ağırlık hissetti. Raphael'e yine de ona yardım etmesi için yalvarmak üzere ağzını açtı.

“Ama yanındakine yardım etmemem söylenmedi.” Dikkatle Jez'e bakarken dudaklarını büzdü. “Bana güveniyor musun ufaklık?”

Cesurca başını kaldırıp Başmeleğin koyulaşmış ela gözlerine baktı. Sonra kendi içine baktı, kendine söylediği her yalanın bile Başmelek tarafından fark edileceğinin bilincindeydi. En sonunda başını yavaşça evet anlamında salladı.

“Sen ve kız kardeşlerin, tahmin bile edemeyeceğiniz kadar büyük bir olayın içine düşmüşsünüz. Arkanızı kollayın ve herkese karşı çok dikkatli olun.”

Jez kaşlarını çatınca Raphael bir elini omzuna koyarak onu rahatlatmaya çalıştı. “Yerini belirlemek için elimden geleni yapacağıma söz veriyorum.”

Jezebeth umutla dolduğunu hissetti, bir anda rahatlamış ve hafiflemişti. “Teşekkürler,” diye fısıldadı.

“Bu arada senin de geçiş noktasına doğru olabildiğince hızlı bir şekilde ilerlemen gerekiyor.” İşaret parmağıyla kadının çenesini kaldırdırıp gülümsedi. “Dikkatli ol ve kendini koru. Ben de senin için elimden geleni yapacağım.”

“Seni çağırdığım için ne gibi bir bedel ödemem gerekecek?” Raphael sırıttı, ancak hınzır bir sırıttı bu. “Ne istersem yapacağını söylemiştin.”

Jez başını bir kez salladı ve meleğin işaret parmağını yüzünden çekti. “Yapacağım. Yeter ki söyle.”

“Yasak olsa bile mi?” Ses tonu alay eder gibiydi.

“Evet,” diye meydan okurcasına cevapladı Jez. Gözlerini dikip Raphael'e baktı. Ancak Başmeleğin gözlerinde eğlendiğini gösteren bir ifade vardı.

Başını yana yatırdı ve dikkatle Jez'e baktı. "Sadece birkaç gündür tanıdığın bu insan için her şeyini riske atıyorsun yani, öyle mi ufaklık?"

"Noah. Onun adı Noah, insan değil. Hem neden herkes bana ufaklık diyor?" Öfkeyle soluyunca perçemleri havaya uçtu. Başmeleğin gözlerine dik dik bakıp ona meydan okudu. "Ve evet, ne istersen yapacağımı söylemişim. Bunda da ciddiydim." Raphael yavaşça gülerek Jez'in kafasını karıştırdı. Kadın kaşlarını çatıp bir adım geri çekildi. Yine avlanmadığı zamanlarda kullandığı bedene büründüğünü ancak o zaman fark edebildi. Bu büyük ihtimalle Raphael'in şifasının bir yan etkisiydi. "Noah'yı aramaya gitmeden önce burada biraz temizlik yapsam fena olmayacak. Sen de gitsen iyi olur?"

Jez kaşlarını çattı. "Peki ya ödeyeceğim bedel ne olacak?" Raphael şimdi çetenin liderini iyileştirmeye koyulmuştu. Arkasını dönüp seslendi. "İhtiyacım olduğunda seni bulurum." Başmeleğin gitmesine bu şekilde izin vermesinin şokunu uzun bir süre üzerinden atmaya çalıştı Jez. Sonra arkasını dönüp koşmaya başladı.

Noah aniden soğuk ve metal zemine değince gözlerini açtı ve bir çeşit askıya bağlandığını gördü. Kolları ve bacakları yanlara açılmıştı, çıplaktı.

El ve ayak bileklerini sıkıca kavrayan prangalarla bu korkunç yuvarlak platforma yerleştirilmişti.

Acı tüm benliğini kaplamıştı, öyle ki her nefes alışışı onun için bir işkenceydi. Her an bilincini kaybedebilirdi.

Korkunç acıya rağmen etrafına bakmaya çalıştı, ancak kıpır-dayamadığını fark etti.

Bir anda öfkelenildi. Derhal bilgi alması gerekiyordu. "Jeze-beth neredeydi? Kaçabilmiş miydi?" Bunları öğrenmesi gerekiyordu.

"Bence kaçmak şu noktada doğru tercih değil. Onu henüz ele geçiremedim diyelim." Bu sözler çok hoş ve tok bir ses tonuyla söylenmişti. Noah ayak sesleri duyunca sesin sahibini görebilmek için beklemesi gerektiğini fark etti.

Uzun boylu, yapılı, koyu renk saçlı ve keskin mavi bakışları olan bir adam, Noah'ın görüş alanına girdi. Noah bu adamın benliğinden kötülüğün dalga dalga yayıldığını hissetti.

"Sen nesin?" Noah gözleri kararınca duyduğu acıya ve baş ağrısına karşı dişlerini sıktı.

Adam kıkırdayınca büyük bir tiksinti duydu.

"Ne mi? Bence kendi iyiliğin için kim desen daha iyi olacak." Gözleri şeytani bir gülümsemeye parladı. "Ben Semiazas'ım."

Noah önündeki bu iblise bakarken dişlerini sıktı. Semiazas'ın Tanrı'ya karşı isyanda Lucifer'in sağ kolu olduğu rivayet edilirdi. Belki de bu yüzden efendisinin çıkarlarıyla örtüşmediği halde Kara Veba'yı başlatmasına yol açacak kadar özgür bırakılmıştı davranışlarında.

“Tepkine bakılacak olursa beni tanıyorsun.” Semiazas gülümsedi ve on yedinci yüzyıldan kalma bir balo salonundalarmış gibi kibarca öne eğilerek selam verdi. “Sevindim. Birlikte geçireceğimiz zaman daha da eğlenceli olacak desene.” Bir an için duraksayarak başını yana yatırdı. “En azından benim için öyle olacak.”

Noah iblisin Jez’i nerede bulacağını bilmediğini fark edince rahatlamıştı biraz. Ancak yine de büyük bir korku duyuyordu içinde. Semiazas’ın onun üzerinde uygulayacağı işkence taktiklerine gelince, bu konuda duyduğu şey korku değildi kesinlikle. Büyük bir dehşetti.

Ne de olsa acı karşısında dayanıklı birisi olmamıştı asla. He-Man ya da Rambo gibi bir süper kahraman değildi sonuçta.

İşkenceye dayanamayıp Jezebeth’e ihanet etmektir asıl korkusu.

İblis Noah ’nın etrafında bir tur attı, bir taraftan da konuşuyordu. “Şimdi. İşleri hem kendin hem de benim için zorlaştırma da dişi şeytanın ne tarafa gittiğini söyle bana. Böylece çabucak ölmüş olursun. İkimiz de boyundan büyük bir işe bulaşmış olduğumu biliyoruz.” İblis bunları söyleyip kahkahayı patlattı.

“Lilith’in fahişelerinden birine eşlik etmesi için bir savaşçıyı değil de bir gerilim romanı yazarını görevlendirdiğini duyunca ne kadar şaşırdığımı hayal bile edemezsin.”

Noah bu görevi alınca kendisinin de ne kadar şaşırmış olduğunu hatırladı. Ancak kısa bir süre sonra bu görevi Lilith’i çağırmasının cezası olarak görmeye bırakmış ve Jezebeth’i daha iyi tanımak için bir fırsat olarak düşünmeye başlamıştı.

Semiazas o sakin ses tonuyla konuşmaya devam etti, çok eğleniyor gibiydi. “İşkence sanatım mükemmelleştirmek için binlerce yıl çalıştım. Tüm uzmanlığımı senin üzerinde denemekten de hiç çekinmem. Ancak bana ihtiyacım olan bilgiyi verirsen hem senin, hem de benim için işler daha çabuk ve kolay olur diye düşünüyorum. Ee, ne diyorsun Noah? Sana Noah diye seslenebilirim, değil mi? Sanırım birini çıplak görünce ona ilk ismiyle seslenmeye hakkın olabilir.”

Noah tüm gücünü topladı ve Semiazas’ın gözlerinin içine baktı. Çok kararlıydı, yumruklarını sıktı ve tüm hayatı boyunca yapabileceği en aptalca şeyi yapmaya hazırlandı. “Hayır.”

Semiazas koyu renk kaşlarını kaldırdı. “Nasıl yani hayır? Sana Noah diyemez miyim? Yoksa bana istediğim bilgiyi vermeyecek misin?” Semiazas tatlı tatlı konuşuyordu, ancak Noah’nın tek istediği lanet olası iblisi bir fiçi kutsal suda boğmaktı.

Noah çatlamış dudaklarını ıslattı. “Her ikisi de.”

Semiazas acı acı iç çekti. “O halde ikimiz de biraz rahatlasak iyi olacak.” Bir çeşit el işareti yapınca Jill’in bedenini işgal eden iblis bir adım ileri çıktı.

“Kabul etmedi mi?” diye sordu çatallı ve umut dolu bir sesle.

Semiazas başını evet anlamında salladı. “Neler yapabileceğini görelim. Çabuk ve kesin sonuçlar

bekliyorum.”

“Peki, efendim,” diye çatallı sesiyle yanıtladı iblis. Çok keskin gibi görünen ucu kıvrık bir bıçak iblisin sol elinde belirdi. “Bu çok eğlenceli olacak.”

Noah ileride yazacağı bir kitap için bu bıçağın tam olarak nasıl görüldüğünü hatırlaması gerektiğini akimdan geçirdi. İşkence görmek üzereyken bile bir yazar gibi düşünmeyi bırakamadığı için kendine lanet etti.

İblis yavaşça yaklaştı ve bıçağı Noah'nın bacağına sapladı.

Noah korkunç bir acı duydu önce, sonra yine bilincini kaybeder gibi oldu. Karanlık bir denizde sakince yüzüyor gibi sessiz ve rahattı.

Bir süre için tam olarak nerede olduğunu merak etti, sonra nefesinin kesildiğini hissetti.

Yoğun ve sıcak bir sıvı boğazından aşağı dökülüyordu. Neredeyse metalik bir tadı vardı bu sıvının. Noah iblisin elinden kurtulmaya çalıştı, ancak kıpırdayamadığını fark etti.

Panik hissi tüm benliğini kapladı. Akciğerlerine nefes gitmediği için büyük bir acı duyuyordu. En sonunda yutkunup ağzı yine bu sıvıyla dolmadan önce derin bir nefes alabilmeyi başardı.

Tekrar yutkundu, midesi bulanmasına rağmen derin bir nefes daha aldı. Yuttuğu sıvının tamamını geri çıkaracakmış gibi hissediyordu.

Vücudu alevler içindeydi şimdi. Noah bundan sonraki hayatını bu şekilde geçireceğini düşünmeye başlamıştı.

Ona saatler gibi gelen bir süreden sonra tüm acıları dindi ve bilincine yeniden kavuştu.

Uyandığında hâlâ çıplak bir vaziyette Semiazas'ın metal çemberine bağlı olduğunu gördü. Jill onu yaralamak için kullandığı kan lekeli bıçakla birlikte tam önünde duruyordu.

“Yeniden hoş geldin insan. Kavgamız esnasında ne kadar ağır yaralandığını fark etmemiştim. Neredeyse ölüyormuşsun. Sana kanının birazını verip seni kurtardığı için Semiazas'a teşekkür etmen gerekiyor. Şimdi en baştan başlayıp bize dişi şeytanın nereye gittiğini söyleyip söylemeyeceğini öğreneceğiz.”

Noah yoğun ve metalik sıvıyı içtiğini hatırlayıp yüzünü buruşturdu. O Semiazas'ın kanıydı demek ki. Midesi kasıldı ve az evvel kan içtiğini düşününce ağzında safra tadı duydu.

Ancak sonuç konusunda diyeceği bir şey yoktu. Kendini canlı ve sağlıklı hissediyordu. Ne var ki iblisin elinde tuttuğu ucundan kanlar damlayan bıçağa bir göz atınca ölmüş olmayı diledi yine de. Onu bu kadar çabuk bir şekilde iyileştirebiliyorlarsa sonsuza dek burada tutabilmeleri de mümkündü. Eğer sonsuza dek işkence çekmek zorunda kalsa buna dayanabilir miydi? Jezebeth için bunu yapabilir miydi?

İnanılmaz bir korku tüm benliğini kaplayınca güçlkle yutkunabildi.

Lütfen Tanrım, ona ihanet etmeme izin verme.

Gabriel yatakta doğrulunca Lilith uyandı.

“Gabriel?”

Başmelek uykulu uykulu Lilith’e gülümsedi. “Özür dilerim. Beni çağırıyorlar. Gitmem lazım. Ama sonra dönerim, tamam mı?”

Lilith başını tamam anlamında salladı ve dirseklerinin üstünde doğruldu. İki kadının dudakları birleşince Lilith ağzını hafifçe açtı. Gabriel dilini yavaşça Lilith’in ağzından içeri soktu. Başmelek isteksiz bir şekilde geri çekilene kadar bu ateşli öpücüğün tadını çıkardı Lilith.

“Birlikte geçirdiğimiz zamandan çok keyif aldım.”

Lilith gülümsemesine engel olamadı. “Ben de.”

Gabriel gözden kaybolunca içini çekti ve elini Başmeleğin yatakta bıraktığı sıcaklık üzerinde gezdirdi.

Daha önce hiç kimseyle sadece uyuyarak bir gece geçilmemişti. Aslında tüm geceyi birisiyle geçirdiği tek zaman Âdem ve Havva’yla olduğu zamanlardı. Ancak o zaman da sadece sevişir-lerdi.

Uriel’le geçirdiği gece ise bir an bile uyumamışlardı.

Sırt üstü uzandı ve kolunu alnının üstüne koydu. Uriel ile ilgili anıları yine su yüzüne çıkmaya başlıyordu. Ancak Lilith onları arka plana itti ve Gabriel’le birlikte olmanın verdiği o sıcak ve hoş hissin tadını çıkardı.

Kapısı gürültülü bir biçimde çalındı. Lilith gözlerini kapatarak bu korkunç sesin sona ermesini diledi. Ancak kapı çalınmaya devam edince öfkeyle soluyup doğruldu. Çarşafı beline doladı, ancak göğüsleri hâlâ çıplaktı. “Girin.”

“Kraliçem. Sizi bu kadar erken rahatsız ettiğim için özür dilerim.” Evelin içeri girip kapıyı arkasından yavaşça kapattı. “Sizi görene kadar gitmeyeceğini söyleyen bir ziyaretçiniz var.”

Lilith kaşlarını çatı. Onunla bu kadar erken bir saatte görüşmeyi kim isteyebilirdi ki? Vücudu ona, saatin sabaha karşı dört olması gerektiğini söylüyordu. Gelen her kimse acil bir durum olmalıydı bu.

“Kimmiş?”

“Kraliçem... Semiazas gelmiş.”

İblisin ondan isteyebileceği onca şey aklına gelince kasılıp kaldı Lilith.

Ancak Semiazas Lilith'e sığınağında zarar veremezdi. Lilith onu her iki boyutta da bulunan taht odası dışında sığınağının hiçbir odasına almamalıydı. Aksi takdirde başı büyük derde girerdi. Semiazas'a sığınağının diğer kısımlarına girmesi için izin verirse iblis onu her istediği zaman bulabilme yetisine sahip olurdu. Ancak taht odası bir istisnaydı, insan dünyası ile diğer taraf arasındaki bir geçiş noktası niteliğindedir bu oda.

Taht odasında Semiazas herhangi bir şekilde Lilith'e zarar vermeye çalışsa bile Uriel Lilith'i korumaya yemin ettiği için iblisin başına her türlü musibeti salabilir, cennetten herkesi toplayıp yardıma getirebilirdi. Ancak ne yazık ki Semiazas Lilith'in işlerini başka yollarla da zorlaştırabilir, onu ve yandaşlarını bir şekilde rahatsız edebilirdi. Bu yüzden görüşme isteğini geri çevirmek çok da mantıklı bir davranış olmazdı.

Lilith içini çekip saçlarını geriye attı. "Onu taht odasında göreceğimi söyle."

"Sizi hemen görmek istiyor efendim. Şu anda neredesiniz oraya gelmek istiyor."

"Eminim öyledir," diye mırıldandı Lilith dişlerinin arasından. Ayağa kalktı, tüm gece Gabriel'in yanında ve sıcak yatağında uyuduğu için soğuk hava onu ürpertti. Evelin'e eliyle dışarı çıkmasını işaret etti. "Eğer gecenin bir yarısı beni görmek istiyorsa giyinmem için biraz zaman vermeli bana. Aksi takdirde salağın teki demektir." İblisin önünde herhangi bir zayıflık ya da korku belirtisi gösteremezdi Lilith. Yüzyıllar içinde öğrendiği bir şey varsa o da bu tip konularda, tavrın ve özgüvenin ustalıktan daha önemli olduğuydu.

Evelin başını bir kez öne eğerek Lilith'i selamladı. "Peki efendim. Onu taht odasına götüreceğim. Bu arada yiyecek, içecek bir şeyler ya da enerji ikram edeyim mi ona?"

Lilith gardırobundan bir elbise seçmeye çalışıyordu. O hazırlanırken yandaşlarından birini, insan olanlar da dâhil olmak üzere, Semiazas'a yem diye sunmanın fikri bile tüylerini diken diken etmeye yetmişti. "Hayır. Davetli bir misafir değil o. Onu taht odasına götür. Ben gelene kadar orada beklemek zorunda."

Evelin tekrar başını eğerek Lilith'i selamladı, dışarı çıkarken kapıyı arkasından yavaşça kapattı.

Lilith sade ve hoş bir siyah elbise seçti, ancak sonra duraksadı. Her ne kadar Semiazas buraya geldiği için morali biraz bozulmuş olsa da Gabriel'le geçirdiği zamanın anısı ile hâlâ çok mutluydu. Elini uzatıp gardırobundan uzun, firfir etekli, dar korseli yumuşak kumaştan yapılmış sarı bir elbise çıkardı.

Elbisesini giyerken gülümsüyordu. Gabriel'in bir sonraki gelişinde giymek için yeni iç çamaşırı alması gerektiğini hatırlayıp bunu aklının bir köşesine yazdı. Lilith iç çamaşırlarına hiç önem vermezdi, çünkü zaten vücudu çok sıkı ve esnekti. Üstelik ölene dek de öyle kalacaktı. Ancak Gabriel için yeni ve seksi bir şeyler denemek gelmişti içinden."

Elbisesinin korsesini düğmeleyip rahat deri ayakkabılarını ayağına geçirdi. Uzun koyu renk saçlarını taradı. Bu saçlar ipeği andıran dalgalar halinde omuzlarına dökülüyordu şimdi.

Duraksadı, takıları olmadan kendini çıplak gibi hissediyordu. Ellerini pannağı, boynu, bilekleri ve

kulaklarında gezdirdi; küpelerini, yüzüğünü, kolyesini ve bilekliğini çok özlüyordu. Dört çocuk şeytanı dişi şeytanları Semiazas'ın dönüşü konusunda uyarmak için görevlendirdiği günden beri her sabah aynı şeyi yapıyordu.

“Kısa sürede sağ salim geri dönmüş olacaklar,” diye hatırlattı kendine. Ancak dişi şeytanlardan mı, mücevherlerden mi yoksa her ikisinden de mi bahsettiğini bilemiyordu.

Giriş salonundan hızlı hızlı yürüyerek geçip taht odasının girişine vardı. Midesinde kelebekler uçuşuyormuş gibi bir hisse kapılınca elini kamına koydu. Omuzlarını dikleştirdi, başını bir kraliçe edasıyla havaya kaldırıp Aslanın İnine adımını attı.”

Semiazas Lilith'in tahtına kurulmuştu. Tahtın kollarından birine sırtını yaslamış diğerinden de bacaklarını sarkıtmıştı, aylak aylak sallıyordu onları. Lilith içeri girince başını kaldırdı, yüzünde vahşi bir tebessüm vardı. “Lilith,” dedi. Kıpırdamaya bile tenezzül etmemişti. “Bana katılman ne hoş.”

Lilith iblise yaklaşarak sakin bir ses tonuyla konuştu. “Benim yerimde oturuyorsun.”

Semiazas sırıttı. “Aa, bu senin koltuğun mu?” Gösterişli bir şekilde yerinden doğruldu.

“Sen fahişelerin kraliçesi değil misin? Burada bir yatak ya da jinekolog koltuğu gibi bir şey olur sanıyordum.”

Lilith bu tip aşağılamalara alışkındı, bu yüzden bu yommu görmezden geldi. Tek kaşını kaldırıp dik dik Semiazas'a baktı.

Semiazas yavaşça gülümseyerek ayağa kalktı, eliyle Lilith'e oturmasını işaret etti.

Lilith adamın yanından geçerken Semiazas kadına doğru döndü ve kadının saçlarına burun kıvırdı. Lilith'i omuzlarından kavrayıp kendine doğru çekti. Yüzünü kadının boynuna gömüp derin derin nefes almaya başladı.

Lilith içgüdüsel olarak tepki verdi; o daracık alanda sol ayağıyla yerden destek aldı ve sağ dizini tüm kuvvetiyle iblisin kasıklarına geçirdi.

Semiazas boğuluyormuş gibi bir ses çıkarıp iki büklüm oldu. Dengesini kaybedince onun elinden kurtulmayı başarmıştı Lilith.

“Yaratıldığım günden beri çok kez kötü davranışlara maruz kaldım Semiazas, bu da onlardan biri. Benimle böyle alelacele görüşmek istemen çok da barışçıl bir davranış değil, bunu bilmelisin.” Yumruklarını sıktı, yeniden odasına döneceği ana kadar öfkesini ve paniğini bastırmaya çalışıyordu.

Semiazas elleri dizlerinde ayağa kalktı. Yavaş yavaş doğrulup Lilith'in yüzüne baktı, derin derin nefes almaya çalışıyordu. “Özür dilerim. Beni şaşırttın Lilith. Bunu yapmak hiç de kolay bir şey değildir üstelik.”

Lilith gitmesi gerektiğini biliyordu, ancak merakına yenilip geri döndü. Semiazas'ın onu görmeye

gelmesinin bir nedeni olmalıydı. Bunu çok geç olduktan sonra öğrenmektense hemen şimdi öğrenmeyi tercih ederdi.

“Gabriel buradaymış.”

Bu bir soru değildi, bu yüzden cevap vermeye gerek duymadı Lilith.

En sonunda Semiazas yüzünde bir somurtmayla bir adım ileri yürüdü. “Gabriel’le bir zamanlar çok yakındık. Onunla birkaç gün önce konuştuğumda bir kadınla sevişmiş olduğunu fark etmişim. Ancak bulabileceği en tecrübeli kadını seçmiş olduğunu nereden bilebilirdim?” Yüzünde hiç de arkadaş canlısı olmayan bir gülümseyiş vardı.

“Ne demek istiyorsun?” Lilith meydan okurcasına kollarını göğsünde birleştirmemek için zorluyordu kendini.

Semiazas ona doğru hamle etmek için hazır görünüyordu, ancak kendine hâkim oldu. Yüzündeki öfke ve nefretin yerini sakin bir ifade almıştı şimdi. İfadesinde tek değişmeyen şey mavi gözlerindeki yargılayıcı bakıştı.

“Sana bir önerim var Lilith. Sende benim istediğim, bende ise senin istediğin bir şey var.”

“Sende benim istediğim bir şeyin olduğunu hayal bile edemiyorum.”

“Peki ya Âdem’in sana verdiği yüzük?”

Semiazas’ın bu sözleri Lilith için bir tokat gibiydi. Herkes mücevherlerini Âdem’in kendi elleriyle yaptığını düşünüyordu. Ancak aslında onlar en baştan beri Uriel’indi. İstifini hiç bozmadan kaşlarını kaldırdı.

Eğer yüzük ondaysa Jezebeth de onun elinde demektir. Peki ya diğer kız kardeşler neredeydi?

“Yüzüğüm sendeyse göster de inanayım.”

Semiazas dudaklarını büzdü. “Yanımda değil. Yüzüğü takan insan kolay pes eden biri değilmiş, yüzüğü henüz parmağından çıkaramadık.”

Belli ki Semiazas yüzüğün ancak onu takanın isteğiyle çıkacağını zor yoldan öğrenmişti. Yüzüğü almak için insanın parmağını bile kesemezdi, çünkü o zaman niyeti açığa çıkardı. Zaten yüzükteki Başmelek enerjisi de böyle bir şeyin olmasına engel olurdu. Birçokları yüzüğün bu gücünün Âdem’in onu Cennet Bahçesi’nde yapmış olmasından kaynaklandığını düşünüyordu. Ancak gerçekte Uriel bu takıları Lilith’e yeminini bozduğu gece vermişti. Ne Uriel ne de Lilith, bu konudaki fikirlerini değiştirip gerçeği açığa çıkarmaya gerek duymamışlardı. Âdem ve Havva da çoktan öldüğü için bu hikâyenin doğrusunu açığa çıkaracak başka hiç kimse kalmamıştı.

“İlgimi çekmen için daha fazlasını yapman gerekecek.” Arkasını dönüp taht odasından çıkmak için yollandı.

“Uriel’in düşüşünü gördüm.”

Lilith donup kalmıştı, yüzünü adama döndü. Semiazas’ın pek çok kötü özelliği olabilirdi, ancak gördüğü imgeler her zaman doğru çıkardı. Lilith bunun bir aldatmaca olabileceğini biliyordu elbette, ancak yine de hikâyenin geri kalanını duymadan çekip gidemezdi. “Dikkatimi çektin... şimdilik.”

“Planını biliyorum Lilith. Yıllar önce o dört küçük fahişeyi beni Lucifer’e şikâyet etmeleri için göndermiştin. Ancak şimdi kaçtım ve sen yine aynı şeyi yapmaya çalışıyorsun. Buna izin vermeyeceğim.” Semiazas tıslar gibi bir ses tonuyla konuşup Lilith’i korkutmaya çalışıyordu.

“Dikkatimi yine kaybettin.” Lilith gülümseyerek omuz silkti ve yine arkasını dönmeye hazırlandı.

“Uriel düşecek. Tanrı’ya karşı gelenlerle aynı seviyeye gelecek. Ve bunun sebebi seni korumaya

çalışması olacak, fahişelerin kraliçesi.”

“Partiye geç kaldın Semiazas. Uriel Bahçe’de beni öldürmeyi reddedince zaten Tanrı’ya karşı isyan etmiş sayıldı.”

“Yani hataların tekrarının Tanrı’nın sabrını zorlamayacağını mı düşünüyorsun? Gerçekten çok yanılıyorsun.” Semiazas kahkaha attı. “Son geldiğinde nerede olacaksın Lilith? Sen tarafsız bir varlıksın. Yani her yer sessizliğe büründüğünde tek başına kalacaksın.”

Lilith Semiazas’ın Armageddon’dan bahsettiğini fark edince gözlerini kıstı. “Benden ne saklıyorsun Semiazas, söylemek istemediğin şey nedir?”

“Uriel Tanrı’ya bir kez daha ihanet edecek ve bunu senin için yapacak. En nihayetinde de dünyanın sonu gelecek.”

Lilith kanının donduğunu hissetti, ancak bunu iblisten gizlemeye çalışırken hiçbir tepki göstermedi.

“Uriel kararlarını kendi verir.”

Semiazas’ın gözlerinde sabırsız bir bakış vardı. “Dört dişi şeytanı bana verirsen emin ol konumun yükselecek. Çünkü insanlar artık bir sorun olmaktan çıkacak.” Gülümseyerek kadına doğru ilerledi. “Başka birçok yandaşın var. O dördü neden bu kadar önemli ki?”

“Bu görüşme tam anlamıyla bir vakit kaybıydı. Beni ziyaret etmeni yasaklıyorum Semiazas, taht odası da dâhil... Şimdi git buradan, Lucifer’in yandaşı.”

Semiazas hırlayarak ileri atıldı, ancak daha Lilith’e ulaşmadan buharlaşıp oradan gitmek zorunda kaldı.

Lilith buna değdiğini umuyordu. Az önce taht odasına girmesini yasaklayarak Semiazas’ı kızdırmıştı. Bir an için kokruyla ür-perdi, daha sonra kahvaltı yapıp sıcak kaplıcasına geri dönmeye karar verdi.

Semiazas cehennemde cisimlenir cisimlenmez Lilith’in taht odasının girişine geri dönmeye çalıştı.

Ancak lanet olası fahişe ona yasak koymuştu!

Yumruklarını sıktı, etrafına bakınıp öfkesini ve hayal kırıklığını dindirmek için öldürecek birini aradı. Ancak ne yazık ki iblisler ve cehennem bu kısmında yaşayan herkes saklanıyordu. Bunun kendi ünüyle ilgili olduğunu düşünüyordu Semiazas. Elbette bu derece korkulmak hem iyi hem de kötü bir şeydi.

Semiazas cehennem yönetim kısmında bulunuyordu, tıksık tıksık bir ofisi andırıyordu bu kısım. İblis elini donmuş lavdan ibaret olan geniş duvarlardan birine sürttü. Duvar cehennem bu bölümünü “oyuk” diye de adlandırılan kısımdan ayırıyordu.

Büyük bir acı elinden koluna doğru yayıldı. Ancak denemesi hiçbir işe yaramamıştı, duvarı işaretlemeyi başaramamıştı Semiazas. Cehennemde, Lilith’in sığınağında, aslında insanların dünyası

hariç hiçbir yerde acıya dayanıklı değildi. Bu yüzden sinirinin geçmesi için kendi canını istediği kadar yakabilirdi.

İnsanlar Cehennem'in büyük bir kısmının Amerika Birleşik Devletleri'ne aşırı derecede benzediğini öğrenselerdi tepkileri ne olurdu acaba diye düşünmekten kendini alamadı. Başını salladı ve canının acısının tam olarak geçmesini bekledi.

Evelin'in kendisini taht odasından ileriye götürebileceğini ummuştu, ancak Kraliçe'nin buna izin vermeyeceğini tahmin et-

miş olması gerekirdi. Fahişe bu zamana kadar hayatta kalabilirdi-se aptal değildi demek ki... En azından genellikle doğru kararlar aldığı söylenebilirdi.

Son yedi yüz yıldır hapis kalmış olmasının nedeni olan bu kadından ve dört dişi şeytandan intikam almak için böylesine yanıp tutuşuyor olmasa ona saygı bile duyabilirdi.

Lanet olası kurallar! Ona direkt olarak saldıramazdı. Aksi takdirde Başmeleklerin ve dolayısıyla Tanrı'nın gazabını üzerine çekmiş olurdu.

Semiasas etkisiz bir elemanı andıran bu Tanrı'ya karşı hiç sayı duymuyordu gerçi. Ancak böyle bir ilgiyi üzerine çekerse Lucifer'in kendisini öldüreceğini düşündüğü için böyle bir şey yapması söz konusu bile değildi.

Cennette ikamet edenlerin uymaları gereken binlerce ahlak kuralı vardı. Ancak cehennem'in sakinleri için durum farklıydı, onlar Lucifer'in başına dert açmadıktan sonra her şeyi yapmakta özgür gibiydiler. Semiasas bunu Lucifer'i seçmesinin birçok haklı sebebinden biri olarak görüyordu.

Ancak bunun gibi zamanlarda bu kuraldan nefret ettiğini fark ediyordu, çünkü sırf bir kural yüzünden istediklerini yapamıyordu.

Derin bir nefes alıp kendini topladı ve işkence odasına cisimlendi.

İki yuvarlak ızgaraya dikey bir şekilde yerleştirilmiş iki kurbanı arasında cisimleniverdi. Kurbanlar kolları ve bacakları iki yana açık şekilde çaresiz bir şekilde duruyorlardı. Semiasas onlara istediği an istediği gibi işkence edebilirdi.

Ne yazık ki Semiasas onu yakaladığında adam ölmek üzereydi. Bu yüzden onu iyileştirip hayatta kalmasını sağlamak için kanının bir kısmını vermesi gerekmişti. Adamın işkenceye dayanmasını sağlamak için bunu yapmak zorunda kalmıştı. İnsan vücuduna Cehennem'de zarar vermek mümkün değildi, ancak insan zihni ruhun hissettiği acıyı gerçek gibi algılayabilmesini sağlardı. Bu şekilde insan zihnine onarılamaz bir şekilde zarar vermek mümkündü. Semiasas insanın beynini yerinden söküp çıkarabilirdi isterse, ancak onu elinde tutmasının iyi bir koz olduğunu düşünüyordu. Çünkü Lilith'e blöf yapıp dört dişi şeytanı ele geçirme planı istediği gibi gitmemişti.

Adamın ruhuna bakmayı da denemişti gerçi. Ancak oraya daha önce birinin girdiğini görünce bunun yararı olmadığını anladı. Semiasas işte o anda insanın Lilith'in yüzüğünü taktığını fark etmişti, ancak ne yazık ki lanet yüzüğü çıkartmak için başvurduğu her çözüm yolu sonuçsuz kalmıştı.

İnsanın parmağını, elini ve kolunu kesmeyi bile denemişti. Ancak belli ki yüzük sadece onu takanın isteğiyle çıkmak üzere efsunlanmıştı.

Adamın yüzüğü çıkarmak istemesini sağlamak için ona işkence etmek de geçerli bir yol değildi görünüşe bakılırsa, çünkü bu da bir işe yaramamıştı. İnsan kolları koparılmaya çalışılırken çektiği acıya dayanmış, yüzüğü de kolu da iblislerin her denemesinden soma olduğu yerde kalmıştı.

Semiasas yeni bir öfke dalgasıyla dişlerini gıcırdattı.

Bu insanı alt etmek için zihnine girmemeleri şartıyla en yaratıcı iblislerinden bazılarını görevlendirmişti. Ancak adamın tek söylediği Lilith'e borçlu olduğu ve bu yüzden dişi şeytan Jezebeth'e nereye giderse gitsin eşlik ettiğiydi. Ya gerçekten varmaya çalıştıkları geçiş noktasının yerini bilmiyordu, ya da gerçekten çok güçlü biriydi.

Ancak ne olursa olsun başka bir şekilde ikna edilmesi gerekecekti.

Semiasas insanı yakalayan iblisin onu konuşturmayı başaramadığını öğrenince kovmuştu onu. Böylece iblis işgal ettiği insan bedenini terk etmek zorunda kalmıştı. Bu sayede Semiasas'ın elinde işkence edebileceği başka bir insan daha olmuştu. Üstelik bu sayede dişi şeytanın yardımcısını konuşturabileceğini düşünüyordu. İnsanlar çok duygusaldı ne de olsa.

“Pekâlâ, misafirlerim ne yapıyor bu gece?” Semiasas adamın üzerine eğildi, insan gözlerini bile açmayınca ise sinirlendi. Toplayabildiği tüm doğaüstü gücü kullanarak Noah'ın suratına sıkı bir tokat patlattı. İnsanın kafası boynunun üstünde sallandı, göz-bebekleri yerinden oynadı. Ancak yüzünde hâlâ o meydan okuyan ifade vardı.

“Şu işe bak. Uyanmışsın. Ben de verdiğin bilgiler için teşekkür etmek istiyordum sana.”

Adam çaresiz bir şekilde metal siyah direklerden sarkıtılmıştı. Çıplak vücudu bıçak yaralarıyla doluydu ve birkaç yerde kanaması vardı. Semiasas'ın onu endişe içinde birkaç saat önce bıraktığı durumdaydı hâlâ. Cehennemde işkence yapmanın en iyi tarafı kurbanın burada çok uzun süre bulunsa dahi aynı durumda kalmasıydı. Semiasas lanet olası insanın daha fazla inat edemeyeceğini ve çok da fazla dayanamayacağını biliyordu. Ne yazık ki Semiasas'm o kadar çok vakti yoktu.

Arkasını döndü ve iblis tarafından ele geçirilmiş diğer adama doğru ilerledi.

Korkunun o keskin kokusunu derin derin içine çekti Semiasas, bu çarpıcı ve hoş kokunun tadını çıkardı. “İşte olay budur.” Noah'ya döndü. “Senin korkunu da hissedebiliyorum, ama o çok derinlerde. Hâlbuki bu adamınki yüzeyde. Böylesi çok daha keyifli.” Semiasas adama güçlü bir tokat atınca adamın başı boynunun üstünde sallandı. Gözlerini kapatıp inlemeye başladı, kendini az sonra başına geleceklerin gerçek olmadığına inandırmaya çalışıyor gibiydi.

“Dur. Onu rahat bırak.” Sanki her hece boğazını jilet gibi ke-siyormuşçasına tiz ve rahatsız ediciydi insanın sesi.

Semiasas şaşırmış gibi yaparak arkasını döndü. “Pardon, bir şey mi dedin?”

Semiazas yüzünü ona dönmeye tenezzül bile etmeden diğer adamı boynundan kavradı ve sıkmaya başladı. Yaşlıca adam acıdan çok şaşkınlığı yüzünden haykırmaya başladı.

Noah gözlerini kıstı ve dişlerini gıcırdattı.

“Bana istediğimi söyle insan. Ben de onun gitmesine izin vereyim.” Semiazas omuz silkti. Şu dünyada insanlar sürüsüne bereketti zaten. Şu anda Semiazas’ın umurunda olan tek şey o dişi şeytanları bulup öcünü almaktı.

Sırıttı, dişi şeytanlarla ilgili planları aklına gelince keyfi yerine gelmişti.

“Söz verir misin?”

Semiazas güldü. “Sözüme güvenir miydin? Hiç sanmıyorum.” Yine sıırıttı. “O zaman şöyle yapalım.” Elinin bir hareketiyle yaşlıca adam ortadan kaybolmuştu. “Onu ilk bulduğum yerde şimdi.” Semiazas onun tamamen çıplak olduğu gerçeğini kendine saklamayı tercih etti. “Ama onu geri getirebilirim. Tabii başka bir insan da gelebilir, tabii lafını bitirmezsen. Adil bir anlaşma bu sence de, öyle değil mi?”

Noah başını salladı ve seçeneklerini gözden geçirirken güçlkle yutkundu. “Yunanistan.”

Semiazas kaşlarını kaldırdı. “Yunanistan mı? Eğer Yunanistan’a gidiyordusamz Arizona’daki yolda ne işiniz vardı?”

“Tüm detayları bilmiyordum, ancak Yunanistan’da bir giriş kapısı açılacak.”

Semiazas gözlerini kıstı ve dikkatle adamı inceledi. Bu adamın ruhuna bakamıyor olabilirdi, ancak türlerinin yaratılışından beri bu et torbalarının aklını okuma konusunda biraz deneyim kazanmıştı.

Cevap her ne kadar muhtemel görünmese de gerçeklik payı olabilirdi. Ancak insanın ondan sakladığı bir şeyler vardı. Yine de bunun bir ilerleme olduğunu düşünüyordu Semiazas. “Peki. O halde şenle Yunanistan’a seyahat edeceğiz evladım. Umarım yanında biraz güneş kremi getirmişsindir. Çünkü eğer bana yalan söylüyorsan gün ışığını bir daha sonsuza dek göremeyeceksin.”

* * *

Gabriel Raphael’in bulunduğu alanda cisimlendi. Başmelek bez bebekler gibi etrafa saçılmış birkaç insanı iyileştirmekle meşguldü. Raphael ve kendisi dışında etrafta hiç hareket yoktu.

Raphael başını kaldırıp kadına baktı, yüzünde korkunç bir ifade vardı.

Gabriel hızla Raphael’e yaklaştı, içinde çok kötü bir his vardı. “Sorun ne Raphael?”

“Az önce dört dişi şeytandan biri beni çağırdı.”

Gabriel kaşlarını çatarak etrafına bakındı. “Tüm bunların sorumlusu o mu?”

Raphael başını salladı. “Hayır. İblisin teki bir insanı ele geçirmiş, herkesi yaralayıp yanında dişi şeytanın arkadaşıyla birlikte ortadan kaybolmuş.”

Gabriel kaşlarını çattı. Bulmacanın bir parçası eksik gibiydi. “Lilith’in görevlendirdiği adamla mı?”

Raphael evet anlamında başını salladı. “Onu aramaya söz verdim.”

“Ama karışmamamız söylendi.”

Raphael ayağa kalktı ve sabırsızca bir hareketle kadının sözünü kesti. “Resmi olarak değil. Hem öyle olsa bile sadece dişi şeytanların işine karışmamamız emredildi. Michael dişi şeytanların sığınaklarına dönmeleri için Lilith’in görevlendirdiği adamlardan bahsetmedi bile.”

Gabriel başını sallayarak onu doğruladı. “Evet.”

“Onu bulmak için yardıma ihtiyacım olacak. Nereden başlayabiliriz, bir fikrin var mı?” Elini havada sallayınca adamlar hareket etmeye devam ettiler. Yavaşça doğrulup oturmaya başladılar, biraz başları dönüyor gibiydi ama tamamen iyileşmiştiler.

Gabriel gözlerini Raphael’in ela gözlerinden kaçırdı. SemiazasTa eskiden yaşadığı ilişki için kendini suçlu hissetmesi mantıksızdı. Ancak duyguları mantığının önüne geçiyordu. “Onu nerede bulacağımızı senden daha iyi bildiğimi de nereden çıkarıyorsun?”

“Seni yargılamıyorum Gabriel.” Ses tonu çok yumuşak ve nazikti.

Gabriel Raphael’in yüzüne dikkatle bakınca onun doğru söylediğini anladı.

“O, Lucifer’e katılmadan önce siz ikiniz çok yakındınız. Onu kendinden bile iyi tanıyorsun.”

Gabriel içini çekti.

Raphael elini kadının omzuna koydu ve gülümseyerek gözlerinin içine baktı.

“Gerçekten ihtiyacım olmasa yardımını istemezdim.”

Gabriel Raphael’e dikkatle baktı. Sonra dudaklarını büzüp Semiazas’ın rehin aldığı bir insanı nerede saklayabileceğini düşünmeye başladı. “Eskiden çok sık gittiğimiz bazı yerler var, ancak buralar artık cehennem bir parçası.”

“Önce Uriel’i bulalım mı?”

Gabriel başını evet anlamında salladı. “Konu Semiazas olunca ne kadar kalabalık olursak o kadar iyi.” Semiazas’ı her düşündüğünde olduğu gibi yine yüreğinde büyük bir acı duydu. Başmelek Semiazas hapisten kaçtığı günden beri onu birçok kere düşünmek zorunda kalmıştı.

Raphael’e arkasını döndü, sonra durdu. “Sence neden Luci-fer Semiazas’ı geri kapatmak için bir şey yapmıyor?” Gabriel’in bu konuda kendi fikirleri vardı, ancak Raphael’in bu konuda ne düşündüğünü

de merak ediyordu. Başmelek, düşüşünden önce bile Lucifer'le hiçbir zaman yakın olamamıştı. O günden beri de onunla hiç konuşmamıştı zaten.

“Lucifer çok kibirlidir, dünyanın onun ihtiyaçları etrafında döndüğünü sanıyor. Semiazas'ı hapsetmesinin tek bir sebebi vardı. Veba, güçler arasında bir dengesizlik yaratıyordu ve Lucifer de cennetin gazabını üzerine çekmek istemiyordu. Tahminimce Semiazas kaçtığından beri Lucifer'in dikkatini çekecek pek bir şey yapmadı.”

Gabriel başıyla onayladı, Raphael'in de onun gibi düşündüğüne şaşırılmamıştı.

“Bu, davranışlarımız onu etkilemediği sürece bizimle uğraşmayacağı anlamına gelir, öyle değil mi?” Gabriel omzunun üstünden Raphael'e bir bakış attı.

“Aynen öyle.”

“Seninle Uriel'in evinde buluşuruz.”

Jezebeth bacakları ağrıyana kadar yürüdü. Cildi kupkuru ve gergindi. Gün boyunca otostop çekmiş, enerji sağlamak için birkaç adamla öpüşmüştü. Bu atıştırma kamını tam olarak do-yurmasa da onu bir süre idare ederdi. Aslında daha fazlası için vakti de, fırsatı da olmuştu, ancak Noah bir yerlerde rehin tutulurken sevişmek içinden gelmemişti. Bunun nedenini ise tam olarak bilemiyordu.

Gecenin karanlığında saatler iyice ilerlemişti, Jez artık otostop çekecek bir araç daha bulmaktan umudu kesmişti. Arizona gece saatlerinde çok hareketli olan bir yer de değildi zaten. Ancak Uriel'in sığınağı Yunanistan'a taşınmadan oraya varamayacağından korku duyduğu, Noah'ya ne olduğunu merak ettiği ve içi içini kemirdiği için kendini yoluna devam etmeye ve her şeyin yoluna gireceğine inandırmaya zorlaması gerekiyordu.

Kollarını ovuşturdu, bu sayede gece soğğundan korunup biraz olsun ısınacağı umuyordu, ancak çabaları boşunaydı.

Noah ile öpüşmelerinin anısı hatırıma gelince bedeni bir anda ısındı. Sadece tahrik olduğu için değil, çok daha güçlü ve rahatlatıcı bir his duyuyordu Jez. Noah'nın hayatta ve sağlıklı olduğu düşüncesini aklında tutmaya çalışarak yoluna devam etti.

Raphael Noah'yı bulacaktı. Noah iyiydi, iyi olmalıydı.

Jezebeth'in başka bir senaryo üzerinde düşünecek enerjisi bile yoktu.

Arkasında farlar ışıldadı ve geceyi aydınlattı. Jez arkasını döndü ve başparmağını kaldırarak aracı durdurmaya çalıştı. Başka bir biçime bürünmek için enerjisi kalmamıştı, bu yüzden kendi biçiminde kalarak aynı zamanda hem seksi hem de zararsız görünmeye çalıştı.

Küçük araba yavaşladı ve kadının bir metre kadar yakınında durdu. Jezebeth sessizce şükretti ve sürücünün cinsel enerjiyle dolu biri olmasını diledi. Arabanın yanına gitti ve sürücü camından eğilerek içeri baktı.

Çocuk denecek yaşta genç bir erkek vardı karşısında. Kaygılı bakışlarla Jez'i süzüyordu.

“Nereye gideceksen bırakayım mı?”

Jez hayal kırıklığına uğramıştı. Ölümün eşiğinde bile olsa yaşı bu kadar küçük birinden enerji sağlayamazdı. Dişi şeytanların bile bazı ahlak kuralları vardı. Kendini zorlayıp gülümsedi, ancak bu bile onu çok yormuştu. “Buna çok sevinirim. Aracım saatler önce bozuldu. Nereye gidiyorsun?”

“Somerton’a”

Jezebeth çocuk için endişe duyduğunu fark etti, bu his bir çeşit annelik içgüdüsünden kaynaklanıyordu ve doğaüstü bir dayanağı yoktu. Bundan önceki birkaç araca binmeyi reddetmişti, çünkü içgüdüleri o araçlara binmektense oradan hızla uzaklaşmasını öğütlemişti ona. Bir dişi şeytan olarak hayatta kalabilmek için içgüdülerine güvenmeyi öğrenmişti Jez. İnsan kadınlar gibi tecavüz konusunda endişelenmesine gerek olmayabilirdi, ancak yaralanırsa ya da vurulursa onu öldürmeye çalışan doğaüstü yaratıklar karşısında zayıf düşebilirdi. “Somerton Yuma’ya yakın mı?” diye sordu, sesinin ne kadar umut dolu olduğunu fark etmişti.

Çocuk gülümsedi. “Çok yakın. Hadi binsene. Uzun süredir yürüyormuş gibi görünüyorsun. Bir... şey, senin gibi birinin gece yalnız dolaşması hiç güvenli değil.”

Jez arabanın kapısını açıp içeri girdi. Gülümsedi, çocuk az kalsın bir kadının bu saatte dışarıda olmasının güvenli olmadığını söyleyecekti. Ancak bu onu incitebilir diye son anda lafı kıvırmıştı. “Çok teşekkür ederim. Bir kilometre daha yürüyemezdim sanırım. Yuma’ya kadar zaten gidemezdim,” dedi dişlerinin soğuktan gıcırdamasına engel olmaya çalışarak.

Çocuk camları kapatıp ısıtıcıyı çalıştırdı. “Sorun değil. Otostopçuları arabama almamam gerektiğini biliyorum, ama eğer annem senin gibi gece sokakta kalsaydı birinin ona yardım etmesini isterdim.”

Jez gülümseyerek koltuğa yaslandı, çocuğun onun kaç yaşında olduğunu ima etmeye çalışıp çalışmadığını merak etti. Çocuk

Jez’in gösterdiği yaştan bahsediyor olmalıydı, ancak Jez yirmi yaşlarının sonunda gösteriyordu. Peki, bu çocuk neden bahsediyordu? “Adım Jezebeth. Sana gerçekten minnettarım.”

“Benim adım da Darian.”

“Seninle tanıştığıma çok memnun oldum Darian.” Esnediğini gizlemeye çalıştı, ama bunu başaramadı. “Bana yardım ettin, ödüllendirilmen için dua edeceğim.” Bu dediğinde ciddiydi Jez. Ne de olsa düşük seviyedeki meleklerden birkaçını tanıyordu ve bunlardan bazılarının yıllar önce bazı yardımlarda bulunmuştu.

Çocuk gülerken başını salladı. “Bu tıpkı annemin söyleyeceği türden bir şey. Demek ki seni arabama alarak doğru şeyi yapmışım.” Isıtıcıyı bir derece daha yükseltti ve arka koltuğa uzanıp bir mont çıkardı. “Al bunu. Çok yorgun görünüyorsun. Biraz uyu. Yuma’ya varınca seni uyandırırım.”

Jezebeth tartışmak için çok yorgundu. Esnedi, çocuğa gülümsedi, sonra montu üstüne çekerek koltukta

kıvrıldı ve başını cama yasladı. Noah ile öpüşmelerinin anısını aklından çıkarmayarak her şeyin düzeleceğine olan inancını taze tutmaya çalıştı. Sonra da derin bir uykuya daldı.

* * *

Uriel Lilith'in taht odasında cisimlendi, ancak artık onun evinde hoş karşılanıp karşılanmadığından emin değildi. Buraya yüzyıllardır gelmediği halde geniş siyah mağara aynı onun hatırladığı gibiydi. Bu sığınağı Lilith'e verdiğiinden beri ilk kez geçen gün ziyaret etmişti burayı.

Anılar zihnine üşüşmeye başlamıştı, ancak Uriel bunları arka plana atarak görevine odaklanmaya çalıştı.

Lilith'in hizmetkârlarından biri olan Evelin mat kırmızı bir harem kıyafeti giymiş bir şekilde koşa koşa içeri girdi. Daha adamın yanına gelmeden başını önüne eğmişti. Uriel onun yüzünü göremiyordu. "Efendim Uriel. Nasıl yardımcı olabilirim?"

"Efendini görmek istiyorum."

Evelin başını kaldırıp baktı, kafası karışmış gibiydi. "Ama efendim..."

Uriel dişlerini gıcırdattı. İşte Lilith'in koyduğu bu yeni sınırlara uymaya çalışınca böyle oluyordu. "Lilith'i görmek istiyorum Evelin. Lütfen kendisine onu taht odasında beklediğimi söyle." Uriel çok kesin konuşuyordu. Evelin başını bir kez aşağı indirerek adamı selamladı, sonra arkasını dönüp Lilith'in odasına doğru yollandı.

Uriel sabırsızca bekliyor, uzun ve karanlık mağaranın uzunluğunu düşünerek Lilith'in buraya ne kadar sürede gelebileceğini hesaplamaya çalışıyordu. Keşke doğrudan odasına gitseydim diye aklından geçirdi.

Birkaç dakika sonra Lilith içeri girdi, üzerindeki siyah ipek elbise hâlâ ıslak olan tenine yapışmış hatlarını ortaya çıkarmıştı.

Uriel hemen o anda cinsel organının sertleştiğini hissetti, zorla da olsa başını kaldırıp Lilith'in yüzüne baktı.

"Uriel?" Lilith adama doğru yaklaştı, Uriel onun vücut ısısını hissedebiliyordu şimdi. Ancak belki de hissettiği şey çalışmaya başlayan hormonlarının yaydığı ısıydı.

Boğazını temizledi. Vücudunu işgal eden bu şehvet duygusundan arınmak için çaba sarf etti, ancak başarılı olamadı. "Jezebeth'in yanındaki adamdan haber aldın mı?"

"İnsan mı?" Koyu renk kaşları çatılmıştı, bakışlarından ne kadar şaşırılmış olduğu anlaşılıyordu.

"Evet."

Lilith başını hayır anlamında salladı. "Jezebeth'e bir şey mi..."

“Bilmiyorum.” Elini Lilith’in omzuna koymaktan kendini alıkoyamadı. Ancak buna hemen pişman oldu, çünkü kadının nemli ve ılık tenini hissedince hemen o anda tahrik oldu. Bu da zaten ancak Lilith’in başarabileceği bir şeydi. “Raphael onu görmüş, senin sığınağına varmak için benim evimdeki geçiş kapısını kullanmak üzere Yuma’ya gidiyor.”

Lilith yavaş yavaş soludu, yüz hatları biraz yumuşamıştı. “Peki ya insan?”

“İblis ele geçirmiş. Onu aradık, ama izini bulamıyoruz.”

Lilith başını yana yatırıp dikkatle Başmeleği inceledi. Kadın onun ruhunun derinliklerini her zaman görebilmeyi başarmıştı, ancak bu Uriel’in hiç hoşuna gitmiyordu. “Peki, Başmelekler neden bir dişi şeytanın arkadaşını arıyorlar?” Ses tonu yumuşaktı, ama duygudan yoksundu.

Uriel iç çekti. Lilith gözlerini göremesin diye arkasını dönmek istedi, ancak yine de bakışlarını kaçırmadı. İkisi birlikte çok şey yaşamışlardı. Uriel onu o kadar çok incitmişti ki kadına yalan söylemeye içi el vermiyordu artık. “Dört küçük dişi şeytan Baş-melekleri ilgilendiren bir meselenin tam ortasında. Ancak sana konunun ne olduğunu açıklayamam. İnsanın yerini öğrenebilmenin bir yolu var mı bilmem gerekiyor.”

Lilith bir kez başını salladı. Duruşu mesafeliydi. Uriel’in bazı şeyleri ondan saklamasını anlıyordu, ancak bu yine de hoşuna gitmiyordu. “Dişi şeytanlara eşlik edenler senin bana hediye ettiğin mücevherleri taşıyorlar.”

Uriel şaşkınlıktan küçük dilini yutacaktı neredeyse. Kaşlarını çattı.

Aralarındaki tatsızlıktan sonra Lilith’in o takıları takmayacağını tahmin etmişti. Ancak kadının bu mücevherleri daha pratik bir amaç için kullanacağını da tahmin etmesi gerekirdi. Lilith o takıları yıllardır taktığı için özü onlara işlemiş olmalıydı. Bu yüzden o takıları taşıyanlar dişi şeytanlara karşı dayanıklı olurlardı, bu sayede onları hem koruyabilirler hem de onlara enerji sağlayabilirlerdi.

Uriel gülümsedi, hiç düşünmeden eğilip kadının yanağına bir öpücük kondurdu. “Teşekkürler nassah,” dedi ve Gabriel ve Raphael’i bulmak için bir anda ortadan kayboldu.

Semiazas Yunanistan’da cisimlendi, insanı kollarında bez bir çanta gibi taşıyordu. Cehennemde geçirdiği zamanın ardından ılık ve tuzlu deniz havasının teninde uyandırdığı his paha biçilemezdi onun için. Bir daha içeri tıklmamak için elinden geleni yapmaya ant içti.

Cehennemin karanlık oyuğunda yalnız geçen o yedi yüz yıl boyunca işkence çekmişti. Ne güneş ışığını görebilmişti, ne de bir şeyler yiyebilmişti. Her çeşit rahatlıktan yoksundu. Üstelik hiç kimse onu ziyarete gelmemişti. Semiazas bu geçen zaman içinde öfkesinin büyüdüğünü ve intikam alma isteğinin günden güne arttığını hissetmişti.

Noah’yı yere bırakınca çok sert bir şekilde yere düştü, çok canı acımış olmalıydı.

Yoldan geçen birkaç kişi gözlerini dikip bakınca Semiazas adamın tamamen çıplak olduğunu fark etti. Üstelik insanların tek gördüğü bir adamın havada asılı olduğu sonra da kendiliğinden yerdeki pisliğe çakıldığıydı.

Birçok insan doğaüstü varlıkları göremezdi. Bu insanların az önce gördüklerini başkalarına nasıl anlatacaklarını düşünüp bir süre kendi çapında eğlendi.

Adam inleyerek yavaşça doğruldu. Muhtemelen Cehennem’de gördüğü işkencenin vücuduna herhangi bir zarar vermediğini yeni fark ediyordu.

Semiasas elinin bir hareketiyle insana kıyafetlerini geri verdi. “Pekâlâ insan. İşte Yunanistanda’yız.” Semiasas etrafına bakındı, canlı renklerin ve hafifçe esen rüzgârın sesinin tadını çıkardı. “O dişi şeytan da nerede? Hani senin ev hayvanın olan?”

“Yunanistan’da nerede olduğunu bilmiyorum.” Adam yavaşça ayağa kalktı, ama bedeninin kendisini taşıyacağından emin değil gibiydi.

“Peki. Şanslısın ki burayı seviyorum. Hadi biraz gezip etrafı seyredelim, ne dersin?”

* * *

Jezebeth yavaş yavaş bilincini kazanınca gözlerini açmak için kendini zorladı. Hatıralar yine zihnine üşümeye başlamıştı. Doğrulup oturdu, Darian’ın kendisine verdiği mont kucağına düşmüştü. Etrafına bakındı ve hâlâ yolcu koltuğunda oturduğunu gördü. Ancak çocuk yerinde yoktu ve araç Fairfield Yuma otelinin yanma park edilmişti.

Jezebeth uyuyarak ihtiyacı olan enerjinin bir kısmını kazanmıştı, ancak yine de en kısa zamanda cinsel enerjiyle beslenmesi gerekiyordu.

Panik duygusu benliğini kaplayınca kapı kolunu zorlayarak arabanın kapısını açmayı başardı. Sonra soğuk gecede ilerlemeye başladı.

Sağ tarafında bir çeşit karıncalanma hissedince dönüp o tarafa dönüp baktı, ancak tek görebildiği karanlık park alanı ve otelin etrafını çevreleyen yeşillikler oldu. Bir adım ileri atınca karıncalanma hissini arttığını fark etti. Göğsünün tam ortasında büyük bir kabarcık var gibiydi.

Uriel’in verdiği geçiş izniydi bu.

Noah’ya ve kendisine verilen bu geçiş izni onu Uriel’in evine doğru çekiyordu.

Jez çok heyecanlanmıştı, adrenalin tüm vücuduna yayılırken bir zafer çılgılığı atarak koşmaya başladı.

Binaları geçti, çitlerden atladı, hatta trafiğin içinden geçerek önündeki bu görünmez yolu izlemeye başladı.

En sonunda bir alışveriş merkezinin köşesinden döndü ve karanlık park yerinin arka köşesinde gümüş renkli bir parıltı gördü.

Hiç düşünmeden ileri doğru koşmaya başladı. Bir çeşit beklenti ve rahatlama hissiyle dolmuştu. Bakışlarını park alanında gezdirip Raphael’den ya da Noah’dan bir gelebilecek bir işaret görmek için

bekledi.

Hâlâ yüz metre kadar gerideydi ki parlak ışık sönmeye başladı. Geçiş kapısının Yunanistan'a geçmek üzere olduğunu fark edince paniğe kapıldı.

“Hayır!” Jezebeth var gücüyle koşuyordu. Parlak ışığa doğru tüm gücüyle zıpladı. Kolunu uzatıp kaybolmakta olan ışığa dokunmaya çalıştı.

Ancak eli havada boş kaldı. Parıltı sönerek tamamen ortadan kayboldu.

Jez bu olanları kabullenemiyor, büyük bir öfke duyuyordu. Kendini yere atınca asfalta çarptı, hızlı hızlı nefes almaya çalışırken acı çekiyordu.

Sırt üstü döndü, sıyrıklarla dolu derisindeki ve kaburgalarındaki acıyı görmezden geldi. Hayal kırıklığı ve kayıp hissi her şeyi bastırıp yüreğini dağlıyordu. Yanaklarından akan yaşları kontrol edemeyince kendini koyuverip hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı. Hemen oracıkta ölmeye hazırdı.

Kendisinin ve kız kardeşlerinin başına gelen ve Noah'nın katlanmak zorunda kaldığı onca şeyden sonra geçiş kapısını bir saniye farkla kaçırmıştı. Yumruklarını asfalta vurarak içinde bulunduğu durumun adaletsizliğine sövüp saydı.

Bir çeşit tıslama sesi gözlerini açıp yukarı bakmasını sağladı. Karşısında uzun sarı saçlı ve yeşil gözlü yakışıklı bir adam duruyordu. Hem Başmelek hem de iblis olan güçlü bir varlıktı bu, gözlerini aşağı dikmiş Jezebeth'e bakıyordu. “Bu kadar kolay mı pes ediyorsun? Ne kadar üzücü.”

Jezebeth doğrulup oturdu, Lucifer'in karşısında olduğunu fark edince de güçlkle ayağa kalktı. “Ne istiyorsun?” Korku duymayı bekliyordu, ancak tek hissedebildiği temkinli bir merak duygusuydu. Vücudu adrenalin salgılamayı bırakınca içindeki boşluğun canını yaktığını hissedebildi. Şu anda Karanlıklar Prensi'yle uğraşacak duygusal kapasiteye sahip olduğunu hiç zannetmiyordu.

Lucifer gülümseyince çok daha yakışıklı bir hale büründü. Ancak gözleri yine de soğuk ve ölü gibiydi. “Giriş kapısından geçmeni geciktirmek zorunda kaldım. Bunu için üzgünüm. Ancak konuşmamız gereken şeyler var. Senin ve kız kardeşlerinin anlaşmanın şartlarına bağlı kalmanızı istiyorum ufaklık. Düşmüşler arasında bunu tek fark eden ben olsam dahi...”

Jezebeth birkaç adım ileri çıktı, ancak Tanrı'ya karşı gelmiş bir Başmeleğe yaklaşmakta olduğunu biraz geç fark etti. Bu, çok da iyi bir fikir olmayabilirdi. “Ne demek istiyorsun? Ben ve kardeşlerim kimseyle anlaşma filan yapmadık. Ama sen yaptın. Semiasas'ı içeri tıkmıştın, ancak şimdi o kaçtı. Bu konuda ne yapmayı düşünüyorsun?” Ses tonunu dikkatle ayarlamıştı, şansını fazla zorlamak istemiyordu Jez.

Lucifer cevap vermeden önce Jez'i dikkatle süzdü. “Ah, demek hâlâ içinde bir kıvılcım var. Ben de az önce kendine ne kadar acıdığını görünce zamanımı harcamaya değmeyeceğini düşünmüştüm.”

Jez güçlkle yutkundu. Lucifer az önceki haline şahit olduğu için bir anda öfkelenmişti. “Soruma cevap vermedin.”

“Evet, vermedim ve vermeyi de düşünmüyorum. Gel bakalım küçük dişi şeytan. İnsanı kurtarmak için bir şans istiyorsan anlaşmaya uymalısın.” dedi ve elini uzattı.

Jez öfkeyle patladı. “Ne anlaşması?”

Lucifer ona sakın bir ifadeyle bakmayı sürdürünce öfkeyle soludu. “Peki ya seninle gelmezsem?”

Lucifer bu kez acı acı gülümsedi. Jez onun ürkütücü yeşil gözlerinde ilk kez gerçek bir duygu kırıntısı seçebilmişti. “O zaman insan ölür, diğerleriyle birlikte. Dördünüzden hiçbirinin başarısız olmaması gerekiyor. Ben yaptığım anlaşmalara bağlı kalırım.

Hepimiz de öyle yapmalıyız ufaklık.” Umursamazca omuz silkti.

“Ee ne diyorsun?” Yeniden elini uzattı. “Bildiğin iblis mi? Bilmediğin cehennem mi?”

Jezebeth’in kafası çok karışıktı, üstelik panik de duyuyordu. Boğazında keskin bir safra tadı duyunca güçlkle yutkundu ve kalbinin sesini dinlemeye karar verdi.

* * *

Noah kumlu toprakta emekler vaziyette buldu kendini. Sıcak güneş ışığı sırtına vuruyordu. Giyinik olduğunu fark edince rahat bir nefes aldı. Hiç bilmediği bir yerde çırılçıplak bir vaziyette kalmak çok kötü olurdu. Ancak Noah yine de kıyafetsiz kalmayı Semiazas’a tercih ederdi.

Çabucak etrafına bakındı, sonra güçlkle ayağa kalktı.

Ortalıkta Semiazas’dan hiç iz yoktu. Ancak Noah iblisin umudu kesip onu rahat bıraktığına kesinlikle inanmıyordu. Şu anda büyük bir ihtimalle Yunanistan’ın adalarından birinde bulunduğunu düşünüyordu Noah.

Hangisi olduğundan emin değildi gerçi. Belli ki Semiazas geçiş kapısını bulmak gibi bir ayak işini Noah’ya bırakmak istemişti. Ancak Noah’nın böyle bir şey yapmaya hiç niyeti yoktu.

Tuz kokulu bir esinti saçlarını dağıtıp tenini serinletti. Noah ilk kez Semiazas’ın ellerinde çektiği işkenceye rağmen kendini harika hissettiğini fark etti. Belli ki Cehennem’de yapılan işkencenin etkileri insan dünyasında devam etmiyordu.

Şükretti, ancak sesini duyan biri var mı emin değildi. Noah Tann’nın varlığından asla emin olamamıştı. Ancak bu durum yanlışlıkla Lilith’i çağırdığı gün sona ermişti. Şimdi açık fikirli biri olmaktan zarar gelmeyeceğini düşünüyordu. İblisleri, Başmelekleri, dişi şeytanları ve cinleri görmüştü bile. Tüm bunlardan sonra Tanrı’ya inanmak çok da zor gelmiyordu ona.

Etrafına bakındı, Semiazas’m onu öldürmeye karar vermeden önce daha ne kadar süre böyle oyunlar oynayacağını merak etti.

Belki de onu cehenneme götürüp daha yeni işkence tekniklerini üzerinde denemeye karar verirdi. Ancak bu Noah için daha kötü olurdu.

Noah'nın bu acı dolu saatlere dayanabilmesinin tek sebebi tüm sürece bir çeşit araştırma gözüyle bakması ve davranışlarına gelecekte yazacağı kitapları düşünerek sınır getirebilmesiydi. Bu, hastalıklı bir yöntem gibi gelebilirdi kulağa, ancak sonuçta işe yaramıştı. Jezebeth'e ihanet etmeyi reddetmişti Noah. Geçiş kapısı Yunanistan'a taşınmış olsa da en azından Jezebeth Yuma, Arizona'da güvendediydi. Orası dünyanın öbür ucu olsa da...

En büyük gerçekler en iyi yalanlarda gizliydi.

Noah kaçıp gitmeyi düşündü. Ama nereye gidebilirdi ki? İblisten daha hızlı koşamayacağı kesindi. Üstelik Semiazas'ın onu bir yerlerden izlediğine emindi. Geçiş kapısını aramaya hiç niyeti yoktu, ama biraz koşer tuzu, kutsal su ya da yardımı dokunabilecek herhangi bir şey arayabilirdi belki.

Ancak Semiazas belli ki yüksek seviyedeki iblislerden biriydi. O yüzden bütün bu malzemeler onun karşısında pek de işe yaramayabilirdi. Bu yüzden şu aşamada hiçbir şey yapmamak belki de en iyisiydi.

Noah rüzgârı yara yara ilerlemeye başladı, bir taraftan da Semiazas'dan kaçarken kullanabileceğini düşündüğü için ilerideki çalılıkları gözleriyle tarıyordu. Noah'nın ilk amacı iblisi Jezebeth'den uzak tutmaktı. Ancak bunu yaparken ölmek niyetinde de değildi. Önünde uzun bir hayat vardı ve kindar bir iblisin bunu elinden almasına izin vermeyecekti.

Ne olduğu belirsiz bir şekil tam önünde cisimlenince tüyleri diken diken oldu, iki ayağı birbirine dolanmıştı.

Bu şekil yavaşça doğrulunca Noah'nın en korkunç şüpheleri doğrulanmış oldu.

Jezebeth.

Kıyafetleri çok kirliydi ve gözlerinin altında mor halkalar vardı. Ancak yine de sağlıklı görünüyordu.

Jez'in onu görür görmez içinin rahatladığı her halinden belliydi. Ayağa kalktı ve Noah'ya doğru koştu.

Noah her ne kadar üzgün olsa da sıyrıttı ve o da kadına doğru koştu. Onu kucasına aldı, Jezebeth'in ayakları yerden kesilmişti şimdi. Noah onu yeniden kollarına almanın sevinciyle birkaç kez havada döndürdü. Kadını tekrar yere bıraktığında Jez Noah'ya sıkı sıkı sarılıp bakışlarını adamın yüzünde gezdirdi. "İyi misin? Nasıl serbest kaldın?"

Semiazas aklına gelince buz kesti Noah, tüyleri diken diken olmuştu. Jezebeth'i omuzlarından kavrayarak gözlerinin içine baktı. "Jezebeth, benden olabildiğince uzaklaşman gerekiyor. Gitmeme izin verdi, ama eminim beni hâlâ izliyordur. Birlikte olduğumuz sürece tehlikedesin demektir." Jez'in Arizona'da olması gerektiğini fark edince kaşlarını çattı. "Bekle, sen buraya nasıl geldin?"

Jez içini çekti. "Lucifer."

"Kahretsin. Ben de endişelenmemiz gerekenin Semiazas olduğunu sanıyordum. Ne oldu?"

Jezebeth parmak uçlarına kalktı ve adamın dudaklarına bir öpücük kondurdu. Sonra geri çekildi ve gülümsedi. “Hadi gidelim buradan. Yolda birbirimize neler olduğunu anlatırız. Geçiş kapısının nerde olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Ama şimdi ikimiz de burada olduğumuza göre şansımızı deneyebiliriz.” Onun iyi olduğuna inandırmak için kadına tekrar sarılmaktan kendini alıkoyamadı. Noah kadını sıkı sıkı sardı, çenesini başının üstüne yaslamıştı. Nar ve bal kokuları ciğerlerine doluyordu yine. “İyi olduğuna o kadar sevindim ki. Ancak kaçman gerekiyor Jez. Benimle kalman seni tehlikeye sokuyor.”

Jez kollarını adamın beline doladı ve göğsünü adamınkine bastırdı. “Seni bir daha asla bırakmam. Bu yüzden ya benimle gelip geçiş kapısını bulmama yardım edersen ya da burada kalıp Semiazas’ın bizi bulmasını bekleriz. Senin seçimin.”

Noah kadını daha da sıkı sardı. Korumacı içgüdüleri bile Jezebeth’in inadı ve cesareti önünde bir işe yaramıyordu. Pes ettiğini gösterircesine soludu, gözlerini açtı. İlerideki dik tepenin aşağısındaki yol kenarında eski bir kamyonet park etmişti. Görünürlerde hiç kimse yoktu.

“Pekâlâ. Hadi gidelim. Sanırım az önce kullanabileceğimiz bir araç buldum.”

Jezebeth adamın baktığı yöne doğru dönüp gülümsedi. “Çok akıllıca...”

Noah kadının sözünü bir öpücükle kesti. Jez’in bundan çok hoşlandığını biliyordu ve bu durum gururunu okşuyordu. Üstelik kadın onun enerjisini emerken hissettiği hafif karıncalanma hissi de çok hoşuna gidiyordu. En sonunda yavaşlayıp geri çekildiğinde kadının gözündeki mor halkaların yok olduğunu gördü. Jez ona gülümseyince içinin ısındığını hissetti Noah.

Boğazını temizledi, göğsündeki bu duygu yoğunluğu konuşmasına izin verecek mi emin değildi. “Hadi gidelim.”

Birkaç dakika sonra kamyonetin içindeydiler. Noah gençliğinden beri yapmadığı bir şey yapmış, tel kullanarak bir aracın kilidini açmayı başarmıştı.

Kontağı çalıştırdı ve coşkulu bir edayla direksiyonu kavradı. “Evvvet!”

“Bunu daha önce de yapmışsın anladığım kadarıyla.” Jez emniyet kemerini taktı ve Noah’ya sıırıttı.

“Evet, ama bayağı zaman olmuştu. Demek ki bir kere yapınca unutmuyorsun.” Noah motoru çalıştırdı ve yola çıkıp ilerlemeye başladı. “Nereye gittiğimiz hakkında hiçbir fikrim yok. Ancak ilerlersek geçiş kapısını daha kolay buluruz.” Ön tekerler çakıllar arasında patinaj yaparken Noah kamyoneti dik yokuştan aşağı sürdü.

“Noah, Semiazas’ın elinden nasıl kurtuldun?”

Noah somurttu, ama gözlerini yoldan ayırmadı. “Gitmeme izin verdi. İşte o yüzden senin benden uzaklaşmam istedim. Beni izliyor olmalı. Eminim yine başıma çöreklenecek.”

Jez dalgın dalgın başım salladı. “Lucifer de benim gitmeme izin verdi. Onun yüzünden Yuma’daki geçişi yarım saniye farkla kaçırdım. O da beni buraya gönderdi.” Başını iki yana salladı. “Bunu

neden yaptı bilmiyorum. Bir şeyler dönüyor. Sanki benim de bildiğim bir şeyler. Ama ne yazık ki hatırlayamıyorum.” Alnı-m ovuşturup somurttu. “Ama yine de birbirimizden ayrılmamız gerektiğini düşünüyorum. En azından bu sayede birbirimize ne olduğunu düşünerek endişelenmeyiz.”

Jezebeth’in sözleri Noah’nın da düşüncelerini yansıtıyordu. Bunu ona söylemek için ağzını açtı. Ancak yoldaki dönemeçlerden birinden geçerken tepenin aşağısında eski görünümlü bir kilise görünce duraksadı. Görünüşe bakılırsa bu kilisenin bel hizasına gelen bir havuzu bile vardı.

Kutsal su. Rahiplerin kutsadıkları bu suyla insanlar kendilerini istedikleri gibi mesh edebiliyorlardı.

Noah yerinden doğruldu, içi umutla dolmuştu. En sonunda kendilerini koruyabilecekleri bir malzeme bulmuş olabiliyorlardı.

Yolu yarılammıştı ki kilisenin önünde hafif bir parıltı gördü. Bu parıltı binadan daha büyüktü, ancak şekli farklıydı. Ne gördüğüne bir anlam vermeye çalışırken kaşlarını çatı.

Altlarındaki kamyonet hiçbir uyarı olmaksızın havalandı ve dünya bir anda dönmeye başladı.

Her şey yavaş yavaş yerine oturmaya başladığında Jezebeth başını salladı, dengesini yeniden kazanmaya çalışıyordu. Kamyonetin yüz seksen derece ters dönmüş olduğunu fark etmesi biraz zaman aldı. Onu yerinde tutup düşmesini engelleyen tek şey emniyet kemeri idi.

Başını çevirip Noah’ya bakmaya çalıştı, ancak keskin bir acı duyunca durdu. Boğazında hissettiği kanın sıcaklığı bir şekilde yaralanmış olduğunu gösteriyordu. Gözünün önüne gelen siyah noktalardan kurtulmak için birkaç derin nefes aldıktan sonra elini kaldırıp dikkatle yarasını kontrol etmeye çalıştı.

İnce ve sivri uçlu bir metal parçası eline çarptı.

Sonra sıcak bir el parmaklarına değerek elini boğazından çekti. “Dayan biraz. Derin bir nefes al. Biraz canın yanacak.”

Jez Noah’nın sesini duyunca içinin rahatladığını hissetti, gözlerinde yaşlar birikmişti. İblis onu kaçırdıktan sonra adamın sesini bir daha duyamayacak olmaktan ne kadar korktuğunu ancak şimdi fark edebilmişti.

Boğazında keskin bir acı duyunca hiç beklemediği bir anda soluğunun kesildiğini hissetti. Bilincini kaybetmemeye çalışırken ılık kanın oluk oluk omzundan aşağı doğru aktığını hissetti. Yumuşak bir şeyin boynuna bastırılmış ve bu kan akışını biraz olsun yavaşlatmıştı. Gözünü açtı ve Noah’nın da tam önünde baş aşağı durduğunu görüp kıkırdadı. Ya bilincini kaybetmişti Jez ya da halüsinasyon görüyordu.

“Jezebeth. Benimle kal.” Yüzüne atılan yavaş tokatlarla kendine geldi. Bilincini kaybettiğini bile hatırlamadığını fark edince kaşlarını çatı. Noah dudaklarını kadınınkilere bastırınca oluşan enerji kıvılcımını içine çekti Jezebeth.

Jez’in Noah’nın öpücüklerine karşılık verecek kadar bile enerjisi yoktu. Bu yüzden gözlerini kapattı ve dudaklarında hissettiği her dokunuşun tadını çıkardı.

Eğer ölmek üzereydiyse son anlarını Noah ile geçirmek istiyordu. Gerçek bir şeytan olmadığı için ölümsüz değildi Jez. Dişi şeytanların öldükten sonra yaşamalarına izin veriliyor mu, onu bile bilmiyordu. Belki de var olmayı bırakıp yok olup gidecekti Jez. Bedeni ölünce neler olacağından emin değildi. Ancak bir anda Lilith'in sığınağında belirip başka bir şans için sıra bekleyemeyeceğinden de emindi.

Şu anda umurunda olan tek şey Noah'nın kararlı ama yumuşak öpüşleriydi. Adamın çekici kirli sakalı kadının yumuşak tenine sürtünüyordu. Kadın adamın enerjisini hissettikçe onun korkusunu son damlasına kadar içinde duyuyordu.

Elini adamın yüzüne götürmeye çalışınca hâlâ baş aşağı sarkmış vaziyette olduğunu fark etti. Kolları aşağı doğru sarkmıştı. Tamamen işlevsizlerdi. Onları hiçbir şekilde kontrol edemiyordu Jez.

“Lanet olsun Jezebeth. Kendini aç ve enerjimi al, hadi. Ne kadar istiyorsan al. Çabuk ol!”

Jez gözlerini kırıştırdı ve bakışlarını adamınkilere dikti. Adamın gözlerinde endişeden başka bir şey daha görünce gerçekler daha kesin bir hal aldı. Aşk mıydı bu?

Hayır, Noah bir dişi şeytana âşık olamazdı. Kendisi ve onun türü hakkındaki düşünceleri belliydi. Ancak Jez adamın yağmur bulutu rengindeki gözlerinde şefkate benzer bir şey gördüğüne yemin edebilirdi.

Bu kadarı onun için yeterdi.

Yüreği sevinçle doldu, vücudu iyice ısınmıştı şimdi. O ölüm soğuğunu hissetmiyordu artık. Eğildi ve dudaklarını adamınki-lere bastırdı. Ruhunu tamamen açıp adamın enerjisini almaya koyuldu. Noah'nın hayat veren enerjisi bir nehir gibi Jez'in vücuduna akıyor, kadının tüm hücrelerini dolduruyor ve ona hayat veriyordu.

Vücudu enerjiyi işleyerek şifaya çevirince en sonunda ellerini kıpırdatabilmeyi başardı, Noah'nın yüzünü kavrayıp adamın öpücüklerine karşılık verdi. Yanaklarının ıslandığını fark edince geri çekildi. Noah'nın gözünde yaşlar görmeyi bekliyordu, ancak adamın gözleri kuruydu.

Kendi yanaklarına dokununca elleri ıslandı. Jezebeth şaşkınlıkla elindeki bu nemli sıvıya baktı.

Ağlayan kendisi miydi?

“Hareket edebilecek kadar enerji toplayabildin mi?” Noah'nın sesi çok endişeli geliyordu. Jez güçlükle gülümseyerek ölüme daha önce hiç bu kadar yaklaşmamış olduğunu fark etti. Eğer Noah onu dişi şeytan güçlerinden koruyan gümüş yüzüğü takıyor olmasaydı bu kadar çok enerji kaybettiği için ölmüş olurdu.

Başını bir kez evet anlamında salladı. “Lütfen. Tepe üstü sallanmaktan yorulдум.”

Jezebeth kendini düşüşe hazırladı. Noah kadının emniyet kemerini çözüp onu kollarına aldı.

Sonra yavaşça doğrulttu kadını. Jezebeth midesi altüst olmuş gibi hissediyordu, başının da feci

şekilde döndüğünü fark edince gözlerini kırptırdı.

Belli ki Noah'dan aldığı onca enerjiye rağmen hâlâ tam olarak iyileşememişti. Eliyle boğazındaki yaraya dokununca hissettiği acıyla yüzünü buruşturdu. En azından yarası kapanmıştı, kan kaybından ölmeyecek olması bile güzel bir haberdı onun için. Hiç yoktan iyiydi.

“Jezebeth pabucu yarım, çık dışarıya oynayalım.”

Jez vücudundaki tüm tüylerin diken diken olduğunu hissetti.

Semiazas.

“Zor oldu ama seni buldum küçük fahişe dişi şeytan. Yanıma gel de benden çaldığın yedi yüz yılın hesabını ver bakalım.”

Noah Jezebeth'i daha da sıkı kavradı. Sonra kamyonet ortadan ikiye ayrıldı, arka kısmı Noah ile Jez'in sıkışıp kaldığı ön kısımdan kopup gitti. Birisi kamyonetin enkaza dönmüş bu kısmını havaya kaldırıp büyük bir gürültüyle yüz metre kadar ileri fırlatınca korkunç bir metal gıcirtısı kulaklarında çınladı.

“İşte buradasın.” Semiazas'ın tok sesi eskiden bir melek olduğunu gösteren yakışıklı yüz hatlarına çok uyuyordu. İblis meleklerin ruhani güzelliklerine sahipti. Ancak onlardan bir farkı vardı. O da keskin mavi bakışlarındaki şeytani parıltıydı.

Jezebeth Noah'nın elini tuttu ve parmaklarını onunkilere kenetledi. İkiisi yavaşça ayağa kalktılar.

Jez'in Semiazas'dan saklanmaya hiç niyeti yoktu.

Noah onu korumak istercesine kadının önüne geçti.

“Şu işe bak. Gerilim romanları yazarımız dişi şeytan için hayatını vermeye hazır. Bu sahne kitaplarından birinde çok dokunaklı bir bölüm olabilirdi.” Semiazas yüksek sesle ve çılgınca güldü. “Sanırım siz yazarlar buna ‘büyük siyah an’ diyorsunuz, yanılıyor muyum? Ne yazık ki sizin hikâyeniz mutlu sonla bitmeyecek.” Arkasındaki parlayan ışık huzmesini işaret etti. Bu Uriel'in evindeki geçiş kapısıydı. “Sanırım aradığımız buydu?”

Jezebeth öfkeyle dolduğunu hissetti. Bu kadar yakına gelmişken başarısız olmaları hiç adil değildi. Sadece bir metre kadar ilerideydi Uriel'in evi. Oradan da birkaç adım ilerleyerek Lilith'in sığınağına varabilirlerdi. Sadece bir saat içinde ikinci kez geçiş kapısına bu kadar yakınken oradan geçememek çok dokunmuştu Jez'e.

“Ona zarar vermene izin vermeyeceğim.” Noah'nın sesi çok kararlı geliyordu. Jezebeth adamın elini daha sıkı kavradı, ona Semiazas'ı kışkırtmamasını söylemeye çalışıyor gibiydi.

Jez bugün içinde öleceğine emindi. Ancak Noah'nm yaşamasını istiyordu, bu onun için yeterli olacaktı.

Semiazas güldü. “Seni sevdim insan. Başka şartlar altında karşılaştık ne iyi olurdu. Seni öldürdüğüm zaman bize katılamayacaksın ne yazık ki. Ruhun yeteri kadar kirli değil.” Dalga geçercesine başım iki yana salladı. “Keşke daha fazla vaktimiz olsaydı.”

Yine dalga geçercesine içini çekerek omuz silkti. “Neyse artık. Biz işimize bakalım. Daha öldürmem gereken üç dişi şeytan daha var.” İleri atılıp Noah’yı boğazından kavradı. Adamı havaya kaldırıp ayaklarını yerden kesti. Noah vücudunun yerden birkaç santim yukarıda olduğunu hissetti.

Semiazas Noah’yı sert ve tozlu zemine fırlattıktan sonra Jez’e doğru yöneldi.

Jez kendini yan tarafa savurarak Semiazas’ın elinden kurtulmayı başardı. İblisin parmakları kadının kolunu kavramayı başaramayınca havada öylece kaldı. Jez sert zemine çarptığında duyduğu acıyı görmezden geldi, aklına başka bir fikir gelene kadar iblisin elinden kaçmaya çalışacaktı.

Her an büyük bir acı duyabileceği korkusuyla bekledi. Ancak bir şey hissetmeyince Semiazas’ın onu enerji patlaması gibi şeylerle uğraştırmaktan ziyade kendi elleriyle öldürmek istediğini anladı.

Önünü döndü ve güçlkle ayağa kalktı. Sonra Noah’nın Semiazas’a arkadan saldırdığını gördü. Kollarıyla iblisin boğazını sıkmaya çalışıyordu.

Semiazas hırladı ve kolaylıkla Noah’nın elinden kurtulmayı başardı. Yüzü öfkeyle kasılmıştı, adamı tıpkı bir bez bebek gibi tutup fırlattı.

Noah’nın bedeni sert bir şekilde yere çarpıp sıçrayarak hareketsiz bir şekilde tekrar yere yığıldı.

“Noah!”

Gökyüzü bir anda çatırdayınca Jezebeth yukarı baktı ve Noah’ın tam arkasında çok parlak bir ışık gördü. Bir Başmelekti bu, elinde gümüşten parlak bir kılıç tutuyordu. Michael bu haliyle bir Yunan tanrısını andırıyordu. Buldukları yer düşünülecek olursa bu oldukça ironik bir durumdu. Yaklaşık iki metre boyundaydı Michael, yani Noah’dan on santim uzundu. Yeşil gözleri vardı, düzgün tıraşlıydı ve esmerdi. Onun için söylenebilecek tek şey tanrısal bir güzelliğe sahip olduğuydu.

Başmelek uzun kılıcını fiskiyedeki kutsal suya batırdı, ıslak metal gün ışığında parıldıyordu. Jezebeth onun mırıldandığını duyar gibi oldu. “Bu kılıcı kutsa Tanrım. Kutsa ki iblislere karşı kendimizi koruyabilelim.”

“Semiazas” dedi Başmelek sakin bir ses tonuyla. Jez bu sesteki gücü tüm vücudunda hissetmiş, içi bir anda ısınmıştı.

Noah acıyla inleyerek ayıldı. Ancak birkaç sefer denedikten sonra doğrulup oturabilmeyi başarmıştı.

Jez yavaşça kamyonetten uzaklaşıp Noah’nın yanına doğru ilerlemeye başladı.

Semiazas Başmeleğe doğru ilerledi, ama yine de ona çok fazla yaklaşmamaya çalışıyordu. “Bu dişi şeytan üzerinde hiçbir hakkın yok Michael. Sen de bunu çok iyi biliyorsun. Son baktığımda sizin taraf bu işe karışmayacağını belirtmişti.”

Michael omuz silkti. “Sadece izlemek için geldim. Tüm kurallara uyulduğuna emin olmam gerekiyor.”

Kurallar mı?

Jezebeth başını çevirip Başmeleğe baktı. Bu ani hareket yüzünden sırtının ve boynunun ne kadar ağrıdığı hiç umurunda bile değildi. Hem Semiazas hem de Noah en az onun kadar şaşırılmış gibi görünüyorlardı.

“Kurallar mı?” diye sordu Semiazas gülererek. “Oynadığımız bu oyunun kuralları yok arkadaşım. Her zamanki gibi, kazanan her şeyi alır.”

Michael’in esmer yüz hatları bir anda sertleşti, kılıcın ucunu yavaşça kaldırıp Semiazas’a doğrulttu.

Semiazas adımının orta yerinde durdu ve kollarını aşağı indirdi. “Onu nereye tuttuğuna dikkat et arkadaşım. Bu konuyu aramızda konuşup makul bir çözüm bulabiliriz.”

Michael kaşlarını daha da çattı. Gökyüzü çakan bir şimşekle çatırdadı, hava az sonra fırtına çıkacakmışçasına bir anda karardı. “Bana bir daha arkadaşım deme sakın, seni hain.”

Bu sakın sözlerdeki tehdit havası Jez’in tüylerini diken diken etti, farkında bile olmadan bir adım gerilemişti.

Semiazas kıkırdadı. “Rütbenin yükselmesinin tek sebebinin Lucifer’in yerini sana bırakmış olması hâlâ canını sıkıyor demek.”

Michael’in yüzünde hâlâ sert bir ifade vardı. Ancak Jez Baş-meleğin çenesinin hafifçe oynamasından Semiazas’ın hedefi on ikiden vurduğunu anladı.

Diğer üç Başmelek de Michael’in yanı başında cisimlendi. Uriel, Gabriel ve Raphael... Bu arada Jez de Noah’nın yanma varmış adamın yaralarını kontrol ediyordu.

Noah kadının elini kavrayıp sıkıca tuttu “Ben iyiyim,” diye fısıldadı. “Neler oluyor?”

Jez omuz silkti ve sürmekte olan şovu seyretmek için arkasına döndü.

Semiazas gülümsedi. “Bak bak, tüm ekip buradaymış. Beni özledin mi Gabriel?” diye dişi Başmeleğe doğru seslendi. Alay etmeye başlamıştı şimdi. Bu hadım edilmişler seni tatmin edememiş belli ki, sen de Lilith’le sevişmek zorunda kalmışsın. Ama sen de istersen şimdi gerçek bir erkek var karşında.” Eliyle cinsel organını kavrayıp kalçalarını hareket ettirmeye başladı.

Michael kaşlarını çattı, arkasını dönüp üç Başmeleğe baktı.

“Bilmiyor muydun?” dedi Semiazas gülererek. “Gabriel’le Li-lith sevişiyorlar. Ciddiyim Michael. Başmelekleri şu sosyal ağ sitelerinden birini kaydetmelisin. Böylece aşk hayatlarıyla ilgili detayları öğrenebilirsin.”

“Yeter.” Michael’in sesi çok kararlıydı, bu saatten sonra tartışmaya yer yoktu.

“Dişî şeytânı bana verirsen giderim.”

“Sana söyledim. Sadece kurallara uyuluyor mu diye kontrol etmek için buradayım.” Michael o kadar alçak bir sesle cevap vermişti ki Jez Semiazas’ın onu duyduğundan emin olamadı. Her şey bir anda olmuş, zaman bir anda olması gerekenden daha yavaş akmaya başlamıştı sanki.

Semiazas tüm doğaüstü hızını kullanarak Jezebeth’e doğru atıldı, kadının kolunu sıkıca kavrayıp onu Noah’dan uzaklaştırdı.

Raphael, Uriel ve Gabriel onların etrafını sarıp bir çember oluşturdular. Bu Başmelek çemberinin gücü Jez’in tenini sızlatıp acıtıyordu. Kolunu Semiazas’ın elinden kurtarmaya çalıştı ama iblis onu çok sıkı tutuyordu.

Semiazas Başmeleklere hırlayınca Jezebeth onun dikkatinin bir an için dağılmasından yararlanıp tırnaklarını iblisin kolunu geçirdi ve onu tekmeledi. Şeytan tarafından ele geçirilmiş bir kadın gibi iblisi ısırıp kendini kurtarmaya çalıştı.

Semiazas somurttu ve onu o kadar kuvvetle sarstı ki Jez bir insan olsa şimdiye çoktan ölmüştü. Gözleri yine kararmaya başladı, her an bilincini kaybedecek gibiydi. Bayılmamak için derin derin nefes almaya çalıştı, ancak sonra vücudunun kontrolünü tamamen kaybetti.

“Rahat dur.” Semiazas cebinden gümüş bir bıçak çıkardı ve kadının yanağını çizdi.

Jez acı ve öfkeyi aynı anda duydu. Sonra yanağındaki yaradan akan ılık kanı hissetti.

“Hayır!” diye haykırdı Noah. Ancak Jez Gabriel’in Semiazas’a doğru atıldığını gördüğünde onun her şey için çok geç kalmış olduğunu anladı.

Semiazas arkasını döndü, çok şaşkındı. Kanlı bıçağı hâlâ elinde tutuyordu.

Gabriel hızla Semiazas’a doğru ilerliyordu, sonra bir anda gümüş bıçağın kamına saplandığını hissetti.

Noah sendeledi. Jez ise nefesinin kesildiğini hissetti. Başmeleğin yüzünde önce bir şaşkınlık ifadesi belirdi, sonra bu ifade yerini acıya bıraktı.

Semiazas ne yaptığını anlayınca yüz hatları üzüntüden kaskatı kesildi. Gabriel’i düşmek üzereyken yavaşça, hatta sevecenlikle yakaladı ve kadını dikkatle yere yatırdı. “Gabriel?”

Semiazas Gabriel’i yavaşça yere yatırırken Jez başına korkunç bir ağrı girdiğini hissetti.

Yüzünü buruşturdu, başının içinde bir vızıltı vardı sanki. Bir şey beynini yararak dışarıya çıkmaya çalışıyor gibiydi.

Gabriel elini kamına bastırdı, yarasından yoğun ve kırmızı bir kan akmaya başlamıştı. Sıradan bir bıçak Başmeleklere zarar veremezdi. Bu işin içinde bir iş olmalıydı. Ancak Jez neler olup bittiğini henüz çözememişti.

Semiazas'ın arka tarafından Noah'nm kendisine doğm koştüğunu gördü. Ona seslenip yerinde kalmasını öğütlemek istedi, ancak etrafındaki hareketlenme dikkatini dağıtıyordu. Bu sayede acısını unutup bir an için düşüncelerini toplamayı başarabildi.

Michael kılıcını başının üzerine kaldırdı, Uriel ve Raphael de hızla ileri atıldılar.

“Hain!” diye kükredi Michael. Jez altındaki toprağın bu kelimenin gücüyle yerinden oynadığını hissetti.

Başmelek olağanüstü bir hızla kılıcım Semiazas'a doğm fırlattı, ancak Semiazas kılıcı savuşturmayı başardı.

Jez başında duyduğu büyük bir acıyla Michael Semiazas'ı bu şekilde öldürürse her şeyin yok olacağım hissetti.

Bunu nereden bildiğini açıklayamazdı. Tek bildiği bunun olmasına izin veremeyeceğiydi.

Bir anda büyük bir panik hissine kapılmıştı. Kurallara harfi harfine uyulmalıydı, her şey buna bağlıydı. O ve kız kardeşleri çok şey feda etmişlerdi.

“Michael, hayır!” Ayağa kalktı ve Michael'in tekrar fırlattığı kılıcın önüne attı kendini. Gözlerini kapattı ve büyük bir acı duyup bilincini kaybetmeyi bekledi.

Hiç beklemediği bir anda yan tarafında bir acı duydu, biri onu kılıcın önünden itmişti. Jez tökezleyip yere kapaklandı! Yoldaki çakıl taşları dizlerine ve baldırlarına battı. Raphael'in bir yerlerden lanet okuduğunu duyabiliyordu.

Gözlerini açtığında Başmeleğin korumacı bir tavırla üzerine eğilmiş olduğunu gördü. Gümüş kılıcın parlayan ucu göğsünden fırlamıştı. Yakışıklı yüz hatları acıyla kasılmıştı.

Jez çekilince Başmelek artık daha fazla ayakta duramayıp dizleri üstüne düştü.

Kulakları sağır edici bir sessizlik ortalığı kapladı, dünyadaki her şey dondu sanki. Herkes nefesini tutup bekledi.

“Hayır!”

“Raphael!”

Jez bu haykırışların kimden geldiğini bilemiyordu, ancak bu umurunda değildi. Olanları kabullenemiyordu. Her şeyi yoluna koyabilmek için neler vermezdi. Tek isteği her şeyi olması gereken düzene sokabilmektir. “Hayır. Artık olmaz.”

Ayağa kalktı ve Michael'e Raphael'e yaklaşmamasını belirten bir işaret yaptı, sonra büyük gümüş kılıcın kabzasını iki eliyle kavradı. Kabzanın başı o kadar genişti ki Jez kendini yetişkinler için yapılmış oyuncaklarla oynayan küçük bir çocuk gibi hissetti.

“Orada dur. Lilith’in kızı.” Michael sert bir şekilde uyarılmıştı Jez’i. Raphael Tucson’da yanlarına geldiği zaman olduğu gibi her şey dondu yine. “Raphael ölmeden o kılıcı çekip çıkarırsan Raphael’in sen ihanetten ceza alma diye yaptığı fedakârlığı boşa çıkarmış olacaksın. Semiazas’ı öldürmeme engel olarak onun kaderini belirleme hakkını kazandın.”

Jezebeth bir an bile tereddüt etmedi. Tüm gücünü kullanarak kılıcı çıkartıp yere attı.

Noah’ı bulduğu ve kendisini iyileştirdiği için Başmeleğe borçlu sayılmadığını biliyordu. Ancak Jez yine de Raphael yerine kendi yaralanmış olmayı diliyordu. Onu böyle acı çekerken görmeye dayanamıyordu. Raphael hem ona hem Noah’ya yardım etmiş ve onu kurtarmak için Yunanistan’a gelmişti.

Yürürken donakalmış Noah’ya omzunun üstünden bir bakış attı. Özlem ve pişmanlık tüm benliğini doldurdu. O kadar çok zaman kaybetmişti ki... Daha zeki biri olsaydı daha farklı davranır mıydı merak etti. Ancak bunu öğrenmek için artık çok geçti.

İç çekti ve yüzünü Michael’e döndü, yumruklarını sıkıyordu. “Davranışımın cezasını çekmeye hazırım.”

“Neden?” Michael’in yüzünde eğleniyormuş gibi bir ifade vardı.

Jez kaşlarını çatı. Hemen ölüp gitmeyi bekliyordu o, kendisine soru sorulmasını değil. “Ne neden?”

“Neden Semiazas’ı kurtarmaya çalıştın?”

Jezebeth cevap vermek için ağzını açtı ancak sonra duraksadı. Semiazas’ın Michael’in elinde ölmemesi gerektiği gerçeğini hatırladı. Bu kurallara aykırıydı ve kurallara uyulması gerekiyordu.

Bu böyleydi.

Ne de olsa o ve kız kardeşleri bir söz vermişlerdi.

Başı zonklamaya başlayınca eliyle şakaklarını ovdu. “Ne kuralı bu? Lanet olsun. Sanırım aklımı kaçıırıyorum.”

Michael gülümsedi. Esmer teni, beyaz dişleri ve gülen yeşil gözleri ile çok çarpıcı bir görüntüsü vardı şimdi. “Onurlu bir yaratık. Belli ki doğru bir seçim yapmışız.”

Jez Michael’in ima ettiği şeyin ne olduğunu anlayamadı, ancak bilincinde bir çeşit karıncalanma hissi duydu. Ne yazık ki bu şey her ne idiye su yüzüne çıkmadı. “Anlamıyorum.”

“Bu da anlaşmanın bir parçası, emin olabilirsiniz. Ancak detayları bilmesen bile ne yapılması gerektiği konusunda kalbinin sesini dinledin. Senden çok daha güçlü yaratıklar bu sesi dinleyemeyebilirlerdi ufaklık. Seninle gurur duyduğumu söylemek isterdim, ancak bunun beni kibirli göstermesinden çekiniyorum.”

Jezebeth tüm detayları hatırlamaya çalışmaktan vazgeçip başını iki yana salladı. “Sanki bir çeşit

testten geçmişim gibi konuşuyorsun.”

“Geçtin zaten. Ancak bu birçok testin ilki ve en kolay olanı korkarım ki.” Uzandı, nazıkçe Jez’in kolunu kavradı. Jez beyninin bir anda bilgi ve anıyla dolduğunu hissetti ve iki büklüm oldu.

Lucifer’in sığınağında oturduğunu gördü. Burası yıldızlarla dolu lüks ve rahat bir odaydı. Cehennem hiç de tarif edildiği gibi bir yer değildi demek ki.

Bir çeşit güç, tenini yakınca nefesi kesildi. Kendini zorlayarak da olsa nefes alıp vermeye çalıştı.

“Hoş geldiniz hanımlar.”

Bir çeşit toplantı olmalıydı bu. Binlerinin onu rahatlatmak ve destek olduklarını göstermek istercesine ellerini sıkıca kavradığını hissetti.

Kız kardeşlerinin varlığını hissedince o da bu elleri hafifçe sıkarak karşılık verdi. Galiba sağ tarafında ayakta duruyordu. Reba ise solundaydı. Amalya Reha’nın diğer tarafında duruyordu.

Jezebeth Lucifer karşısında duyduğu korkuyu bastırmaya çalıştı ve bu odada kız kardeşleriyle birlikte bulunduğu için sessizce şükretti. Bunu tek başına yapabilecek gücü olduğundan emin değildi.

“Bunu birlikte öğreneceğiz Jezebeth.”

Lucifer’in bakışları onunkilere kilitlenince tüylerinin diken diken olduğunu hissetti, içi buz kesmişti sanki.

Lucifer Jez’i rahatsız etmek hoşuna gidiyormuşçasma gülümsedi. “Evet, kendi sığınağında başkalarının düşüncelerini okuyabilirim.” Yan tarafına döndü. “Michael, bize katıl sana.”

Jez daha Lucifer’in aklını okuduğunu şaşırarak meşguldü. Ancak daha sonra duyduğu isim onun için çok daha büyük bir şaşkınlık kaynağıydı.

Michael mi? Başmelek Michael mi?

Kahretsin!

Jez ağzının kuruduğunu hissetti, kız kardeşlerinin ellerini daha sıkı kavradı. Neye bulaşmışlardı böyle?

Kaslı, esmer ve pürüzsüz tenli, keskin yeşil bakışları olan yapılı bir Başmelek Lucifer’e katıldı. Yan yana duruyorlardı. Yüz hatları birbirine hiç benzemese de gözleri birbirinin aynısıydı. Karanlığın ve aydınlığın simgeleri idi Lucifer ve Michael. Jez Lucifer’in gücü karşısında ürperip titremek için kendini zor tutarken Michael’in gücü içinde hoş ve davetkâr bir sıcaklık uyandırıyor. Böyle bir güç karşısında söylenen her şeyi yapabilmek mümkündü. Bu sıcaklık uğruna bile isteye uçurumdan bile atlayabilirdi Jez.

“Hoş geldiniz Lilith’in yandaşları.” Jez Michael’in sesinin onu sakinleştirdiğini ve korkularından

arındırdığını hissetti. Kız kardeşlerinin elleri gevşeyince onların da aynı şeyleri hissettiklerini anladı.

Bu rahatlama hissinden destek alarak kenetlenen ağzını açtı, boğazını temizledi ve konuşmaya başladı. “Biz, şeyi sormaya gelmiştik...”

“Neden burada olduğunuzu biliyoruz.” Michael’in sesi oldukça nazikti. Ancak Jez onun sözlerinin rahatlatıcı etkisine boyun eğmemeye kararlıydı. Tüm dikkatini ve fikirlerini bu toplantı üzerinde yoğunlaştırması gerekiyordu.

Lucifer önlerinde yavaş adımlarla volta atarak aynı anda hem isteksiz hem de sabırsız görünmeyi başarabiliyordu. Sıvı bir günah gibi hareket ediyordu Lucifer. Jez tüm dişi ve erkek şeytanların onun karizmasına sahip olmak istediklerinden emindi. Ancak o tüyler ürpertici enerji Jez’e Lucifer’in bu güzel görüntüsünün altında şeytani bir şeyler olduğunu gizlemeyi başaramadığını hatırlattı. “Hanımlar, Semiazas’ın yaptıklarını çok iyi biliyoruz. Bütün bunlar gizli kalacak, tabii şimdilik...” Lafının ortasında durdu ve tek tek her birinin gözlerinin içine baktı.

Jez güçlkle yutkundu. Diplomatik davranıp kimseyi kızdırmaması gereken bir zaman varsa işte o an bu andı. Ancak kendisinin ve kız kardeşlerinin ne kadar değişken karakterde yaratıklar olduğunu bildiği için böyle bir şeye pek de ihtimal vermiyordu.

“Neden şimdilik?” diye sorarak risk aldı Jez.

Lucifer Jez’e sabırsız bir bakış fırlattı, Michael’in dudakları ise bir gülümsemeyi gizlemek istiyormuşçasına kıvrılmıştı.

“Semiazas yaptıkları için cezalandırılacak. Ancak burada daha büyük güçler söz konusu, hanımlar. “ Lucifer tek kaşını kaldırdı, Jez’in bir daha sözünü kesmeyeceğine emin olmaya çalışıyor gibiydi.

Jez ağzını kapattı ve konuşmamak için kendini zor tuttu.

“Kehanet,” dedi Lucifer yavaşça. “Kesin konuşmak gerekirse Armageddon kehaneti.”

“Lanet olsun.”

Jez başını çevirip lanet okuyan Reba’ya baktı. Ancak kız kardeşiyle aynı hisler içinde olduğundan onu susturmaya çalışmadı. Tabii onu susturmanın işe yarayacağından o kadar da emin değildi.

Lucifer güldü. “Çok güzel söyledin Reba. Kız kardeşlerinin yüzlerindeki ifadeden onların da sana katıldığını anlayabiliyorum.”

Reba somurttu, Jez ise iç çekti. İçlerinden biri Başmeleği ya da iblisi sinirlendirecek bir şey söylemeden durumu kontrol altına alması gerekiyordu. Aksi takdirde hepsi ölürdü. “Tüm bu dramayı bir kenara bırakıp tam olarak neden burada olduğumuz konusuna gelebilir miyiz acaba? Zira sizinle konuşmak istediğimiz konu için bizi buraya çağırdığınızı hiç düşünmüyorum.”

Lucifer yeşil gözlerini kıstı. Bu sefer gülen Michael’di. Bu iç ısıtan ses geniş odada yankılanınca Jez ilkbaharı içinde hissetti. “Sakin ol arkadaşım. Neye evet dediklerini bilmeye hakları var.”

Lucifer bunu kabul etmeyecekmiş gibi görünüyordu, ancak yine de başını evet anlamında salladı. “Pekâlâ hanımlar. Durum şu. Armageddon her an gerçekleşebilir.”

“Gerçekleşebilir mi?” diye tiz bir sesle bağırdı Amalya. Jez hiçbir koşul altında karanlıklar prensini ve Tann’ın sağ kolunu kızdırmamak gerektiğini düşündüğü için korkuyla yüzünü buruşturdu.

Michael gülümsedi. “Evet gerçekleşebilir. Ve bunu durdurmak siz dördünüzün elinde.” Lucifer’in konuşmak üzere olduğunu fark edince elini kaldırıp onu susturdu. Lucifer başıyla onaylayınca Michael sözlerine devam etti. “Zamanın başlangıcından beri mahşerin dört atlısı Ege Denizi’nin altındaki Atlantis’te hapis tutuluyor. Eğer onlar serbest kalırsa Armageddon başlar. Bunun sonucunda ise tüm insanlık acı çeker.”

“Mahşerin dört atlısı mı?” Michael’in söylediklerini anlamlandırmaya çalışırken kendiliğinden çıkmıştı bu sözler Jez’in ağzından. “Veba, Ölüm, Savaş ve Kıtlık mı? O atlılar mı?”

“Aynen öyle,” diyerek başını salladı Michael. Jez’e sorduğu soruyu bilen çalışkan bir öğrenci gibi davranıyordu.”

“Beni affedin efendim,” diye kibarca araya girdi Galina. Böylesine saygı dolu bir davranışı aralarında sadece o hatırlıyordu anlaşılabilir. “Ama Armageddon’un ve mahşerin dört atlısının bizimle ne gibi bir ilgisi var? Biz Semiazas dünya üzerindeki tüm insanları öldürmeden önce sizi onun davranışları hakkında uyardı mı?”

Lucifer homurdandı. “Kimse Armageddon’un gerçekleşmesini istemiyor. Ne ben, ne Michael, ne de babamız... Dünya isyan edenlere bir oyun alanı, etmeyenlere ise yepyeni bir deneyim sunuyor.”

Michael Lucifer’e gözlerini devirerek baktı. Bu konu aralarında bilindik bir tartışma konusu olmalıydı.

“Görmüyor musunuz?” diye devam etti Lucifer. “Aceleci davranıp her şeyi riske atmaktansa bazı boşluklardan yararlanarak bir deneme grubu oluşturmak istiyoruz. Dünyanın kurtarılmaya değer olduğunu kanıtlamak için...”

“Biz de deneme grubu mu oluyoruz?” Jez’in sesi cümlelerin sonuna doğru tizleşmişti.

Michael elini kaldırdı. “Gönüllü olarak sorumluluk almanız gerekiyor. Bu sizin ve Semiazas’ın arasında bir yarış olacak. Semiazas yaptıkları için cezalandırılacak. Ancak serbest kalır kalmaz intikam almak için dördünüzü aramaya kalkacaktır. İşte bu Armageddon kehanetlerinin başlangıcıdır.”

Jez güçlükle yutkundu. “Sonra ne olacak?”

Michael ve Lucifer bir an için bakiştılar. “Kehanet başlayana kadar en iyi şekilde korunabilmeniz için dördünüzü ayırmamız gerekecek. Ondan sonra sadece babamız, Lucifer ve ben bu yarıştan haberdar olacağız. Dördünüz güvende olmak, birbirinizi bulmak ve Semiazas’ın mahşerin dörtlüsünü salmasını engellemek için elinizden geleni yapmak zorunda kalacaksınız.”

Reba homurdandı. “Gerçekten de çocuk oyuncağıymış bizden istediğiniz. Daha kolay bir görev versenize bize. Dünyanın içini dışına çıkarmak ya da babamızla Lucifer’i barıştırmak gibi mesela.”

Jez bakışlarını Lucifer’e çevirdi, dördünün de o anda öleceğini sanmıştı. Bu yüzden Lucifer gülüp yavaşça ellerini çarpınca nasıl bir tepki vereceğini bilemedi.

“Bravo. Kazanmak için işte böyle bir kıvılcıma ihtiyacınız olacak.” Gözlerini Reha’ya dikti, sonra da dişi şeytanı baştan aşağı süzdü. “Belki tüm bunlar bitince gelip beni ziyaret edersin, olur mu ufaklık?”

“Hiç sanmıyorum,” diye söylendi Reba. Jez yine tüylerinin diken diken olduğunu hissetti.

Lucifer sadece gülümsedi ve Michael’e bir bakış fırlattı. Jez bu hikâyenin arkasında kendilerine söylenenden çok daha fazlası olduğunu anlamıştı. “Kazanmanın her zaman bir yolu vardır hanımlar. Ancak...” Parmağını havaya kaldırdı.

“Gözden kaçırdığınız bir nokta var bence.”

Bir sessizlik oldu. Jez dişlerini sıkıp kız kardeşlerinden başka bir yorum gelmesini bekledi. Ancak dişi şeytanlar bu sefer konuşmayınca içine su serpildi.

En sonunda Lucifer gülümsedi. Avına aç gözlerle bakan bir avcıyı andırıyordu.

“Hiçbirinizin bu denemeden haberi olmayacak. Bu süreçte bazı ipuçları bulabilirsiniz. Ancak seçimlerinizin kaynağı özgür iradeniz ve bencillikten uzak olan davranışlarınız olmalı. Yol arkadaşlarınız size yardımcı olabilir, ancak ne Michael ne de ben kurallara uyulmasını sağlamak dışında herhangi bir müdahalede bulunamayız.

“Kurallar mı?” diye sordu Jezebeth, ne dediğinin çok da farkında olmadan.

Michael başını yukarı aşağı salladı. “Eğer dördünüzden biri başarısız olursa Armageddon başlar. İçinizden biri bunu başara-biliyorsa Semiazas’ı öldürebilir. Ancak öncelikle mahşerin dört atısını durdurmanız gerekiyor. Bir de Semiazas başka birinin elinde ölemez. Aksi takdirde...”

“Armageddon başlar...” Jezebeth bu sözleri duyana kadar konuştuğunun farkında bile değildi.

“Ama bu anlaşmayı yapmak için gönüllü olmamız gerektiğini söylediniz. Peki ya olmazsak? Ya reddedersek?”

Lucifer kollarını genişçe açtı. “Armageddon başlar.”

Jez homurdandı. “Başka şansımız yok yani.” Kız kardeşlerine bir bakış atınca onların da yüzlerinde aynı çaresizliği gördü.

“Her zaman başka bir şans vardır.” dedi yavaşça Michael. “Seçenekler hoşunuza gitmeyebilir, ama başka bir seçeneğiniz daha var.”

Jezebeth başının müthiş bir ağrıyla ikiye ayrılır gibi olduğunu hissedince kusmamak için derin derin nefes aldı. Yine Michael'in önünde duruyordu, arkadaki sahnede hâlâ hiçbir hareket yoktu.

“Lanet olsun. Bunları hatırlamasam daha iyiydi.”

Michael gülümsedi, ancak yine de yüzünde üzüntülü bir ifade vardı. “Anıların yine silinecek ufaklık, en azından birçoğu. Sadece kendi kendine öğrendiklerin seninle kalmalı. Daha yapacak çok işin var, ancak sen bunları yapmadan önce kız kardeşlerinin de gitmeleri gereken yolları tamamlamaları gerekiyor.”

Jezebeth kendini çok yorgun hissediyordu, içini çekti. Kız kardeşlerini de çok özlemişti. “Neden Semiazas'ı öldürmeye çalıştın? Bu kurallara aykırı değil mi?”

“Gabriel'i ağır yaraladı. Bu anlaşmayı bozar ve onun ölmesini gerektirir. Tanrı'nın sağ kolu olarak da Gabriel'in öcünü almak bana düşer.” Omuz silkti. “Sen araya girince bu hak sana geçti.”

Ancak sen yarışa devam etmeyi seçtin ve bencilce davranmayıp Raphael'i kurtardın. Yani yine başladığımız yere döndük.”

“Yani beni öldürmeyecek misin?” Jez'in sesi umut doluydu, bunu fark edince yüzünü buruşturdu.

“Hayır ufaklık. Dediğim gibi sen yarışa devam etmeyi seçtin, bu yüzden hepimiz en baştaki niyet ve amaçlarımıza geri döndük.”

“Pekiii.” Kendisine, kız kardeşlerine ve diğerlerine ne olacağını çözmeye çalışırken başını salladı. “Gabriel'e ve Raphael'e ne olacak? Peki ya Noah'ya?”

“Müdahale etmezsek hepsi ölür. Kılıcımı kutsal suya batırmıştım, bu Raphael'e biraz zaman kazandırır. Ancak Semiazas'ın bıçağı da benim kılıcımınla aynı maddeden yapılmıştı, yani Kutsal Ateş'ten. Semiazas onu Lucifer'den çalmış. Lucifer de önceden kılıca kendi kanını aşılamış.” Bakışlarını hareketsiz yatan Gabriel'e çevirdi. “Ona ne olacağını bilemiyorum.”

“Ya Noah?”

“Eğer her şey olduğu gibi kalır ve hiçbir şey değişmezse seni kurtarmak için Semiazas'la savaştık. Ve evet, o da ölecek.”

Jez saçlarını yüzünden çekti ve Michael'in arkasında parıldayan ve Uriel'in evine girişi saptayan ışığa baktı. İçinde küçük bir umut kıpırtısı uyanınca bakışlarını Michael'e çevirdi. “Bekle. Ne zaman Lilith'in sığınağına gitsem iyileşirdim. Bunun nedeni de asıl biçimime geri dönmemdi. Gabriel ve Raphael için de aynı şeyi yapamaz mıyız?”

Michael doğruldu ve gülümsedi. Sonra bir adım gerileyip yok oldu, sahne olduğu yerden devam ediyordu.

Raphael yan tarafına döndü, elini kamına bastırmıştı. Semiazas'm acı feryatları kulaklarda çınlıyor, yeri yerinden oynatıyor, tepenin altındaki ışıldayan masmavi suları çalkalandırıyor-yordu.

Noah ileri atıldı, Semiazas'ı geçti ve Jez'le iblisin tam ortasında durdu.

“Bekle.” Jez elini kaldırdı ve Michael'in yaptığı gibi zamanı durdurabilmeyi diledi.

“Gabriel'i ve Raphael'i Lilith'in sığınağına götürmeliyiz. Yoksa ölecekler.”

Semiazas nefret dolu bakışlarla onu süzünce Jez korkuyla irkilmemek için kendini zor tuttu.

“Hiçbir şey yapmazsak ölecek Semiazas. Bunu mu istiyorsun?”

Uriel birkaç adım ilerleyip Gabriel'in yanında eğildi. “O haklı. Lilith'in sığınağı Bahçe'den kalma şifa enerjisini barındırıyor. Bu Gabriel'i kurtarabilir.”

Semiazas nazikçe Gabriel'in yanağını okşadı, sonra ayağa kalktı ve geriledi.

“Onu kurtarırsan seni bağışlarım.” Gözlerini Jezebeth'e dikti. “Eğer o ölürse önce değer verdiğin herkesi sonra da seni işkence ederek öldürürüm. Anladın mı?”

Noah irkilince Jez uzanıp elini adamın sırtına koyarak onu sakinleştirmeye çalıştı. Noah'nın iblisi kışkırtmayacağını umuyordu.

Jezebeth başını bir kez salladı, ancak iblisin söylediklerini anladığını değil, anlamayı kabul ettiğini göstermek içindi bu. Yine de Semiazas'ın bu konuda onun onayına ihtiyacı olmadığını biliyordu.

Raphael acıyla inleyince Uriel dikkat kesildi. “Noah, sen Gabriel'i taşı. Ben Raphael'i alırım. Onları engelden geçirmeliyiz. Haydi.”

Jez bakışlarını Semiazas üzerinde sabitledi, kaçıp gitmemek için kendini zor tutuyordu. Bu arada Noah Gabriel'in hareketsiz bedenini nazikçe yerden kaldırıyordu.

Jez yavaş yavaş Semiazas'dan uzaklaştı, iblisin yüzündeki keder onu şimdiye kadar hiç olmadığı kadar korkutmuştu. Ancak en sonunda teninde hafif bir karıncalanma hissi duyunca aşağı baktı. Ayağının altında kirli toprak yerine gür ve yumuşak otlar vardı.

“Beni takip et.” Uriel yumuşak bir ses tonuyla konuşuyordu, ancak yine de emirleri kesindi. Jez etrafına bakındı, bir anda kendilerini ütöpik bir yerde bulmuşlardı.

Uriel Raphael'in bedenini daha yukarı kaldırdı ve ilerideki tuğladan yapılmış üç katlı binaya varmak için önlerinde uzanan geniş çimenlikte ilerlemeye başladı.

Noah, Gabriel kollarında olduğu halde Uriel'i hızlı adımlarla takip ediyordu. Serin ve tuz kokulu rüzgâr saman sarısı saçlarını dağıtıyordu.

Bahçenin en uzak köşesinde büyükçe bir salkımsöğüt vardı. Uriel buraya varır varmaz arkasında kayboldu.

Jez içinden geçtikleri giriş kapısına bir göz atınca buranın artık okyanus kenarındaki ıssız bir kumsala

dönüştüğünü gördü. Sonra yine dönüp Uriel'in tuğladan yapılmış üç katlı evine ve güre çimlerine baktı. Buraya daha iyi koşullar altında gelmemiş olmaları ne kötüydü. O ve Noah etrafa bakınıp Uriel'i daha yakından tanımayı çok isterlerdi.

Dikkati dağılınca neredeyse önünde ilerleyen Noah'ya çarpacaktı. Sonra Uriel'e yetişmek için adımlarını daha da hızlandırdı.

Vebalı iblis onu bulduğunda beri ne çok şey gelmişti başına. Ancak şimdi Michael sayesinde kavuştuğu anılarını kullanarak bundan önce de ne çok şey yaşadığını hatırlayabiliyordu. Michael'in onu uyardığı gibi anıları yeniden silinmeden önce her şeyi Noah'ya anlatmak istiyordu. Ancak Gabriel'e bir bakış atınca bu konuşmanın biraz beklemesi gerektiğini fark etti.

Gabriel'in hareketsiz kolu Noah'nın belinden aşağı sarkıyor, koyu renk kan adamın gömleğini lekeliyordu. Jez ileri atılarak Başmeleğin kolunu kaldırıp nazikçe kamının üstüne koydu.

Noah durdu ve yağmur bulutu rengi gözlerini Jez'inkilere dikti. "Her şey yoluna girecek. Göreceksin."

Jez ona inanıp inanmadığını bilmiyordu, ancak güçlkle gülümsedi ve Noah'nın salkımsöğüdün arkasına geçip kayboluşunu seyretti.

Jezebeth birkaç adım ilerleyince aniden bir çeşit karıncalanma hissi tüm bedenini kapladı. Nefesi kesilmiş, adımları birbirine dolaşmıştı. En sonunda dengesini sağlayabildiğinde yukarı baktı ve kendini bir karmaşanın içinde buldu.

Lilith'in sığınağındaydılar şimdi, burası dev bir yer altı mağarasıydı. Noah yavaşça eğilip Gabriel'in bedenini yere bıraktı. Uriel Raphael'in gömleğini çıkarmış kılıcın bıraktığı yaranın kapanmasını izliyordu.

Birkaç varlık aynı anda konuşuyordu ve bu sesler mağarada yankılanıyordu. Dişi ve erkek şeytanlar kahvaltılarını bölündüğü için şaşkınlık ve panik içinde oradan oraya koşturuyorlardı.

Jez parmaklarıyla boynunu kontrol etti. Kamyonetin metali yüzünden oluşan yaranın yok olduğunu görünce hiç şaşırmadı. Teni yine eskiden olduğu gibi pürüzsüz ve sağlıklıydı. Üstelik boynunda kan lekesi bile kalmamıştı. Ancak kıyafetleri hâlâ kan içindeydi.

Noah'ya doğru yürüdü. Adamın yüzündeki ve boynundaki yaraların tamamen iyileştiğini görünce içi rahatladı. Noah Gabriel'in gömleğini çıkarmış, şaşkınlık içinde kadının kapanan yarasını inceliyordu. Ancak Gabriel'in kamı hâlâ çürüklerle doluydu. Jez Gabriel'in solgun yüzüne bakıp kaşlarını çatı. Başmeleğin gözleri hâlâ kapalıydı, ama derin derin ve düzenli nefes alabiliyordu. Bir kez geçiş kapısından geçtiler mi iki Başmeleğin

de tamamen iyileşeceğini ummuştu Jez. Ancak belli ki bazı yaraları iyileştirmek için bundan daha fazlası gerekiyordu.

Noah başını kaldırıp şefkatle Jez'e baktı. "Jez." Noah elini tutunca Jez içinin ısındığını hissetti. "Yara kapandı. Ancak iç kanaması var galiba, o da zamanla geçer."

Jezebeth güçlükle gülümseyerek konuşmaya çalıştı. Ancak başka birisi onun sözünü kesti.

“Hoşgeldin Jezebeth. Uzun zaman oldu... kardeşim.”

Jez bu şehvet dolu sese doğru dönünce karşısında kızıl saçlı, şişeden çıkan cin kıyafetleri giymiş ve her nasılsa harem kızlarını andıran birini gördü. Tek farkı kıyafetinin pembe değil kırmızı olmasıydı. Sahiplenme içgüdüğü devreye girince Noah'ya daha da yaklaştı. “Evelin.” Jez zorla da olsa kadını selamladı, sonra dönüp kadının keskin yeşil bakışlarına dikti gözlerini.

“Yanında ne getirdin böyle?” Evelin'in ses tonu ve Noah'nm üzerinde sabitlediği bakışları hoşnutsuzluğunu açığa çıkarıyordu.

Noah yavaşça ayağa kalkınca EvelinTe arasındaki boy farkı açığa çıktı. “Ben Noah. Lilith beni özel olarak görevlendirdi. Rica etsem ona burada olduğumuzu haber verebilir misin? Buna gerçekten minnettar olurum.”

Jezebeth Noah'nm elini sıkmayı bıraktı, onu bu art niyetli kadınla çok samimi olmaması konusunda uarmaya çalışıyordu.

Evelin'in dudakları bir gülümsemeyle kıvrıldı. Ancak bu gülücük bakışlarına yansımıyordu. Jez'in o gözlerde görebildiği tek şey bastırılmış öfkeydi.

Noah kaşlarını kaldırarak gözünü bile kırpmadan Evelin'in bakışlarına karşılık verdi. Jez bu durum karşısında bir çeşit gurur ve tatmin duygusuyla doldu. Yaralılar ve ölüm söz konusu olduğunda bile Evelin'in oyunlarına gelmemişti Noah. Bu konuda daha önce araştırma yapmış olmalıydı. Eğer Evelin'in söylediğini düzeltip onu buraya Jez'in getirdiğinin yanlış olduğunu ima etmemiş olsaydı Jez'in koruyucusu ve destekçisi olarak konumunu tehlikeye sokmuş olurdu. Böyle bir durumda Noah üzerinde tüm dişi ve erkek şeytanlar hak iddia edebilirlerdi. Bunlara Lilith de dâhildi.

Lanet olası kurallar.

Jezebeth aşağı bakıp Gabriel'in hâlâ hareketsiz yattığını görünce yüreğinin öfkeyle dolduğunu hissetti.

“Burada işin bitti. Haydi, git Evelin. Şimdi.”

Kadın yeşil gözlerini kıstı, belli belirsiz şeytani bir gülümseme vardı dudaklarında. Ancak başını bir kez salladı, arkasını dönüp uzaklaştı.

“Sessizlik!”

Mağaradaki tüm gürültü ve hareket bir anda durunca Jez yukarı baktı ve Lilith'in odasından çıkıp giriş salonuna gelmiş olduğunu gördü. Yüzü solgundu, çok yorgun görünüyordu.

Kraliçe bakışlarını Gabriel'in hareketsiz bedeninde sabitlemiş olduğu halde ileri atılıp panik içindeki kalabalığı yarararak ilerledi. Başmeleğin yanına varınca dizlerinin üstüne çöktü ve ne kadar ağır yaralandığını anlamak için ellerini kadının üzerinde gezdirdi.

“Jezebeth, ne oldu?”

Jezebeth başını eğip kraliçeyi saygıyla selamladı. “Kraliçem. Semiazas kazayla bıçakladı onu. Onu iyileşir umuduyla gizli kapıdan geçirip buraya getirdik.”

Lilith başını salladı ve dönüp Raphael’e baktı. Başmelek doğrulup oturmuştu gerçi, ancak yine de yorgun görünüyordu. Lilith onu yeni fark etmiş gibi şaşırıp kaldı. Bakışlarını Uriel’e çevirince kaskatı kesildi ve güçlkle yutkundu.

Jez UrieLle Lilith arasında geçmişte neler olduğunu öğrenmek için yanıp tutuşuyordu, ancak böyle bir şeyi onlara sormaması gerektiğini de çok iyi biliyordu.

“İnsan, lütfen Gabriel’i odama getir. Uriel, sen de Raphael’i getir. Orada daha iyi bakabilirim onlara.”

Kalabalık şaşkınlık içinde mırıldanmaya başladı, Jez de en az odadaki herkes kadar şaşkınlık içindeydi. Lilith gibi bir kraliçenin kimseye hemşirelik yaptığı görülmüş şey değildi. Üstelik yaralılar, kendi ırkıyla vakit geçirmesi yasaklanmış Başmeleklerdi.

Noah’nın insan diye seslenilmek karşısında sesini çıkarmaması ise daha çok şaşırtmıştı Jez’i. Noah sessizce Gabriel’i kucağına aldı ve Lilith’i takip etti. “Vay canına. Ne gün ama,” diye mırıldandı Jez dişlerinin arasından ve Noah’nın peşi sıra ilerledi. Yürürken adama yakın durarak diğer erkek ve dişi şeytanların Evelin’in yaptığı gibi ona göz dikmesini engellemeye çalışıyordu.

Gabriel ölüm döşegindeyken ve Raphael’in sağlığı da hâlâ tehlikedeyken böyle şeyler hakkında endişeleniyor olması ne kadar da üzücüydü. Bazı şeyler hiç değişmiyordu demek ki.

“Kendim yürüyebilirim Uriel.” Raphael’in sesi giriş salonunda yankılandı. Jez arkasını dönüp bakınca Uriel’in Raphael’in elini tutarak onu yerden kaldırdığını ve Başmeleğe destek olur-casına omzuna hafifçe vurduğunu gördü. Etraftaki erkek ve dişi şeytanların bazıları da Raphael için tezahürat ediyorlardı.

“Böyle yapma Uriel. Yoksa sana gününü gösteririm.” diye şaka yaptı Raphael.

Uriel güldü. “Bunun için bile bana günümü göstereceksen normale dönmüşsün demektir Raphael.”

* * *

Lilith güçlkle yutkunup korkusunu bastırmaya çalıştı. Tek istediği ellerini Gabriel’e yaptığı gibi Uriel’in bedeninde gezdirip onun iyi olduğundan emin olmalı. Odasına girerken kapıyı açık bıraktı. Bunu diğerlerinin de girmeye izni olduğunu göstermek için yapmıştı.

İçeri ilk olarak insan girdi, kollarında Gabriel’i tutuyordu. Onu Jezebeth ve Uriel’in omzuna yaslanmış Raphael takip etti.

“İkisini de benim yatağıma yatır,” dedi Lilith, sesinin bu kadar güçlü çıkmasına sevinmişti. Yorganı ve çarşafı kaldırırken Gabriel’le birlikte uyuyarak geçirdikleri hoş gecenin anıları üşüştü zihnine.

Duygular yüregini doldururken boğazı düğümlenir gibi oldu. Ancak Lilith hislerini umarsızca bastırıp ve geri çekildi. Noah birkaç adım ilerleyerek Gabriel'i nazikçe bu rahat yatağın üstüne yatırdı.

İnsan Gabriel'in başını rahat bir pozisyonda yastığa yerleştirip kadının deri botlarını çıkardı. Lilith şaşkınlığını bastırıp güçlkle yutkundu. Noah Halston onu ilk çağırdığında adam gezegendeki en aşağılık yaratılmış gibi bakmıştı ona. Şimdi neyin değiştiğini çok merak ediyordu Lilith. Ancak bunun cevabını almak için biraz beklemesi gerekecekti.

Uriel Raphael'i yavaşça yatağın diğer tarafına yatırdı. Gabriel'i rahatsız etmemeye dikkat ediyordu. Raphael yüzünü buruştursa da Uriel'in arkasına bir yastık yerleştirmesine izin verdi ve rahatça arkasına yaslandı.

“Sana iyi olduğumu söyledim Uriel. Sadece birkaç gün boyunca yaralarımı yalamam gerekiyor. Sonra yine oyuna döneceğim.”

Uriel dalga geçer gibi güldü. “Domino oyununu diyorsun herhalde. İnat etme. Yaralarımı yalamaya başlamadan önce biraz daha dinlenmemen için hiçbir sebep yok.”

Lilith Başmelekler arasındaki bu şakaya neredeyse gülecekti. En azından ortam biraz yumuşamıştı ve Lilith bu sayede ağlama-mayı başarabilmişti. Bir an önce Gabrielle ilgilenmek istiyordu, ancak önce insana döndü. “Teşekkürler... Noah.” Bir saygı işareti olarak başını bir kez salladı. Ona halkının içinde böyle hitap edemezdi elbette. Ancak burada ona yaptıkları için ne kadar minnettar olduğunu gösterebilirdi. Bu Noah için yeterli olmalıydı.

Jezebeth boğazını temizledi. “Kraliçem, onları iyileştirmek için yapabileceğim bir şey varsa lütfen söyleyin. Raphael'e hayatımı borçluyum. Muhtemelen Gabriel'e de...”

Raphael küçümseyici bir ses çıkardı. “Ödeştik ufaklık.”

Jezebeth tartışmaya hazır gibi görünüyordu. Ancak sonra kafası karıştı, sessizliğe büründü.

Lilith dişi şeytanı dikkatle inceledi, ancak yorgunluk ve enerji ihtiyacı dışında bir sorun göremedi.

“Benim için de aynı şey geçerli,” diye ekledi Noah. Lilith Jezebeth'i incelemeyi bıraktı. “İncelikleri karşısında elimden geleni yapacağım. Sadece söylemeniz yeterli.”

“Xander size odalarınızı gösterecek.” Lilith Gabriel'i tedavi etmek ve Raphael'in durumunu değerlendirmek için sabırsızlanıyordu. Kapının önünde konuşmaları dinleyen erkek şeytanı işaret etti.

“Ve neye ihtiyacınız varsa getirecek. Sizi daha sonra çağıracağım.” Arkasını döndü ve emirleri yerine getiriliyor mu diye kontrol etmek zahmetine katlanmadı. Xander güç meraklısı ve art niyetli olabilirdi, ancak Lilith onun emirlerine uymamak gibi bir aptallık yapmayacağına emindi.

Kapı Jezebeth ve insanın arkasından kapanınca Lilith yavaşça Gabriel'in kıyafetlerini çıkarmaya başladı, Başmeleğin kamına bastırmamak için özellikle dikkat ediyordu. Lilith'in kısa süre önce keşfettiği bu bölge şimdi mosmor ve çürükler içindeydi. Lilith Gabriel'in eski kusursuz güzelliğine kavuşması için elinden geleni yapmaya kararlıydı.

Sanki sadece isteğiyle onu iyileştirebilecekmiş gibi elini kadının kamına koyup bekledi.

Yatağın diğer tarafında Uriel Raphael'in üstünü çıkarmasına yardım ediyordu. Ancak Başmelek Uriel'in her hareketiyle lanet okuyup yüzünü buruşturuyordu. "Lanet olsun Uriel. Bir daha bunu yapman gerekirse hatırlat da kendimi bayıltayım."

"Sızlanmayı bırak Raphael. Bu Michael'in kılıcını sırtından çekip çıkarmak kadar acı veriyor olamaz sana."

Lilith bir anda donup kaldı ve yüzünü dönüp bu iki adama baktı. "Michael'in kılıcı mı?"

İkisi de Lilith'in konuştuğunu duymamıştı. Raphael kalçalarını kaldırıncaya Uriel adamın deri pantolonu bir kerede çekip çıkardı. Raphael'in koyu esmer teni açığa çıkmıştı şimdi, Lilith bu ten rengini Uriel'lerde geçirdiği geceden hatırlıyordu. "Bu hızlıydı bak. Bir anlık keskin bir acı."

Uriel başını iki yana salladı ama bir şey demedi.

"Onları kaplıcaya götürelim. Böylece daha çabuk iyileşirler." Lilith Gabriel'i yavaşça kaldırdı, yırtık pırtık gömleği yatağın hemen yanındaki yere fırlattı. Sonra da kadının pantolonunu çıkarmaya koyuldu. "Şimdi bana ne olduğunu anlatın." Lilith hangi Başmeleğin ona cevap vereceğini hiç umursamıyordu. Sadece olanları bilmek istiyordu. Gözlerini dikip Uriel'e baktı ve o pes edip bakışlarını kaçırana kadar da öylece kaldı.

Uriel boğazını temizleyip tüm olanları çabucak Lilith'e anlattı.

"Michael öylece yok mu oldu?" Doğru duyup duymadığından emin olmak için Uriel' bir bakış attı.

"Evet."

Uriel daha fazla detaya girmeyince Lilith edindiği tüm bilgiyi daha sonra üzerinde düşünmek için aklının bir kenarına itti. Şimdilik tek önemli olan Gabriel'in ve Raphael'in tamamen iyileşmelerini sağlamaktı.

Lilith Gabriel'in saçlarını topladı, sonra kendi elbisesini çıkardı ve saçlarını başının üstünde topuz yaptı. Dişi Başmeleği nazikçe kucaklayıp göğsüne bastırdı. Arkadan Uriel'in de Raphael'i taşıyarak getireceğini biliyordu.

Lilith köpürdeyen sıcak kaplıca sularına girdi. Başmeleğin hayatta kalmak için nefes almaya ihtiyacı olmasa da kadının başını su hizasından yukarıda tutmaya özen gösteriyordu. Sıcak sular küçük çapta dalgalar halinde bedenlerine çarpıyordu. Lilith Gabriel'i kolları arasına alıp oturdu, sonra bir ileri bir geri sallanarak Başmelek için bir dua okumaya başladı.

Hayat bu kadar acımasız olamazdı? Önce Âdem'i kaybetmişti Lilith, sonra Uriel'i. Şimdi bir de Gabriel'i kaybedemezdi. Tanrı dişi şeytanların dualarını dinler miydi ki? Yoksa onu dikkate bile almıyor muydu?

Raphael elini Gabriel'in omzuna koyarak ona destek oldu. "O tüm duaları duyar Lilith."

Lilith utanarak gözlerini yere indirdi. “Düşüncelerini okuman çok saygısızca bir davranış.”

Raphael sessizce güldü. “Bu bir düşünce değildi Lilith, bir duaydı. Onları istemsek de duyarız.” Kadının omzunu yavaşça sıvazladı.

Uriel kaplıcanın yanında duruyordu, hâlâ tamamen giyinikti. “O iyi olacak Lilith.” Başıyla Gabriel’i işaret etti. “Küçük dişi şeytanın geçiş kapısından geçip buraya gelmemizi önerdi. İyi ki de öyle yapmış. Henüz tamamen iyileşmediler ama kaplıcanın suyu bu süreci hızlandıracaktır.”

“Zeki bir dişi şeytan,” diye ekledi Raphael. “İnsan da ona layık biri.”

Gabriel mırıldandı ve Lilith’in göğsüne daha da yaklaştı. “Gabriel?” Lilith sesinin ne kadar umut dolu çıktığını fark etmişti, ancak bunu kimin duyduğunu umursamadı. “Beni duyabiliyor musun?”

Cevap gelmedi. Ancak Lilith yine de içini ısıtan umut ışığına tutunmaya devam etti. Uriel’in bakışlarını üzerinde hissedince başını kaldırıp ona baktı ve Başmeleğin gümüş rengi gözlerindeki hüznü gördü. Uriel Lilith’in kendisine baktığını fark ettiğinde dünyaya karşı takındığı iyimser tavrı takındı yine.

Bu tepki Lilith’in yüreğinin acıyla dolmasına neden oldu. Birbirlerini artık görmemeleri gerektiğini söyleyen oydu gerçi, ancak yine de tüm olanların adaletsizliği karşısında yüreği dağlanıyordu. Yavaşça ve derin derin nefes alıp başını kaldırdı. Gabriel’le ufacık da olsa bir mutluluk yakalayabilmişti Lilith. Bu, Uriel’in ona sunamadığı bir şeydi. Suçluluk duygusunun hissettiği bu mutluluğu elinden almasına izin vermeyecekti.

“Gitmem lazım. İnsan dünyasındaki tahribatı düzeltmem gerekiyor.” Uriel arkasını döndü, ancak sonra duraksadı. “Raphael, bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver. Gabriel’in durumunu da bana bildir, tamam mı?”

“Tamam,” diye alçak sesle yanıt verdi Raphael.

Uriel buharlaşıp yok olduğunda Lilith iyimser duygularını korumak için harcadığı tüm çabanın boşa gittiğini hissetti. Gabriel’e bir can simidi gibi sarılıp hıçkırıklarını bastırmaya çalıştı.

Raphael güçlü kollarıyla sardı kadını. Lilith ondan destek alarak hüngür hüngür ağlamaya başladı.

Jezebeth Lilith’in odasından dışarı adım attı, onu takip eden Noah da kapıyı arkasından kapattı.

Anılar bilincini karıncalandırıyordu Jez’in. Çok önemli bir şeyi unutmuş gibi hissediyordu. Ancak ne kadar denerse denesin anılarının zihninden uçup gitmesine engel olamadı.

Noah’ya söylemek istediği bir şey yok muydu sahi?

“Hoş geldin Jezebeth.” Xander’in sözleriyle düşünceleri bölününce hatırına gelen küçük anı kırıntıları bile yok olup gitti. Xander konuşurken Jez’i baştan aşağıya dikkatle süzüyordu. Jez onun bunu sadece Noah’ı kızdırmak için yaptığını biliyordu. Jez’le Xander hiçbir zaman iyi anlaşmamışlardı ve Xander de hiçbir zaman Jez’e karşı cinsel bir istek duymamıştı.

“Xander.” Jez rengini belli etmemeye çalıştı. Xander’e hiç ilgi duymuyordu, ancak bu durum erkek şeytanın çekici olmamasından kaynaklanmıyordu. Aslına bakılırsa çok da yakışıklıydı. Xander. Esmer teni, koyu renk saçları ve mahmur gözleriyle canlı kanlı bir Yunan Tanrısı’ m andırıyordu. İran haremlelerinde giyilebilecek tarzda ipek bir pantolon giyiyordu. Etkileyici derecede kaslı göğsü çıplaktı. Ancak Xander sığınaktaki konumunu yükseltmek için herkesi kendi çıkarları uğruna kullanabilecek biriydi. Ona güvenen herkes bunun bedelini bir şekilde öderdi.

Noah bir adım ileri atılıp Xander ile Jez’in arasına girdi. Gözlerini kısmıştı, dudakları ince bir çizgi halini almıştı.

Xander bir kaşını kaldırdı. “İnsanın da hoş gelmiş Jezebeth.”

Koyu renk bakışlarını tıpkı Jezebeth’e yaptığı gibi Noah’nın üzerinde gezdirdi. Noah somurttu ve Jez de içini çekti. Erkek ile dişi şeytanlar arasındaki bu çekişmeden ve güç oyunlarından gerçekten nefret ediyordu.

Yaratılışından beri bu tip şeylere maruz kalmış olması hiçbir şeyi değiştirmiyordu. Jez bu oyunlardan bıkip usanalı çok uzun zaman olmuştu.

“Benim adım Noah, insan değil. Seninki ne?” Noah gözlerini dikip Xander’e baktı.

“Xander.” Erkek şeytan gülümsedi, Noah’nın bakışları onu hiç etkilememiş gibiydi. “Ben bir erkek şeytanım. Hizmetindeyim in... Noah.” Noah’nın dişlerinin arasından homurdandığını hissedince lafını düzeltti. Xander’in dudakları ne kadar eğlendiğini gizlemeye çalışır gibi kıvrılmıştı.

Jezebeth cevap vermeye çalıştı, ancak Noah onu çekip kendine daha da yakınlaştırmak için kadının dikkatini dağıttı. “Hizmetine ihtiyacımız yok Xander. Neden bize odamızı göstermiyorsun?”

Xander başını hafifçe yukarı aşağı salladı. Dudakları hâlâ ne kadar eğlendiğini gizlemek istiyormuşçasına yukarı doğru kıvrıl-mıştı. “Nasıl isterseniz.”

Jezebeth ensesindeki tüylerin diken diken olduğunu fark etti. Noah’ya Xander ortalarda olduğu zaman kendine dikkat etmesi gerektiğini hatırlatmayı akımın bir köşesine yazdı. Lilith’in yüzüğü hâlâ Noah’nın parmağında olabiliyordu, ancak Jez Lilith’in halkına karşı bu yüzüğün ne kadar yararlı olacağı konusunda pek de emin değildi. Ne de olsa Noah’nın görevi sona ermişti. Diğer erkek ve dişi şeytanlar ondan kendi çıkarları doğrultusunda yararlanmaya çalışabiliyorlardı.

Jezebeth Noah’ya gülümsedi ve koridor boyunca ilerleyen Xander’i takip etti, bir taraftan da Noah’ya çok yakın durmaya dikkat ediyor, adamın sıcak elini sırtında hissediyordu. Noah’nın ne zamandan beri ona bu kadar sıcak davrandığını bilemiyordu. Kendisinin bu ilgiden neden bu kadar çok hoşlanmaya başladığından da emin değildi. Ancak burada eski hayatına geri döndüğünü hissediyordu ve onu ne kadar çok özleyecek olsa da eninde sonunda Noah olmadan yaşamayı öğrenmesi gerekeceğini fark etti.

Boğazını düğümleyen bu kayıp hissi karşısında güçlkle yutkundu ve hâlâ yapabiliyorken Noah ile geçirdiği her anın tadını çıkarmaya karar verdi. Xander’in omzunun üstünden attığı meraklı bakışlar

artık umurunda bile değildi.

Noah Jez'in omzuna nazikçe dokunmaya devam ediyordu, ancak her an saldırıya uğrayacakmış gibi bakışlarını etrafta gezdirmeye başladı. Xander hâlâ onlarla birlikte yürüdüğü için Noah'ya erkek ve dişi şeytanlar arasında dönen oyunları açıklamaya fırsat bulamadı Jez. Bu yerde kraliyet saraylarındakinden bile daha çok entrika vardı. İnsan dünyasından sonra böyle bir yerde bulunmak Noah'yı şaşkına çevirebilirdi.

Xander Jez'in odasına daha bir koridor varken bir kapının önünde durdu. Tokmağını tutup ardına kadar açtı bu kapıyı. "Burası senin odan... Noah."

Noah Xander'in bu sözlerine şaşırdıysa da bir şey demedi. "Jezebeth'in odası nerede?"

Xander kaşlarını çattı ve başını yana yatırdı. "Jezebeth'in koruyucusu olarak görevin sona erdi, ben de..."

Jez Xander'in lafını kesti. "O hâlâ benim koruyucum, Lilith resmi olarak görevine son vermedi."

Noah bir şey söylemek için ağzını açtı, ancak Jez başını hafifçe iki yana sallayınca Noah mesajı alıp ağzını kapattı. Lilith'in izni olmaksızın Noah'nın Jez'e ne kadar bağlı olduğunu açıklaması onun için korkunç bir şey olurdu. Ne de olsa Jez tam anlamıyla Lilith'in malıydı, üstelik Jez tam tersini diliyor olsa da bu durumu değiştirmenin bir yolu yoktu. "Jezebeth'in odasını inceleyip güvenli olup olmadığını karar verebilirsin. Ancak sonrasında senin odan burası olacak. Kraliçeyle olan anlaşman böyle."

Jezebeth Xander'in gözlerinde bir anda belirip kaybolan bakışı gördü, adam durumu değerlendiriyor gibiydi. Jez her şey kontrolden çıkmadan önce durumu kendi eline almaya karar verdi. "Misafirperverliğini takdir ediyorum Xander. Ancak kendi odamı bulabilirim. Noah da sonrasında kendi odasına rahatça dönebilir."

Xander'in keskin yüz hatları Noah ve Jez'e bakarken bir an için öfkeyle kasıldı. "İkinize de yiyecek bir şeyler gönderilmesini söyleyeceğim." Ters ters başını salladı ve arkasını dönüp geldikleri yoldan uzaklaştı.

Noah Lilith'in sığınağındaki bir koridorda bahsedilmemesi gereken şeyler hakkında soru sormaya fırsat bulamadan Jez adamın odasının kapısını çekip kapattı, elini tuttu ve koridorun sonuna doğru ilerlemeye başladı. Jez'in odası burada olmalıydı.

İçeri girdikleri zaman kapıyı kapatarak rahat bir nefes alıp duvara yaslandı.

"O da neydi öyle?" Noah Jez'in düşündüğü gibi sinirli değil, gerçekten de meraklı görünüyordu. Ancak Noah onu her zaman böylesine şaşırtmayı başarıyordu zaten. Bu, Jez'in sevdiği bir özellikti.

"Lilith'in izni olmadan bana ne kadar düşkün olduğunu ifade edersen..."

Noah kadına yaklaşarak parmağını onun dudaklarının üzerine koydu. Jez'e o kadar yakın duruyordu ki bedeninin ısısı kadına adamın onu Max'in mağarasında ilk kez öptüğü anı hatırlatmıştı.

Jez göğüs uçlarının sertleştiğini ve cinsel organının aniden şişip ıslandığını hissetti. Güçlkle nefes alıyordu, kendini adamın yağmur bulutu renkli gözlerinde kaybetmişti.

Noah gülümsedi, Jez'i ne kadar etkilediğinin farkında gibiydi. "Senin koruyucun olarak görevime resmi olarak son verilmediği için başka birine saygı göstennem ya da senin koruyucun olarak gardımı indirmem beni zayıf biri konumuna düşürürdü. Sen Lilith'in malı sayıldığın için seninle ne derece iyi ilgilenirsem kraliçeyle de o derece iyi ilgilenmiş sayılıyorum. Doğru mu?"

Jez güçlkle yutkunup başını sallamayı başardı.

Noah elini kadının dudağından köprücük kemiğine, soma da sertleşmiş göğüs uçlarına indirdi.

Jez bir anda tahrik olduğunu ve içinin ürperdiğini hissetti. "O kadar çok araştırma yaptığını hep unutuyorum."

Noah kıkırdadı, sonra yavaşça kadının dudaklarına eğildi. Ancak dudakları birbirine sadece birkaç santim yakında olunca duraksadı. Sıcak ve taze nefesi kadının dudaklarına değıyordu şimdi. "Belki sana her şeyi unutturabilirim."

Kapı sertçe çalınınca Jez içinden küfretti. Ancak Noah hiç çekinmeden gayet yaratıcı küfürlerini sıralamaya başlamıştı bile.

Jez arkasını dönerek gidip kapıyı açtı. Karşısında daha az önce onlardan uzaklaşan Xander'i görünce şaşırıp kaldı.

"Noah," diye adamı işaret etti, ona yine insan demediği için bir çeşit ödül bekliyor gibiydi.

"Lilith burada kaldığın süre içinde giyebileceğin daha uygun kıyafetler bulmam için görevlendirdi beni." Erkek şeytan onların tepki vermesini beklerken Jez onu sorgulamak istedi, ancak Lilith'in sığınağında yaşayanlar yalan söyleyip bir de Lilith'in adını bu işe bulaştıracak kadar aptal olmazlardı genellikle. Böyle bir ihanetin cezası ölümden bile beterdi, her bir ceza bir öncekinden daha yaratıcı ve acı verici oluyordu. Lilith bazen yalan söyleyenleri iblislerin eline bile verebiliyordu, tabii ki onlardan bir daha haber alınmıyordu.

Jez Noah'ya gülümsedi ve adamın yırtık pırtık kirli kıyafetlerine bir göz attı. "Odamda son derece güvendedim. Sen ya da kraliçe hariç hiç kimse benim iznim olmadan giremez buraya."

Noah başıyla onayladı. "Yatmadan önce yanma gelip kontrol edeceğim." Kadının cevap vermesini beklemeden arkasını döndü, Xander'i takip etti.

Jez içini çekti, Xander onları bölmeden önce olduğu gibi heyecan içindeydi yine. Cehennemin en korkunç yaratıkları tarafından rahatsız edilmeden bir kez olsun Noah ile baş başa kalıp biraz vakit geçirebilseler ne kadar da güzel olurdu. Jez onunla sevişmek için sabırsızlanıyordu.

Banyoya gitmek üzereyken bir an duraksadı. "Sevişmek mi?" Bu sözler ona hiç beklemediği kadar yabancı gelince kaşlarını çattı. Hayatı boyunca defalarca seks yapmış olmasına rağmen daha önce bu tabiri kullanmamıştı.

Lucifer onu ve kız kardeşlerini Semiazas'dan korumaya razı olsa bile Lilith'in Noah ile olan ilişkilerini onaylaması gerekirdi. Kraliçe onların arasındaki ilişkiyi bir dişi şeytanla ona bir süreliğine enerji sağlayan bir insan arasındaki bir ilişki olarak görüyordu. Aksi takdirde Lilith Noah'ya verdiği tılsımı geri alırdı. Bu tılsım Jez'in enerjisini sömürüp bitirmemesi için Noah'yı koruyan tek şeydi.

Noah ile ilişkileri devam ederse... Jez Lilith'in böyle bir şeye izin vereceğini hiç düşünmüyordu. Yüreğinde bir acı duyunca elini göğsüne bastırdı. Noah'yı çok özleyecekti.

Daha önce hiç yaşamadığı bir duyguydu bu.

Jez âşık olmuştu.

Göğsünün sıkıştığını hissetti, yüreğine dolan hisler nefes almasını gitgide daha da zorlaştırıyor ve boğazını düğümlüyordu. Gözlerinin içi acıyordu, bir an sonra gözyaşları yanaklarından süzölmeye, yüzünü ve gömleğini ıslatmaya başlamıştı.

Kendini yatağına fırlattı, yüzünü yastığına gömdü ve hıçkırığa hıçkırığa ağladı.

* * *

Noah taş koridor boyunca Xander'i takip etti. Etraftan gelebilecek bir tehlikeye karşı her an tetikte ve gergindi. Belli ki Je-zebeth dişi ve erkek şeytanların dünyası konusunda bir uzmandı. Ancak Noah da ne ile karşı karşıya olduğunu anlamak için Lilith ve yandaşları hakkında bir araştırma yapmıştı. Üstelik Jez ile geçirdiği zaman da bu bölge ile ilgili bilgisini artırmıştı. Xander'e hiç güvenmiyordu Noah. Erkek şeytan Vatikan'daki bir fahişe kadar kurnazdı ve en az o kadar çok göze batıyordu.

Xander Noah'nın odasının kapısının önünde durup adama içeri girmesini işaret etti. "Başkasına izin vermediğin sürece buranın kapısını sadece sen açabilirsin."

Noah Jezebeth'in elini tutup onunla birlikte odasına girdiğini hatırladı. "Başka birinin içeri girmek için benden izin mi alması gerekiyor."

Xander bir kez başını sallayınca Noah dişlerini gıcırdattı. Bu erkek ve dişi şeytan hareketi onun sınırlarına dokunuyordu. "Peki, birine bir kez izin verirsem o kişi dilediği zaman odama girebilir mi?"

Xander'in yüz hatları kasıldı, ancak zorla da olsa gülümsemeyi başardı erkek şeytan. "Eğer davetinin ucu açıksa, evet."

Jez'in onu elinden tutup odasına çekmesi besbelli ki ucu açık bir davetti. Durumu zihninde iyice tarttı ve Xander'in niyetinin ne olduğunu anlamaya çalıştı. Ancak bunu başaramadı. Bunu öğrenmek için daha fazla bilgiye ihtiyacı vardı. Bu arada da içinde bulunduğu durumdan bir şekilde kurtulması gerekiyordu.

Noah bir adım ilerledi, tokmağı kavradı ve kapıyı açtı. Burası Jezebeth'in odasının neredeyse iki katı büyüklüğünde genişçe bir odaydı. Noah kaşlarını çattı ve içeri adım attı. Jezebeth'in odasını çok kısa

bir süreliğine görebilmiş olmasına rağmen oranın ev gibi ve rahat bir görüntüsü olduğunu fark etti. Kendi odası ise her ne kadar daha büyük olsa da taş duvarlı, hijyenik bir otel odasını andırıyordu.

Geniş kubbeli yatağın bitişiğindeki duvarda Noah'nın banyoya açıldığını düşündüğü bir kapı vardı. Sağ tarafta kapağı açık genişçe bir gardırop duruyordu; içi çok sayıda kıyafet ve ayakkabıyla doluydu.

Xander boğazını temizledi, belli ki Noah'nın dikkatini çekmeye çalışıyordu. Noah onu görmezden gelip bir süreliğine odayı incelemeye devam etti. Sonra arkasını dönüp erkek şeytana baktı. "Yarın Lilith ile olan görüşmemde tam olarak ne tür bir şey giymem gerekiyor?"

Xander gözlerini kıstı, dudakları ince bir çizgi halini almıştı. "Lilith sana yardım etmemi söyledi."

"Sen de yardım et o zaman. Ne tür bir şey giymem gerekiyor? Temizlenmek ya da üstümü giyinmek için yardımına ihtiyacım yok. Ancak bu kıyafetlerden birini seçmem gerekiyor. Kraliçeyle olan görüşmemde ne tür bir şey giymem gerektiğini söylemeyecek misin?"

Xander'in gözleri bir an için kırmızı renge büründü, ancak sonra yine kahverengiye döndüler. Erkek şeytan konuşmuyordu, dilini yutmuştu sanki.

Noah bir an için Xander'i oyuna getirmiş olmanın zevkini tattı. "Kraliçe yarınki görüşmemizde giyeceklerimi seçmem için bana yardımcı olmanı direkt olarak emretti mi sana? Yoksa böyle bir imada mı bulundu?"

Xander derin bir nefes aldı, bu soruya cevap vermemek için kendini zorluyor gibiydi. En sonunda "Hayır," diye bağırdı.

Noah şaşkınlık içinde kalınca kaşlarını çattı. Xander'in onunla ağzı dalaşma girmesini beklemişti, bu yüzden adamın hiçbir şekilde karşı çıkmaması biraz rahatsız ediciydi. "Lilith tam olarak hangi konuda bana yardım etmeni söyledi?"

Xander yeniden cevap vermemek için uğraşılıyor gibiydi, ancak en sonunda dişlerini gıcırdattı ve konuştu. "Bir şeye ihtiyacın olursa yardım etmemi söyledi."

Noah Xander'in bu sözleri nasıl kendine göre yorumladığını görünce gülmekten kendini alamadı.

Eğer Noah erkek ve dişi şeytanların dünyasında işlerin nasıl yürüdüğünden ve buradaki kurallardan haberdar olmasaydı Xander'in söylediği her şeyi Lilith'in emri sanıp yerine getirmesi son derece muhtemeldi. Erkek şeytan Lilith'in Noah'yı ve Jezebeth'i odasından gönderirken kendisine verdiği emri yerine getirmeye çalıştığını iddia ediyordu.

Noah yeniden Xander'in gözlerine bakınca erkek şeytanın yiyecekmiş gibi kendisine baktığını fark etti. Jeton sonunda düşmüştü, Xander'in niyetinin ne olduğunu anlamıştı artık. "Yani benden biraz enerji sömürmeye çalışıyordun? Bunun bana yardım etmekle ne gibi bir ilgisi olabilir?"

Bu kez cevap vermekte zorlanmadı Xander. "Zevk vermekte gayet ustayımdır. Sen de bir insana göre çok çekici bir erkeksin." Noah'yı baştan aşağı süzünce adam tüylerinin diken diken olduğunu hissetti.

Noah'nın duyduğu rahatsızlık şimdi öfkeye dönüşüyordu. "Ve sen de benim enerjimi tıpkı bir parazit gibi sömürecektin, öyle mi? Lilith size misafirlere bu şekilde davranmanızı mı söylüyor?"

Noah birkaç adım geride duruyordu, ancak Xander yine de korkuyla bir adım geriledi. "Belli ki Jezebeth'le sevişmek senin için sorun teşkil etmiyor. Ben arada çok da bir fark göremiyorum, tabii iki erkek arasında böyle bir şey olmasına karşı değilsen."

Noah elinin bir hareketiyle Xander'i susturdu ve sinirle ileri atıldı, erkek şeytanla neredeyse burun burunaydı şimdi. Xander korkudan olduğu yerde donakalmıştı. "Ne düşündüğün beni hiç ilgilendirmiyor. Benimle ilgili olan hiçbir şey seni ilgilendirmez. Jezebeth de seni hiç ilgilendirmez, en azından ben onun koruyucusu olduğum sürece... Anladın mı?"

Xander'in gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Noah odasına girip kapıyı erkek şeytanın yüzüne kapattı.

Çarpan kapının çıkardığı ses Noah'nın içinde büyüyen öfkeyi bir nebze olsun azaltmamıştı. Noah Jez'le geçirdiği zaman içinde çok şey görmüştü ve sekse bakış açısı da bir hayli değişmişti. Ancak Xander'in onu sadece bir enerji kaynağı olarak gördüğünü biliyordu Noah, bundan emindi. Oysa Jezebeth...

Sahi, Jezebeth onu ne olarak görüyordu?

Aklında bu düşünceyle sıcak bir duş almak için banyoya doğru yollandı.

Jezebeth onunla ilk tanıştığında insanları Xander'in gördüğü gibi görüyor olabilirdi. Ancak o zaman bile onun için gece kulübüne geri dönüp kendi canını tehlikeye atarak vebalı iblisle savaşması bir hayli şaşırtmıştı Noah'yı. Üstelik sadece iblisle savaşmakla kalmamış, Noah'nın hayatını da kurtarmıştı. Jez varlıkların türünü önemsemiyor, herkese değer veriyordu. Onu Xander'den farklı kılan şey de işte buydu. Noah Jez'in Cin Max'i nasıl da rahatlattığını hatırlayıp gülümsedi.

Onunla sarılıp uyurken yumuşacık saçlarının nasıl da yüzüne değdiğini hatırladı. Cinsel organı bir anda sertleşmişti.

Parça parça olmuş kıyafetlerini çıkardı ve yere attı, sonra hızla banyoya girdi ve sıcak suyu açtı. Suyun ağrıyan kaslarına masaj yaparak vücudunu biraz olsun rahatlattığını hissetti. Yolculuklarının son ayağının sebep olduğu kir tabakası ise üstünden akıp gidiyordu. Ancak bunların hiçbiri tahrik olmasına engel olamıyordu. Sıcak su cinsel organına çarptıkça Xander saçma sapan şeyler için onu çağırmanın olmasa şu anda Jez ile neler yapıyor olacağını düşüncesi aklından bir türlü çıkmıyordu.

Noah duvarda asılı olan sabunluktan bir kalıp sabun aldı ve vücudunun her köşesini yıkamaya başladı. Burnuna nar ve bal kokuları geliyordu yine, cinsel organı acı verecek derecede sertleşmişti şimdi. Jezebeth'in de muhtemelen bu sabunu kullandığını fark edip acı içinde gülümsedi. Ancak Jez Lilith'in sığınağına varmak için yaptıkları yolculukları sırasında pek çok kez duş almış olmasına rağmen şimdi Noah'nın ciğerlerini dolduran bu baştan çıkarıcı kokuyu kaybetmemişti.

Jezebeth'in duş alırken nasıl görüldüğünü hayal etti. Sabunlu vücutlarının birbirine değmesini, kadının kaygan tenine dokunmayı düşledi ve kontrolünü kaybetti. Gözlerini kapattı, sabunlu eliyle acı

verecek derecede sertleşen testislerini kavradı, sonra da cinsel organını aşağı indirmeye çalıştı.

Kadının içine girerken Jezebeth'in bacaklarını onun beline doladığını hayal etti. Bir kolunu düşün duvarına dayadı ve uzun uzun inledi. Diğer eliyle de cinsel organına dokunuyordu.

Jez'in cinsel organını hayal ederek kendi cinsel organını daha da şiddetle okşamaya başladı. Kadının orgazm oluşunu hayal edip içinde gidip gelirken kusursuz ve şekilli kalçalarına dokunduğunu düşledi.

Bu düşler gerçek gibi geliyordu Noah'ya, boşalırken testislerinin iyice gerildiğini hissetti.

Vücut sıvısı akan sulara karışırken zevkle inledi. Cinsel organını okşamaya devam etti. En sonunda tam olarak boşalınca cinsel organı biraz olsun yumuşamıştı. Ancak hâlâ tatmin olmamıştı Noah. Bir fanteziyi değil, gerçek Jez'i istediğini biliyordu çünkü.

Onu özlemişti.

Zekâsını ve espri anlayışını özlemişti.

Onu çok ama çok özlemişti.

Peki, burada banyoda durmuş hayal kurmak da neyin nesiydi? Jez'in kendisi koridorun hemen sonundaki odadaydı işte.

Bu fikri aklında tutarak küçük şampuan şişelerinden birini alarak saçını gelişigüzel bir şekilde yıkadı. Sonra az önce kirlettiği vücudunun tamamını sabunlayıp temizledi. Suyu kapattı, çabucak kurulandı. Üstündeki pantolonu çıkarmadan önce cebindeki paraları çıkarıp bir köşeye koydu. Sonra yatak odasına geçip gardırobundan giyecek bir şeyler seçmeye karar verdi.

Gardıroba şöyle bir göz atınca kot pantolonlar ve tişörtlerden Xander'in giydiği tarzdaki harem kıyafetlerine kadar birçok seçenikle karşılaştı. Yumuşak pamuklu iç çamaşırı, rahat bir kot pantolon ve sade bir mavi tişört çıkararak giyindi. Gardırobun alt gözünde bulduğu yumuşak deriden yapılmış botlar ayaklarına tam olarak uymasa da çok fazla seçeneği yoktu Noah'nm. Kendi botları artık kullanılamaz bir halde banyoda duruyordu.

Ellerini saçlarından geçirince çok kötü gözükmediklerine emin olmak için çabucak aynadaki yansımasını kontrol etti ve kapıyı açıp hızlı adımlarla odasından çıktı.

Nefes kesici güzellikteki kızıl saçlı bir kadın tam kapının önünde bekliyordu onu. Kapıyı çalmak üzereymiş gibi elini kaldırmıştı. Noah'yı görür görmez elini indirdi ve yüzüne bir gülümseme yayıldı. "Seni beslemek için gönderildim insan." Noah kadının bu sözleri tekrar ede ede kendini geliştirdiğine emindi. Kadın boğazındaki düğümü çözünce tiril tiril siyah elbisesi vücudundan kayarak ayaklarının dibine düştü.

Bir moda dergisinden ya da filmde fırlamışa benziyordu. Çekici, mükemmel ve alımlı... Ancak ne yazık ki karşısındaki bu kadın Jezebeth değildi.

Noah kadına bakarken tahrik olduğunu gizlemeye çalıştı. Elbisesini yerden alarak üzerine geri örttü.

“Üzgünüm ama buna hiç ihtiyacım yok.”

Kadın bir eliyle elbisesini kavradı ve üzerine örttü. Ancak çok sıkı tutmadığı için tiril tiril kumaş üzerinde kayıyor, kusursuz teni açığa çıkıyordu. “Ama anlamıyorum. Xander uzun bir yolculuktan geldiğin için hemen beslenmen gerektiğini söylemişti.”

Noah’ın morali Xander’in ismini duyar duymaz bozuldu, aklına gelenleri hemen oracıkta söylememek için kendini zor tuttu. Şu anda başka bir dünyada olduğu için sözlerine biraz dikkat etmesi gerekiyordu. “Xander’e bu nazik davranışı için kendisine minnettar olduğumu söyle. Bir daha yardıma ihtiyacım olursa ben kendisine haber vereceğim. Ancak benden habersiz böyle şeyler yapmasını istemiyorum.”

“Beni beğenmedin mi insan? Daha uzun, kısa, kilolu ya da zayıf birini mi tercih edersin? Ya da farklı ten renginde birini mi istersin? Lilith’in sığınağında istediğin her tipte kadın ve erkek bulabilirsin. Hatta başka bir türle sevişmeyi bile tercih edebilirsin.”

Noah başını hayır anlamında salladı. “Beni rahatsız edecek hiçbir şey yapmadın. Sen çok güzel bir...” Bu kadının bir dişi şeytan mı, insan mı yoksa bambaşka bir yaratık mı olduğunu düşünürken daldı gitti.

“Demek istediğim o ki şu anda hiç kimsenin arkadaşlığına ihtiyacım yok, senin söylediğin anlamda da beslenmek zorunda falan değilim.” İşe yarayacağından emin olduğu tek savunmasını yaptı. “Hâlâ Jezebeth’in koruyucusu görevindeyim. Tüm dikkatimi bu işe vermem gerekiyor.”

Noah kadının mavi bakışlarından ne kadar üzüldüğünü ve kafasının ne kadar karıştığını anlayabiliyordu. Başını yukarı aşağı salladı kadın.

“İstediğin gibi olsun. Mesajımı Xander’e ileticeğim.” Boyun bağına bağlayıp doğruldu.

“Sana Jezebeth’in odasına kadar eşlik etmemi ister misin?”

Kadın Xander’in aksine bu sözlerinde samimiydi. Noah gülümsedi. “Teklifin için teşekkürler, ama ben böyle iyiyim. Uğradığın için de teşekkürler bu arada.”

Kadın gülümseyip gidince Noah kendini tam bir ahmak gibi hissetti. Kapı eşiğinde durmuş birçok adamın sevişmek için sağ kolunu bile verebileceği bir kadının gidişini seyrediyordu.

Gülümsedi. Birçok erkekten daha zeki biri olduğu için çok memnundu.

Jezebeth yatağında uzanmış burnunu çekiyordu. Gözyaşları tükenmişti artık, üstelik başı da çok ağrıyordu. Islak bir yastık ve yüreğinde hissettiği acıyla öylece kalakalmıştı. Ağlamaya başlamadan önceki halinden daha iyi hissetmiyordu kendini.

Kapısının yavaşça çalındığını işitince büyük bir heyecan duydu. Beklenti hissi tıpkı adrenalin gibi bir anda tüm vücuduna yayılmıştı.

“Noah.”

Zor bela yataktan kalktı ve yüzündeki yaşları koluna sildi. Sonra da kapıya doğru seğırtti.

Tokmağı çevirdi, kapıyı bir çırpıda açtı, kendini Noah'nın kollarına atmak için hazırda artık. "Hey..." Kapı eşiğinde duranın Jerome olduğunu görünce sözleri boğazında düğümlendi. Noah'nın yaşadığına çok benzer bir şekilde bir efsun yüzünden ruhunu Lilith'e teslim etmek zorunda kalmış bir insandı bu.

"Evine hoş geldin Jez. Seni özlemişim." Jerome Jez'i baştan aşağı süzdü, bakışları onu ne kadar sahiplendiğini gösteriyordu. Jerome'la bin yılı aşkın bir süre önce tanıştığından beri adamın böyle ulu orta onu süzmesi rahatsız ediyordu Jez'i. O ve Jerome sık sık enerji alışverişinde bulunmuşlar ve zaman geçtikçe de arkadaş olmuşlardı. Ancak Jerome Jez'in şu anda görmek istediği kişi değildi ne yazık ki.

Jerome çok yakışıklı bir erkekti. Gülüşü o kadar güzeldi ki

dünya üzerindeki kadınlara hemen hemen istediği her şeyi yaptırabilirdi. Ancak Jez'in üzerinde hiçbir etkisi yoktu bu gülüşün. "Beni içeri alacak mısın, yoksa odanın kapısına dayanarak mı yapmak istersin?" Adam kısık ve davetkâr bir ses tonuyla konuşuyordu. Jez onun böyle laklak etmesini nasıl da bir zamanlar çekici bulduğuna inanamıyordu şimdi.

Çünkü Noah ile tanışmadan önce Jerome'un gerçekten de çekici olduğunu düşünüyordun, diye ısrar etti bilinçaltı.

Jez suratını ekşitmemek için kendini zor tuttu. Çünkü iç sesinin doğru söylediğini kendisi de pekâlâ biliyordu.

"Jerome... Bu gece hiç canım istemiyor." Gerçek sebebi söylemeden onunla artık ilgilenmediğini nasıl belli edeceğini bilemiyordu Jez. Ona sebebi söylerse bu sözler Lilith'in kulağına gidebilir ve Noah'nın hayatı tehlikeye girebilirdi.

Jerome dikkatle Jez'in gözlerine baktı ve kaşlarını çattı. Uzunca bir süre sonra ifadesi yumuşadı ve gülümsedi. Mavi gözlerinde hüznün vardı. Uzandı ve parmaklarıyla kadının yanağını okşadı.

“Sen âşık olmuşsun.”

Jez adam ona tokat atmış gibi bir adım geriledi. Bu kadar belli ediyor muydu gerçekten de? Lilith şimdiden her şeyi biliyor olabilir miydi?

Jerome gülümseyip başını salladı. “Jez, yapma böyle. Hiçbir şey söylemeyeceğim. Senin adına çok sevindim.” Adam iç çekti, mavi gözlerindeki pişmanlık onun dürüst davrandığı konusunda ikna etmişti Jez'i.

“Lilith'le bir gece geçirebilmek için aşktan vazgeçmişim, hatırladın mı? Karşıdaki ne kadar iyi sevişiyor olursa olsun ona âşık olmadığın sürece seksin hiçbir şey ifade etmediğini fark edememişim. Şimdi ise bunun cezasını sonsuza dek çekeceğim.”

İçine serin sular serpilmişti Jez'in. Kollarındaki ve omuzlarındaki kasları gevşetti, bir adım ilerledi, ellerini adamın kalbine koydu.

“Teşekkürler Jerome. Umarım bir gün sen de aşkı bulursun. Sen çok iyi bir adamsın.”

L

“Bir insan için bile mi?” diye sordu gülümseyerek.

Jez güldü ve parmak uçlarına kalkarak adamın dudaklarına bir öpücük kondurdu. “Herkes için.”

Ayakkabılarını yere attığı zaman Jerome'un yüz metre kadar gerisinde durup onları izleyen Noah'ya takıldı gözleri.

Noah yeni duş almış olmalıydı. Islak saçları uçlarına doğru koyulaşarak bukleler halinde boynuna dökülüyordu. Temiz bir kot pantolon ve siyah bir tişört giymişti. Jez'in o an için tek istediği Noah'ya odasına alıp adamı sonsuza dek orada tutmaktı.

Bir suçluluk duygusuyla Jerome'dan uzaklaştı. “Noah... Ben... Biz sadece...”

Noah onlara yaklaşınca Jez düşüncelerini toparlamaya çalışmaktan vazgeçti.

Noah Jerome'un yüzüne baktı, iki adam arasındaki gerginlik neredeyse somut bir hal almıştı şimdi. Öyle ki Jez bu gerginliği teninde küçük elektrik şokları olarak duyumsuyordu. “Ben Noah Halston.” Noah Jerome'a el sıkışmak için elini uzattı, gözünü bile kırpmadan adamın gözlerinin içine baktı.

Jerome'un dudakları Noah'nın böyle davranmasını anlıyor-muş gibi kıvrılmıştı, kendisine uzanan bu eli sıktı.

“Jerome.”

“Soy ismin yok mu?”

Jerome kesik kesik güldü. “Eskiden MacNiel’ di. Ancak Lilith ruhumu ele geçirdiğinden beri soy ismimi kullanmaya pek ihtiyaç duymadım.”

Noah durumu çok iyi anlamış gibi omuz silkti. “Yıllar boyu Jez’le ilgilendiğin için teşekkürler.”

Jez kaşlarını çattı, Noah’ya Jerome’dan bahsettiğini hiç hatırlamıyordu. Acaba Noah ne kadar süredir koridorun başında durup onları dinlemişti.

Jerome gülümsedi ve tıpkı erkek ve dişi şeytanların yaptığı gibi başım bir kez salladı. Eğildi ve Noah’nın kulağına Jez’in duyamadığı bir şeyler fısıldadı. Sonra doğruldu, iki adam anlamlı anlamlı baktılar. Birbirlerini çok iyi anlıyor gibiydiler.

Jez bir anda öfkelenildiğini hissetti, iki adamı kollarından tutup sarstı. “Merhaba? Ben hâlâ buradayım. Ben burada değilmişim gibi aranızda konuşmanızı da hiç hoş karşılamıyorum.”

İki adamın da dudakları çekici bir gülümsemeye kıvrılmıştı şimdi. Jez başını kaldırıp yukarı baktı, her türden erkekle uğraşabilmek için Tanrı’dan güç diledi sessizce.

“Siz ikinizi biraz yalnız bırakayım.” Jerome geriledi, Jez’e göz kırptı ve arkasını dönüp koridor boyunca ilerledi. Noah ile Jez yalnız kalmışlardı şimdi.

Jez gözlerini dikip Jerome’un arkasından bakakaldı.

“Beni içeri almayacak mısınız?” Noah’nın kısık ve çekici sesi Jez’in dikkatini yine ona vermesini sağlamıştı. Adamın yağmur bulutu rengi gözlerinin içini baktı, hemen cevap verdi. “Seni daha önce içeri aldığımda odama girebilmen için ucu açık bir davet vermiş oldum.”

Noah sırtınca Jez bir anda tahrik oldu ve bunu bedeninin her köşesinde hissetti. “Biliyorum. Ama yine de beni içeri davet etmen hoşuma giderdi.” Bu imâli sözler ve kelime oyunu Jez’in bacak aralarının o bildik hisle ıslanmasına neden oldu.

Noah bir adım ilerleyince Jez de gerilemek zorunda kaldı. Kadın odanın hemen içinde, adam da hemen dışındaydı şimdi.

Jez’in yüreğinde hissettiği ağrı, yerini Noah yanında olduğu zaman duyduğu sıcak bir hisse bırakmıştı yerini. Bu, binlerce yıllık hayatında tecrübe ettiği hiçbir şeye benzemiyordu. Sıcaklık hissi bedeninde gitgide yayılıp bacaklarının arasında duyduğu acıyla buluştu.

Demek doğruydı, Jez bu adama gerçekten de âşıktı.

Bir insan ya da başka bir varlık olarak Jez’in kalbini çalmıştı Noah ve bu durumun geri dönüşü yoktu. Jez de bu hislerinden kurtulmak istiyor değil miydi gerçi. Şimdi bu duygunun adını da koyduğuna göre hislerini doya doya yaşamak, onların içinde kendini kaybetmek ve gerçekler bir tokat gibi yüzüne çarpana kadar bu duyguların derinlerine inmek istiyordu.

Kararını vermişti, sırttı ve uzanıp adamın gömleğinin yakasını kavradı. Sonra Noah'yı içeri çekip kapıyı arkasından kapattı.

Yüzünü adama döndü, onun kucağına atlamaya hazırdı. Ancak Noah ondan önce davrandı ve kadını tuttuğu gibi yerden kaldırıp omzuna aldı. Jez'in yüzü adamın kaslı sırtına bakıyordu şimdi. "Noah!"

Adam kadının kalçalarına hafifçe vurunca Jez yine tahrik olduğunu hissetti. "Duşta senin gibi kokan sabunla yıkanırken ve cinsel organımla oynarken ne düşünüyordum biliyor musun?"

Bu görüntü gözlerinin önüne gelince nefesinin kesildiğini hissetti Jez. Kendini kaybetmemek için çaba sarf etmesi gerekti. Adam onu yatağa bırakırken güçlkle yutkundu ve rahat döşeğin üzerine yumuşak bir iniş yaptı. "Ne düşünüyordun?" Fısıldayarak konuşuyordu, ancak adam gözlerini kısınca Jez Noah'nın onu çok rahatlıkla duyduğunu anladı.

Siyah tişörtünü çıkarıp fırlattı, geniş omuzları ve sıkı göğsü açığa çıkmıştı şimdi. Göğsündeki tüyler de tıpkı saçları gibi saman sarısı rengindeydi. Jez bakışlarını indirip tüylerin pantolon hizasında kaybolduğu bölgeye baktı.

Noah kadının düşüncelerini okuyabiliyormuş gibi elini pantolonunun en üst düğmesine götürdü. Adam yavaşça düğmelerini çözerken ve fermuarını açarken Jez onu hayranlıkla izliyordu. Noah'nın siyah iç çamaşırı hafifçe kabarık duruyordu şimdi. Jez kumaşın biraz ıslandığını görünce adamın erken boşaldığını anladı.

"Seni düşünüyordum."

Jez başını kaldırıp adamın yüzüne baktı. Bu yakışıklı yüzde daha önce görmediği kadar savunmasız bir ifade vardı.

"Seninle sevişmenin nasıl bir his olacağı değildi tek düşündüğüm şey. Sensiz bir hayata dönebileceğimden hiç de emin olmadığımı düşünüyordum."

Jez hislerinin boğazını düğümlediğini hissetti. Öyle ki bu hisler nefes almasına engel oluyor ve göğsünde bir ağırlık yaratıyordu.

"Seni seviyorum Jezebeth. Bir dişi şeytan olman ya da

Lucifer'le yüzleşmek zorunda kalacak olman hiç umurumda değil. Lilith'in seni malı olarak görmesi de beni ilgilendirmiyor. Bunların hiçbiri önemli değil. Çünkü sen ve ben birbirimize aidiz, hiç kimse ve hiçbir şey bunu değiştiremez."

Jez gözlerinin acıdığını hissediyordu, görüşü biriken yaşlarla bulanıklaşmıştı. Dizleri üzerine kalktı ve işaret parmağıyla adamın göğsünü dürttü.

"Bu çok tehlikeli bir durum, biliyorsun değil mi? Yani bir dişi şeytana âşık olmaktan bahsediyorum. Lilith seni öldürebilir, üstelik bunu yapmaya çalışacak tek kişi de o değil. Ancak böyle bir şeye en çok onun hakkı var."

Noah botlarını tekmeleyerek bir çırpıda kot pantolonuyla iç çamaşırını çıkardı. Uzun ve güzel cinsel organıyla kocaman testisleri açığa çıkmıştı şimdi. Yatağa girdi ve bir koluyla Jez'in belini kavradı. Sonra kadını sırt üstü yatağa yatırıp üstüne çıktı. Kollarıyla döşekten destek alıp tüm ağırlığını Jez'e vermemeye çalışıyordu.

Kadının bacaklarının arasına uzanmıştı, cinsel organı onun kot pantolonuna sürtünüyordu. "Gözlerimin içine bak ve benim gibi hissetmediğini söyle."

Jez adamın bakışlarında kayboldu, Noah'yı kurtarmak için bile olsa bu konuda yalan söyleyemeyeceğini anladı. Ne olursa olsun onun gerçeği bilmesini istiyordu. "Yapamam. Tanrı sana yardım etsin Noah. Çünkü ben de seni seviyorum. Böylece ikimizde lanetlenmiş oluyoruz."

Noah yavaşça ve memnuniyet dolu bir ifadeyle gülümsedi. Kadının gözlerinin içine bakarak kulağına şu sözleri fısıldadı: "Birlikte lanetlenmek isteyeceğim başka birini düşünemiyorum."

Bu sözler ve adamın ılık nefesi Jez'in tüylerini diken diken etmişti. Bir taraftan da kıkırdıyordu kadın.

Noah eğilince Jez kollarını adamın bedenine doladı. Bir eliyle adamın ensesindeki tüyleri okşuyor, diğeriyle de sırtındaki ve yan tarafındaki kaslara dokunuyordu.

Noah ateşli bir şekilde öptü kadını, bir şekermişçesine tadına varmak istiyordu onun. Kadına doğru eğildi, Jez'in kot pantolonu adamın sertleşmiş ve ısınmış cinsel organının önünde bir engel oluşturuyordu.

Jez üstünü çıkarmak için geri çekildi. Ancak Noah parmaklarını kadının gömleğinden içeri sokmaya başlamıştı bile. Elleri kadının çıplak tenine değer değmez Jez zevkle inleyerek iki büklüm oldu.

İlk kez kontrolü eline almaya çalışmıyordu Jez. Noah'nın hızı belirlemesine izin veriyor, o ne derse yapacakmış gibi görünüyordu.

Noah kadının pes ettiğini hissetmiş gibi inledi ve başını indirip kadının boynunu öpmeye başladı. Burası tam da Jez'in hassas bölgesiydi.

Yumuşak öpüşler ve adamın kirli sakalı Jez'in boynundan üst gövdesine doğru bir sıcaklık yayılmasına yol açıyordu. Göğüs uçları sertleşmişti ve göğüslerinde bir ağrı duyuyordu. Sutyenininde içinde kendini sıkışmış ve rahatsız hissediyordu.

Noah bu şehvetli işkenceye devam ederken Jez kamının orada bir yerlerde bir şeyin nabız gibi atmaya başladığını hissetti.

Noah ellerini kadının gömleğinden daha da yukarılara kaldırdı ve Jez'in göğüslerini avuçlarının içine aldı.

Bu sıcak ve sahiplenen dokunuş üzerine zevkle kıvranıp iki büklüm oldu Jez. Ancak bu yeterli değildi. Daha fazlasını istiyordu.

Noah kadının sabırsızlandığını hissetmiş gibi boynunu hafifçe ısırıldı ve bu sayede onun dikkatini

çekmeyi başardı. Sonra kadının düğmelerinin hepsini çözüp gömleğini çıkardı.

Jez'in nefesi kesilmişti, başını yana yatırarak Noah'nın boynuna daha rahat erişmesini sağlamaya çalışıyordu. Diğer eliyle de başını tutup yana düşmesini engelledi.

“Bu gece acelemiz yok Jezebeth. Sana sıkı sıkı sarılıp birlikte geçirdiğimiz her anın tadını çıkaracağım.” Kısık sesle söylenen bu sözler kadının bir anda kendine gelmesini sağladı.

Noah Jez'e kendini değerli, önemli ve güzel hissettiriyordu.

Kadın en son ne zaman gerçekten güzel hissettiğini hatırlamaya çalıştı. Ancak ne kendi biçiminde ne de başkası istediği için büründüğü bir biçimde kendini güzel hissettiği bir anı hatırlayamadı.

Noah başını kaldırıp kadına bakarak kaşlarını çattı. “Düşünmek yok.” İşaret parmağıyla kadının kaşlarının arasındaki buruşukluğu okşayıp düzeltti. Sonra gülümsedi. “Bu gece sadece hissedeceğiz.” Kadının gömleğini yırtarak tamamen üstünden çıkarıp attı. Geriye sadece kumaş parçaları kalmıştı. Sonra kadının sutyenin ön kopçasını açıp göğüslerini uzunca süredir beklediği bir yılbaşı hediyesi gibi avuçlarının içine aldı.

Bakışlarında hayranlık belirtileri vardı, üstelik yine bu bakışları kadını ne kadar sahiplendiğini gösteriyordu. Jez nefesinin kesildiğini hissetti. Noah eğildi ve kadının sertleşmiş göğüs uçlarından birini emmeye başladı. Adamın ağzının sıcaklığını vücudunda hissedince zevkle inledi Jez. Noah'nın dili tenine her değdiğinde bedenine bir sıcaklık yayıldığını ve vücudunun gitgide daha da gerildiğini hissediyordu.

Noah diğer göğsüne geçmişti şimdi, ılık avucuyla da kadının diğer göğsünü tutuyordu. Göğüs ucunu yavaşça döndürüyor, adeta bu bölgeye masaj yapıyordu. Bu arada Jez kalçalarını iyice öne çıkarmış adamın içine girmesini bekliyordu.

Noah inleyince Jez'in göğsünde duyduğu titreşim yavaş yavaş tüm vücuduna yayıldı.

Jez adamın omzundaki ve sırtındaki kasları yavaş yavaş okşayarak parmaklarını Noah'nın şekilli kalçalarına indirdi, vücudunu kendine doğru çekti.

Noah emekler vaziyete gelip geri çekildiği anda Jez onun sıcaklığını özlediğini fark etti. Ancak yüzüne baktığında adamın onunla işinin daha bitmediğini anlayıp rahatladı.

Noah'nın bir emriyle uyanacak bir ejder vardı sanki içinde. Beklenti hissini kamında duyuyordu şimdi. Bir elini titreyen göbeğine koyup kendini sakinleştirmeye ve Noah'nın üzerinde bıraktığı etkinin tadını çıkarmaya çalıştı.

Noah kadının elini tuttu, nazikçe avucunun içini öptü ve bu eli yavaşça yatağa bıraktı. Eğildi, bakışları hâlâ kadınınkilere sabitlenmişti. Sonra dilini kadının pantolon hizasında gezdirdi.

Jez hassas teninde bu sıcaklığı duyar duymaz irkildi. Noah ise kıkırdıyordu, dilini kadının göbeğinde gezdirdi, sonra da ıslattığı bölgeye doğru üfledi.

Jez tüyleri diken diken olunca yine nefesini tuttu. Tüm vücudunun enerjiyle dolduğunu hissediyordu Şimdi. “Noah lütfen... Seni içimde istiyorum.”

Adam cevap vermedi, bunun yerine kadının pantolonunun düğmelerini yavaŐa çözdü, fermuarını açtı. Sonra açığa çıkan tenin her köşesinin  p p diliyle ıslatmaya başladı.

Jez aralıksız bir Şekilde duyduğu bu hisler yüzünden hızlı hızlı soluyordu. Altındaki arŐafi hiç farkında olmadan toplamıŐtı.

Noah işkenceye devam edip kadının pantolonunu yavaş yavaş aşağı indirdi ve açığa çıkan teni keşfe ıktı. En sonunda kadının pürüzsüz kalçaları açığa çıkınca adam kadının gözlerinin içine baktı, kaşlarını kaldırdı. “Seni olduğun gibi istiyorum Jezebeth. Benimle birlikteyken başka bir biçime b r nmene gerek yok.”

Jez alt dudağını ısırırdı. Noah’nm biçimiyle ilgili bu ayrıntıya dikkat edeceğini hiç düşünmemişti. Şu günlerde birçok erkek pürüzsüz kalçaları beğeniyordu ve Jez Noah’nın da bu erkeklerden olduğunu d Ő nm Őti. Ancak bunu  ğrenebilmenin tek bir yolu vardı...

Dikkatini Noah üzerinde toplayıp bu yeteneğini kullanmaya çalıştı. Bir an sonra yine vücudunda o tanıdık karıncalanma hissini duydu. Sonra aşağı baktı ve gördükleri karşısında kaşlarını çattı. Teninde küçük iller vardı, göbeği hafifçe ıkıktı ve kalçalarında koyu kahverengi tüyler vardı. Bu onun kendi başına olduğunda büründüğü biçimiydi. Yıllar önce içinde en rahat olduğu vücudun bu olduğuna karar vermişti. “Bu imkânsız.”

Noah kadına bakıp gülümsedi. “Benim üzerimde dönüŐme gücünü kullanmaya çalıştın, değil mi?” Kadın sessiz kalınca yeniden konuştu. “Seni inatçı dişi Şeytan. S ylediğimde ciddiye dim. Seni olduğun gibi istiyorum. Anladın mı?”

Jez başını evet anlamında salladı, ancak hâlâ Noah’nın evrendeki bütün biçimler içinden nasıl olup da bu bedeni seçebildiği-ne akıl erdiremiyordu. Jez onun için her Şekle bürünebilir, ancak özünde yine de kendisi olabilirdi sonuçta. Başka birinin de onun seçtiği biçimi tercih etmesi Jez’i çok ŐaŐırtırdı.

Dudakları hafif bir g l msemeyeyle kıvrılmıştı. “Senin haricinde,” diye kendi iç sesini cevapladı. “TanıŐtıđımız ilk günden beri beni ŐaŐırtıyorsun.”

Adam kadının pantolonuyla i çamaşırını hızlı bir hareketle çıkardı ve obur bir avcı gibi kadına daha da yaklaştı. “Güzel.” Kadının dizinden başladı ve dilini baldırına kadar olan deride gezdirdi. Bacaklarını iyice açıp iri bedenini bu bacakların arasına yerleştirdi. “Bunun hep böyle olması için elimden geleni yapacağım.”

Jez daha bir cevap veremedi adam dilini kadının cinsel organına yerleştirdi ve klitorisinin hemen altındaki bölgeyi diliyle ıslattı.

Duyguları o kadar yoğundu ki zevkle inlemekten kendini alamadı Jez. Noah bu işlemi tekrarladıka Jez kamında duyduğu hislerle yataktan düŐecekmiŐ gibi hissetti.

Kocaman elleriyle kadını yatağa sabitledi ve adeta kadının vücudunu keşfe çıktı. Ancak klitorisle pek ilgilenmiyordu, bu bölgeye sadece bir öpücük kondurmakla yetindi.

Kadının bacaklarının üst kısmı titremeye başlamış, kamı orgazm olma isteğiyle öylesine kasılmıştı ki bundan sonra bir daha asla rahatlayamayacağını düşünüyordu.

Noah bir anda durup kadının klitorisini emmeye başladı. Jez bir patlamayla tüm dünya yerle bir olmuş gibi hissetti kendini, damarlarına hücum eden zevk dalgaları asla durmayacakmış gibiydi.

Hayal meyal binlerinin mırıldandığını duyuyordu. En sonunda bedeni biraz olsun rahatlamaya başlayınca bu seslerin Noah'ya ait olduğunu fark edebildi. Adamın şefkat, aşk ve destek dolu sözleri Jez'i rahatlatı ve gerçeklere geri döndürdü. En sonunda bilincini kazanınca başını kaldırıp adamın yüzüne baktı.

Noah yavaş hareketlerle kadının içine girmişti en sonunda.

Adam kadının içini doldururken Jez'in nefesi kesildi. Noah daha rahat hareket edebilsin diye bacaklarını daha da açarak kalçalarını ileri çıkardı. Sonra bacaklarını adamın bedenine doladı, ayak bilekleriyle adamın bacaklarını sarıp sarmaladı. Noah içinde gidip gelirken adamın bedenini kendine daha da yaklaştırmaya çalışıyordu. Adam bir an için kadının içinden çıkınca Jez kısa bir süre için vücudunu rahatlatma imkânı buldu.

Noah ritmi belirlerken Jez adama sıkı sıkı sarılıyordu. Bakışları da bedenleri gibi birbirine kenetlenmişti şimdi. Kadın adamın her hareketiyle daha da kendinden geçiyordu. En sonunda Noah Jez'in ismini mırıldandı, kaskatı kesildi ve kadının içine boşaldı.

İlk enerji dalgası Jez'in nefesini kesti ve vücudundaki tüm sınırların tüyler ürpertici bir şekilde karıncalanmasına neden oldu. Bu karıncalanma hissi tıpkı bir bumerang gibi tam bitmek üzereyken kadının bedenine yeniden çarpıyor gibiydi.

Noah kendini yatağın yan tarafına attı ve kadının saçlarını çekmeye başladı. Jez adamın ne dediğini anlayabilmek için dikkatini orgazm ve enerji patlamasının coşkusundan çekip ona vermeye çalıştı.

“Haydi, üstüme çık Jez. Orgazm olduğunu görmek istiyorum.” Adam bu sözleri ağzında geveleyerek söyleyebilmişti, konuşma yetisinin bir kısmını kaybetmiş gibiydi. Jez kadını bir gurur duydu ve kendi kendine gülümsedi. Noah onu kendine doğru çekince adamın üzerine binip rahat bir pozisyonda oturdu. Noah boşalınca cinsel organı biraz olsun yumuşamıştı, ancak Jez yine de onun gücünü toplamasını sağlayıp adamla sevişebilirdi.

Noah kadının kalçalarını avuçlarının içine alıp gözlerinin içine baktı. “Saçlarını sal da seni izlememe izin ver Jez.”

Kadın kollarını geriye doğru kaldırıp sırtını dikleştirince göğüsleri de birazcık yukarıya kalktı. Noah'nın gözleri kararıp cinsel organı hemen o anda sertleşince kadını bir gurur duydu ve gülümsedi. Saçındaki lastiği çıkarıp bir köşeye fırlattı, saçları upuzun dalgalar halinde çıplak omuzlarına ve göğüslerinin üst kısmına dökülüyordu şimdi.

“Aman Tanrım. Çok güzelsin. Böyle çok daha güzelsin.”

Bu sözler içini ısıtmıştı Jez’in. Hareket etmeye başladı, kendini adamın bakışlarında kaybediyordu adeta.

Geriye yaslanıp bir elini adamın bacağına üst kısmına koydu. Yavaşça dizlerinin üzerinde doğruldu ve sonra bedenini yeniden aşağı indirip adamın içine girmesini sağladı. Noah’nın enerjisi onunla karışırken adamın tadını duyabiliyordu Jez. Kadının hareketleri ise aralarında eşsiz bir elektrik yaratıyordu.

İkisi de aynı anda inlemeye başladılar. Jez hızını daha da artırdı, gözlerini kapattı, başını arkaya attı. Adam kadının kalçalarını ellerinde tutuyor, hızı onun ayarlamasına izin veriyor, ancak yine de her hareketle Jez’i biraz daha kendine doğru çekiyordu.

Jez adamın bedeni üzerinde hareket etmeye devam ederken ince bir ter tabakasının tüm bedenini kapladığını hissetti. Noah’nın eşsiz kokusu büyüleyici seks kokusuna karışmıştı şimdi. Jez o bildik karıncalanma hissini tüm vücudunda duyunca orgazm olacağını hissetti, hızını daha da artırdı. Kesik kesik nefes alıyor, adamın üzerinde gidip gelmeye devam ediyordu. Biraz sonra kavuşacağı mutluluğu sabırsızlıkla bekliyordu.

Adam kaskatı kesilip inleyince kadının içine boşaldı. Jez’in vücudu bu sıvıyı emip daha sonrasında tüm vücuduna yayılan enerjiye dönüştürdü. Bu saf ve sıvı haldeki sıcaklık kadının tüm damarlarını doldurdu, soğuk bir gecede içilen konyak gibi ısıttı onu. Jez bu eşsiz duyguyu doruklarında yaşarken hareketlerini yavaşlattı. Sıcaklık şimdi geri çekilmeye başlamış ve ardında müthiş bir esneklik hissi bırakmıştı.

Jez kendini Noah’nın yanına atıp adamın göğsünü okşamaya başladı. Noah’nın kendisine sarılmasını bekliyordu.

Ancak hiçbir şey olmadı. Az önceki sıcaklığın yerini buz gibi bir his kaplamıştı şimdi. Pür dikkat kesildi ve başını kaldırıp adama baktı. Noah güçlükle soluk alıyordu, rengi solmuştu ve gözleri de kapalıydı.

Noah’nın üzerine doğru eğilip bir elini adamın göğsüne koydu. “Noah?”

Adam gözlerini kırpıştırarak açtı, ancak bakışları ifadesizdi. Jezebeth onun bütün enerjisini bitirmiş gibiydi.

Panik duygusu kadının tüm bedenini kapladı, midesi yanmaya başlamıştı. “Ama yüzük...” Sözlerini yarıda kesti, Noah’nın sağ elini tuttu ve hâlâ takmakta olduğu yüzüğe baktı. Eğer birisi yüzüğü başka bir yüzükle değiştirmediyse...

Lilith’in özünü kendi bedeninde duyunca yüzüğün gerçek olduğunu anladı. Ancak Noah’nın solgun yüzü bir şeylerin korkunç derecede ters gittiğini gösteriyordu. “Hayır. Lütfen, hayır.” Ağzını eliyle kapattı, yaptıklarının sonuçlarının ne olacağı bir film şeridi gibi gözlerinin önünden geçiyordu.

“Jezebeth.”

Lilith'in bu yumuşak sözlerini duyunca ve bir elin korumacı bir tavırla Noah'mn göğsüne yerleştirildiğini görünce efendisini görmek üzere başını kaldırdı.

Noah bilincini kaybetmemeye çalışıyordu, ancak siyah noktalar görüş alanına girip dans etmeye başlamışlardı bile. Ağır göz-kapaklarını güç de olsa kaldırıncaya tiril tiril siyah bir elbise giymiş Lilith'in hemen yanı başında durduğunu fark etti. Kadının pürüzsüz ve mükemmel teninin büyük bir kısmı bu ince kumaştan görülebiliyordu. Uzun ve koyu renk saçları omuzlarına dökülüyordu. Nefes kesici derecede güzel olmasını engelleyen tek şey yüzündeki boş ifadeydi.

“Yüzük neden işe yaramadı?” diye sordu Jez. Sıcacık elini korumacı bir tavırla adamın göğsüne koymuştu.

Noah bu sıcaklığın bedenini sarmasını ve tüm benliğini doldurmasını istiyordu. Ancak bir şekilde bunun olamayacağını, çünkü ölüme çok yakın olduğunu hissediyordu. Pişman olup olmadığını düşündü ve sadece iki şeyden pişmanlık duyduğunu fark etti. Bunlardan birincisi Jezebeth'i bırakıp gitmek zorunda olmasıydı, ikincisi ise ölmese bile onu Lilith'den ve içinde bulunduğu dünyadan koruyamayacak olması...

“Dış dünyada yüzükteki enerji senin dışı şeytan enerjiden daha kuvvetliydi. Ancak benim sığınağında öyle değil. Buraya kabul ettiğim insanlar değişirler ve tıpkı erkek ve dışı şeytanlar gibi başkalarından enerji toplarlar. Ancak Noah hâlâ tamamen insan.” Lilith birkaç adım ileri çıkınca Jez Noah'mn üstüne kapaklanarak bir kalkan gibi onu korumaya çalıştı.

Lilith'in karanlık bakışlarında şaşkınlık ve merak vardı şimdi. “Bu insanı benden korumaya mı çalışıyorsun? Senin için bu kadar önemli biri mi?”

Jezebeth güçlükle yutkundu. “Onu seviyorum.” Bu sözler ağzından çıkar çıkmaz onları geri alabilmeyi diledi. Çünkü Lilith bir anda donup kalmıştı, üstelik kaşları da çatıktı. Odadaki gerginlik o denli artmıştı ki Jez kraliçesinden yayılan enerji karşısında güçlükle nefes alabiliyordu.

En sonunda Lilith başını yana yatırdı ve Jez'in arkasındaki Noah'ya baktı. “Peki, o da seni seviyor mu ufaklık?”

“Evet.”

Noah'nın güçlükle söylediği bu kelime karşısında Jez kaskatı kesildi. Sonra elini adamın göğsünde gezdirdi, başını kaldırıp kraliçesine baktı. Onun ne tepki vereceğini çok merak ediyordu. Ancak Lilith meraklı yüz ifadesini korumaya devam edince Jez kamında korkunç bir ağrı duydu. Meraklı ve çok güçlü bir dışı şeytanlar kraliçesinden çok daha korkunç şeyler vardı gerçi, ancak bunlar Jez'in kâbuslarında göreceği türden şeylerdi. İçinde buldukları durum ise gün ışığı altında bile yeterince dehşet vericiydi.

“Göreceğiz.” Lilith'in sözleri sessizliği bir bıçak gibi kesti. Kadın yatağın etrafında sessizce dönmeye başladı. Yatağın diğer tarafına vardığında ise Noah'nın yanı başına oturdu.

Yatak, efendisinin ağırlığıyla biraz aşağı çökünce Jez Noah'nın elini avucuna aldı ve parmaklarını adamınkilere kenetledi. Onu Lilith'den kormaya çalışmasının bir yolu yoktu. Çünkü böyle bir durumda Lilith'in her ikisini de hemen oracıkta öldürme ihtimali vardı. Bu derece güçsüz olmanın bilinciyle içi içini kemiriyor, bu his içinde öfkeyle haykırma isteği doğuruyordu. Ancak dilini ısırıp bu duyguların bedenini terk etmesini bekledi ve temkinli bakışlarla Lilith'i izlemeye devam etti.

“Sakin ol ufaklık.” Lilith bakışlarına sakince karşılık verince Jez ensesindeki tüylerin diken diken olduğunu hissetti. “Sadece insanla konuşmak istiyorum.”

Lilith elini uzatıp adamın saçlarını solgun yüzünden çekince

Jez kaskatı kesildi, ancak yine de kendine hâkim olmayı başardı.

“Demek Jezebeth'imi sevdiğini söylüyorsun, Noah Halston.”

Noah yutkundu ve Lilith'le yüz yüze gelmek için başını çevirdi. Yüzündeki ifadeden bu küçük hareketin bile ona ne kadar sıkıntı verdiği anlaşılıyordu. “Evet.” Bu kelime ağzından o kadar belirsiz ve zayıf bir şekilde çıktı ki Jez koca bir el göğsünü sıkıştırmış gibi hissetti kendini. Adamın sözlerinin onu yakıp tutuşturduğu onca zamanı anımsadı. Şimdi ise ona bilmeden zarar verdiği için bu ateş kaybolmuştu.

Lilith'in dudakları kıvrıldı, ancak bu gülümseme ne gözlerine ne de yüzünün geri kalanına yansdı. “Ölüyorsun, Noah. Yaratıklarından biri çok fazla enerjini sömürdüğü için eriyorsun. Seni sadece ben kurtarabilirim.” Hasta ve küçük bir çocukmuş gibi Noah'nın saçlarını okşadı. Jezebeth ellerini çeksin diye içinde uyanan Lilith'e vurma isteğini bastırmaya çalıştı.

Lilith başını kaldırıncı bakışları Jezebeth'inkilerle buluştu. Kraliçe gözlerindeki karanlık ifadeyle sesini kesip bu işe karışmaması için uyardıya çalışıyordu onu. “Hayatının senin için değeri nedir, insan?” Jez Noah'nın elini sıktı ve onu az da olsa rahatlatan hafif bir karşılık aldığını fark eder gibi oldu.

Noah cevap vermek için harcayacağı enerjiye kendini hazırlamak ister gibi dudaklarını diliyle ıslattı.

“Ödeyeceğim... bedele... bağlı.”

Lilith güldü. Bu, odaya girdiğinden beri yaptığı ilk samimi hareketti. Bu ani değişim Jez'in korkudan kaskatı kesilmesine neden oldu. “Şimdi Jezebeth'in ilgisini neden bu kadar cezp ettiğini anlıyorum, insan. Diğerlerinden farklısın.” Parmaklarını adamın yanağında gezdirdi ve başparmağını dudaklarına bastırdı. Ama Noah dudaklarını aralamak yerine Lilith'in yüzünde gezdirdiği parmaklar karşısında hareketsiz bıraktı.

Jez, Lilith'in gözlerinde şimşekler çakmasını- ki bu sadece kraliçeye özgü bir özellikti- ya da kraliçenin sabrının taşmasını soluğunu tutarak bekledi. Ancak bunlardan hiçbiri olmadı. Üstelik

odadaki gerginlik daha da artmıştı şimdi. Jez bozuk bir geri sayım mekanizmasına bağlı patlamak üzere olan bir bombanın

yanında oturuyormuş gibi hissediyordu kendini.

“Benim sana sunabileceğimin yanında bedel dediğin nedir ki Noah Halston? Ne de olsa bütün bu olanları başlatan senin okuduğun efsun değil miydi? Lilith öne eğildi, saçları Noah’ın çıplak göğsüne dolanmıştı şimdi. Dudaklarını adamın kılere bastırdı.

Noah hiç tepki vermedi. Jez adamın bunu geriye kuvveti kalmadığı için değil de kendi iradesiyle yapmış olmasını diledi.

“Sana bu efsunu okuduğunda istediğin şeyi teklif ediyorum yine, insan. Benimle geçireceğin şehvet dolu bir gecede aklına gelebilecek bütün fantezilerini gerçekleştireceğim. Yaşam enerjini de sana geri vereceğim. Karşılığında da sonsuza kadar benim hizmetkârlarımdan biri olacaksın.” Dik doğrulup oturdu ve Noah’ya baktı. “Tabii oyuncaklarımdan başkası tarafından izinsiz kullanılmasına tahammülüm olmadığı için Jezebeth’i tekrar göremeyeceksin. Gerçi bu hayatın karşılığında küçük bir bedel sayılır, öyle değil mi?”

Jez, Lilith’in bu sözleri karşısında binlerce keskin bıçak ruhunu paramparça etmiş gibi hissetti kendini. Boğazı düğümlendi, göğsü sıkıştı ve gözlerine yaşlar doldu. Bundan sonra Noah’sız bir hayatı, daha fenası onsuz bir dünyayı bile hayal edemezdi. Bir dişi şeytan olarak her türlü felaketi atlatmıştı. Şimdiye kadar yapacağı en zor şey bu olsa da, onunla hiç birlikte olamayacağı hâlde, Noah’ın hayatta ve sağlıklı olacağını bilerek yaşamayı öğrenmek zorunda kalacaktı.

“Olmaz.” Noah’nın cılız itirazı Jez’in yüreğinin endişeyle dolmasına neden oldu.

“Ne demek olmaz, Noah?” Jez onunla göz göze gelebilmek için Noah’nın çenesini elleri arasına aldı. “Yalvarırım, Noah. Ölmene dayanmam. Anlaşmayı kabul et ve yaşamaya devam et.”

Adamın yüz ifadesi yumuşadı, açık tutmakta bile zorlandığı gözlerini yavaşça kırıştırdı. “Sensiz... önemi yok.”

Noah’ın sesindeki beklenmedik kararlılık ve güç Jez’in gözlerindeki yaşların adamın göğsüne doğru akmaya başlamasına neden oldu. Hıçkırıklarla sarsılarak adamın göğsüne kapandı.

“Bu son şansın, insan. Hayat her an içinden çekilebilir.”

Noah’nın bedeni Jez’inkinin altında gerildi, adam kollarını kadının bedenine dolandı. Kalan son gücünü de onu teselli etmek için kullanıyordu. Bu durum yalnızca Jez’in daha da şiddetli ağlamasına yol açtı.

“Lilith...” diye fısıldadı Noah Jez’in saçları arasından. “Cehenneme kadar yolun var.”

Bu sözlerle Jez’in bütün umudu ve yaşama isteği yok oldu. Lilith onun son şansıydı ve şimdi Noah ölecekti.

Lilith'in yumuşak gülüşü Jez'in tüylerini diken diken etti ve ürkütücü bir yankı bırakarak yok oldu. "Öyle olsun." Güçlü enerjisiyle birlikte yok olurken arkasında ölü ve durgun bir hava bıraktı.

"Noah, affet beni lütfen," diye fısıldadı ılık gözyaşları kontrolsüzce akarken. "Seni seviyorum." Dalga dalga yayılan acıya kendini teslim etti, vücudu hıçkırıklarla sarsılırken öfkeyle ve azapla kâinatın adaletsizliğine lanet ediyordu.

En sonunda gözyaşları kurduğunda Noah'nın göğsünün göz-yaşlarıyla sırılsıklam olduğunu gördü. Jez bomboş hissediyordu kendini. Üstelik bu duygunun bütün hayatı boyunca onunla olacağını biliyordu.

Son bir saattir yaşadıkları aniden üstüne çöken bir yük gibi onu yorgun düşürdü. İç geçirdi ve yavaş yavaş gözlerini kapattı.

Şefkatli bir el saçlarında gezinince kaskatı kesildi Jez. Noah'nın ölü bedenine kapaklanmış ağlarken Lilith'in zevkle onları izlediğini düşünüyordu. Gözlerini silerek doğruldu. Sonra Noah'nın yüzü tekrar kanlanmış canlanmış şekilde, yağmur bulutu rengi gri gözleri ile ışık saçarak kendine gülümsediğini gördü.

"Noah?" Sesindeki titremeye aldırmadı. Ellerini saçlarında ve yanaklarında gezdirerek rüya görmediğine ve Noah'nın hayatta olduğuna emin olmaya çalıştı.

"Benim, Noah." Omuz silkti. "Bilmem nasıl oldu ama birden kendimi çok iyi hissetmeye başladım." Doğrulup eskisi gibi

çalıştıklarından emin olmak istercesine ellerini kollarını esnetti.

"Ne oldu? Neredeyse ölmüştün. Lilith'i geri çevirdin." Noah'nın yaşadığına, iyi olduğuna ve karşısında durduğuna inanmaya çalışırken birbirine girmiş düşünceler Jez'in kafasına hücum etti. Noah sırttı, Jez içinin bir anda rahatladığını hissetti. "Belki de fikrini değiştirmiştir, ne dersin?" diye sordu Noah umutla.

Jez alaycı gülüşünü bastırmayı başarıp bakışlarını kucağına indirdi. Bu mucize için ödemeleri gerekecek bir bedel mutlaka vardı, her zaman olurdu. Ama Jez Noah'yı diri, sağlıklı ve mutlu görmek uğruna bu bedeli seve seve ödemeye hazırdı.

Noah, Jez'in çenesini kaldırdı ve gözlerine baktı. "Tamam, ben de inanmıyorum buna zaten, ama sonuçtan şikâyetçi olacak da değilim." Jez bu şakacı ses tonuna gülmeden edemedi. Kendi ölümünü bu kadar olağan karşılayan ne bir insan ne de herhangi bir canlı düşünemiyordu. "Çok üzgünüm, Noah. Yüzüğün burada işe yaramadığını bilmiyordum. Bilseydim..."

Noah parmaklarını dudaklarına koyarak susturdu kadını. "Ölmek istersem ne şekilde olacağına dair listemde ilk sırayı buna veririm."

Jez yanındaki çıplak vücuda bakıp sırttı. "Böyle söyleyince sana hak veresim geliyor." Elini adamın göğsüne doğru uzattı. Kalbinin düzenli, güçlü atışlarını hissedince mutluluktan içi pır pır etti. "Bu geceyi bir dişi şeytanla geçirmeye ne dersin?" dedi. Sonra "Seks yok," diye ekledi hemen. "Seni bir

gecede iki kez ölümün eşiğine getirmeyi kaldırabileceğimi sanmıyorum. Ama birbirimize sarılıp derin bir gece uykusu çekebiliriz, ne dersin?”

Noah kadının yüzünü avuçları arasına aldı. Jez kendini bu şefkatli ve sevecen bakışların sunduğu rahatlığa bıraktı. “Bahsi geçen dişi şeytan sen olduğun sürece varım.”

* * *

Lilith odasına tekrar döndüğünde, Gabriel’i yatakta porselen bir fincanla sıcak bir şeyler içerken buldu. Bakışlarıyla kaplıcaı

ve geri kalan yerleri taradı. Yalnızlardı.

“Raphael yeni çıktı.” Gabriel gümüşü sarı saçlarının nemli tutamlarını yüzünden çekti, hafifçe gülümsedi. “Misafirperverliğin için sana teşekkür etmemi istedi; zor kısmı atlattığımızı göre kendi başının çaresine bakabilirmiş.”

Lilith iç çekmeyle gülme karışımı bir ses çıkardı. Niye şaşırdığını anlamıyordu. “Sanırım başının çaresine bakabilir. Bunca zamandır öyle yapıyordu.”

“Bir de seninle yalnız kalmak istediğimi fark etti.”

Birkaç saattir duyduğu karmaşık hisleri unutmaya çalışınca şaşkınlık ve sevinç duydu. Yavaşça yatağın kenarına Gabriel’in yanına otururken döşek kadının ağırlığı altında birazcık derine çöktü. “Gerçekten endişelenmişim. Kapıdan girdiğinde neredeyse ölü gibiydin.”

Gabriel, içeceğinden yudumladı, fincanı kucağına indirirken kaşlarını çattı. “Öyle.” Diliyle alt dudağını ıslattı. “Semiasas’ın yaptıklarını bağışlamıyorum tabii ki. Ama bunun bir kaza olduğunu da biliyorum.”

“Kaza mı?” diye parladı Lilith. “O her şeyi bile bile yapar.” Gabriel’in dudakları hüzünlü bir gülümsemeyle yavaşça kıvrıldı. “Semiasas’la aramda uzun bir mazi var, son zamanlara kadar eskiden olduğu gibi olabileceğini... olacağını ümit ettim.” Kafasını iki yana salladı. “Artık böyle bir şey olmayacağını biliyorum ve kendimi bu fikre alıştırdım.”

Omuzlarını silkti. “O açıklıkta -ben hariç- herkesi memnuniyetle öldürebilirdi. Ancak yine de ben acı çekerken Semiasas’ın gözlerindeki şaşkınlığı ve acıyı gördüm.”

Lilith sonbahardan önce Semiasas ve Gabriel arasında bir şey olduğuna dair söylentiler duymuş ama şimdiye kadar bunlara kulak asmamıştı. Şimdi ise kıskançlık hissi içinde bir sarmaşık gibi büyüyordu. “Peki, ne yapmayı düşünüyorsun?”

“Öncelikle çayımı bitirmeyi düşünüyorum, sonra seninle kaplıcalara dalar ve sana ihanet eden kişinin kim olduğunu tartışabiliriz.”

25. Bölüm

Rahatlatıcı, yumuşak ve tatlı narla bal kokusu Noah'yı kendine gelmeye davet ediyordu. Gözlerini açınca Jez'i, dün gece beden temasının onları ayartmaması için üzerine çektiği pijama şortu ve tişörtüyle ona sarılmış halde buldu. İlginçtir ki bu konuda endişelenmeleri de gerekmemişti. Ölümün eşiğindeki duygusal saatlerden sonra ikisi de çabucak uykuya dalmıştı. Noah ise horul horul uyumuştur.

Yüzünü Jez'in ensesine gömdü. Kollarında Jez'le ve kadının yumuşak saçları kendi yüzündeki sakallara değerken uyanmanın tadını çıkardı.

“Şunu yapmayı kesmezsen tekrar ölüm döşeğine düşersin, benden söylemesi.” Jez'in sesi uykuyla ağırlaşmıştı. Noah'nın cinsel organı bir anda kadının kalçalarında zonklamaya başladı.

Ölüm falan dinlemeden, onu çevirip, elbiselerini sıyırıp, içine dalmak için duyduğu arzuyu görmezden gelmek zorunda kalsa bile gülümseyerek kadını kendine daha da yaklaştırmadan edemedi. “Katılıyorum ama bu çok sert... yani çok zor olacak.”

Jez kıkırdadı, yüzünü ona dönmeden önce Noah'nın kolları arasında gerindi. “Harika görünüyorsun,” deyip parmaklarını adamın yanağında gezdirdi. Sonra gülümsemesi soldu.

“Ne yaparsın. Canlı olmak bana yakışıyor.” Jez'in elini yakaladı ve göğsünün üzerine bırakmadan önce avucunun içine bir öpücük kondurdu.

Jez'in gülümsemesi geri döndü ama neredeyse hüznüydü. “Yine de bu sabah Lilith'le yüzleşmemiz gerek. Bu ilişki yüzünden ikimizi de öldürüp bu işe bir son vermek isteyebilir. Biliyorsun.”

“Mümkün, evet, ama ne olursa olsun geçen gecenin ya da bu sabahın tek bir dakikasını bile hiçbir şeyle değişmem. Ya sen?”

Jez başını yana yatırdı, bu Noah'nın hoşuna giden huylarından biriydi. “Hayır. Böyle düşündüğümüz için aklımızı oynatmış olmalıyız ama ben de değişmem.”

Bir saat sonra Noah Jez'i kendi odasından aşağıya taht odasına doğru yönlendiriyordu, bir elini sahiplenen bir tavırla kadının kalçasına koymuştu.

Dün gecenin bir iyi yanı da bağılılıklarını artık ne Lilith'den ne başkasından gizlemek zorunda olmamalarıydı. Lilith onları öldürmeye karar verirse ikisinin de bu konuda yapabilecekleri bir şey yoktu. Bu yüzden Noah ne kadar zamanı kaldıysa istediği gibi yaşamaya karar vermişti.

Kapı arkalarındaki gölgelerden o göremese de ikisini izleyen bakışların varlığını hissediyordu. Ancak tuhaf bir şekilde koridorlar bomboştur.

Önceki gün girdikleri ana mağaraya adım attıklarında, Noah başını kaldırıp, bütün mağarayı aydınlatmaya yetecek kadar güçlü ışıklar yansıtarak tavanın tamamına yayılan pırıl pırıl renkli sarkıtları gördü. Pürüzsüz ve cilalanmış duvarlar yukarıda bir yerlerde parıldayan tavanla birleşiyordu. Duvarlar Noah'nın yumruğu ya da erotik gümüş heykelcikler büyüklüğündeki mücevherler gibi parıldayan mumların koyulduğu çeşitli yüksekliklerdeki oyuklarla benek benek olmuştu.

Şaşkınlıkla bunları daha yakından incelemek için yavaşlayınca, Jez, Lilith'in beklediğini hatırlatmak için onun kolunu çekiştirirdi. Dün Jezebeth'le ağız dalaşma giren ufak tefek ve kızıl saçlı Evelin ise küçük bir kamyonun geçebileceği büyüklükte çift kanatlı bir kapının tam önünde duruyordu.

Onlar yaklaşırken kadın duraksadı ve Noah'ya köpek büyüklüğündeki çirkin aslan heykellerini anımsatan iki küçük iblise başıyla selam verdi.

Yaratıkların her biri kapının dibine yakın büyük çelik halkaları yakalayıp, kanatları ardına kadar açarak Lilith'in taht odasına giden yolu açtılar.

Taht odası Noah'nın sandığından daha küçüktü. Kapılarına bakınca buranın koskoca bir salon olmasını beklemişti Noah. Ancak taht odası daha ziyade bir oturma odası büyüklüğündey-di. Tavandan gelen yumuşak ışık, dış mağaradaki parlak ışıklara oranla buraya daha samimi bir hava vermişti.

Lilith'in tahtı yüksekçe bir platform üzerine kurulmuştu. Bu büyük koltuk çeşitli renklerde ipeklerle ve minderlerle kaplanmıştı. Tahta giden geniş yolun her iki tarafında büyük yastıklarla ve minderlerle döşenmiş gömme alanlar vardı. Lilith siyahlar içindeydi, saçları sanki içinde bir çeşit ruh taşıyormuş gibi etrafında dalgalanıyordu. Rahatça tahtında oturuyordu ama aynı zamanda gergin gibi bir hâli de vardı.

Noah odaya çöken ani sessizlik yüzünden etrafına baktığında Jezebeth'i ve Evelin'i iki yanında yere kapanmış buldu, kadınlar alınlarını yere koymuşlardı. O ise şaşkınlıkla bakıyordu. Devirdiği çam yüzünden Lilith'in yüzünde bir çeşit memnuniyetsizlik ifadesi oluşmasını bekleyerek tekrar ondan tarafa baktı. Ancak kadının yüzünden kızgınlıktan çok eğlenmiş gibi bir ifade görünce çok şaşırıldı.

Lilith, onun bakışlarına karşılık verdi, dudakları davetkâr ve şuh bir gülümsemeyle kıvrılmıştı.

“Evelin buraya gel ve önümde dur.”

Noah ileri hamle eder gibi oldu ama Evelin'in zarif bir hareketle ayağa kalktığını görüp kalakaldı. Ancak o zaman Lilith'in onunla hiç konuşmamış olduğunu fark etti. Jezebeth yanı başında itaatkâr bir konumda kalmaya devam ederken Noah ne yapacağını bilemiyor ve sessizce beklemeye devam ediyordu. Lilith gözlerini ondan ayırıp sıkılmış gibi bir hâl alan bakışlarını Evelin'e çevirdi.

Evelin koştura koştura Lilith'in yanına vardı, bir saygı göstergesi olarak kraliçenin önünde eğildi. Bu rahatsız pozisyonunu uzun bir süre korudu, daha sonra ise konuşmaya başladı. “Kraliçem. Ne istemiştiniz?” O kadar kendini beğenmiş bir edayla konuşuyordu ki Noah'nın onu gözleri şaşkınlıktan yuvalarından fırlayana dek silkeleyip kendine getirme isteği uyandı.

“Doğrul ve yüzüme bak Evelin.”

Evelin ayağa kalktı, memnun gülümsemesi ile yeni avlanmış yırtıcı bir hayvanı andırıyordu.

Lilith bu hayvanın gülümsemesine karşılık verince Noah bir şeylerin farkına varmaya başladı. Lilith'i biraz olsun tanıyabil-diye bu ifadenin hiç de iyiye işaret olmadığını kestirebiliyordu.

“Jezebeth’in kız kardeşleri ne zaman burada olurlar Evelin?” Lilith’in sesi Noah’nm ayakta durduğu ve Jezebeth’in de secdeye durur gibi beklediği taht odasının diğer kısmına kadar ulaşıyordu.

Evelin’in yüzünün rengi bir anda çekilmişti. “Kraliçem?”

“Beni duymadın mı?” Lilith’in sesi sakindi, ancak Noah bunun sadece bir aldatmaca olduğunu biliyordu. Bu yumuşak sözlerin ardında bir tehdit yattığını fark etti ve bu tehdit kendisine yöneltilmediği için memnuniyet duydu.

“Evet, Lilith Ben...”

“Dur da sana zaman kazandırırım Evelin. Semiazas’ın yalanları için bana ve kız kardeşlerine ihanet ettin.”

Evelin’in yüzü bembeyazdı şimdi. Güçlkle yutkundu ve yumruklarını sıktı. “Hayır efendim. Ben size asla ihanet etmem.”

Lilith koyu renk kaşlarından birini kaldırıncaya Evelin kendini savunurcasına başını dikleştirdi. “Ben sizin en sadık hizmetkârınızın! efendim. Sizin için her şeyi yaparım.”

“Ama kız kardeşlerin için yapmazsın, öyle mi? Biliyorsun ki erkek ve dişi şeytanlarıma zarar gelmesi beni de yaralıyor. Enerjim ve gücüm azalıyor, bu yüzden de hayatım tehlikeye giriyor.”

Evelin güçlkle yutkundu, ama bakışlarını kaçırmadı. “Elinizde kanıt var mı ki kraliçem? Bu sadece bir iftira, öyle değil mi?”

Lilith sağ elini kaldırır kaldırmaz tahtının hemen yanında parıldayan bir figür belirdi. Şekil belirginleşince Noah şaşkınlıktan nefesini tuttu.

Gabriel.

Başmelek tamamen iyileşmiş gibi görünüyordu, enerjisi Li-lith’inkinden bin kat daha güçlü bir şekilde hissediliyordu. Uzun boylu ve zarıftı Gabriel, üstelik sportif bir görüntüsü de vardı. Üzerine oturan beyaz ve şık kıyafetler giymişti. Uzun ve gümüşü sarı saçları omuzlarına ve beline dökülüyordu. Buz mavisi ren-gindeki gözleriyle hayali kış perilerini andırıyordu. Noah’nın dün sığınağa taşıdığı yaralı Başmelekle bu kadın arasında hiçbir benzerlik yoktu.

Gabriel Noah’nm bakışlarına karşılık verdi, onun düşüncelerinden ve gözlemlerinden haberi varmış gibiydi. Bir kez başını sallayınca Noah şaşkına döndü. Sonra dikkatini Lilith’e çevirdi Gabriel.

“Hoş geldin Gabriel.” Lilith’in ses tonundaki samimiyet ve kadını sahiplenen bir tavırla süzmesi Noah’yı çok şaşırtmıştı. Tepkisinin ne olduğunu görmek için Jezebeth’e döndü, ancak onun hâlâ alm yere yapışık halde olduğunu fark etti. Ne de olsa Lilith henüz ona hitap etmemişti.

Evelin nefesini tutunca Noah tahta doğru baktı ve Gabrielin Lilith’i öptüğünü gördü.

Vay canına. Doğaüstü yaratıklar çıldırmış olmalıydı.

Noah donakaldı ve bu iki kadına baktı. Cinsel organı kot pantolonunun altında sertleşmiş, testisleri ise iyice gerilmişti.

Gabriel'in bir eli tahtın kollarını kavramış, Lilith'in yanağını nazikçe diğer avcunun içine almıştı. İki kadın şefkatle öpüştiler.

Bu Noah'nın porno filmlerde izlediği ya da bir barda ilgi toplamaya çalışan iki kadın arasında gördüğü öpüşmelere hiç benzemiyordu. Önündeki sahne o denli samimi ve şefkatliydi ki birbirini öpen ve birbirlerinin sadece aşığı değil, aynı zamanda arkadaşı da olan bu iki nefes kesici kadına bakakaldı.

En sonunda Gabriel geri çekildi, başparmağını Lilith'in altı dudağında gezdirdi ve kadından bir adım geriye uzaklaştı.

Lilith diliyle alt dudağını ıslattı. Noah Gabriel'in geriye nasıl

bir tat bırakmış olabileceğini merak etti. İki kadın uzun bir süre bakıştıktan sonra Lilith gülümsedi ve bakışlarını Evelin'e çevirdi. "Seni suçlayan Başmelek Gabriel. Ona yalancı demeye cüret mi ediyorsun sen?"

Bu olanlara inanamıyordu Noah.

Jezebeth bir anda başını kaldırıp yüzünde son derece şaşkın bir ifadeyle Noah'ya baktı.

"Üzgünüm Jezebeth." Lilith'in alçak sesli kahkahası odada yankılandı. "Ayağa kalkman ve biz bu nahoş durumu halledene kadar koruyucunun yanında beklemen gerekecek."

Jez yavaşça ayağa kalktı, Lilith'in her an fikrini değiştirebileceğini düşünüyor gibiydi. Noah kadının elini kavradı. İkisinin parmakları birbirine kenetlenmişti şimdi.

Evelin'in teni hastaymış gibi gri bir renge bürünmüştü. Onları karşıladığı ve Lilith'in huzuruna kadar eşlik ettiği zamanki gibi zarif değil, sarsaktı hareketleri.

"Madem böyle sessiz kalacaksın, ayağa kalk ve Tanrı'mın huzurunda yargılan dişi şeytan." Gabriel ona doğru hızlı hızlı yürüyünce Evelin çarpılmayı bekliyormuş gibi korkuyla irkildi. Ancak Gabriel kadının kişisel alanını işgal edecek kadar yakın, ancak ona dokunamayacak kadar uzak bir mesafede durup onun yüzüne baktı.

Evelin kaskatı kesildi, bakışlarını öne eğdi ve yeri seyretmeye koyuldu.

Gabriel yavaşça uzanıp Evelin'in uzun ve kıvılcı saçlarını okşadı. Evelin yine korkuyla irkilince Gabriel güldü, kadının saçını yüzüne yaklaştırarak kokladı. "Ne kokusu alıyorum biliyor musun ufaklık?"

Evelin hıçkırarak ağlamaya başlamıştı, tüm bedeni titriyordu.

"Yanmış tarçın ve suçluluk duygusu."

Bu sözler odada bir ölüm fermanı gibi yankılandı.

Evelin Gabriel'in gözlerinin içine bakınca bir anda donup kaldı.

Gabriel onun ruhuna bakıyor olmalıydı.

Noah Uriel kendisine aynı şeyi yaptığında neler hissettiğini hatırlayıp irkildi. Göğsünü ovaladı, içinin acıdığını çok net bir şekilde yeniden hatırlıyordu şimdi.

En sonunda Gabriel bakışlarını kaçırdıca Evelin iki büklüm oldu, ancak yere yığılmamayı başarmıştı.

Gabriel Lilith'e baktı. "Haklıymışız. Central Park'ta Semiazas'ın üzerinden onun kokusunun yayıldığını fark etmemiş olsaydım bile az önce şüphelerimizi doğrulayan şeyler gördüm."

"Şüpheleriniz mi?" Evelin kaskatı kesilmişti. "Elinizde kanıt yok muydu?"

Lilith'in bir jestiyle Evelin sesini kesmek zorunda kaldı. "Seni korkunç insanlığından kurtarıp ömrünü uzattım. Üstelik dişi şeytan olunca aldığın onca ödüle rağmen sen bana ihanet ettin. Burada sana hoşgörü gösterilmeyecek Evelin. Nelere sebep olabilirdin hiçbir fikrin yok."

"Onunla ne yapacaksın?" diye yavaşça sordu Gabriel.

"Onu senin ellerine bırakıyorum, ne istersen yap." Lilith belli ki bazı şeyleri söylemiyor ama yine de bunları bakışlarıyla Gabriel'e anlatmayı başarıyordu. Çünkü Başmelek bir kolunu Evelin'in boynuna doladı, Lilith'in olduğu yere bir öpücük fırlattı ve buharlaşarak yok oldu. Geriye sadece onların az önce buldukları yere gözlerini dikmiş bakan Lilith, Noah ve Jezebeth kalmıştı.

Noah Jezebeth'in elini daha sıkı kavradı, az önce olanların ikisi için tam olarak ne ifade ettiğini kestiremiyordu.

Lilith güldü, ancak tehditkâr bir tavırla yapmamıştı bunu. "Korkmana gerek yok insan. Sizin bunlara tank olmanızın tek sebebi bir daha Evelin'in müdahale etmesine izin verilmeyeceği konusunda sizi temin etme isteğimizden kaynaklanıyordu." Onlara doğru ilerledi. "İleri çıkın, ikiniz de..."

Noah Jezebeth'e baktığında onun da bakışlarını kendisine dikmiş olduğunu gördü. Bakışlarıyla şöyle demeye çalışıyor gibiydi: "Buraya kadar gelmek için neleri kaybetmemiz gerekti?" Noah omuz silkti ve ileri çıktı. Ancak her an tetikteydi. Bakışlarıyla etrafı taramaya devam etti.

Lilith onun ne düşündüğünü tam olarak biliyormuş gibi kıkırdadı. Ancak bu noktada hiçbir şey umurunda değildi Noah'nın. İblisler tarafından saldırıya uğramışlar, bir cin tarafından kaçırılmışlar, dayak yemişler ve işkenceye uğramışlardı. Bunlar dışında Noah'nın sadece kâbuslarında görebileceği başka şeylere de maruz kalmışlardı. Bu yüzden Noah her an için tetikte olmaya ve gelebilecek tehlikelere karşı gözlerini dört açmaya kararlıydı.

Lilith'in tahtının hemen önündeki platforma vardığında Jez dizleri üstüne çöktü. Neyse ki artık secdeye yatmıyordu. Noah bakışlarını aşağı çevirip kadına baktı, ancak kendisi de Lilith için bu tarz bir şov yapmamaya kararlıydı. Ne de olsa bu duruma düşmelerini sebebi Lilith'di. Noah ona

minnettarmış gibi davranma-yacaktı.

“Ayağa kalk ve bana doğru gel kızım.”

“Kraliçem,” diye mırıldandı Jez. Sonra ayağa kalkıp ilerledi.

Lilith elini göğüslerinin arasına sokup üzerinde karmaşık işaretler bulunan ve siyah bir kordona bağlı kırmızı bir tılsım çıkardı. “Sen ve kız kardeşlerin ne zaman Lucifer’e yaklaşırsanız bunu takın.”

Jezebeth’in şaşkın ifadesi karşısında Lilith başını salladı. “Evelin bizlere zarar vermeye çalıştı, ancak yine de kız kardeşlerinin eve dönüş yolunu bulacaklarına inanıyorum.” Eliyle kırmızı tılsımı işaret etti. “Bu seni koruyacaktır. Üstelik sana cehenneme girme izni de verecektir. Lucifer’in karşısına benim iznimi alarak çıktığını belirttiğini ise söylememe bile gerek yok sanırım.”

Jezebeth tılsımı alıp boynuna astı. Sonra kolyeyi gömleğinin altından geçirip göğüslerinin arasına yerleştirdi.

Lilith’in ifadesi bir anda ciddileşti. “Şimdi, dün gece hakkında...”

“Senden Jezebeth’e müsamaha göstermeni istiyorum.” Noah Jez sözünü kesemesin diye hızlı hızlı söylemişti bunları. “Onun için düşündüğün cezayı da ben çekerim.”

“Noah!” diye sinirli sinirli söylendi Jez arka taraftan.

Lilith onayladığını belirtir gibi başını eğince Noah çok şa-

şırdı. Kadının dudaklarının kenarı hafif bir gülümsemeyle kıvrılmıştı. “Beni şaşırtmaya devam ediyorsun insan. Bunu daha büyük bir kitlenin önünde söyleyemedim elbette. Ancak bunca zaman sonra birinin beni bu denli şaşırtması hoşuma gidiyor.”

“Neden diye sorarsam bir şey kaybeder miyim?”

Noah Jez’in elinin kaskatı kesildiğini hissedebiliyordu. Adam başparmağını kadının ensesindeki yumuşak deride gezdirince Jez biraz olsun rahatladı.

Lilith bu sorunun cevabını düşünüyormuş gibi dudaklarını büzdü. “Efsunun şartlarını yerine getirdiğin için anlaşmamızın benim üzerime düşen kısmını yerine getirmem gerekiyor sanırım.”

Jez yine kaskatı kesilmişti. Noah ise Lilith’in bu sözlerinin ne anlama geldiğini anlamaya çalışıyordu.

Lilith’in kahkahası tüm mağarada yankılandı. Sonra en sonunda tahtına doğru yürüdü ve oturdu kadın. Eski bir kraliçeden çok küçük bir kız çocuğu edasıyla ayaklarını altına almıştı. “Efsunun geri kalanını okumadığın çok belli. Burada benim seni yoldan çıkarmama üç kez direnirsen ve ne kadar değerli biri olduğunu gösterirsen benim gücümün yeteceği üç hediye almaya hak kazanacağın yazılı.”

Noah bu sözlerin ne demek olduğunu anlayınca aklına çeşitli olasılıklar gelmiş ve içinde büyük bir sevinç duymuştu.

Lilith lafi değiştirdi. “Dün gece pek kendinde olmadığın için sana sormadım, ancak ilk hediyeinin hayatın olmasını isteyebileceğini düşünüm.”

Jez arkada nefesini tutunca Lilith’in yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirdi. “Sana acı çektirecek kadar kötü kalpli biri olduğumu mu düşünüyorsun Jezebeth? Seni ben yaratmadım evet, ancak yine de sen benim bir parçamsın. Her zaman senin iyi olmanı dilemişimdir.”

Noah Jezebeth’e baktı ve onun kaşlarını çatmış olduğunu gördü. Ancak daha sonra Jez’in bakışları ifadesiz bir hal aldı.

Lilith içini çekti. “Sanırım bunu anlamın biraz zor. Ancak er-

kek ve dişi şeytanlar iblis olmadıkları halde yaradılışları gereği insanları baştan ve yoldan çıkarmaları gerekir. Ne yazık ki bunu yaparken bazen kazdığımız kuyuya kendimiz de düşebiliriz.” Başını kaldırıp Noah’ya baktı. “Sana gelince Noah... Hâlâ iki hediye hakkın daha var. Gücümün yetebileceği herhangi bir şeyi isteyebilirsin benden. İsteklerini yerine getirmekten memnuniyet duyacağım.” Yine o sinir bozucu dişi şeytan hareketini yaptı ve bir kez başını salladı. Noah kısa bir süre için ondan bu hareketi yapmanın yasaklanmasını istemeyi düşündü.

Lilith bu düşünceleri duyabiliyormuş gibi sıırıttı. “İsteyeceklerini dikkatli seç. Çünkü sadece iki tane hakkın kaldı. Umarsızca omuz silkti. “Üstelik bu hareketi o kadar süredir yapıyorum ki artık değiştirebileceğimi sanmıyorum.”

Jez kaşlarını çattı. Belli ki Noah’nın düşüncelerini duyamamıştı. Bu konuşma Lilith ve Noah’nm arasında olduğu için sessiz kalmayı seçti.

Noah Lilith’in bu tepkisine karşılık olarak büyük bir şey istemeye ve sonucun ne olacağını görmeye karar verdi. “İkinci hediyem olarak Jezebeth’in Semiazas’ın elinden kurtulmasını istiyorum.”

“Noah, bunu yapamazsın...” Lilith elini kaldırınca Jez sözlerini yarıda kesti.

“Bunu yapmayı ben de çok isterdim. Ancak maalesef bu kadarına gücüm yetmiyor. Zaten bu şartlar altında Jezebeth’e ve kız kardeşlerine elimden geldiğince yardım etmeye çalıştım.” Bir an için duraksadı, yüzünde kaygılı ve hüzünlü bir ifade vardı. “Daha fazlasını yapmak bizi de tehlikeye sokacaktır.”

Noah daha farklı bir cevap beklemiyordu zaten. Ancak yine de hayal kırıklığına uğramıştı. “Kahretsin. Ancak yine de denemeye değerdi, öyle değil mi?”

Jez Noah’ya sarıldı, ellerini adamın göğsüne koymuştu. Başını kaldırıp adamın yüzüne baktı. “Noah, hediyelerini benim için heba etme. Daha önce kimse Lilith’e karşı koyamamıştı. Ancak sen bunu başardın ve karşılığında çeşitli hediyeler kazandın. Onun birçok şeye gücü yeter, istediğin birçok şeyi yerine getirebilir. Biraz düşün ve ne isteyeceğine öyle karar ver. Herhangi bir zaman kısıtlaması da yok.

Bu sefer Noah Jez’in sözünü bir öpücükle kesti. Kadının dudakları çok yumuşaktı. Jez bir anlık şaşkınlıktan sonra adamın öpücüğüne karşılık verdi. Sonra geri çekildi ve temkinli gözlerle Lilith’e

baktı.

“Bunlar benim hediyelerim, unuttun mu?” Kadının çenesini okşayıp sözlerine devam etti. “Onları iyi kullanacağım konusunda bana güven, tamam mı?” Noah içinde Jezebeth’in olmadığı bir hayat düşünemiyordu artık.

Jez başını salladı, ancak mutlu görünmüyordu.

Noah onu kendine daha da yaklaştırdı ve kadına hafifçe sarıldı. Sonra dikkatini yine Lilith’e verdi. “Eğer Jezebeth de isterse onu insan yapabilir misin? Onu dişi şeytan hayatından salıvermeni istiyorum.”

Lilith başını hayır anlamında salladı. “Bir dişi şeytan olmak onun seçtiği bir şey değildi. Onun özü bu.” Kollarım genişçe açtı. “Yaratma gücü benim elimde olan bir şey değil. Bu yüzden bu söylediğin de gücümün sınırları dâhilinde değil.” Lilith gülüyordu. “İnan bana bu dediğini yapabiliyor olsaydım binlerce yıl önce kendi üzerimde uygulardım.”

Noah daha farklı bir cevap beklemiyor olduğu halde hayal kırıklığına uğradığını hissetti.

Lilith’in kurallardaki bazı boşluklardan yararlanarak bu dileğini yerine getirebileceğini ummuştu, ancak belli ki yanılmıştı.

Şimdi ise yaptığı araştırmalara ve Lilith ve onun dünyasıyla ilgili olan bilgilerine bakılacak olursa ondan makul bir istekte bulunması gerektiğini biliyordu.

“Pekâlâ. O zaman Jezebeth de isterse burada kalıp onun eşi olmam izin verilmesini istiyorum. Ayrıca onun güçlerine karşı sonsuza dek ve bütün mekânlarda bağışıklık sahibi olmayı diliyorum. Bu sayede ihtiyacı olan enerjiyi benden karşılayabilir. Bu sayede ben de ölmemiş olurum.”

Jezebeth yüzünü Noah’ya döndü ve ağzı açık bakakaldı. Noah

sırıyordu, sonra Lilith’in ne tepki vereceğini görmek için dönüp ona baktı.

Lilith dikkatle Jezebeth’e bakıyordu şimdi. “Senin isteğin onun dileğinin bir parçası olduğu için sormam gerekiyor. Senin de istediğin bu mu Jezebeth?”

Jezebeth parmaklarıyla adamın göğsünü okşadı ve dikkatle yüzüne baktı. “Noah, emin misin? Ben yakında ölebilirim. Yani burada kalsan ve bağışıklık kazansan bile... Üstelik Lilith için bazı görevlerimi yerine getirmek zorunda olduğumu da biliyorsun.”

Noah Jez’in bu sözleri üzerine tokat yemişe döndü. Bu onun başka erkekleri ve kadınları baştan çıkarıp onlarla sevişmesi gerektiği anlamına geliyordu.

Noah bu şekilde yaşayabilir miydi?

Güçlü bir sahiplenme içgüdüğü tüm benliğini kaplamıştı. Eşini başkalarından korumak istiyordu. İçindeki ses “Benim!” diye bağıyordu ve Noah da mantıklı bir şekilde düşündüğü zaman bu sese

hak veriyordu.

“Bu benim bir parçam. Lilith beni dişi şeytanlıktan azat etmezse yaradılışımdan beri yapmak zorunda olduğum gibi bazı görevleri yerine getirmem gerekiyor.”

Noah Jez’e daha da sıkı sarıldı. “Bağışıklık kazanmamın ne demek olduğunu anlayamamıştım. Ancak bunu çözenin başka bir yolu olmalı. Seni seviyorum Jez. Eski hayatıma geri dönüp her şeyi unutamam. Ama seni görevlerini yerine getirirken izlemeye de dayanamam.”

“Başka bir anlaşma yapmaya ne dersiniz?”

Noah Lilith’in bu davetkâr sözleri üzerine dönüp kadına baktı. Dişi şeytanlar kraliçesiyle ağız dalaşına girmek çok akıllıca bir davranış olmayabilirdi. Ancak bu işi çözenin bir yolu varsa Noah bunu öğrenmesi gerektiğini biliyordu.

“Ne tür bir anlaşma?” diye sordu temkinli bir şekilde.

Noah Jezebeth’in kolunu daha da sıkıttığını hissetti. Kadının elini tuttu ve rahatlatmak istermiş gibi bu eli sıkıttı. Lilith’in onlar için hazırlamış olabileceği tuzaklara düşmemek konusunda Jez’in kendisine güvenmesini sağlamaya çalışıyordu.

“Geriye iki dilek hakkın kaldı. Jezebeth’in eşi olarak burada kalmana izin vermem bir tanesi, onun dişi şeytan doğasından korunman için sana bağışıklık kazandırmam da İkincisi. Ancak burada kalırsan yazmaya ve araştırma yapmaya devam etmek isteyeceğini varsayıyorum. Doğru mu?”

Noah Lilith ile ilgili araştırmaları yüzünden bu işlere bulaştığını hatırlayıp yüzünü buruşturdu. Yazarlığa gelince, bu onun tutkusuydu. Yapmayı bırakabileceği bir iş değildi. Zihninde şekillenen bütün o hikâyelerin bir şekilde kâğıda dökülmesi gerekiyordu.

Lilith’in sözlerinden başka bir anlam çıkıp çıkamayacağını düşünmeye başladı, ancak böyle bir şey aklına gelmiyordu. “Evet, ikisini de yapmaya devam etmek isterim.” diye yanıtladı. Lilith’in verebileceği tüm cevaplara hazırlıklıydı.

Lilith dudaklarını büzdü ve o kadar uzun bir süre sessiz kaldı ki Noah onun bir daha konuşmayacağını düşünmeye başladı. Lilith en sonunda sessizliğini bozdu, sesi çok yumuşak ve sakindi. “Şu anda güvенеbileceğim bir aracıya ihtiyacım var. Bu kişinin benim için bazı önemli mesajlar iletmesi gerekiyor. Bu sayede de benim korumam altına girecek. Böyle bir pozisyonda olursan başka şartlar altında yapamayacağın araştırmayı yapabileceğini düşünüyorum. En azından bu sayede başını çok fazla derde sokmamış olursun.”

Bir aracı... Etrafta koşuşturup Lilith’in işlerini yapmak Noah’nm en son ihtiyacı olan şeydi. En son tamamladığı görevin ne kadar karmaşık olduğu da göz önüne alınacak olursa bu iş hiç de kolay olmasa gerekti.

Lilith gülümseyince Noah onun en azından kimi zamanlar düşüncelerini okuyabildiğine emin oldu. “Düşündüğüm bu değildi. Bazen Başmeleklerle ve Cehennem’de ikamet eden bazı kişilere çeşitli mesajlar göndermem gerekiyor. Daha önemsiz mesajları iletme için başka görevliler var zaten.

Ancak benim ihtiyacım olan böyle önemli işlerde güvenebileceğim zeki ve akıllı birisi.

Bu tarz önemli mesajları çok nadiren gönderdiğim için boş zamanlarında da istediğini yapabilirsin.” Lilith tahtında kıpırdanıp daha rahat bir pozisyon almaya çalıştı. “Jezebeth normal görevlerini yapmayıp bunun yerine de senden enerji alabilir. Ancak aynı zamanda sana rehberlik de etmesi gerekiyor. Gerekli olduğu zaman bazı mesajları çevirebilir ya da bu mesajları iletirken sana eşlik edebilir. Bu sayede bir dişi şeytan olarak diğer görevlerini yerine getirmesine gerek kalmaz.”

Noah çok şaşırılmıştı, başını yana yatırıp dikkatle Lilith’e baktı. Jezebeth’le birlikte olmanın ve aynı zamanda yazmaya ve araştırma yapmaya devam etmenin bir yolunu bulmuştu işte. “Bize bu iyiliği neden yapıyorsun?”

Lilith içini çekti. “Korumam altında olanların iyiliğini isterim ben. Onların mutlu olmalarını dilerim.”

Omuz silkti, ancak Noah kadının bakışlarından onlardan bir şeyler gizliyor olduğunu anladı. “Ayrıca mutluluk hakkının elinden alınmasının ne demek olduğunu da bilirim ben.” Tahtında doğruldu, omuzlarını dikti ve kısa bir an için açığa çıkan savunmasızlığını gizlemek istercesine gururla başını kaldırdı.

“Bu arada Semiazas sana zorla kanını içirdiğinde ömrünün uzadığını ve kendi güçleri sayesinde sana bir çeşit koruma bahsettiğini biliyorsun, değil mi?”

Noah ve Jez şaşkın şaşkın birbirlerine baktılar. Böyle bir şeyi ilk defa duyuyorlardı.

“Teklifimi kabul ediyor musun?” Ayrıca geriye kalan diğer iki dileğinin bunlar olduğundan emin misin?”

Noah başını indirip Jezebeth’e baktı, onun ne tepki vereceğini merak ediyordu. Jezebeth bu olanlara inanamıyor gibiydi, ancak yine de ela gözlerinin derinlikleri umut doluydu.

“Beni tam zamanlı olarak çekebileceğine inanıyor musun?”

Jez güldü. “Avlanmayı bırakıp sadece seninle sevişmekten mi bahsediyorsun? Üstelik sadece istediğimiz zaman? Değer verdiğim biriyle seyahat edip aynı zamanda Lilith’in koruması altında olmak mı?” Yeniden güldü. “Sanırım bunlarla yaşayabilirim.”

Noah içinin sevinçle dolduğunu hissetti. Eğilip Jez’in dudaklarına bir öpücük kondurdu.

“Eğer kutlamanızı biraz erteleyebilirsiniz anlaşmayı resmileştirelim.”

Noah Lilith’in bu sözleri üzerine suçüstü yakalanmış yaramaz bir çocuk gibi Jez’den uzaklaştı. Ensesini ateş basmıştı. Jez’in de yüzünün kızardığını gördü ve kadının yavaşça güldüğünü duydu.

“Özür dilerim.” dedi Noah ve yüzünü Lilith’e döndü. Ancak hâlâ Jezebeth’in elini tutuyordu.

Lilith başını yana yatırıp ikisini incelemeye koyuldu. “Özür dilemene gerek yok. Sana bahsedilen zaman dilimi içinde olabildiğin kadar mutlu olmaya bak. Çünkü ileride birçok belirsizlik bizleri

bekliyor Jezebeth.”

Noah kaşlarını çattı, bu sözler hiç hoşuna gitmemişti.

“İler çık Noah Halston. Ve ödüllerini al...”

Noah Jezebeth’in elini bırakmadan önce daha da sıktı ve Lilith’in tam önüne gelene kadar geçit boyunca ilerledi.

“Eğil ve üstünü çıkar.”

Noah neler olacağını bilmemesine rağmen eğildi ve siyah tişörtünü çıkarıp eline aldı.

Lilith eteğinin altından altın bir hançer çıkardı ve adamın önüne çömeldi. Elini kaldırdığı sırada Noah hançerin pek de tekin görünmeyen sivri ucuna ışık vurduğunu gördü. Huzursuzlan-mıştı, dişlerini sıkıp bekledi.

“Bunu istediğinden emin olman gerekiyor Noah Halston. Bu işlem bir kez yapıldı mı bir daha geri alınamaz.”

Noah Jezebeth’in gülümsemesini, gülüşünü, onu sürekli şaşırtmasını düşündü. Sonra o sabah nasıl da birbirlerine sarılmış bir şekilde uyandıkları aklına geldi. Hayatının geri kalanını Jezebeth’le geçireceğini düşündüğünde ne kadar doğru bir şey yaptığını anladı. Gülümsedi ve Lilith’in bakışına karşılık verdi. “Çok eminim. Hadi yapalım.”

Lilith hiçbir uyanda bulunmadan hançerle ileri atıldı.

Noah göğsünün sol tarafında keskin bir acı duydu ve nefesinin kesildiğini hissetti. Göğsüne bakınca sol tarafında geniş ve kanayan bir yara olduğunu gördü.

Lilith hançeri kendi avucuna saplarken acıyla inledi. Sonra kanayan elini adamın göğsündeki yaraya bastırdı.

Kadının serin parmakları tenine değer değmez rahat bir nefes aldı Noah. “Bir an için beni bir erkek şeytana dönüştürdüğünü sandım.” Güldü. “Bunun şeyden daha kötü bir şey olacağını...”

Noah acıyla iki büklüm oldu ve sözlerini tamamlayamadı. Bedenini geriye doğru yaslamıştı, kendini omurgası ikiye ayrılacakmış gibi hissediyordu.

Hayal meyal Jezebeth’in korkuyla çığlık attığını duydu. Sonra her yerin bir anda kararmaya başladığını hissetti.

Karanlığın acıyı uzaklaştırmasını ve bilincini kaybetmeyi bekledi. Ancak dünyası sadece tekrarlayan acıdan ibaretti artık.

Michael İrlanda'da küçük bir barın önünde cisimlendi. İnsanlar küçük gruplar halinde dolaşüyor, kendi işlerine bakıyorlardı. Soğuk gece havasından korunmak için montlarını başlarına kadar çekmişlerdi. İçlerinden hiçbiri Michael'i fark etmedi. Havada barda pişen yiyeceklerin kokusuna karışan güçlü bir tezek kokusu vardı. Canlı müzik yapan bir grubun çaldığı İrlanda müziğinin sesi gürültülü kahkahalara karışmıştı.

Lucifer'in enerjisi görünmez bir güç dalgası gibi bardan dışarı yayılıyordu. Michael içeri girdi ve sıkış tıkkış masalar ve birbirine geçmiş insan kalabalığı arasında Lucifer'i aramaya koyuldu.

Lucifer arka duvara yaslanıp oturmuştu. Elinde bir bardak bira tutuyordu. Soylu yüz hatlarında eğleniyormuş gibi bir ifade vardı. Michael'in varlığını hissetmiş olacak ki hemen o anda başını kaldırıp Başmeleğe baktı.

Michael masaya oturdu. Garson hemen önlerine bir bardak bira bırakıp kalabalığa karıştı. "Bakıyorum artık dikkat çekmemeye çalışmıyorsun?"

"Sen de benim kadar iyi biliyorsun ki sadece bu tip şeylere duyarlı insanlar dönüp ikinci bir kez bakarlar bize. Ancak yine de yeteri kadar dikkat çekiyoruz sanırım. Baksana, bize servis bile yapıyorlar." İçkisinden bir yudum almadan önce alaycı bir tavırla bardağını havaya kaldırdı. "İnsan dünyasındaki zevkleri şimdiden olabildiğince tatmalıyız. Ne de olsa kısa bir süre içinde

bu tip fırsatları yakalama şansını kaybedebiliriz."

Michael sabırsızlanmaya başlamıştı ama bir şey demedi. Lucifer Michael'in sabrını zorlamanın bir yolunu bulmuştu yine. Gerçi diğer Başmelekler de bu yeteneğe sahipti. Ancak Lucifer geçen yıllar boyunca bu konuda kendini inanılmaz derecede geliştirmeyi başarmıştı. "Seninle burada buluşmamı istedin. Bunun bir sebebi olmalı." diye hatırlattı ona.

Lucifer şimdi hüzünlü ve yavaş bir aşk şarkısı çalmaya başlayan bir grup müzisyene doğru ilerledi. "Hep çalışıyorsun Michael. Eğlenceye ve kendine de biraz zaman ayırmalısın. Gülleri koklamak için ara sıra mola vermezsen sonsuzluk bile bir süre sonra sıkıcı olabilir." Birasına uzandı ancak Michael ona engel oldu.

"Bu yoldan çıkarma faslını geçsek diyorum Lucifer. Çünkü bunun için ne sabrım var ne zamanım."

Lucifer Michael'in bakışlarına karşılık verdi. Yeşil gözlerinde şeytani bir zekâ parıltısı vardı. "Tam tersine..." dedi yavaşça. "Sonsuz vaktin var. İnsan dünyasında neler olup bittiği de bunu değiştirmiyor üstelik."

Michael başını yana yatırdı ve kaşlarını kaldırdı. "Ne soracaksan sor haydi."

Lucifer'in dudakları hafif bir gülümsemeyle kıvrılmıştı. İfadesi bir anda yapmacıklığını yitirdi. Bu tavırları babalarına ihanet etmeden ve cennetten kovulmadan önceki halini hatırlatmıştı Michael'e. Başmelek eski anılar ve pişmanlıklar aklına gelince iç geçirmemek için kendini zor tuttu ve bekledi.

"Pekâlâ." Lucifer geri kalan birasını da içti, boş bardağı masaya bıraktı ve garsonu bardağını doldurması için yanına çağırdı. "Bu konuda O ne düşünüyor?"

Michael böyle bir soru geleceğini bekliyordu zaten, çünkü Lucifer ne zaman buluşsalar bu tarz bir soru soruyordu ona. Oğul Lucifer isyan etmişti ve babasının onu affetmesi ve geri kabul etmesi için sonsuzluğa kadar beklemesi gerektiğini düşünüyordu. Ancak anlamadığı bir şey vardı. Daha isyan ettiği an affedilmişti bile. Tek yapması gereken pişmanlık duymaktı, Tanrı onu seve

seve geri kabul ederdi. Ancak işler o denli çığırından çıkmıştı ki Michael bu soğukluğun sonsuza dek süreceğini düşünmeye başlamıştı.

Bu gibi davranışların insan dünyasında da tekrarlandığına şahit olmuştu. Babalar ve oğullar da yaratıcıları ve onun oğullarına benziyordu demek ki. İç çekti ve başım iki yana salladı.

“Sadece her şeyin olması gerektiği gibi olacağımı söyledi.”

Lucifer’in yeşil gözlerinde öfke kıvılcımları çakmaya başlamıştı. Dişlerini gıcırdattı ve konuştu. “Yani hiçbir şey söylemedi.”

“Her şeyi söyledi.” Michael ayağa kalktı. “Başka bir şey var mı?”

“Yerine yerleştirilecek iki defter kaldı. Ve bir sonraki dişi şeytan da bulundu.”

Michael başıyla onayladı.

* * *

Noah yavaş yavaş bilincine geri kavuştu.

Fark ettiği ilk şey acının yok olduğuydu. Son birkaç saattir sığağı sığağına acı çekmeye o denli alışmıştı ki sinir hücreleri artık rahatladığı için kendini biraz tuhaf hissediyordu.

Durumunu değerlendirdi. Bedeni sıcak ve rahattı, yumuşak bir şeyin üzerinde yatıyordu. Tüm el ve ayak parmakları sağlamdı ve işlevlerini yerine getiriyorlardı.

Şimdiye kadar her şey yolundaydı.

Nar ve balın yumuşak kokusu duyularını doldurunca Noah gözkapaklarının ağırlığıyla mücadele etti ve zor da olsa gözlerini açmayı başardı.

Hemen yanı başındaki Jezebeth’in gülen yüzü hayatında gördüğü en güzel şeydi. Noah içinin rahatladığını hissetti.

“Noah!” Jez adamın yüzünü ıslak öpücüklerle boğmaya başlamıştı şimdi. Bir taraftan da bir şeyler mırıldanıyordu, ancak

Noah onun ne söylediğini algılayamıyordu. Çünkü Jez’in ağlıyor olduğunu fark etmişti.

Kollarını kadının beline doladı ve hızlı hareketlerle Jez’i altına aldı. Kadın kıkırdamaya başlamıştı ki

adam onu ateşli bir şekilde öpmeye başladı. Jez'in dudakları tatlı ve sıcacıktı. Kadın adamın bir anda ortadan kaybolmasından korkuyormuş gibi kollarını onun bedenine dolamış, adamın öpüşlerine karşılık verirken acele etmeye çalışıyordu.

Noah çıplak olduğunu fark eder etmez cinsel organının sertleştiğini hissetti. Kadının kot pantolonunun ve ince bluzunun çıplak teninde bıraktığı eşsiz his damarlarının bir anda ısınmasına yol açmıştı. Parmaklarını kadının ipek gibi saçlarına daldırdı, atkuyruğu yapmış olduğu saçlarını çözdü ve küçük lastiği bir kenara fırlattı. Bu arada da kadını ona deli gibi ihtiyacı varmışçasına öpmeye devam ediyordu.

Kadının elbiselerini çıkardı. Jez çırılçıplaktı şimdi, üzerinde sadece Lilith'in ona verdiği ve boynuna astığı altın tılsım vardı. Noah kadının sıcaklığını bir çeşit vaat gibi bedeninde duyumsuyordu. Jez'in üzerine çıktı ve içine girdi.

Eşsiz sürtünme hissini bedeninde duyunca daha da derinlere indi. Leğen kemiği kadının cinsel organının dudaklarına değiyordu şimdi.

Uzun bir inleme duyunca öpüşmeyi kesti Noah. Bu sesin sadece Jezebeth'den değil kendi ağzından da çıktığını kavrayabilmesi ise biraz zaman aldı.

Kadın adamın altında zevkten iki büklüm olmuş, tırnaklarını adamın sırtına batırıyordu. Jez Noah'yı ateşli bir şekilde öpmeye devam edince bu tırnaklar daha da derinlere battı. Sonra Jez Noah'nın dudaklarını hafifçe ısırıldı. Adam şimdi kadının içinde gidip gelmeye başlamıştı.

Kadın da adamla birlikte hareket ediyor, Noah içine her girişinde bacaklarını onun bedenine daha sıkı doluyor, her çıkışında ise bedenini biraz olsun gevşetiyordu. Adam her hareketiyle kendi göğsünün kadınınkine sürtündüğünü hissediyor, Jez'in sertleşmiş göğüs uçları her gidip gelişinde tenine batıyordu.

Hareketleri gitgide hızlandıkça Noah kendini duygular içinde kaybettiğini fark etti.

Jezebeth'in kokusu tüm duyularını dolduruyor, kadının yumuşak teni ve sıcaklığı onu sarıp sarmalıyor ve rahatlatıyordu. Kadın adama daha da sıkı sarılınca Noah onun kesik kesik nefes aldığını ve alçak sesle inlediğini fark etti. Adam kadının içine daha hızlı ve sert hareketlerle girmeye başlamıştı şimdi.

Kadın zevkle inledi ve dişlerini adamın omzuna geçirdi. Kadının orgazmının sıcaklığı adamın benliğini kapladı. Noah kadının içinde durdu, Jez'in şimdi daha da kayganlaşan cinsel organı onun da orgazm olmasını sağladı.

Adamın bedeni kasılıyordu, testisleri kaskatı kesilmiş bir halde boşalırken vücudundaki her sinirin önce alev aldığını daha sonra da ılık bir hisle dolduğunu hissetti.

Gerçeklik geri döndüğünde adam hâlâ kadının üzerinde ve içindeydi. Ağırlığını Jez'in üzerine vermemek için dirsekleriyle yataktan destek alıyordu.

Jez baygın baygın gülümsedi Noah'ya. "Bakıyorum da hâlâ canlısın."

Adam güldü, kadını altına alıp kıyafetlerini çıkarmadan önce Lilith'in ödülü etkisini gösterdi mi diye durup düşünmediğini fark etmişti. "Sanırım öyleyim."

Kadın adamın saçlarını alnından çekip serin parmaklarını Noah'nın teninde gezdirdi. "Haklıydın."

Noah kaşlarını çattı ve başını yana yatırdı. Jez'in ne demek istediğini anlamaya çalışıyordu.

"Canlı olmanın sana yakıştığını söylemiştin ve haklıydın."

Noah yeniden güldü ve yüzünü kadının boynuna gömdü. Kadın gıdıklandı ve kıkırdamaya başladı. "Sadece yakışıyor yani? Çok yakışmıyor öyle mi?" diye sordu kadının tenine doğru. Jez'in gıdıklanıp ürpermesi çok hoşuna gidiyordu.

Kadın parmaklarını nazıkçe adamın sırtında gezdirdi. Noah heyecandan tüylerinin diken diken olduğunu hissetti ve başını kaldırıp güldü. "Bu kadar açgözlü olma. İyi olduğuna çok sevindim. Geçen sefer senin için çok endişelenmiştim." dedi Jez.

Noah hayal meyal geçen sefer ne kadar çok acı çektiğini hatırlayınca yüzünü buruşturdu. "Ne oldu?" Güçlkle yutkunduktan sonra uyandığından beri sormaktan çekindiği soruyu sordu. "Ben bir erkek şeytan mı oldum şimdi?"

Jezebeth gülümsedi ve başını iki yana salladı. "Hayır. Tamamen insansın. Ancak damarlarında Semiasas'ın ve Lilith'in kanı dolaştığı için erkek ve dişi şeytanlara, bir de bazı iblislere karşı biraz bağışıklık kazandın. Üstelik ömrün de uzadı. Ancak ne kadar uzadığını hiç kimse tam olarak bilemez."

Noah rahat bir nefes aldı. İnsanlığını koruduğu için neden bu kadar memnun olduğunu bilemiyordu gerçi.

Ömrünün ne kadar uzadığını bilmemek ise umurunda değildi. Ne de olsa hayatı boyunca hiçbir zaman ne kadar yaşayacağını bilememişti. Daha uzun bir ömre neden itiraz etsindi ki? "Ne kadar uzun süre yaşayacağımın bir önemi yok Jezebeth. Ömrümü seninle geçirmem bana yeter. Her saniyesi benim için altın değerinde olacaktır." Eğildi ve kadının dudaklarına bir öpücük kondurdu.

Başını kaldırdığında Jezebeth'in gözlerinin yine dolduğunu fark etti. "Âşık olacağımı hiç düşünmezdim. Gidip de bir insana âşık oldum üstelik." Parmaklarını dalgın dalgın adamın alt dudağında gezdirdi. Noah onun parmaklarını öpünce Jez kıkırdadı.

"Beni beklediğin için memnunum."

"Geleceğini bilmediğin bir şeyi bekleyemezsin bence. Ancak yine de birbirimizi bulmak için yaratıldığımızı inanıyorum."

Noah gülümsedi ve başıyla onayladı. "Peki, şimdi ne olacak? Kız kardeşlerin buraya ne zaman varmış olurlar sence?"

Jez omuz silkti, hâlâ sırtüstü uzandığı için çok tuhaf bir jestti bu. "Ne kadar çabuk varırlarsa o kadar

iyi olur. Ancak beklerken Lilith'in bize yaptırmak istediği bazı işler olduğunu düşünüyorum.”

Cinsel organı yine sertleşince yeniden kadının içine girdi Noah.

Jezebeth nefesini tuttu ve bacaklarını adamın bedenine dolayıp onu kendine doğru çekti.

“Bu dediğin işler biraz bekleyebilir mi sence? Yeni kazandığım bağışıklığımdan biraz yararlanmak istiyorum da.”

Jezebeth alçak sesle ve gizemli bir biçimde kıkırdadı. “Bence de bunu yapsan iyi edersin. Ben bir dişi şeytanım ve enerji sağlamam gerekiyor, şeyden... Lilith'in sığınağında söylediğin o kelime neydi? Eş mi?” Sonra başını aşağı yukarı salladı ve kendi sorusuna cevap verdi. “Evet, eşimden, buydu.”

Jez sırtıttı ve adamın saçlarını kavrayıp onu kendine doğru çekti. Şimdi dudakları o kadar yakındı ki aynı nefesi alıyor gibiydiler. “Eşimden enerji sağlamam gerekiyor.” Dudaklarını ada-mınkilere bastırdı “Seni seviyorum Noah.”

Adam da kadının dudaklarını bir öpücük kondurdu. Kendi enerjisi adamınkiyle birleşince başının döndüğünü hissetti Jez. Kadın kesik kesik nefes almaya başlayınca adam geri çekildi ve Jez'in yüzüne baktı. Sonra da sırtarak konuştu. “Ben de seni seviyorum Jezebeth. Canım dişi şeytanım benim.”